อนุสัญญา
สหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ค.ศ. ๑๙๘๒

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กระทรวงการต่างประเทศ

หนังสืออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982
ลิขสิทธิ์ของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ
สงวนลิขสิทธิ์
พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2548
จำนวน 1,000 เล่ม
ISBN 974-7709-17-1
พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอราวัณการพิมพ์
224, 226, 228, 230, 232 ซอย 84 ถนนจรัญสนิทวงศ์
แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทร. 0 2424-7848-50 แฟกซ์: 0 2423-0964

คำนำ

เป็นที่น่ายินดีที่ได้มีการจัดพิมพ์คำแปลอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 พร้อมทั้งความตกลงแก้ไขภาค 11 ของอนุสัญญาฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่างๆ ตลอดจนภาคเอกชน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจศึกษากฎหมายสาขานี้

กระทรวงการต่างประเทศใช้เวลาอันยาวนานในการแปลอนุสัญญาฯ ดังกล่าว โดยเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2527 ที่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแปลอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ขึ้น โดยมีอดีตเอกอัครราชทูต ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ ให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ และประกอบด้วยอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ และผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อแปลอนุสัญญานี้ รวมทั้งความตกลงแก้ไขภาค 11 ของอนุสัญญาฯ ด้วย ผมขอถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านอดีตเอกอัครราชทูตฯ และอนุกรรมการทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

การแปลนี้ได้มีการทบทวนคำแปลถึง 3 รอบด้วยกัน จึงทำให้การจัดทำคำแปลฉบับสมบูรณ์ใช้เวลานานกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งความสำเร็จนี้ต้องขอยกย่องและชมเชยส่วนราชการต่างๆ ที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการแต่งตั้งผู้แทนมาร่วมให้ข้อคิดเห็น รวมทั้งฝ่ายเลขานุการจากกรมสนธิสัญญาและกฎหมายที่ได้ช่วยพิจารณาดำเนินการจัดทำคำแปลจนแล้วเสร็จ

ผมหวังว่าคำแปลที่จัดพิมพ์ขึ้นครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สมดังเจตนารมณ์ที่กระทรวงการต่างประเทศมุ่งหมาย สำหรับต้นฉบับซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน รัสเซีย จีน อาหรับ นั้นสามารถเปิดอ่านได้จากเว็บไซต์ www.un.org/Depts/los/index.htm

(นายกฤษณ์ กาญจนกุญชร)
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อนุสัญญา
สหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ค.ศ. ๑๙๘๒

(ร่างคำแปล)

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

เร่งเร้า โดยความปรารถนาที่จะระงับปัญหาทั้งปวงที่เกี่ยวกับกฎหมายทะเลด้วยจิตใจแห่งความเข้าใจและความร่วมมือซึ่งกันและกัน และตระหนักถึงความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของอนุสัญญานี้ในฐานะที่เป็นส่วนเกื้อกูลอันสำคัญในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ ความยุติธรรม และความก้าวหน้าของประชาชนทั้งปวงในโลก

รับทราบว่า พัฒนาการตั้งแต่การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลที่ได้มีขึ้น ณ นครเจนีวา ในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ และ ๑๙๖๐ ได้เน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีอนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทะเลฉบับใหม่ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

สำนึกว่า ปัญหาของห้วงมหาสมุทรมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด และจำเป็นที่จะต้องได้รับการพิจารณารวมกันทั้งหมด

ยอมรับ ความปรารถนาของการก่อตั้งโดยอาศัยอนุสัญญานี้ โดยคำนึงตามควรถึงอธิปไตยของรัฐทั้งปวง ซึ่งระเบียบทางกฎหมายสำหรับทะเลและมหาสมุทร ที่จะอำนวยความสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศ และจะส่งเสริมการใช้ทะเลและมหาสมุทรอย่างสันติ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในทะเลและมหาสมุทรอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิต และการศึกษา การคุ้มครอง และการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

คำนึงถึงว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายเหล่านี้จะเกื้อกูลการทำให้เป็นจริงขึ้นมาซึ่งระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่ยุติธรรมและเป็นธรรมที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของมนุษยชาติทั้งปวง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์และความต้องการพิเศษของประเทศกำลังพัฒนาไม่ว่าจะเป็นประเทศชายฝั่งหรือประเทศไร้ฝั่งทะเล

ปรารถนา โดยอาศัยอนุสัญญานี้ ที่จะพัฒนาหลักการที่รวมอยู่ในข้อมติ ๒๗๔๙ (๒๕) ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๗๐ ซึ่งสมัชชาสหประชาชาติได้ประกาศอย่างหนักแน่น นอกจากประการอื่นแล้ว ว่าพื้นที่ของพื้นดินท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรและดินใต้ผิวดินของพื้นที่เหล่านั้น ซึ่งอยู่พ้นขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติรวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่เหล่านั้น เป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณและทรัพยากรดังกล่าวจะต้องกระทำเพื่อคุณประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวล โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐ

เชื่อว่า การประมวลและพัฒนาการก้าวหน้าของกฎหมายทะเลที่บรรลุผลในอนุสัญญานี้จะเกื้อกูลต่อการเสริมสร้างสันติภาพ ความมั่นคง ความร่วมมือ และความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งปวงให้เข้มแข็งขึ้น โดยสอดคล้องกับหลักแห่งความยุติธรรมและสิทธิเสมอภาค และจะส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนทั้งปวงในโลก ตามความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติที่ระบุไว้ในกฎบัตร

ยืนยันว่า เรื่องที่อนุสัญญานี้ไม่ได้กำหนดไว้ยังคงอยู่ในบังคับของหลักเกณฑ์และหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค ๑
บทนำ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
การใช้คำศัพท์และขอบเขต

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

(๑) “บริเวณพื้นที่” หมายถึง พื้นดินท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรและดินใต้ผิวดินที่อยู่พ้นขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติ

(๒) “องค์กร” หมายถึง องค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ

(๓) “กิจกรรมในบริเวณพื้นที่” หมายถึง กิจกรรมทั้งปวงเกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

(๔) “ภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล” หมายถึง การที่มนุษย์ ไม่ว่าโดยทางตรง หรือทางอ้อม นำวัตถุหรือพลังงานเข้าไปสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเล รวมทั้งบริเวณปากแม่น้ำซึ่งก่อหรือน่าจะก่อผลเสีย เช่น อันตรายต่อทรัพยากรมีชีวิตและสิ่งมีชีวิตทางทะเล ภัยต่อสุขภาพของมนุษย์ อุปสรรคต่อกิจกรรมต่างๆ ทางทะเล รวมทั้งการประมงและการใช้ประโยชน์จากทะเลโดยชอบอื่นๆ การทำให้น้ำทะเลเสื่อมคุณภาพสำหรับการใช้ประโยชน์ และการทำให้ความน่าอภิรมย์ลดลง

(๕) (เอ) “การทิ้งเท” หมายถึง

(๑) การทิ้งของเสียต่างๆ หรือสสารอื่นอย่างจงใจจากเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

(๒) การทิ้งเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลอย่างจงใจ

(บี) “การทิ้งเท” ไม่รวมถึง

(๑) การทิ้งของเสียหรือสสารอื่นที่สืบเนื่องหรือเกิดจากการปฏิบัติการโดยปกติของเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล และอุปกรณ์ของสิ่งเหล่านั้น นอกจากของเสียหรือสสารอื่นที่ขนโดยหรือส่งไปยังเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ซึ่งปฏิบัติงานเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทิ้งสสารเช่นว่านั้น หรือเกิดจากการบำบัดของเสียเช่นว่านั้นหรือสสารอื่นบนเรือ อากาศยาน ฐานขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างเช่นว่านั้น

(๒) การจัดวางสสารเพื่อความมุ่งประสงค์อื่นนอกเหนือไปจากการทิ้งเท่านั้น ทั้งนี้ การจัดวางเช่นว่านั้นจะต้องไม่ขัดกับความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้

๒. (๑) “รัฐภาคี” หมายถึง รัฐซึ่งยินยอมผูกพันตามอนุสัญญานี้และซึ่งอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ

(๒) อนุสัญญานี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับองคภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (บี) (ซี) (ดี) (อี) และ (เอฟ) ซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญานี้ตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองคภาวะ และในกรณีนั้น “รัฐภาคี” หมายรวมถึง องคภาวะเหล่านั้นด้วย

ภาค ๒
ทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒
สถานภาพทางกฎหมายของทะเลอาณาเขต ของห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต และของพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินแห่งทะเลอาณาเขต

๑. อธิปไตยของรัฐชายฝั่งขยายเลยอาณาเขตทางบกและน่านน้ำภายในของตน และในกรณีของรัฐหมู่เกาะ เลยน่านน้ำหมู่เกาะของตนไปจนถึงแนวทะเลที่ประชิดกัน ซึ่งเรียกว่าทะเลอาณาเขต

๒. อธิปไตยนี้ขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต ตลอดจนพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินแห่งทะเลอาณาเขต

๓. ให้ใช้อธิปไตยเหนือทะเลอาณาเขตภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

ตอนที่ ๒ ขอบเขตของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๓
ความกว้างของทะเลอาณาเขต

รัฐทุกรัฐมีสิทธิกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของตนได้จนถึงขอบเขตหนึ่งซึ่งไม่เกิน ๑๒ ไมล์ทะเล โดยวัดจากเส้นฐานที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๔
ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขต

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตได้แก่ เส้นซึ่งจุดทุกจุดมีระยะห่างจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานเท่ากับความกว้างของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๕
เส้นฐานปกติ

เว้นแต่กรณีที่อนุสัญญานี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เส้นฐานปกติสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ได้แก่ เส้นแนวน้ำลดตลอดฝั่งตามที่ได้หมายไว้ในแผนที่ซึ่งใช้มาตราส่วนใหญ่ที่รัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ ๖
โขดหิน

ในกรณีของเกาะที่ตั้งอยู่บนหินปะการัง หรือของเกาะที่มีชายขอบเป็นแนวโขดหิน เส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ได้แก่ เส้นแนวน้ำลดทางด้านทะเลของโขดหินตามที่ได้แสดงด้วยเครื่องหมายที่เหมาะสมไว้ในแผนที่ซึ่งรัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ ๗
เส้นฐานตรง

๑. ในท้องถิ่นที่แนวฝั่งทะเลเว้าแหว่งและตัดลึกเข้ามามาก หรือถ้ามีเกาะเรียงรายตามฝั่งทะเลในบริเวณใกล้ชิดติดกับฝั่งทะเลนั้น อาจนำวิธีการลากเส้นฐานตรงเชื่อมจุดที่เหมาะสมมาใช้ในการลากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้

๒. ในบริเวณที่แนวฝั่งทะเลไม่คงที่อย่างมากเนื่องจากมีดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำและสภาพทางธรรมชาติอื่น อาจเลือกจุดที่เหมาะสมตามเส้นแนวน้ำลดทางด้านทะเลระยะที่ไกลที่สุด และถึงแม้ว่าเส้นแนวน้ำลดจะร่นเข้ามาในภายหลังเส้นฐานตรงนั้นจะยังคงมีผลอยู่จนกว่ารัฐชายฝั่งจะเปลี่ยนแปลงโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

๓. การลากเส้นฐานตรงต่างๆ จะต้องไม่หันเหไปจากทิศทางโดยทั่วไปของฝั่งทะเลจนเกินสมควร และบริเวณทะเลซึ่งอยู่ภายในเส้นเหล่านั้นต้องมีความสัมพันธ์กับผืนแผ่นดินอย่างใกล้ชิดเพียงพอที่จะอยู่ใต้บังคับแห่งระบอบน่านน้ำภายในได้

๔. เส้นฐานตรงจะต้องไม่ลากไปยังและมาจากพื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด เว้นแต่จะได้สร้างประภาคาร หรือสิ่งติดตั้งที่คล้ายคลึงกันซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลอย่างถาวรบนพื้นที่นั้น หรือยกเว้นในกรณีที่การลากเส้นฐานไปยังและมาจากพื้นที่เหนือน้ำดังกล่าวได้รับการยอมรับระหว่างประเทศโดยทั่วไป

๕. ในกรณีที่สามารถใช้วิธีการลากเส้นฐานตรงตามวรรค ๑ การกำหนดเส้นฐานเฉพาะบางกรณี อาจต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นลักษณะพิเศษของภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งความเป็นจริงและความสำคัญของผลประโยชน์นั้น มีหลักฐานเห็นได้ชัดแจ้งจากการถือปฏิบัติที่มีมาช้านาน

๖. รัฐมิอาจนำระบบเส้นฐานตรงมาใช้ในลักษณะเช่นที่จะปิดกั้นทะเลอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งจากทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ข้อ ๘
น่านน้ำภายใน

๑. เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในภาค ๔ น่านน้ำทางด้านแผ่นดินของเส้นฐานแห่งทะเลอาณาเขตประกอบเป็นส่วนหนึ่งของน่านน้ำภายในของรัฐ

๒. ในกรณีที่การกำหนดเส้นฐานตรงตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ ๗ มีผลเป็นการปิดล้อมบริเวณซึ่งไม่เคยถือเป็นน่านน้ำภายในมาก่อนให้เป็นน่านน้ำภายใน ให้สิทธิการผ่านโดยสุจริตดังที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้มีอยู่ในน่านน้ำเหล่านั้นต่อไป

ข้อ ๙
ปากแม่น้ำ

หากแม่น้ำใดไหลลงสู่ทะเลโดยตรง ให้เส้นตรงซึ่งลากตัดปากแม่น้ำระหว่างจุดบนเส้นแนวน้ำลดของตลิ่งเป็นเส้นฐาน

ข้อ ๑๐
อ่าว

๑. ข้อนี้เกี่ยวข้องเฉพาะอ่าวซึ่งมีฝั่งทะเลเป็นของรัฐเดียว

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ อ่าวคือส่วนเว้าที่เห็นเด่นชัดซึ่งส่วนที่ตัดเว้าเข้ามาได้สัดส่วนกับความกว้างของปากอ่าวจนถึงขนาดทำให้เกิดมีน่านน้ำที่ล้อมรอบด้วยแผ่นดินเกือบทั้งหมด และมิได้เป็นแต่เพียงความโค้งของฝั่งทะเล อย่างไรก็ดี มิให้ถือว่าส่วนเว้าเป็นอ่าว เว้นแต่พื้นที่ของส่วนเว้านั้นจะกว้างเท่ากับหรือกว้างกว่าพื้นที่รูปครึ่งวงกลมซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นเส้นที่ลากตัดปากของส่วนเว้านั้น

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวัด พื้นที่ของส่วนเว้า ได้แก่ พื้นที่ซึ่งอยู่ระหว่างแนวน้ำลดรอบฝั่งของส่วนเว้าและเส้นซึ่งเชื่อมแนวน้ำลดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของส่วนเว้านั้น ในกรณีที่ส่วนเว้ามีปากมากกว่าหนึ่งแห่งเนื่องจากมีเกาะอยู่ ให้ลากรูปครึ่งวงกลมบนเส้นซึ่งยาวเท่ากับผลรวมทั้งหมดของความยาวของเส้นที่ลากตัดปากของส่วนเว้านั้นๆ เกาะภายในส่วนเว้าให้รวมเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่น่านน้ำของส่วนเว้า

๔. หากระยะระหว่างแนวน้ำลดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของอ่าวห่างไม่เกิน ๒๔ ไมล์ทะเล อาจลากเส้นปิดระหว่างแนวน้ำลดทั้งสองนี้ได้ และให้ถือว่าน่านน้ำที่ถูกปิดล้อมด้วยเส้นนี้เป็นน่านน้ำภายใน

๕. ในกรณีที่ระยะระหว่างแนวน้ำลดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของอ่าวห่างเกินกว่า ๒๔ ไมล์ทะเล ให้ลากเส้นฐานตรงยาว ๒๔ ไมล์ทะเล ภายในอ่าวในลักษณะเช่นที่จะปิดล้อมพื้นที่น้ำได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วยเส้นที่มีความยาวนั้น

๖. บทบัญญัติข้างต้นไม่ใช้บังคับแก่อ่าวที่เรียกว่า อ่าว “ประวัติศาสตร์” หรือในกรณีใดที่ใช้ระบบเส้นฐานตรงดังที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๗

ข้อ ๑๑
ท่าเรือ

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต สิ่งก่อสร้างถาวรตอนนอกสุดของเขตท่าซึ่งประกอบเป็นส่วนอันแยกออกมิได้ของระบบการท่านั้นให้ถือว่าประกอบเป็นส่วนของฝั่งทะเล สิ่งติดตั้งนอกฝั่งและเกาะเทียมมิให้ถือว่าเป็นสิ่งก่อสร้างถาวรของเขตท่า

ข้อ ๑๒
ที่ทอด

ที่ทอดซึ่งตามปกติใช้สำหรับขนสินค้าลงเรือ ขนสินค้าขึ้นจากเรือ และทอดสมอเรือนั้น ถึงแม้ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนอาจตั้งอยู่ภายนอกขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตให้รวมอยู่ในทะเลอาณาเขตด้วย

ข้อ ๑๓
พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด

๑. พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด ได้แก่ บริเวณที่ดินที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งล้อมรอบด้วยน้ำและโผล่พ้นน้ำขณะน้ำลด แต่จมอยู่ใต้น้ำขณะน้ำขึ้น ในกรณีที่พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดหรือบางส่วนตั้งอยู่ในระยะห่างจากผืนแผ่นดินหรือเกาะไม่เกินความกว้างของทะเลอาณาเขต อาจใช้เส้นแนวน้ำลดของพื้นที่เหนือน้ำนั้นเป็นเส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้

๒. ในกรณีที่พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดตั้งอยู่ในระยะห่างจากผืนแผ่นดินหรือเกาะเกินกว่าความกว้างของทะเลอาณาเขต พื้นที่เหนือน้ำนั้นไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง

ข้อ ๑๔
การผสมผสานวิธีการสำหรับการกำหนดเส้นฐาน

รัฐชายฝั่งอาจกำหนดเส้นฐานในแต่ละกรณีโดยใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งที่บัญญัติไว้ในข้อต่างๆ ข้างต้นเพื่อให้เหมาะสมกับเงื่อนไขที่แตกต่างกันก็ได้

ข้อ ๑๕
การกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขตระหว่างรัฐซึ่งมีฝั่งทะเลอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน

ในกรณีที่ฝั่งทะเลของรัฐสองรัฐอยู่ตรงข้ามกันหรือประชิดกัน ถ้าไม่มีความตกลงระหว่างกันเป็นอย่างอื่น รัฐใดรัฐหนึ่งของสองรัฐนั้นย่อมไม่มีสิทธิจะขยายทะเลอาณาเขตของตนเลยเส้นมัธยะ ซึ่งจุดทุกจุดบนเส้นมัธยะนั้นมีระยะห่างเท่ากันจากจุดที่ใกล้ที่สุดบนเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสองแต่ละรัฐ อย่างไรก็ดี บทบัญญัติข้างต้นนี้ไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่มีความจำเป็นอันเนื่องมาจากเหตุผลแห่งสิทธิทางประวัติศาสตร์หรือสภาวการณ์พิเศษอย่างอื่นในอันที่จะกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสองในลักษณะที่แตกต่างไปจากบทบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖
แผนที่และรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์

๑. เส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตที่กำหนดขึ้นตามข้อ ๗, ๙ และ ๑๐ หรือขอบเขตที่เกิดขึ้นจากเส้นฐานนั้น และเส้นกำหนดขอบเขตต่างๆ ซึ่งลากขึ้นตามข้อ ๑๒ และ ๑๕ จะต้องนำไปแสดงบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวหรือหลายมาตราส่วนที่เพียงพอต่อการยืนยันตำแหน่งที่แน่นอนของเส้นเหล่านั้น หรือมิฉะนั้นก็อาจใช้รายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ของจุดต่างๆ ซึ่งระบุมูลฐานทางยีออเดซีแทนก็ได้

๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามสมควร และจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการเช่นว่านั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด

ตอนที่ ๓ การผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต

ส่วน เอ หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือทั้งปวง

ข้อ ๑๗
สิทธิการผ่านโดยสุจริต

ภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญานี้ เรือของรัฐทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเลก็ตาม ย่อมอุปโภคสิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต

ข้อ ๑๘
ความหมายของการผ่าน

๑. การผ่าน หมายถึง การเดินเรือในทะเลอาณาเขตเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะ

(เอ) ผ่านทะเลอาณาเขตนั้นโดยไม่เข้าไปในน่านน้ำภายใน หรือแวะจอด ณ ที่ทอดหรือที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือภายนอกน่านน้ำภายใน หรือ

(บี) เดินทางไปสู่หรือออกมาจากน่านน้ำภายใน หรือแวะจอด ณ ที่ทอด หรือที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือเช่นว่านั้น

๒. การผ่านจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว อย่างไรก็ดี การผ่านย่อมรวมถึง การหยุด และการทอดสมอ แต่เฉพาะเท่าที่การหยุดและการทอดสมอนั้นอาจเกิดมีขึ้นในการเดินเรือตามปกติ หรือจำเป็นต้องกระทำโดยเหตุสุดวิสัยหรือทุกขภัย หรือเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคล เรือ หรืออากาศยานที่อยู่ในภยันตรายหรือทุกขภัย

ข้อ ๑๙
ความหมายของการผ่านโดยสุจริต

๑. การผ่านจะสุจริตตราบเท่าที่ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสันติภาพ ความสงบเรียบร้อย หรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง การผ่านเช่นว่านั้นจะต้องกระทำโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

๒. การผ่านของเรือต่างชาติจะถือว่าเป็นการเสื่อมเสียต่อสันติภาพ ความสงบเรียบร้อย หรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง ถ้าเรือต่างชาตินั้นกระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้ในทะเลอาณาเขต

(เอ) การคุกคาม หรือการใช้กำลังต่ออธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐชายฝั่ง หรือโดยลักษณะอื่นใดที่เป็นการละเมิดหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ

(บี) การฝึกหรือการซ้อมไม่ว่าด้วยอาวุธชนิดใดๆ

(ซี) การกระทำการที่มุ่งรวบรวมข้อสนเทศที่เป็นการเสื่อมเสียต่อการป้องกันหรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง

(ดี) การกระทำการโฆษณาชวนเชื่อที่มุ่งกระทบการป้องกัน หรือความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง

(อี) การส่งอากาศยานขึ้นสู่อากาศ การให้อากาศยานลงสู่พื้น หรือการนำอากาศยานขึ้นมาบนเรือ

(เอฟ) การส่งกลอุปกรณ์ทางทหารขึ้นสู่อากาศ การให้กลอุปกรณ์ทางทหารลงสู่พื้น หรือการนำกลอุปกรณ์ทางทหารขึ้นมาบนเรือ

(จี) การขนโภคภัณฑ์ เงินตรา หรือบุคคล ลงเรือหรือขึ้นจากเรือ ที่เป็นการขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ทางศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง หรือการสุขาภิบาลของรัฐชายฝั่ง

(เอช) การกระทำโดยเจตนาและก่อให้เกิดภาวะมลพิษอย่างร้ายแรงอันเป็นการขัดต่ออนุสัญญานี้

(ไอ) การทำกิจกรรมการประมง

(เจ) การดำเนินกิจกรรมวิจัยหรือสำรวจ

(เค) การกระทำที่มุ่งแทรกแซงระบบการสื่อสารหรือสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งติดตั้งอื่นใดของรัฐชายฝั่ง

(แอล) กิจกรรมอื่นใดซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผ่าน

ข้อ ๒๐
เรือดำน้ำและยานพาหนะใต้น้ำอื่น ๆ

ขณะที่อยู่ในทะเลอาณาเขต เรือดำน้ำและยานพาหนะใต้น้ำอื่นๆ จะต้องแล่นบนผิวน้ำและแสดงธงของตน

ข้อ ๒๑
กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ของรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวกับการผ่านโดยสุจริต

๑. โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขตในส่วนที่เกี่ยวกับข้อดังต่อไปนี้ทั้งหมดหรือบางข้อ คือ

(เอ) ความปลอดภัยในการเดินเรือ และข้อบังคับในการจราจรทางทะเล

(บี) การคุ้มครองเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินเรือ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งติดตั้งอื่นๆ

(ซี) การคุ้มครองสายเคเบิลและท่อ

(ดี) การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเล

(อี) การป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงของรัฐชายฝั่ง

(เอฟ) การรักษาสิ่งแวดล้อมของรัฐชายฝั่งและการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

(จี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลและการสำรวจทางอุทกศาสตร์

(เอช) การป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง หรือการสุขาภิบาล

๒. กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าจะต้องไม่ใช้บังคับแก่การออกแบบ การต่อเรือ การจัดบุคลากรหรืออุปกรณ์ของเรือต่างชาติ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานระหว่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

๓. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าทั้งปวงให้ทราบตามสมควร

๔. เรือต่างชาติซึ่งกำลังใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าทั้งหมด รวมทั้งข้อบังคับระหว่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันเรือโดนกันในทะเล

ข้อ ๒๒
ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรในทะเลอาณาเขต

๑. ในกรณีที่จำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินเรือ รัฐชายฝั่งอาจกำหนดให้เรือต่างชาติที่กำลังใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขตของตนใช้ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรตามที่ตนอาจกำหนดหรือจัดเพื่อควบคุมการผ่านของเรือต่างๆ

๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรือบรรทุกน้ำมัน เรือพลังนิวเคลียร์ และเรือบรรทุกสารหรือวัสดุนิวเคลียร์ หรือสารหรือวัสดุที่โดยลักษณะเป็นอันตรายหรือเป็นพิษอื่นใด อาจถูกกำหนดให้ใช้ช่องทางทะเลเช่นว่านั้นในการผ่านของตน

๓. ในการกำหนดช่องทางทะเลและการจัดแผนแบ่งแนวจราจรตามข้อนี้ รัฐชายฝั่งจะต้องพิจารณาถึง

(เอ) ข้อเสนอแนะขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

(บี) ร่องน้ำที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศมาจนเป็นจารีตประเพณี

(ซี) ลักษณะพิเศษของเรือและร่องน้ำ และ

(ดี) ความคับคั่งของการจราจร

๔. รัฐชายฝั่งจะต้องแสดงช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรเช่นว่าให้ชัดแจ้งบนแผนที่ ซึ่งจะต้องเผยแพร่ให้ทราบตามสมควร

ข้อ ๒๓
เรือพลังนิวเคลียร์ต่างชาติและเรือบรรทุกสารนิวเคลียร์
หรือสารที่โดยลักษณะเป็นอันตรายหรือเป็นพิษอื่น ๆ

ในขณะที่ใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตในทะเลอาณาเขต เรือพลังนิวเคลียร์ต่างชาติและเรือบรรทุกสารนิวเคลียร์หรือสารที่โดยลักษณะเป็นอันตรายหรือเป็นพิษอื่นๆ จะต้องมีเอกสารและปฏิบัติตามมาตรการป้องกันพิเศษที่กำหนดขึ้นสำหรับเรือเช่นว่านั้นโดยความตกลงระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๔
หน้าที่ของรัฐชายฝั่ง

๑. รัฐชายฝั่งจะต้องไม่ขัดขวางการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติในทะเลอาณาเขต เว้นแต่จะเป็นไปตามอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการใช้อนุสัญญานี้หรือกฎหมายหรือข้อบังคับใดๆ ที่ออกตามความในอนุสัญญานี้ รัฐชายฝั่งจะต้องไม่

(เอ) วางข้อกำหนดสำหรับเรือต่างชาติซึ่งมีผลในทางปฏิบัติเป็นการปฏิเสธหรือทำให้เสียสิทธิการผ่านโดยสุจริต หรือ

(บี) เลือกประติบัติโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัยต่อเรือของรัฐใดหรือเรือบรรทุกสินค้าไปยังหรือมาจากหรือในนามของรัฐใด

๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่ให้ทราบตามความเหมาะสมถึงอันตรายต่อการเดินเรือที่ตนทราบภายในทะเลอาณาเขตของตน

ข้อ ๒๕
สิทธิในการคุ้มครองของรัฐชายฝั่ง

๑. รัฐชายฝั่งอาจดำเนินขั้นตอนที่จำเป็นในทะเลอาณาเขตของตนเพื่อป้องกันการผ่านที่ไม่สุจริต

๒. ในกรณีของเรือที่แล่นมายังน่านน้ำภายในหรือแวะจอด ณ ที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือซึ่งอยู่นอกน่านน้ำภายใน รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะดำเนินขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อป้องกันการผิดเงื่อนไขใดๆ ในการอนุญาตให้เรือเหล่านั้นเข้าสู่น่านน้ำภายในหรือแวะจอดเช่นว่าด้วย

๓. โดยไม่เป็นการเลือกประติบัติ โดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย ระหว่างเรือต่างชาติด้วยกัน รัฐชายฝั่งอาจระงับการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติในบริเวณที่ระบุไว้ในทะเลอาณาเขตของตนไว้ชั่วคราว หากการระงับเช่นว่านั้นจำเป็นเพื่อการคุ้มครองความมั่นคงของตนรวมทั้งการฝึกอาวุธ ให้การระงับเช่นว่านั้นมีผลต่อเมื่อได้ประกาศให้ทราบตามสมควรแล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๖
ค่าภาระซึ่งอาจเรียกเก็บจากเรือต่างชาติได้

๑. การเรียกเก็บค่าภาระจากเรือต่างชาติโดยเหตุเพียงการผ่านทะเลอาณาเขตของเรือเหล่านั้นไม่อาจกระทำได้

๒. การเรียกเก็บค่าภาระจากเรือต่างชาติที่ผ่านทะเลอาณาเขตอาจกระทำได้ในฐานะเป็นค่าบริการเฉพาะอย่างที่ได้ให้แก่เรือเท่านั้น ค่าภาระเหล่านี้จะต้องเรียกเก็บโดยไม่มีการเลือกประติบัติ

ส่วน บี หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือพาณิชย์และเรือของรัฐบาลที่ใช้เพื่อการพาณิชย์

ข้อ ๒๗
เขตอำนาจทางอาญาในเรือต่างชาติ

๑. รัฐชายฝั่งไม่พึงใช้เขตอำนาจทางอาญาในเรือต่างชาติที่ผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อจับกุมบุคคล หรือดำเนินการสืบสวนเกี่ยวกับอาชญากรรม ซึ่งได้กระทำในเรือในระหว่างการผ่านของเรือนั้น เว้นไว้แต่ในกรณีต่อไปนี้

(เอ) ถ้าผลแห่งอาชญากรรมนั้นขยายไปถึงรัฐชายฝั่ง

(บี) ถ้าอาชญากรรมนั้นเป็นประเภทที่รบกวนความสงบสุขของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยของทะเลอาณาเขต

(ซี) ถ้านายเรือหรือตัวแทนทางทูต หรือพนักงานฝ่ายกงสุลของรัฐเจ้าของธงได้ร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือ

(ดี) ถ้ามาตรการเช่นว่านั้นจำเป็นสำหรับการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษหรือสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

๒. บทบัญญัติข้างต้นนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของรัฐชายฝั่งที่จะดำเนินขั้นตอนใดๆ ตามที่กฎหมายของตนให้อำนาจไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจับกุมหรือการสืบสวนในเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขตหลังจากที่ได้ออกจากน่านน้ำภายในแล้ว

๓. ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ถ้านายเรือร้องขอ รัฐชายฝั่งต้องแจ้งต่อตัวแทนทางทูตหรือพนักงานฝ่ายกงสุลของรัฐเจ้าของธงก่อนที่จะดำเนินขั้นตอนใดๆ และต้องอำนวยความสะดวกในการติดต่อระหว่างตัวแทนหรือพนักงานเช่นว่านั้นกับลูกเรือของเรือนั้น ในกรณีฉุกเฉิน การแจ้งให้ทราบนี้อาจกระทำในขณะดำเนินมาตรการก็ได้

๔. ในการพิจารณาว่า การจับกุมควรกระทำหรือไม่หรือโดยวิธีใด เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นต้องคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ของการเดินเรือด้วย

๕. เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในภาค ๑๒ หรือในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่ออกตามความในภาค ๕ รัฐชายฝั่งไม่อาจดำเนินขั้นตอนใดๆ ในเรือต่างชาติขณะกำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อจับกุมบุคคลหรือดำเนินการสืบสวนเกี่ยวกับอาชญากรรมซึ่งได้กระทำก่อนที่เรือได้เข้าสู่ทะเลอาณาเขต ถ้าเรือนั้น ขณะเดินทางมาจากท่าเรือต่างประเทศ เป็นแต่เพียงผ่านทะเลอาณาเขตโดยมิได้เข้าไปในน่านน้ำภายใน

ข้อ ๒๘
เขตอำนาจทางแพ่งเกี่ยวกับเรือต่างชาติ

๑. รัฐชายฝั่งไม่พึงหยุดหรือเปลี่ยนทางเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะใช้เขตอำนาจทางแพ่งเกี่ยวกับบุคคลบนเรือ

๒. รัฐชายฝั่งมิอาจกระทำการบังคับคดี หรือจับกุมเรือ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกระบวนการทางแพ่ง เว้นแต่เฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับหนี้หรือความรับผิดซึ่งเรือนั้นได้เข้ารับหรือก่อขึ้นเองในระหว่างหรือเพื่อความมุ่งประสงค์ของการเดินทางผ่านน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง

๓. วรรค ๒ ไม่ทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของรัฐชายฝั่งตามกฎหมายของตนที่จะกระทำการบังคับคดีหรือจับกุมเรือต่างชาติที่จอดในทะเลอาณาเขต หรือกำลังผ่านทะเลอาณาเขตหลังจากที่ได้ออกจากน่านน้ำภายในแล้ว เพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกระบวนการทางแพ่งใดๆ

ส่วน ซี หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาล ที่มิได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

ข้อ ๒๙
คำนิยามของเรือรบ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ “เรือรบ” หมายถึงเรือซึ่งเป็นของกำลังทหารของรัฐซึ่งมีเครื่องหมายภายนอกแสดงสัญชาติของเรือดังกล่าวอย่างชัดแจ้ง และอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายทหารซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลของรัฐ และมีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีประจำการที่ถูกต้องหรือบัญชีอื่นในทำนองเดียวกัน และมีลูกเรือประจำการซึ่งอยู่ภายใต้วินัยของกำลังทหารประจำ

ข้อ๓๐
การที่เรือรบไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง

ถ้าเรือรบใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับการผ่านทะเลอาณาเขตและละเลยต่อคำร้องขอต่อตนให้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้น รัฐชายฝั่งอาจสั่งให้เรือรบนั้นออกจากทะเลอาณาเขตโดยทันที

ข้อ ๓๑
ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธงต่อความเสียหายที่เกิดจากเรือรบ หรือเรืออื่นของรัฐบาลที่มิได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

รัฐเจ้าของธงจะต้องมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายต่อรัฐชายฝั่งซึ่งเป็นผลจากการที่เรือรบหรือเรืออื่นของรัฐบาลที่มิได้ใช้เพื่อการพาณิชย์ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับการผ่านทะเลอาณาเขตหรือบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ หรือหลักเกณฑ์อื่นๆ ในกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๒
ความคุ้มกันของเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาลที่มิได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

นอกจากที่ได้มีข้อยกเว้นไว้ในส่วน เอ และในข้อ ๓๐ และ ๓๑ ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ที่กระทบกระเทือนความคุ้มกันของเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาลที่มิได้ใช้เพื่อการพาณิชย์

ตอนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง

ข้อ ๓๓
เขตต่อเนื่อง

๑. ในเขตที่ต่อเนื่องกับทะเลอาณาเขตของตนซึ่งเรียกว่าเขตต่อเนื่อง รัฐชายฝั่งอาจดำเนินการควบคุมที่จำเป็นเพื่อ

(เอ) ป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง หรือการสุขาภิบาลภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน

(บี) ลงโทษการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับข้างต้นซึ่งได้กระทำภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน

๒. เขตต่อเนื่องมิอาจขยายเกินกว่า ๒๔ ไมล์ทะเล จากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

ภาค ๓
ช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๓๔
สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำที่ประกอบเป็นช่องแคบ ซึ่งใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

๑. ระบอบการผ่านช่องแคบซึ่งใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศตามที่กำหนดในภาคนี้จะต้องไม่กระทบกระเทือนในด้านอื่นต่อสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำซึ่งประกอบเป็นช่องแคบเช่นว่านั้น หรือต่อการที่รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบนั้น ใช้อธิปไตยหรือเขตอำนาจเหนือน่านน้ำเช่นว่า และเหนือห้วงอากาศพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดินของน่านน้ำนั้น

๒. อธิปไตยหรือเขตอำนาจของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบให้ใช้ภายใต้บังคับของภาคนี้และหลักเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๕
ขอบเขตของภาคนี้

ไม่มีบทบัญญัติใดในภาคนี้กระทบกระเทือน

(เอ) บริเวณใดๆ ของน่านน้ำภายในซึ่งอยู่ในช่องแคบ ยกเว้นในกรณีที่การกำหนดเส้นฐานตรงตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ ๗ มีผลเป็นการปิดล้อมบริเวณซึ่งไม่เคยถือเป็นน่านน้ำภายในมาก่อนให้เป็นน่านน้ำภายใน

(บี) สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำนอกทะเลอาณาเขตของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลหลวง หรือ

(ซี) ระบอบกฎหมายในช่องแคบซึ่งอนุสัญญาระหว่างประเทศดั้งเดิมที่ใช้บังคับอยู่เกี่ยวกับช่องแคบเช่นว่านั้นโดยเฉพาะเจาะจงได้วางระเบียบในการผ่านไว้แล้วทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๓๖
เส้นทางในทะเลหลวงหรือเส้นทางผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะในช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

ภาคนี้ไม่ใช้บังคับกับช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ หากมีเส้นทางผ่านทะเลหลวงหรือผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะในช่องแคบนั้นที่ให้ความสะดวกในทำนองเดียวกันทั้งในด้านการเดินเรือและด้านอุทกศาสตร์

ในเส้นทางเช่นว่านั้น ให้ใช้บังคับโดยภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกันของอนุสัญญานี้ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับเสรีภาพของการเดินเรือและการบินผ่าน

ตอนที่ ๒ การเดินทางผ่าน

ข้อ ๓๗
ขอบเขตของตอนนี้

ตอนนี้ใช้บังคับกับช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ข้อ ๓๘
สิทธิการเดินทางผ่าน

๑. ภายในช่องแคบที่อ้างถึงในข้อ ๓๗ เรือและอากาศยานทั้งปวงย่อมอุปโภคสิทธิการเดินทางผ่านโดยปราศจากการถูกกีดขวาง เว้นแต่ว่า ถ้าช่องแคบนั้นประกอบขึ้นด้วยเกาะของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบและผืนแผ่นดินใหญ่ของรัฐนั้น การเดินทางผ่านจะไม่ใช้บังคับ หากทางด้านทะเลของเกาะมีเส้นทางผ่านทะเลหลวงหรือผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะที่ให้ความสะดวกในทำนองเดียวกันทั้งในด้านการเดินเรือและด้านอุทกศาสตร์

๒. การเดินทางผ่าน หมายถึง การใช้เสรีภาพในการเดินเรือและการบินผ่านตามภาคนี้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะผ่านช่องแคบอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดเกี่ยวกับการผ่านอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมิได้ห้ามการผ่านช่องแคบเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเข้า การออก หรือการกลับจากรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบนั้น ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขของการเข้าไปในรัฐนั้น

๓. กิจกรรมซึ่งมิใช่เป็นการใช้สิทธิการเดินทางผ่านในช่องแคบยังคงอยู่ภายใต้บทบัญญัติอื่นที่ใช้บังคับของอนุสัญญานี้

ข้อ ๓๙
หน้าที่ของเรือและอากาศยานระหว่างการเดินทางผ่าน

๑. ในขณะใช้สิทธิการเดินทางผ่าน เรือและอากาศยานจะต้อง

(เอ) เดินทางผ่านหรือเหนือช่องแคบโดยมิชักช้า

(บี) ละเว้นจากการคุกคาม หรือการใช้กำลังต่ออธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดนหรือเอกราชทางการเมืองของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ หรือในลักษณะอื่นใดอันเป็นการละเมิดหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ

(ซี) ละเว้นจากกิจกรรมใดนอกเหนือไปจากที่อาจเกิดมีขึ้นกับขนบปกติของการผ่านอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำโดยเหตุสุดวิสัยหรือทุกขภัย

(ดี) ปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของภาคนี้

๒. เรือที่อยู่ในระหว่างการเดินทางผ่านจะต้อง

(เอ) ปฏิบัติตามข้อบังคับ วิธีดำเนินการและทางปฏิบัติระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยในทะเล รวมทั้งข้อบังคับระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกันในทะเล

(บี) ปฏิบัติตามข้อบังคับ วิธีดำเนินการและทางปฏิบัติระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ

๓. อากาศยานที่อยู่ระหว่างการเดินทางผ่าน จะต้อง

(เอ) เคารพหลักเกณฑ์ในการเดินอากาศที่กำหนดขึ้นโดยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศตามที่ใช้บังคับกับอากาศยานพลเรือน อากาศยานของรัฐจะปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยเช่นว่านั้นเป็นปกติ และจะปฏิบัติการโดยคำนึงตลอดเวลาถึงความปลอดภัยในการเดินอากาศ

(บี) ติดตามรับฟังตลอดเวลาซึ่งคลื่นความถี่วิทยุที่กำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการควบคุมการจราจรทางอากาศที่ได้รับการแต่งตั้งระหว่างประเทศ หรือคลื่นความถี่วิทยุสากลที่เหมาะสมซึ่งใช้กรณีทุกขภัย

ข้อ ๔๐
กิจกรรมวิจัยและสำรวจ

ระหว่างการเดินทางผ่าน เรือต่างชาติ รวมทั้งเรือวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และเรือสำรวจทางอุทกศาสตร์ไม่อาจดำเนินกิจกรรมวิจัยหรือสำรวจใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าจากรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ

ข้อ ๔๑
ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรในช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

๑. โดยสอดคล้องกับภาคนี้ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอาจกำหนดช่องทางทะเลและจัดแผนแบ่งแนวจราจรสำหรับการเดินเรือในช่องแคบในกรณีจำเป็นเพื่อส่งเสริมให้เรือผ่านโดยปลอดภัย

๒. เมื่อสภาวการณ์บังคับ และหลังจากที่ได้มีการประกาศให้ทราบตามควรแล้ว รัฐดังกล่าวอาจให้ใช้ช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรอื่นๆ แทนช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจร ที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ก่อนหน้านั้นได้

๓. ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรเช่นว่า จะต้องสอดคล้องกับข้อบังคับระหว่างประเทศซึ่งยอมรับกันโดยทั่วไป

๔. ก่อนกำหนดหรือให้ใช้ช่องทางทะเลอื่นแทน หรือก่อนจัดหรือให้ใช้แผนแบ่งแนวจราจรอื่นแทน รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องยื่นข้อเสนอต่อองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจเพื่อให้การยอมรับองค์การดังกล่าวจะยอมรับเฉพาะแต่ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรตามที่จะตกลงกับรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ หลังจากนั้น รัฐนั้นๆ จึงสามารถกำหนดช่องทางทะเล จัดแผนแบ่งแนวจราจร หรือให้ใช้ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรแทนได้

๕. ในส่วนที่เกี่ยวกับช่องแคบซึ่งได้รับการเสนอให้มีช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรผ่านน่านน้ำของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบสองรัฐหรือมากกว่านั้น ให้รัฐที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันจัดทำข้อเสนอโดยการปรึกษาหารือกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

๖. รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องแสดงช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรทั้งปวงที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ให้ชัดแจ้งบนแผนที่ซึ่งจะต้องประกาศให้ทราบตามควร

๗. เรือที่อยู่ในระหว่างการเดินทางผ่านจะต้องเคารพช่องทางทะเล และแผนแบ่งแนวจราจรที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นตามข้อนี้

ข้อ ๔๒
กฎหมายและข้อบังคับของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบเกี่ยวกับการเดินทางผ่าน

๑. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งตอนนี้ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอาจออกกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินทางผ่านช่องแคบ ที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ทั้งหมด หรือบางส่วน

(เอ) ความปลอดภัยในการเดินเรือ และข้อบังคับในการจราจรทางทะเลตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๔๑

(บี) การป้องกัน การลด และการควบคุมมลพิษ โดยเป็นการปฏิบัติตามข้อบังคับระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการปล่อยทิ้งน้ำมัน ขยะน้ำมัน และสารพิษอื่นในช่องแคบ

(ซี) ในส่วนที่เกี่ยวกับเรือประมง การป้องกันการประมง รวมทั้งการเก็บอุปกรณ์การประมง

(ดี) การขนโภคภัณฑ์ เงินตรา หรือบุคคลลงเรือ หรือขึ้นจากเรือ ที่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบเกี่ยวกับศุลกากร การคลัง การเข้าเมืองหรือการสุขาภิบาล

๒. กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าจะต้องไม่เลือกประติบัติไม่ว่าโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัยในระหว่างเรือต่างชาติหรือในการใช้กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นจะต้องไม่มีผลในทางปฏิบัติเป็นการปฏิเสธ ขัดขวาง หรือทำให้เสียสิทธิการเดินทางผ่านตามที่นิยามไว้ในตอนนี้

๓. รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องประกาศกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าทั้งปวงให้ทราบตามควร

๔. เรือต่างชาติที่กำลังใช้สิทธิการเดินทางผ่านจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้น

๕. รัฐเจ้าของธงของเรือ หรือรัฐที่จดทะเบียนอากาศยาน ซึ่งมีความคุ้มกันอธิปไตยที่กระทำการในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับเช่นว่าหรือบทบัญญัติอื่นของภาคนี้ จะต้องมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศต่อความสูญเสียหรือเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นต่อรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบนั้น

ข้อ ๔๓
เครื่องหมายช่วยในการเดินเรือและความปลอดภัย และสิ่งปรับปรุงอื่น ๆ และการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษ

รัฐผู้ใช้ช่องแคบและรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบควรร่วมมือกันโดยความตกลง

(เอ) ในการก่อตั้งและการบำรุงรักษาเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือ และความปลอดภัยที่จำเป็น หรือสิ่งปรับปรุงอื่นๆ เพื่อช่วยการเดินเรือระหว่างประเทศในช่องแคบ และ

(บี) เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ

ข้อ ๔๔
หน้าที่ของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ

รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบจะต้องไม่ขัดขวางการเดินทางผ่าน และจะประกาศให้ทราบตามความเหมาะสมถึงอันตรายต่อการเดินเรือหรือการบินผ่านภายในหรือเหนือช่องแคบที่ตนทราบ การระงับการเดินทางผ่านจะกระทำมิได้

ตอนที่ ๓ การผ่านโดยสุจริต

ข้อ ๔๕
การผ่านโดยสุจริต

๑. ให้ใช้ระบอบการผ่านโดยสุจริตตามภาค ๒ ตอนที่ ๓ กับช่องแคบที่ใช้สำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศ

(เอ) ซึ่งไม่อยู่ภายใต้การใช้ระบอบการเดินทางผ่านตามข้อ ๓๘ วรรค ๑ หรือ

(บี) ระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับทะเลอาณาเขตของรัฐต่างชาติ

๒. การระงับการผ่านโดยสุจริตในการผ่านช่องแคบเช่นว่านั้นจะกระทำมิได้

ภาค ๔ รัฐหมู่เกาะ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๔๖
การใช้คำศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

(เอ) "รัฐหมู่เกาะ" หมายถึง รัฐซึ่งประกอบทั้งหมดด้วยหมู่เกาะหนึ่งหรือมากกว่า และอาจรวมถึงเกาะอื่นๆ ด้วย

(บี) "หมู่เกาะ" หมายถึง กลุ่มของเกาะ รวมทั้งส่วนต่างๆ ของเกาะ น่านน้ำที่เชื่อมติดต่อระหว่างกัน และลักษณะทางธรรมชาติอื่นซึ่งเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิดจนกระทั่ง เกาะ น่านน้ำ และลักษณะทางธรรมชาติอื่นเช่นว่านั้นประกอบกันขึ้นเป็นองคภาวะทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและการเมืองอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือซึ่งตามประวัติศาสตร์ถือกันว่าเป็นเช่นนั้น

ข้อ ๔๗
เส้นฐานหมู่เกาะ

๑. รัฐหมู่เกาะอาจลากเส้นฐานหมู่เกาะเป็นเส้นตรงเชื่อมต่อจุดนอกสุดของเกาะที่ตั้งอยู่นอกสุดกับโขดหินที่โผล่พ้นน้ำของหมู่เกาะ โดยมีเงื่อนไขว่าภายในเส้นฐานเช่นว่าจะต้องรวมเกาะใหญ่และบริเวณที่ซึ่งอัตราส่วนของบริเวณที่เป็นพื้นน้ำต่อบริเวณที่เป็นพื้นแผ่นดินรวมทั้งเกาะปะการัง อยู่ในระหว่างอัตรา ๑ ต่อ ๑ และ ๙ ต่อ ๑

๒. ความยาวของเส้นฐานเช่นว่าจะต้องไม่เกิน ๑๐๐ ไมล์ทะเล ยกเว้นไม่เกินร้อยละ ๓ ของจำนวนทั้งหมดของเส้นฐานที่ปิดล้อมหมู่เกาะใดๆ อาจเกินความยาวนั้นได้ จนกระทั่งถึงความยาวมากที่สุดเพียง ๑๒๕ ไมล์ทะเล

๓. การลากเส้นฐานเช่นว่านั้นจะต้องไม่หันเหไปมากจนเกินสมควรจากรูปลักษณ์ทั่วไปของหมู่เกาะ

๔. เส้นฐานเช่นว่าจะต้องไม่ลากไปยังและมาจากพื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด เว้นแต่จะได้สร้างประภาคารหรือสิ่งติดตั้งที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลอย่างถาวรไว้บนนั้นหรือ ณ ที่ซึ่งพื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดหรือบางส่วนตั้งอยู่ในระยะที่ไม่เกินความกว้างของทะเลอาณาเขตจากเกาะที่ใกล้ที่สุด

๕. รัฐหมู่เกาะจะต้องไม่นำระบบเส้นฐานเช่นว่ามาใช้ในลักษณะเช่นที่จะปิดกั้นทะเลอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งจากทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๖. ถ้าส่วนหนึ่งของน่านน้ำหมู่เกาะของรัฐหมู่เกาะอยู่ระหว่างสองส่วนของรัฐเพื่อนบ้านรัฐหนึ่งที่ประชิดติดต่อกัน ให้สิทธิและผลประโยชน์โดยชอบธรรมอื่นทั้งหมดที่มีอยู่ซึ่งรัฐเพื่อนบ้านนั้นได้ใช้มาแต่ดั้งเดิมในน่านน้ำเช่นว่า และสิทธิทั้งหมดที่กำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐเหล่านั้นยังคงมีอยู่และได้รับการเคารพต่อไป

๗. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณอัตราส่วนของน้ำต่อดินตามวรรค ๑ บริเวณพื้นดินอาจรวมถึงพื้นน้ำซึ่งอยู่ภายในพืดหินปะการังชายฝั่งของเกาะและเกาะปะการัง รวมถึงส่วนของที่ราบสูงใต้สมุทรข้างชันซึ่งถูกปิดล้อมหรือเกือบถูกปิดล้อมโดยแนวเกาะหินปูนและโขดหินที่โผล่พ้นน้ำที่อยู่บนขอบปริมณฑลของที่ราบสูงนั้น

๘. เส้นฐานที่ลากขึ้นตามข้อนี้จะต้องแสดงให้เห็นบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนหนึ่งหรือหลายมาตราส่วนอย่างเพียงพอเพื่อให้ทราบตำแหน่งของเส้นฐานอย่างชัดเจน หรือมิฉะนั้นก็อาจใช้รายการจุดพิกัดทางภูมิศาสตร์ซึ่งระบุมูลฐานทางยีออเดซีแทนก็ได้

๙. รัฐหมู่เกาะจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามควรและจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการดังกล่าวให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด

ข้อ ๔๘
การวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีป

ความกว้างของทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีปให้วัดจากเส้นฐานหมู่เกาะที่ลากขึ้นตามข้อ ๔๗

ข้อ ๔๙
สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำหมู่เกาะ ห้วงอากาศเหนือน่านน้ำหมู่เกาะ และพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของน่านน้ำนั้น

๑. อธิปไตยของรัฐหมู่เกาะขยายไปถึงน่านน้ำซึ่งถูกปิดล้อมโดยเส้นฐานหมู่เกาะที่ลากขึ้นตามข้อ ๔๗ อันเรียกว่าน่านน้ำหมู่เกาะ โดยไม่คำนึงถึงความลึกหรือระยะห่างจากชายฝั่งของน่านน้ำนั้น

๒. อธิปไตยนี้ขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือบริเวณน่านน้ำหมู่เกาะ รวมทั้งพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินและทรัพยากรที่มีอยู่ในนั้นด้วย

๓. อธิปไตยนี้ให้ใช้ภายใต้บังคับของภาคนี้

๔. ระบอบการผ่านช่องทางทะเลน่านน้ำหมู่เกาะที่ก่อตั้งขึ้นในภาคนี้จะไม่กระทบกระเทือนสถานภาพของน่านน้ำหมู่เกาะในกรณีอื่นๆ รวมทั้งช่องทางทะเล หรือการใช้อธิปไตยของรัฐหมู่เกาะเหนือน่านน้ำเช่นว่า และห้วงอากาศ พื้นดินท้องทะเล กับดินใต้ผิวดินของน่านน้ำ และทรัพยากรที่มีอยู่ในนั้น

ข้อ ๕๐
การกำหนดขอบเขตน่านน้ำภายใน

ภายในน่านน้ำหมู่เกาะของตน รัฐหมู่เกาะอาจลากเส้นปิดเพื่อการกำหนดขอบเขตน่านน้ำภายในตามข้อ ๙, ๑๐ และ ๑๑

ข้อ ๕๑
ความตกลงที่มีอยู่ สิทธิการจับปลาที่มีมาแต่ดั้งเดิม และสายเคเบิลใต้ทะเลที่มีอยู่

๑. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๔๙ รัฐหมู่เกาะจะต้องเคารพความตกลงที่มีอยู่กับรัฐอื่นและจะต้องยอมรับสิทธิการจับปลาที่มีมาแต่ดั้งเดิม รวมทั้งกิจกรรมอันชอบธรรมอื่นใดของรัฐเพื่อนบ้านที่ประชิดติดต่อกันในบางบริเวณที่อยู่ในน่านน้ำหมู่เกาะ ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการใช้สิทธิและดำเนินกิจกรรมเช่นว่านั้น รวมทั้งลักษณะ

ขอบข่าย และพื้นที่ที่ข้อกำหนดและเงื่อนไขเหล่านั้นใช้บังคับ เมื่อรัฐใดรัฐหนึ่งที่เกี่ยวข้องร้องขอ ให้กำหนดโดยความตกลงทวิภาคีระหว่างรัฐเหล่านั้น สิทธิเช่นว่าจะโอนหรือแบ่งสรรให้แก่รัฐที่สามหรือคนชาติของรัฐที่สามมิได้

๒. รัฐหมู่เกาะจะต้องเคารพสายเคเบิลใต้ทะเลที่มีอยู่ซึ่งรัฐอื่นเป็นผู้วางไว้ และผ่านน่านน้ำของตนโดยไม่ได้วางขึ้นมาบนแผ่นดิน รัฐหมู่เกาะจะต้องอนุญาตให้มีการบำรุงรักษาและเปลี่ยนสายเคเบิลเช่นว่า เมื่อได้รับแจ้งตามควรเกี่ยวกับที่ตั้งของสายเคเบิลและเจตนาที่จะซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสายเคเบิลนั้น

ข้อ ๕๒
สิทธิการผ่านโดยสุจริต

๑. ภายใต้บังคับของข้อ ๕๓ และโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๕๐ เรือของรัฐทั้งปวงย่อมอุปโภคสิทธิการผ่านโดยสุจริตในน่านน้ำหมู่เกาะตามภาค ๒ ตอนที่ ๓

๒. โดยไม่เป็นการเลือกประติบัติ โดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย ระหว่างเรือต่างชาติด้วยกัน รัฐหมู่เกาะอาจระงับการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติในบริเวณที่ระบุไว้ในน่านน้ำหมู่เกาะของตนไว้ชั่วคราว หากการระงับเช่นว่านั้นจำเป็นเพื่อการคุ้มครองความมั่นคงของตน ให้การระงับเช่นว่านั้นมีผลต่อเมื่อได้ประกาศให้ทราบตามควรแล้วเท่านั้น

ข้อ ๕๓
สิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ

๑. รัฐหมู่เกาะอาจกำหนดช่องทางทะเลและเส้นทางบินเหนือช่องทางทะเลดังกล่าวที่เหมาะสมสำหรับการผ่านอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วของเรือและอากาศยานต่างชาติซึ่งแล่นหรือบินผ่านน่านน้ำหมู่เกาะของตนและทะเลอาณาเขตที่ประชิดติดต่อกัน

๒. เรือและอากาศยานทั้งปวงย่อมอุปโภคสิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะในช่องทางทะเลและเส้นทางบินดังกล่าว

๓. การผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ หมายถึง การใช้สิทธิตามอนุสัญญานี้ในการเดินเรือและการบินผ่านตามขนบปกติโดยมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อการผ่านอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และไม่ถูกกีดขวางระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๔. ช่องทางทะเลและเส้นทางบินดังกล่าวจะต้องตัดผ่านน่านน้ำหมู่เกาะและทะเลอาณาเขตที่ประชิดติดกันและจะต้องรวมถึงเส้นทางผ่านตามปกติทั้งปวงที่ใช้เป็นเส้นทางในการเดินเรือหรือการบินระหว่างประเทศผ่านหรือเหนือน่านน้ำหมู่เกาะ และภายในเส้นทางดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับเรือ จะต้องรวมถึงร่องน้ำในการเดินเรือตามปกติทั้งปวง ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องมีเส้นทางที่มีความสะดวกทำนองเดียวกันระหว่างจุดเข้าและจุดออกเดียวกันหลายเส้นทาง

๕. ช่องทางทะเลและเส้นทางบินดังกล่าวจะถูกกำหนดโดยเส้นแกนต่อเนื่องที่เป็นอนุกรมจากจุดเข้าของเส้นทางผ่านไปยังจุดออก เรือและอากาศยานในการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะจะต้องไม่หักเหเส้นทางออกไปยังด้านใดด้านหนึ่งของเส้นแกนเช่นว่าเกินกว่า ๒๕ ไมล์ทะเลในระหว่างการผ่าน โดยมีเงื่อนไขว่า เรือและอากาศยานเช่นว่าจะต้องไม่เข้าไปใกล้ฝั่งเป็นระยะทางเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของระยะทางระหว่างจุดที่ใกล้ที่สุดบนเกาะที่อยู่ติดกับช่องทางทะเล

๖. รัฐหมู่เกาะซึ่งกำหนดช่องทางทะเลภายใต้ข้อนี้ อาจจัดแผนแบ่งแนวจราจรสำหรับการผ่านโดยปลอดภัยของเรือซึ่งผ่านช่องที่แคบในช่องทางทะเลเช่นว่าด้วยก็ได้

๗. เมื่อสภาวการณ์บังคับ หลังจากที่ได้มีการประกาศให้ทราบตามควรแล้ว รัฐหมู่เกาะอาจให้ใช้ช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรอื่นๆ แทนช่องทางทะเลหรือแผนแบ่งแนวจราจรที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ก่อนหน้านั้นได้

๘. ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรเช่นว่าจะต้องสอดคล้องกับข้อบังคับระหว่างประเทศซึ่งยอมรับกันโดยทั่วไป

๙. ในการกำหนดหรือให้ใช้ช่องทางทะเลอื่นแทน หรือในการจัดหรือให้ใช้แผนแบ่งแนวจราจรอื่นแทน รัฐหมู่เกาะจะต้องยื่นข้อเสนอต่อองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจเพื่อให้การยอมรับ องค์การดังกล่าวจะยอมรับเฉพาะแต่ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรตามที่จะตกลงกับรัฐหมู่เกาะนั้น หลังจากนั้นรัฐหมู่เกาะจึงสามารถกำหนด จัดหรือให้ใช้ช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรแทนได้

๑๐. รัฐหมู่เกาะจะต้องแสดงแกนของช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรทั้งปวงที่ตนได้กำหนดหรือจัดไว้ให้ชัดแจ้งบนแผนที่ซึ่งจะต้องประกาศให้ทราบตามควร

๑๑. เรือที่อยู่ในระหว่างการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะจะต้องเคารพช่องทางทะเลและแผนแบ่งแนวจราจรที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นตามข้อนี้

๑๒. ถ้ารัฐหมู่เกาะมิได้กำหนดช่องทางทะเลหรือเส้นทางบินไว้ อาจใช้สิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะผ่านเส้นทางซึ่งใช้กันเป็นปกติสำหรับการเดินเรือระหว่างประเทศได้

ข้อ ๕๔
หน้าที่ของเรือและอากาศยานระหว่างการผ่าน กิจกรรมวิจัยและสำรวจ หน้าที่ของรัฐหมู่เกาะและกฎหมายกับข้อบังคับของรัฐหมู่เกาะเกี่ยวกับการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ

ข้อ ๓๙, ๔๐, ๔๒ และ ๔๔ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ

ภาค ๕
เขตเศรษฐกิจจำเพาะ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๕๕
ระบอบกฎหมายเฉพาะของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะคือบริเวณที่อยู่เลยไปจากและประชิดกับทะเลอาณาเขต อันอยู่ภายใต้บังคับแห่งระบอบกฎหมายเฉพาะที่กำหนดไว้ในภาคนี้ ซึ่งตามระบอบกฎหมายเฉพาะดังกล่าวนั้น สิทธิและเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งและสิทธิและเสรีภาพของรัฐอื่นถูกกำหนดโดยบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕๖
สิทธิ เขตอำนาจและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๑. ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งมี

(เอ) สิทธิอธิปไตยเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจและการแสวงประโยชน์การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตในน้ำเหนือพื้นดินท้องทะเล และในพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินของพื้นดินท้องทะเลนั้น และมีสิทธิอธิปไตยในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมอื่นๆ เพื่อการแสวงประโยชน์และการสำรวจทางเศรษฐกิจในเขต อาทิเช่น การผลิตพลังงานจากน้ำ กระแสน้ำและลม

(บี) เขตอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับ

(๑) การสร้างและการใช้เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างต่างๆ

(๒) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

(๓) การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(ซี) สิทธิและหน้าที่อื่นๆ ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

๒. ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงตามควรถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นๆ และจะต้องปฏิบัติการในลักษณะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

๓. ให้ใช้สิทธิที่ระบุไว้ในข้อนี้เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินตามภาค ๖

ข้อ ๕๗
ความกว้างของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องไม่ขยายออกไปเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๕๘
สิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐทั้งปวงทั้งที่เป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเลย่อมอุปโภคเสรีภาพตามที่อ้างถึงในข้อ ๘๗ ในการเดินเรือและการบินผ่าน รวมทั้งการวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล และการใช้ทะเลในทางอื่นที่ชอบด้วยกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับเสรีภาพเหล่านี้ อาทิเช่นที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติการของเรือ อากาศยานและสายเคเบิลกับท่อใต้ทะเล และสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นแห่งอนุสัญญานี้

๒. ให้ข้อ ๘๘ ถึงข้อ ๑๑๕ และหลักเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงใช้บังคับกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะตราบเท่าที่ไม่ขัดกับภาคนี้

๓. ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐอื่นๆ จะต้องคำนึงตามควรถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ที่ออกโดยรัฐชายฝั่งตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้และหลักเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศตราบเท่าที่ไม่ขัดกับภาคนี้

ข้อ ๕๙
มูลฐานสำหรับการระงับข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการกำหนดสิทธิและเขตอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ในกรณีที่อนุสัญญานี้ไม่ได้กำหนดสิทธิหรือเขตอำนาจให้แก่รัฐชายฝั่งหรือรัฐอื่นในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ของรัฐชายฝั่งกับอีกรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ พึงระงับข้อขัดแย้งบนมูลฐานแห่งความเที่ยงธรรม และโดยพิจารณาถึงสภาวการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสำคัญตามลำดับของผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายต่างๆ รวมทั้งประชาคมระหว่างประเทศโดยส่วนรวม

ข้อ ๖๐
เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๑. ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งจะมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะก่อสร้างตลอดจนอนุญาตและวางระเบียบการก่อสร้าง การปฏิบัติงานของ และการใช้

(เอ) เกาะเทียม

(บี) สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเพื่อความมุ่งประสงค์ที่บัญญัติไว้ในข้อ ๕๖ และเพื่อความมุ่งประสงค์อื่นๆ ทางเศรษฐกิจ

(ซี) สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างซึ่งอาจรบกวนการใช้สิทธิของรัฐชายฝั่งในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๒. รัฐชายฝั่งมีเขตอำนาจแต่ผู้เดียวเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างเช่นว่า รวมทั้งเขตอำนาจเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ที่ว่าด้วยศุลกากร การคลัง อนามัย ความปลอดภัย และการเข้าเมือง

๓. จะต้องประกาศให้ทราบตามควรเกี่ยวกับการก่อสร้างเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง หรือสิ่งก่อสร้างดังกล่าว และจะต้องคงให้มีวิธีการถาวรเพื่อเตือนให้ทราบว่ามีสิ่งเหล่านี้อยู่ สิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้างใดที่ถูกทิ้งร้างหรือไม่ใช้แล้ว จะต้องรื้อถอนออกไปเพื่อประกันความปลอดภัยในการเดินเรือโดยคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับกัน

โดยทั่วไปซึ่งองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจกำหนดขึ้นในเรื่องนี้ การรื้อถอนดังกล่าวจะต้องคำนึงตามควรถึงการประมง การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล และสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นๆ ด้วย จะต้องประกาศให้ทราบตามความเหมาะสมถึงความลึก ตำแหน่ง และขนาดของสิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้างใดๆ ที่ยังไม่ได้รื้อถอนออกอย่างสิ้นเชิง

๔. ในกรณีจำเป็น รัฐชายฝั่งอาจกำหนดเขตปลอดภัยที่สมเหตุผลรอบเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเช่นว่านี้ ซึ่งตนอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันความปลอดภัยให้ทั้งแก่การเดินเรือและแก่เกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้าง

๕. รัฐชายฝั่งเป็นผู้พิจารณากำหนดความกว้างของเขตปลอดภัย โดยคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ จะต้องกำหนดเขตปลอดภัยดังกล่าวในลักษณะที่จะสัมพันธ์อย่างสมเหตุผลกับสภาพและการใช้งานของเกาะเทียม สิ่งติดตั้งหรือสิ่งก่อสร้าง และจะต้องไม่กว้างเกินกว่าระยะ ๕๐๐ เมตรรอบสิ่งเหล่านั้น โดยวัดจากแต่ละจุดของขอบนอกสุดของสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่จะกระทำได้ตามมาตรฐานระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หรือตามการแนะนำขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจจะต้องประกาศให้ทราบตามควรถึงขอบเขตของเขตปลอดภัย

๖. เรือทั้งปวงต้องเคารพเขตปลอดภัยเหล่านี้ และจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับการเดินเรือในบริเวณใกล้เคียงเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง สิ่งก่อสร้าง และเขตปลอดภัย

๗. เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้าง และเขตปลอดภัยที่อยู่รอบสิ่งเหล่านี้จะจัดตั้งมิได้หากจะก่อให้เกิดการรบกวนการใช้ช่องทางทะเลที่ยอมรับกันว่ามีความสำคัญต่อการเดินเรือระหว่างประเทศ

๘. เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างไม่มีสถานะเป็นเกาะ สิ่งเหล่านี้ไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการที่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ไม่กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีป

ข้อ ๖๑
การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิต

๑. รัฐชายฝั่งจะพิจารณากำหนดปริมาณทรัพยากรมีชีวิตที่จะพึงอนุญาตให้จับได้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน

๒. โดยคำนึงถึงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่ตนมีอยู่ รัฐชายฝั่งต้องประกันโดยมาตรการอนุรักษ์และการจัดการที่เหมาะสมว่า การบำรุงรักษาทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะไม่ได้รับอันตรายจากการแสวงประโยชน์เกินควร รัฐชายฝั่งและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจไม่ว่าในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคหรือระดับโลก จะร่วมมือกันเพื่อการนี้ตามความเหมาะสม

๓. จะต้องวางมาตรการเช่นว่าเพื่อธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรชนิดพันธุ์ที่ถูกจับให้อยู่ในระดับซึ่งสามารถอำนวยผลผลิตได้อย่างสูงสุดตลอดไปด้วย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความจำเป็นด้านเศรษฐกิจของประชาคมประมงชายฝั่งและความต้องการพิเศษของรัฐกำลังพัฒนา และโดยคำนึงถึงแบบแผนการประมง การพึ่งพาอาศัยกันของมวลสัตว์น้ำและมาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศที่เสนอแนะกันโดยทั่วไปใดๆ ไม่ว่าในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคหรือระดับโลก

๔. ในการใช้มาตรการดังกล่าว รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อชนิดพันธุ์ที่สัมพันธ์หรือพึ่งพาชนิดพันธุ์ที่ถูกจับ โดยมุ่งที่จะธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรของชนิดพันธุ์ที่สัมพันธ์หรือพึ่งพาดังกล่าวให้อยู่เหนือระดับซึ่งการแพร่พันธุ์ของชนิดพันธุ์เหล่านี้อาจถูกคุกคามอย่างร้ายแรง

๕. ให้มีการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและกิจกรรมการประมง รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับการอนุรักษ์มวลปลาอย่างสม่ำเสมอ โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจไม่ว่าจะเป็นระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคหรือระดับโลก ตามที่เหมาะสมและโดยให้รัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งรัฐซึ่งคนชาติได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะมีส่วนร่วมด้วย

ข้อ ๖๒
การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิต

๑. รัฐชายฝั่งจะต้องส่งเสริมวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๖๑

๒. รัฐชายฝั่งจะพิจารณากำหนดขีดความสามารถของตนในการจับทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ในกรณีที่รัฐชายฝั่งไม่มีขีดความสามารถที่จะจับตามปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมด รัฐชายฝั่งจะให้รัฐอื่นเข้าแสวงประโยชน์จากส่วนเกินของปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ โดยทำความตกลงหรือข้อตกลงอื่นๆ และเป็นไปตามข้อกำหนด เงื่อนไข กฎหมาย ตลอดจนข้อบังคับซึ่งอ้างถึงไว้ในวรรค ๔ โดยคำนึงเป็นพิเศษถึงบทบัญญัติของข้อ ๖๙ และ ๗๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐกำลังพัฒนาที่กล่าวไว้ในบทบัญญัติเช่นว่า

๓. ในการให้รัฐอื่นเข้าแสวงประโยชน์ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนภายใต้ข้อนี้ รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ความสำคัญของทรัพยากรมีชีวิตในพื้นที่นั้นต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์อื่นแห่งชาติของรัฐชายฝั่งนั้น บทบัญญัติแห่งข้อ ๖๙ และ ๗๐ ความต้องการของรัฐกำลังพัฒนาในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคในการจับส่วนที่เหลือบางส่วน และความจำเป็นในการบรรเทาความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจในรัฐซึ่งคนชาติได้ทำการประมงในเขตนั้นมาเป็นปกติวิสัย หรือซึ่งได้ใช้ความพยายามอย่างมากในการวิจัยและการจำแนกมวลสัตว์น้ำ

๔. คนชาติของรัฐอื่นที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และตามข้อกำหนด และเงื่อนไขอื่นๆ ที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง กฎหมายและข้อบังคับเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกับอนุสัญญานี้และอาจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ อาทิเช่น

(เอ) การออกใบอนุญาตให้แก่ชาวประมง เรือประมง และอุปกรณ์ รวมทั้งการชำระค่าธรรมเนียมและค่าตอบแทนในรูปอื่น ซึ่งในกรณีที่เกี่ยวกับรัฐชายฝั่งที่กำลังพัฒนาอาจประกอบด้วยค่าชดเชยที่เพียงพอในด้านการเงิน อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมประมง

(บี) การพิจารณากำหนดชนิดพันธุ์ที่อาจจับได้และกำหนดโควตาปริมาณการจับไม่ว่าจะเป็นมวลสัตว์น้ำเฉพาะประเภทหรือกลุ่มมวลสัตว์น้ำหรือปริมาณการจับต่อเรือลำหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่ง หรือเกี่ยวกับปริมาณการจับโดยคนชาติของรัฐใดรัฐหนึ่งในระยะเวลาที่ระบุไว้

(ซี) การกำหนดฤดูและพื้นที่ประมง ประเภท ขนาด และจำนวนของเครื่องมือประมงและประเภท ขนาด และจำนวนของเรือประมงที่อาจใช้ได้

(ดี) การกำหนดอายุและขนาดของปลาและชนิดพันธุ์อื่นที่อาจจับได้

(อี) การระบุข้อสนเทศที่ต้องการจากเรือประมง รวมทั้งสถิติการจับและกิจกรรมและรายงานเกี่ยวกับตำแหน่งที่อยู่ของเรือประมง

(เอฟ) การกำหนดให้ดำเนินการภายใต้การอนุญาตและการควบคุมของรัฐชายฝั่งเกี่ยวกับโครงการวิจัยเฉพาะเรื่องด้านการประมง และการวางกฎเกณฑ์ในการดำเนินการวิจัยดังกล่าว รวมทั้งการหาสิ่งตัวอย่างจากการจับ การใช้สิ่งตัวอย่าง และการรายงานข้อมูลที่เกี่ยวเนื่องกันทางวิทยาศาสตร์

(จี) การจัดให้มีผู้สังเกตการณ์หรือผู้รับการฝึกอบรมบนเรือเช่นว่านั้นโดยรัฐชายฝั่ง

(เอช) การนำสิ่งที่เรือประมงดังกล่าวจับได้ทั้งหมดหรือบางส่วนขึ้นท่าของรัฐชายฝั่ง

(ไอ) ข้อกำหนดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการร่วมลงทุนหรือข้อตกลงด้านความร่วมมืออื่น

(เจ) ข้อกำหนดสำหรับการฝึกบุคลากรและการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการประมงรวมทั้งการเพิ่มสมรรถภาพของรัฐชายฝั่งในการวิจัยการประมง

(เค) วิธีดำเนินการในการบังคับใช้

๕. รัฐชายฝั่งจะประกาศกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการให้ทราบตามควร

ข้อ ๖๓
มวลสัตว์น้ำที่มีภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่า หรือทั้งภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและในบริเวณที่เลยและประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะนั้น

๑. ในกรณีที่มีมวลสัตว์น้ำชนิดเดียวกันหรือบรรดามวลสัตว์น้ำของชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่า รัฐเหล่านี้จะหาทางตกลงกันโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับอนุภูมิภาคที่เหมาะสมในการวางมาตรการที่จำเป็นต่อการประสานงานและการประกันให้มีการอนุรักษ์และการพัฒนามวลสัตว์น้ำเช่นว่านั้นโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อบทบัญญัติอื่นของภาคนี้

๒. ในกรณีที่มีมวลสัตว์น้ำชนิดเดียวกัน หรือบรรดามวลสัตว์น้ำของชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันทั้งภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและในบริเวณที่เลยและประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งและรัฐอื่นที่ทำการประมงมวลสัตว์น้ำเช่นว่าในบริเวณที่ประชิดกันจะหาทางตกลงกันโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคที่เหมาะสมในการวางมาตรการที่จำเป็นเพื่อการอนุรักษ์มวลสัตว์น้ำเหล่านี้ในบริเวณที่ประชิดกัน

ข้อ ๖๔
ชนิดพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่เสมอ

๑. รัฐชายฝั่งและรัฐอื่นซึ่งคนชาติของตนทำการประมงในภูมิภาคเพื่อจับชนิดพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่เสมอตามบัญชีรายชื่อในภาคผนวกที่ ๑ จะร่วมมือกันโดยตรงหรือผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสมโดยมุ่งที่จะประกันการอนุรักษ์ และส่งเสริมจุดประสงค์ของการใช้ประโยชน์สูงสุดจากชนิดพันธุ์เช่นว่าตลอดภูมิภาค ทั้งภายในและที่เลยเขตเศรษฐกิจจำเพาะออกไป ในภูมิภาคที่ยังไม่มีองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม รัฐชายฝั่งและรัฐอื่นซึ่งคนชาติของตนจับชนิดพันธุ์เหล่านี้ในภูมิภาคนั้นจะร่วมกันจัดตั้งองค์การเช่นว่าและเข้าร่วมงานขององค์การ

๒. ให้บทบัญญัติของวรรค ๑ ใช้บังคับเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นของภาคนี้

ข้อ ๖๕
สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม

ไม่มีส่วนใดในภาคนี้กำกัดสิทธิของรัฐชายฝั่งหรืออำนาจขององค์การระหว่างประเทศแล้วแต่กรณี ที่จะห้าม จำกัด หรือวางกฎเกณฑ์ในเรื่องการแสวงประโยชน์จากสัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนมให้เข้มงวดยิ่งขึ้นไปกว่าที่ได้กำหนดไว้ในภาคนี้ รัฐจะร่วมมือกันโดยมุ่งที่จะอนุรักษ์สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม และในกรณีสัตว์ประเภทปลาวาฬจะดำเนินการเป็นพิเศษเพื่ออนุรักษ์ จัดการและศึกษาสัตว์ประเภทนี้โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม

ข้อ ๖๖
มวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่

๑. รัฐซึ่งแม่น้ำของตนเป็นถิ่นกำเนิดของมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่จะมีผลประโยชน์ลำดับแรกใน และมีความรับผิดชอบต่อมวลสัตว์น้ำเช่นว่า

๒. รัฐถิ่นกำเนิดของมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่จะประกันการอนุรักษ์มวลสัตว์น้ำเหล่านั้นโดยการกำหนดมาตรการข้อบังคับที่เหมาะสมสำหรับการประมงในน่านน้ำทั้งปวงจากขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนเข้ามายังแผ่นดิน และสำหรับการประมงที่บัญญัติไว้ในวรรค ๓ (บี) ภายหลังการปรึกษาหารือกับรัฐอื่นตามที่อ้างถึงในวรรค ๓ และ ๔ ซึ่งทำการประมงมวลสัตว์น้ำเหล่านี้ รัฐถิ่นกำเนิดอาจกำหนดปริมาณที่จะพึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมดของมวลสัตว์น้ำที่มีถิ่นกำเนิดในแม่น้ำของตน

๓. (เอ) การประมงมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ จะกระทำได้แต่เฉพาะในน่านน้ำจากขอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะเข้ามายังแผ่นดิน เว้นแต่ในกรณีที่บทบัญญัตินี้จะเป็นผลให้เกิดความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจต่อรัฐอื่นนอกจากรัฐถิ่นกำเนิด ในส่วนที่เกี่ยวกับการประมงเช่นว่าเลยขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะออกไป รัฐที่เกี่ยวข้องจะยังคงทำการปรึกษาหารือกันเพื่อให้บรรลุความตกลงว่าด้วยข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประมงเช่นว่า โดยคำนึงตามควรถึงความต้องการในเรื่องการอนุรักษ์และความจำเป็นของรัฐถิ่นกำเนิดในส่วนที่เกี่ยวกับมวลสัตว์น้ำเหล่านี้

(บี) รัฐถิ่นกำเนิดจะร่วมมือกันบรรเทาความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจในรัฐอื่นเช่นว่าที่ทำประมงมวลสัตว์น้ำเหล่านี้ โดยคำนึงถึงการจับปลาตามปกติ และวิธีการดำเนินงานของรัฐนั้นๆ และในบริเวณทั้งหมดที่มีการประมงเช่นว่า

(ซี) รัฐที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) ที่เข้าร่วมโดยความตกลงกับรัฐถิ่นกำเนิดในการวางมาตรการเพื่อเพาะพันธุ์มวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกค่าใช้จ่ายเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นจะได้รับพิจารณาเป็นพิเศษจากรัฐถิ่นกำเนิดในการให้เข้ามาจับมวลสัตว์น้ำซึ่งมีถิ่นกำเนิดในแม่น้ำของตน

(ดี) การบังคับใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่นอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐถิ่นกำเนิดกับรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔. ในกรณีที่มวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ อพยพเข้าไปในหรือผ่านน่านน้ำจากขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะเข้ามายังแผ่นดินของรัฐอื่นนอกจากรัฐถิ่นกำเนิด รัฐเช่นว่าจะร่วมมือกับรัฐถิ่นกำเนิดในการอนุรักษ์และการจัดการมวลสัตว์น้ำเช่นว่านี้

๕. รัฐถิ่นกำเนิดของมวลสัตว์น้ำที่ว่ายจากทะเลขึ้นมาในแม่น้ำระหว่างฤดูวางไข่ และรัฐอื่นที่ทำการประมงมวลสัตว์น้ำเหล่านี้จะต้องทำข้อตกลงเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อนี้ ในกรณีที่เหมาะสมโดยผ่านองค์การส่วนภูมิภาค

ข้อ ๖๗
ชนิดพันธุ์ที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่

๑. รัฐชายฝั่งซึ่งน่านน้ำของตนเป็นที่ดำเนินวัฏจักรชีวิตส่วนใหญ่ของชนิดพันธุ์ที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่ จะมีความรับผิดชอบในการจัดการชนิดพันธุ์เหล่านี้ และจะต้องประกันให้ปลาที่อพยพเข้าและออกน่านน้ำได้

๒. การจับชนิดพันธุ์ที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่จะกระทำได้แต่เฉพาะในน่านน้ำจากขอบเขตด้านนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะเข้ามายังแผ่นดิน การจับเมื่อกระทำในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของข้อนี้และบทบัญญัติอื่นของอนุสัญญานี้ที่เกี่ยวกับการประมงในเขตเหล่านี้

๓. ในกรณีที่ปลาที่ว่ายจากน้ำจืดลงไปในทะเลระหว่างฤดูวางไข่อพยพผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะของอีกรัฐหนึ่ง ไม่ว่าในขณะที่เป็นลูกปลาหรือปลาที่โตเต็มที่แล้ว การจัดการกับปลาเช่นว่า รวมทั้งการจับ ให้กำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐที่ระบุไว้ในวรรค ๑ กับรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง ความตกลงเช่นว่าจะประกันการจัดการชนิดพันธุ์อย่างสมเหตุผล และคำนึงถึงความรับผิดชอบต่างๆ ของรัฐที่ระบุไว้ในวรรค ๑ เพื่อการธำรงรักษาชนิดพันธุ์เหล่านี้

ข้อ ๖๘
ชนิดพันธุ์ที่อยู่ติดที่

ภาคนี้ไม่ใช้บังคับกับชนิดพันธุ์ที่อยู่ติดที่ตามที่นิยามไว้ในข้อ ๗๗ วรรค ๔

ข้อ ๖๙
สิทธิของรัฐไร้ฝั่งทะเล

๑. รัฐไร้ฝั่งทะเลมีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากส่วนอันเหมาะสมของทรัพยากรมีชีวิตส่วนเกินในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน บนมูลฐานอันเที่ยงธรรมโดยคำนึงถึงสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องของรัฐทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง และโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้และข้อ ๖๑ และ ๖๒

๒. ข้อกำหนดและแบบวิธีในการเข้าร่วมเช่นว่า ให้รัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้นในรูปความตกลงทวิภาคี ความตกลงอนุภูมิภาคหรือภูมิภาค โดยคำนึงถึง นอกจากประการอื่นแล้ว

(เอ) ความจำเป็นที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียหายต่อประชาคมประมงหรืออุตสาหกรรมประมงของรัฐชายฝั่ง

(บี) ขอบเขตซึ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลกำลังเข้าร่วมหรือมีสิทธิที่จะเข้าร่วมแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่นภายใต้ความตกลงทวิภาคีอนุภูมิภาค หรือภูมิภาคที่มีอยู่ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

(ซี) ขอบเขตซึ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์อื่นกำลังเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งและความจำเป็นต่อมาที่จะหลีกเลี่ยงภาระพิเศษสำหรับรัฐชายฝั่งรัฐใดเพียงรัฐเดียวหรือส่วนหนึ่งของรัฐนั้น

(ดี) ความต้องการด้านโภชนาการของประชากรของแต่ละรัฐเหล่านั้น

๓. เมื่อขีดความสามารถในการจับของรัฐชายฝั่งใกล้ถึงจุดที่ทำให้ตนสามารถจับทรัพยากรมีชีวิตในปริมาณที่จะพึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน รัฐชายฝั่งนั้นและรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องจะร่วมมือกันจัดทำข้อตกลงอันเที่ยงธรรมในรูปทวิภาคี อนุภูมิภาค หรือภูมิภาค เพื่อให้รัฐไร้ฝั่งทะเลที่กำลังพัฒนาในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกันได้เข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคนั้น ตามที่เหมาะสมแก่สภาวการณ์ และตามข้อกำหนดอันเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่าย ในการอนุวัติตามบทบัญญัตินี้ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ด้วย

๔. ภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ รัฐไร้ฝั่งทะเลที่พัฒนาแล้วมีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตเฉพาะในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งที่พัฒนาแล้วในเขตอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน โดยพิจารณาถึงขอบเขตซึ่งรัฐชายฝั่ง ในการให้รัฐอื่นเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนได้คำนึงถึงความจำเป็นเพื่อจะลดผลเสียหายต่อประชาคมประมงและความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจของรัฐซึ่งคนชาติของตนได้ทำการประมงเป็นประจำในเขตนั้น

๕. บทบัญญัติข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อตกลงที่ได้กระทำกันในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคซึ่งรัฐชายฝั่งอาจให้สิทธิเท่าเทียมกับตนหรือสิทธิพิเศษในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะนั้นแก่รัฐไร้ฝั่งทะเลในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน

ข้อ ๗๐
สิทธิของรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

๑. รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์มีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากส่วนอันเหมาะสมของทรัพยากรมีชีวิตส่วนเกินในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกันบนมูลฐานอันเที่ยงธรรม โดยคำนึงถึงสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องของรัฐทั้งปวงที่เกี่ยวข้องและโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้ และข้อ ๖๑ และ ๖๒

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งภาคนี้ “รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์” หมายถึง รัฐชายฝั่งรวมทั้งรัฐที่อยู่ติดกับทะเลปิดหรือทะเลกึ่งปิด ซึ่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ทำให้รัฐเหล่านี้ต้องพึ่งพาการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเพื่อให้มีปริมาณปลาเพียงพอเพื่อจุดประสงค์ทางโภชนาการสำหรับประชากร หรือบางส่วนของประชากรของตน และรัฐชายฝั่งซึ่งไม่สามารถอ้างเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนเองได้

๓. ข้อกำหนดและแบบวิธีในการเข้าร่วมเช่นว่าให้รัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้นในรูปความตกลงทวิภาคี อนุภูมิภาคหรือภูมิภาค โดยคำนึงถึง อาทิเช่น

(เอ) ความจำเป็นที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียหายต่อประชาคมประมงหรืออุตสาหกรรมประมงของรัฐชายฝั่ง

(บี) ขอบเขตซึ่งรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์กำลังเข้าร่วมหรือมีสิทธิที่จะเข้าร่วมแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่นภายใต้ความตกลงทวิภาคี อนุภูมิภาคหรือภูมิภาคที่มีอยู่อันเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้

(ซี) ขอบเขตซึ่งรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์และรัฐไร้ฝั่งทะเลอื่นกำลังเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่ง และความจำเป็นต่อมาที่จะหลีกเลี่ยงภาระพิเศษสำหรับรัฐชายฝั่งรัฐใดเพียงรัฐเดียว หรือส่วนหนึ่งของรัฐนั้น

(ดี) ความต้องการด้านโภชนาการของประชากรของแต่ละรัฐเหล่านั้น

๔. เมื่อขีดความสามารถในการจับของรัฐชายฝั่งใกล้ถึงจุดที่ทำให้ตนสามารถจับทรัพยากรมีชีวิตในปริมาณที่จะพึงอนุญาตให้จับได้ทั้งหมดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน รัฐชายฝั่งนั้นและรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องจะร่วมมือกันจัดทำข้อตกลงอันเที่ยงธรรมในรูปทวิภาคี อนุภูมิภาค หรือภูมิภาค เพื่อให้รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่กำลังพัฒนาในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกันได้เข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคนั้น ตามที่เหมาะสมแก่สภาวการณ์ และตามข้อกำหนดอันเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่ายในการอนุวัติการตามบทบัญญัตินี้ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ระบุไว้ในวรรค ๓ ด้วย

๕. ภายใต้บทบัญญัติของข้อนี้ รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่พัฒนาแล้วมีสิทธิเข้าร่วมในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิต เฉพาะในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งที่พัฒนาแล้วในเขตอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน โดยพิจารณาถึงขอบเขตซึ่งรัฐชายฝั่ง ในการให้รัฐอื่นเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน ได้คำนึงถึงความจำเป็นเพื่อจะลดผลเสียหายต่อประชาคมประมงและความยุ่งเหยิงทางเศรษฐกิจของรัฐซึ่งคนชาติของตนได้ทำการประมงเป็นประจำในเขตนั้น

๖. บทบัญญัติข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อตกลงที่ได้กระทำกันในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคซึ่งรัฐชายฝั่งอาจให้สิทธิเท่าเทียมกับตนหรือสิทธิพิเศษในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะนั้นแก่รัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ในอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคเดียวกัน

ข้อ ๗๑
การไม่ใช้บังคับของข้อ ๖๙ และ ๗๐

บทบัญญัติของข้อ ๖๙ และ ๗๐ ไม่ใช้บังคับในกรณีของรัฐชายฝั่งซึ่งเศรษฐกิจของตนพึ่งพาการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตนเป็นอย่างยิ่ง

ข้อ ๗๒
ข้อกำกัดในการโอนสิทธิ

๑. สิทธิที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อ ๖๙ และ ๗๐ ในการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตจะต้องไม่โอนไปไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมให้แก่รัฐที่สามหรือคนชาติของรัฐเหล่านั้น โดยการให้เช่าหรือออกใบอนุญาต การร่วมลงทุนหรือในลักษณะอื่นใดซึ่งมีผลให้เกิดการโอนเช่นว่า เว้นแต่รัฐที่เกี่ยวข้องจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๒. บทบัญญัติข้างต้นไม่ห้ามรัฐที่เกี่ยวข้องรับความช่วยเหลือด้านเทคนิคหรือด้านการเงินจากรัฐที่สามหรือองค์การระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิตามข้อ ๖๙ และ ๗๐ โดยมีเงื่อนไขว่า การกระทำดังกล่าวต้องไม่มีผลตามที่กล่าวไว้ในวรรค ๑

ข้อ ๗๓
การบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง

๑. ในการใช้สิทธิอธิปไตยของตนเพื่อสำรวจ แสวงประโยชน์ อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รัฐชายฝั่งอาจใช้มาตรการต่างๆ รวมทั้งการขึ้นเรือ ตรวจค้น จับกุม และดำเนินคดี เท่าที่จำเป็น เพื่อประกันการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ตนได้วางไว้โดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

๒. เรือที่ถูกจับกุมและลูกเรือ จะได้รับการปล่อยโดยพลันเมื่อมีการวางเงินประกันหรือหลักประกันอื่นๆ ที่สมเหตุผล

๓. บทกำหนดโทษของรัฐชายฝั่งสำหรับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะต้องไม่รวมถึงโทษจำคุก ถ้ามิได้มีการตกลงระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้องไว้เป็นอย่างอื่นหรือการลงโทษทางร่างกายในรูปอื่นใด

๔. ในกรณีที่มีการจับกุมหรือกักเรือต่างชาติ รัฐชายฝั่งจะแจ้งผ่านช่องทางที่เหมาะสมให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยพลัน เกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินไปและการลงโทษที่ได้ลงไปหลังจากนั้น

ข้อ ๗๔
การกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

๑. การกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน ให้กระทำโดยความตกลงบนมูลฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ ตามที่อ้างถึงในข้อ ๓๘ แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุผลอันเที่ยงธรรม

๒. หากไม่สามารถทำความตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ให้รัฐที่เกี่ยวข้องใช้วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาค ๑๕

๓. ในระหว่างที่ยังไม่บรรลุความตกลงตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ รัฐที่เกี่ยวข้องจะพยายามทุกวิถีทางที่จะจัดทำข้อตกลงชั่วคราวซึ่งมีลักษณะที่ปฏิบัติได้ด้วยเจตนารมณ์แห่งความเข้าใจและความร่วมมือกัน และในช่วงระยะเวลานี้จะพยายามทุกวิถีทางที่จะไม่ทำให้เสื่อมเสียหรือขัดขวางการบรรลุความตกลงสุดท้าย ข้อตกลงเช่นว่าจะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการกำหนดขอบเขตขั้นสุดท้าย

๔. ในกรณีที่มีความตกลงใช้บังคับอยู่ระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณากำหนดปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนั้น

ข้อ ๗๕

แผนที่และรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์

๑. ภายใต้บังคับแห่งภาคนี้ เส้นขอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเส้นกำหนดขอบเขตซึ่งลากตามข้อ ๗๔ จะต้องนำไปแสดงบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวหรือหลายมาตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับยืนยันตำแหน่งที่แน่นอนของเส้นเหล่านั้น ในกรณีที่เหมาะสม อาจใช้รายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ของจุดต่างๆ ซึ่งระบุมูลฐานทางยีออเดซีแทนเส้นขอบนอกหรือเส้นกำหนดขอบเขตเช่นว่าก็ได้

๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามสมควร และจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการเช่นว่านั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด

ภาค ๖
ไหล่ทวีป

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๗๖
คำนิยามของไหล่ทวีป

๑. ไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งประกอบด้วย พื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งขยายเลยทะเลอาณาเขตของรัฐตลอดส่วนต่อออกไปตามธรรมชาติของดินแดนทางบกของตนจนถึงริมนอกของขอบทวีป หรือจนถึงระยะ ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตในกรณีที่ริมนอกของขอบทวีปขยายไปไม่ถึงระยะนั้น

๒. ไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งจะต้องไม่ขยายเลยขอบเขตที่กำหนดไว้ในวรรค ๔ ถึง ๖

๓. ขอบทวีปประกอบด้วยส่วนต่อออกไปใต้น้ำของผืนแผ่นดินของรัฐชายฝั่ง และประกอบด้วยพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของส่วนไหล่ ส่วนลาด และส่วนชัน ขอบทวีปไม่รวมพื้นลึกใต้มหาสมุทรที่มีแนวสันเขา หรือดินใต้ผิวดินบริเวณนั้น

๔. (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เมื่อขอบทวีปขยายเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ให้รัฐชายฝั่งกำหนดขอบนอกของขอบทวีปโดยเส้นใดเส้นหนึ่ง ดังนี้

(๑) เส้นซึ่งลากขึ้นตามวรรค ๗ โดยอ้างอิงจุดคงที่นอกสุดซึ่งหินตะกอนในแต่ละจุดมีความหนาอย่างน้อยที่สุดร้อยละหนึ่งของระยะทางที่สั้นที่สุดจากจุดเช่นว่าไปยังเชิงของลาดทวีป หรือ

(๒) เส้นซึ่งลากขึ้นตามวรรค ๗ โดยอ้างอิงจุดคงที่ซึ่งห่างจากเชิงของลาดทวีปไม่เกิน ๖๐ ไมล์ทะเล

(บี) ในกรณีที่ไม่ปรากฏหลักฐานเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าเชิงของลาดทวีป คือ จุดซึ่งความลาดชันตรงฐานเปลี่ยนมากที่สุด

๕. จุดคงที่ซึ่งประกอบเป็นเส้นขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปบนพื้นดินท้องทะเล ที่ลากขึ้นตามวรรค ๔ (เอ) (๑) และ (๒) จะต้องอยู่ห่างไม่เกิน ๓๕๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต หรือจะต้องอยู่ห่างไม่เกิน ๑๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นน้ำลึกเท่า ๒,๕๐๐ เมตร ซึ่งเป็นเส้นเชื่อมต่อความลึก ๒,๕๐๐ เมตร

๖. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๕ ในกรณีแนวสันเขาใต้ทะเล ขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปจะอยู่ห่างไม่เกิน ๓๕๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต วรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับพื้นที่ระดับสูงใต้ทะเลซึ่งเป็นส่วนประกอบตามธรรมชาติของขอบทวีป เช่น ที่ราบสูง ส่วนชัน ชะง่อน สันดอน และยอดสูงใต้ทะเล

๗. เมื่อไหล่ทวีปนั้นขยายเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ให้รัฐชายฝั่งลากเส้นขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปด้วยเส้นตรงที่มีความยาวไม่เกิน ๖๐ ไมล์ทะเลเชื่อมต่อจุดคงที่ต่างๆ อันแสดงโดยค่าพิกัดของเส้นรุ้งและเส้นแวง

๘. รัฐชายฝั่งจะต้องมอบข้อสนเทศในเรื่องขอบเขตของไหล่ทวีปซึ่งเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต แก่คณะกรรมาธิการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีปซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ภาคผนวก ๒ บนมูลฐานของการมีผู้แทนตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม คณะกรรมาธิการดังกล่าวจะให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐชายฝั่งในเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปของตน ขอบเขตของไหล่ทวีปที่รัฐชายฝั่งกำหนดขึ้นตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ ถือว่าเป็นที่สุดและมีผลผูกพัน

๙. รัฐชายฝั่งจะต้องส่งมอบแผนที่และข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมูลฐานทางยีออเดซีซึ่งแสดงขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปของตนอย่างถาวรให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้ เลขาธิการจะทำการเผยแพร่แผนที่และข้อสนเทศดังกล่าวตามควร

๑๐. บทบัญญัติแห่งข้อนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อปัญหาการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีประหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

ข้อ ๗๗
สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีป

๑. รัฐชายฝั่งใช้สิทธิอธิปไตยเหนือไหล่ทวีปเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจไหล่ทวีปและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป

๒. สิทธิที่อ้างถึงในวรรค ๑ เป็นสิทธิจำเพาะโดยนัยที่ว่า ถ้ารัฐชายฝั่งไม่สำรวจไหล่ทวีปหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป ผู้ใดจะดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยปราศจากความยินยอมอย่างชัดแจ้งของรัฐชายฝั่งมิได้

๓. สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปไม่ได้ขึ้นอยู่กับการครอบครอง ไม่ว่าอย่างแท้จริงหรือเพียงในนาม หรือกับการประกาศอย่างชัดแจ้งใดๆ

๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่อ้างถึงในภาคนี้ประกอบด้วยแร่และทรัพยากรไม่มีชีวิตอย่างอื่นของพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน รวมทั้งอินทรียภาพมีชีวิตซึ่งจัดอยู่ในชนิดพันธุ์ที่อยู่ติดที่ กล่าวคือ อินทรียภาพซึ่งในระยะที่อาจจับได้นั้นไม่เคลื่อนที่ไปบนหรือใต้พื้นดินท้องทะเล หรือไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เว้นแต่โดยการสัมผัสทางกายภาพอยู่เสมอกับพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้ผิวดิน

ข้อ ๗๘
สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำและห้วงอากาศเหนือไหล่ทวีป และสิทธิและเสรีภาพของรัฐอื่น

๑. สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปไม่กระทบกระเทือนสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำเหนือไหล่ทวีป หรือของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านั้น

๒. การใช้สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปจะต้องไม่ฝ่าฝืนหรือเป็นผลให้เกิดการแทรกสอดใดๆ อย่างปราศจากเหตุอันสมควรต่อการเดินเรือ และสิทธิและเสรีภาพอื่นใดของรัฐอื่นตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ ๗๙
สายเคเบิลและท่อใต้ทะเลบนไหล่ทวีป

๑. รัฐทั้งปวงมีสิทธิวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเลบนไหล่ทวีป ตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้

๒. ภายใต้บังคับแห่งสิทธิของตนในการวางมาตรการอันสมเหตุผลสำหรับการสำรวจไหล่ทวีป การแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป และการป้องกัน การบรรเทา และการควบคุมมลพิษจากท่อ รัฐชายฝั่งไม่อาจกีดขวางการวางหรือการบำรุงรักษาสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลนั้น

๓. การกำหนดเส้นทางสำหรับการวางท่อเช่นว่าบนไหล่ทวีปขึ้นอยู่กับความยินยอมของรัฐชายฝั่ง

๔. ไม่มีส่วนใดในภาคนี้กระทบกระเทือนสิทธิของรัฐชายฝั่งในการกำหนดเงื่อนไขสำหรับสายเคเบิลหรือท่อที่วางเข้ามาในดินแดนหรือทะเลอาณาเขตของตนหรือเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งเหนือสายเคเบิลและท่อที่สร้างหรือใช้เกี่ยวข้องกับการสำรวจไหล่ทวีปหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรของไหล่ทวีป หรือการใช้งานเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างภายใต้เขตอำนาจของรัฐชายฝั่ง

๕. เมื่อวางสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล รัฐจะต้องคำนึงตามควรถึงสายเคเบิลหรือท่อที่วางอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางการที่อาจมีการซ่อมแซมสายเคเบิลหรือท่อที่มีอยู่

ข้อ ๘๐
เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างบนไหล่ทวีป

ข้อ ๖๐ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างบนไหล่ทวีป

ข้อ ๘๑
การขุดเจาะบนไหล่ทวีป

รัฐชายฝั่งมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะอนุญาตและวางกฎเกณฑ์การขุดเจาะบนไหล่ทวีปเพื่อความมุ่งประสงค์ทั้งปวง

ข้อ ๘๒
การจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์จากไหล่ทวีปที่เลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล

๑. รัฐชายฝั่งจะต้องจ่ายเงินหรือให้ส่วนแบ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรไม่มีชีวิตจากไหล่ทวีปที่เลย ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

๒. การจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งเกี่ยวกับผลผลิตทั้งปวง ณ แหล่งผลิตจะต้องกระทำเป็นรายปี หลังจากระยะเวลาห้าปีแรกของการผลิต ณ แหล่งผลิตนั้น ในปีที่หก อัตราการจ่ายเงินหรือการให้ส่วนแบ่งจะเป็นร้อยละ ๑ ของมูลค่าหรือปริมาตรของผลผลิต ณ แหล่งผลิต อัตรานี้จะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ในแต่ละปีถัดไปจนกระทั่งถึงปีที่สิบสอง และหลังจากนั้นจะยืนอยู่ในอัตราร้อยละ ๗ ผลผลิตไม่รวมถึงทรัพยากรที่ใช้ไปเกี่ยวกับการแสวงประโยชน์

๓. ให้รัฐที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้นำเข้าสุทธิทรัพยากรประเภทแร่ซึ่งผลิตจากไหล่ทวีปของตนได้รับการยกเว้นการจ่ายเงินหรือการให้ส่วนแบ่งเช่นว่าในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรประเภทแร่นั้น

๔. การจ่ายเงินหรือการให้ส่วนแบ่งจะต้องกระทำผ่านองค์กร ซึ่งจะแบ่งสรรให้แก่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้บนมูลฐานของเกณฑ์การแบ่งอย่างเที่ยงธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของบรรดารัฐกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐที่พัฒนาน้อยที่สุดและรัฐไร้ฝั่งทะเล

ข้อ ๘๓
การกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีประหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

๑. การกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีประหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกันจะกระทำโดยความตกลงบนมูลฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ ตามที่อ้างถึงในข้อ ๓๘ แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุผลอันเที่ยงธรรม

๒. หากไม่สามารถทำความตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ให้รัฐที่เกี่ยวข้องใช้วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในภาค ๑๕

๓. ในระหว่างที่ยังไม่บรรลุความตกลงตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ รัฐที่เกี่ยวข้องจะพยายามทุกวิถีทางที่จะจัดทำข้อตกลงชั่วคราวซึ่งมีลักษณะที่ปฏิบัติได้ ด้วยเจตนารมณ์แห่งความเข้าใจและความร่วมมือกัน และในช่วงระยะเวลานี้จะพยายามไม่ทำให้เสื่อมเสียหรือขัดขวางการทำความตกลงขั้นสุดท้าย ข้อตกลงเช่นว่าจะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการกำหนดขอบเขตขั้นสุดท้าย

๔. ในกรณีที่มีความตกลงใช้บังคับอยู่ระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณากำหนดปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนั้น

ข้อ ๘๔
แผนที่และรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์

๑. ภายใต้บังคับแห่งภาคนี้ เส้นขอบนอกของไหล่ทวีปและเส้นกำหนดขอบเขตซึ่งลากตามข้อ ๘๓ จะต้องนำไปแสดงบนแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวหรือหลายมาตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับยืนยันตำแหน่งที่แน่นอนของเส้นเหล่านั้น ในกรณีที่เหมาะสม อาจใช้รายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ของจุดต่างๆ ซึ่งระบุมูลฐานทางยีออเดซีแทนเส้นขอบนอกหรือเส้นกำหนดขอบเขตเช่นว่าก็ได้

๒. รัฐชายฝั่งจะต้องเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์เช่นว่านั้นให้ทราบตามสมควร และจะต้องส่งมอบแผนที่หรือรายการเช่นว่านั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติเก็บรักษาไว้อย่างละหนึ่งชุด และให้เลขาธิการขององค์กรด้วยในกรณีที่แผนที่หรือรายการเหล่านั้นแสดงเส้นขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีป

ข้อ ๘๕
การขุดอุโมงค์

ภาคนี้ไม่ทำให้เสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐชายฝั่งที่จะแสวงประโยชน์จากดินใต้ผิวดินโดยวิธีการขุดอุโมงค์โดยไม่คำนึงถึงความลึกของน่านน้ำเหนือดินใต้ผิวดินนั้น

ภาค ๗
ทะเลหลวง

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๘๖
การใช้บทบัญญัติของภาคนี้

บทบัญญัติของภาคนี้ใช้บังคับกับทุกส่วนของทะเลซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะในทะเลอาณาเขต หรือในน่านน้ำภายในของรัฐ หรือในน่านน้ำหมู่เกาะของรัฐหมู่เกาะ ข้อนี้ไม่ยังผลให้เกิดการลิดรอนเสรีภาพใดๆ ซึ่งรัฐทั้งปวงได้อุปโภคในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามข้อ ๕๘

ข้อ ๘๗
เสรีภาพแห่งทะเลหลวง

๑. ทะเลหลวงเปิดให้แก่รัฐทั้งปวง ไม่ว่ารัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล เสรีภาพแห่งทะเลหลวงใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ เสรีภาพแห่งทะเลหลวงทั้งของรัฐชายฝั่งและรัฐไร้ฝั่งทะเล ประกอบด้วย อาทิเช่น

(เอ) เสรีภาพในการเดินเรือ

(บี) เสรีภาพในการบินผ่าน

(ซี) เสรีภาพที่จะวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล ภายใต้บังคับแห่งภาค ๖

(ดี) เสรีภาพที่จะสร้างเกาะเทียม และสิ่งติดตั้งอื่นๆ ที่กระทำได้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ภายใต้บังคับแห่งภาค ๖

(อี) เสรีภาพในการประมง ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตอนที่ ๒

(เอฟ) เสรีภาพในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ภายใต้บังคับแห่งภาค ๖ และ ๑๓

๒. ให้รัฐทั้งปวงใช้เสรีภาพเหล่านี้โดยคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์ของรัฐอื่นๆ ในการใช้เสรีภาพแห่งทะเลหลวงของรัฐเหล่านั้น และโดยคำนึงตามควรถึงสิทธิภายใต้อนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ด้วย

ข้อ ๘๘
การสงวนทะเลหลวงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

ทะเลหลวงจะได้รับการสงวนไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

ข้อ ๘๙
ความไร้ผลแห่งการอ้างอธิปไตยเหนือทะเลหลวง

ไม่มีรัฐใดที่อาจอ้างเอาส่วนหนึ่งส่วนใดของทะเลหลวงมาอยู่ในอธิปไตยของตนได้

ข้อ ๙๐
สิทธิในการเดินเรือ

รัฐทุกรัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล มีสิทธิที่จะเดินเรือที่ชักธงของตนในทะเลหลวง

ข้อ ๙๑
สัญชาติของเรือ

๑. รัฐทุกรัฐจะกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติของตนแก่เรือ ในการจดทะเบียนเรือในอาณาเขตของตน และในการใช้สิทธิชักธงของตน เรือย่อมมีสัญชาติของรัฐเจ้าของธงซึ่งเรือนั้นมีสิทธิชักจะต้องมีความเกี่ยวโยงอย่างแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือนั้น

๒. รัฐทุกรัฐจะออกให้แก่เรือที่รัฐนั้นให้สิทธิชักธงของตนซึ่งเอกสารเพื่อการนั้น

ข้อ ๙๒
สถานะของเรือ

๑. ให้เดินเรือโดยชักธงของรัฐเพียงรัฐเดียวเท่านั้น และให้เรืออยู่ภายใต้บังคับแห่งในสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือในอนุสัญญานี้ เรือมิอาจเปลี่ยนธงของตนในระหว่างการเดินทางหรือในขณะที่แวะยังเมืองท่า เว้นแต่ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์อย่างแท้จริงหรือการเปลี่ยนการจดทะเบียน

๒. เรือซึ่งออกทะเลโดยชักธงของรัฐสองรัฐหรือกว่านั้นตามความสะดวก มิอาจอ้างสัญชาติหนึ่งสัญชาติใดต่อรัฐอื่นใดได้ และอาจถูกถือเสมือนเป็นเรือไร้สัญชาติ

ข้อ ๙๓
เรือที่ชักธงสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ
และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ

ข้อต่างๆ ข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียแก่กรณีเรือที่ใช้ในทางการของสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ หรือทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ที่ชักธงขององค์การนั้น

ข้อ ๙๔
หน้าที่ของรัฐเจ้าของธง

๑. รัฐทุกรัฐจะต้องใช้เขตอำนาจและดำเนินการควบคุมอย่างมีประสิทธิผลในเรื่องการบริหาร เทคนิค และสังคมเหนือเรือที่ชักธงของตน

๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐทุกรัฐจะต้อง

(เอ) มีทะเบียนเรือซึ่งระบุชื่อและรายละเอียดของเรือที่ชักธงของตน ยกเว้นเรือซึ่งอยู่นอกข้อบังคับระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเนื่องจากมีขนาดเล็ก และ

(บี) ใช้เขตอำนาจภายใต้กฎหมายภายในบังคับแก่เรือแต่ละลำซึ่งชักธงของตน และนายเรือ เจ้าหน้าที่ และลูกเรือของเรือนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องการบริหาร เทคนิคและสังคมเกี่ยวกับเรือนั้น

๓. รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการสำหรับเรือซึ่งชักธงของตนเช่นที่จำเป็นเพื่อประกันความปลอดภัยในทะเลในด้านต่างๆ อาทิเช่น

(เอ) การต่อเรือ อุปกรณ์ และสภาพพร้อมออกทะเลของเรือ

(บี) การจัดบุคลากรประจำเรือ สภาพแรงงาน และการฝึกอบรมลูกเรือ โดยคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่

(ซี) การใช้สัญญาณ การบำรุงรักษาเครื่องมือสื่อสาร และการป้องกันการโดนกัน

๔. มาตรการดังกล่าวให้รวมสิ่งที่จำเป็นเพื่อประกันว่า

(เอ) ก่อนการจดทะเบียนและหลังจากนั้นในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เรือแต่ละลำจะต้องได้รับการตรวจโดยผู้ตรวจที่มีคุณสมบัติ และบนเรือให้มีแผนที่ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับทะเล และอุปกรณ์และเครื่องมือในการเดินเรือเท่าที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือของเรือนั้น

(บี) เรือแต่ละลำอยู่ในความรับผิดชอบของนายเรือและเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการเดินเรือทะเล การเดินเรือ การสื่อสารและวิศวกรรมนาวี และลูกเรือมีคุณสมบัติและจำนวนที่เหมาะสมสำหรับประเภท ขนาด เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ของเรือนั้น

(ซี) นายเรือ เจ้าหน้าที่ และในขอบเขตที่เหมาะสม ลูกเรือ มีความรอบรู้และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่เกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล การป้องกันการโดนกัน การป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเล และการบำรุงรักษาเครื่องมือสื่อสารทางวิทยุ

๕. ในการใช้มาตรการตามวรรค ๓ และ ๔ รัฐแต่ละรัฐจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อบังคับ วิธีดำเนินการและวิธีปฏิบัติระหว่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และจะต้องดำเนินขั้นตอนใดๆ ที่จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตาม

๖. รัฐซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าไม่ได้มีการใช้เขตอำนาจและดำเนินการควบคุมอันสมควรในส่วนที่เกี่ยวกับเรือลำใดอาจรายงานข้อเท็จจริงให้แก่รัฐเจ้าของธง เมื่อได้รับรายงานเช่นว่า รัฐเจ้าของธงจะต้องทำการสืบสวนเรื่องราวและหากเป็นการสมควร จะต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์

๗. รัฐแต่ละรัฐจะจัดให้มีการไต่สวนโดยหรือต่อหน้าบุคคล หรือคณะบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับภัยพิบัติทางทะเลหรืออุบัติการณ์ของการเดินเรือในทะเลหลวงทุกรายที่เกี่ยวกับเรือซึ่งชักธงของตนและก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัสแก่คนชาติของรัฐอื่น หรือเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เรือหรือสิ่งติดตั้งต่างๆ ของรัฐอื่น หรือต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐเจ้าของธงและรัฐอื่นนั้น จะต้องร่วมมือกันในการดำเนินการไต่สวนใดๆ ที่กระทำโดยรัฐอื่นนั้นเกี่ยวกับภัยพิบัติทางทะเลหรืออุบัติการณ์ของการเดินเรือใดๆ เช่นว่านั้น

ข้อ ๙๕
ความคุ้มกันของเรือรบในทะเลหลวง

เรือรบในทะเลหลวงมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากเขตอำนาจของรัฐอื่นที่มิใช่รัฐเจ้าของธง

ข้อ ๙๖
ความคุ้มกันของเรือซึ่งใช้เฉพาะในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์

เรือซึ่งรัฐหนึ่งเป็นเจ้าของหรือดำเนินกิจการและใช้เฉพาะในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์ เมื่ออยู่ในทะเลหลวง จะมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากเขตอำนาจของรัฐอื่นที่มิใช่รัฐเจ้าของธง

ข้อ ๙๗
เขตอำนาจทางอาญาในเรื่องของการโดนกันหรืออุบัติการณ์อื่นใดของการเดินเรือ

๑. ในกรณีที่มีการโดนกันหรืออุบัติการณ์อื่นใดของการเดินเรือเกี่ยวกับเรือในทะเลหลวงซึ่งพัวพันถึงความรับผิดชอบทางอาญาหรือทางวินัยของนายเรือหรือของบุคคลอื่นใดที่ประจำการในเรือ การดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยกับบุคคลเช่นว่ามิอาจกระทำได้ เว้นแต่จะกระทำต่อหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายปกครองของรัฐเจ้าของธงหรือของรัฐซึ่งบุคคลเช่นว่าเป็นคนชาติ

๒. ในเรื่องทางวินัย รัฐซึ่งออกใบรับรองสำหรับนายเรือ หรือใบรับรองความสามารถหรือใบอนุญาต จะมีอำนาจแต่ผู้เดียวที่จะสั่งเพิกถอนใบรับรองเช่นว่านั้น หลังจากได้ดำเนินกระบวนการอันชอบธรรมทางกฎหมายแล้ว แม้ว่าผู้ถือจะมิใช่คนชาติของรัฐซึ่งออกใบรับรองให้ก็ตาม

๓. มิให้เจ้าหน้าที่อื่นใดนอกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของธง สั่งให้มีการจับกุมหรือกักกันเรือ แม้ว่าจะเป็นเพียงมาตรการในการสืบสวนก็ตาม

ข้อ ๙๘
หน้าที่ที่จะให้ความช่วยเหลือ

๑. ให้รัฐทุกรัฐกำหนดให้นายเรือของเรือซึ่งชักธงของตน เท่าที่นายเรือสามารถกระทำได้โดยไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อเรือ ลูกเรือ หรือผู้โดยสาร

(เอ) ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลใดซึ่งพบในทะเลขณะตกอยู่ในอันตรายต่อชีวิต

(บี) รีบเดินทางไปโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ เพื่อช่วยชีวิตบุคคลที่ตกอยู่ในทุกขภัย ถ้าได้รับแจ้งถึงความต้องการความช่วยเหลือของบุคคลเหล่านั้น เท่าที่การกระทำเช่นนั้นจะพึงคาดหวังจากนายเรือได้อย่างสมเหตุผล

(ซี) ให้ความช่วยเหลือภายหลังการโดนกันแก่เรืออีกลำหนึ่ง แก่ลูกเรือและแก่ผู้โดยสารของเรือนั้น และหากทำได้ ให้แจ้งให้เรือลำนั้นทราบชื่อเรือ เมืองท่าที่จดทะเบียนเรือของตน และเมืองท่าที่ใกล้ที่สุดซึ่งเรือของตนจะแวะ

๒. รัฐชายฝั่งทุกรัฐจะส่งเสริมการจัดตั้ง การดำเนินการ และการธำรงไว้ซึ่งบริการการค้นหาและช่วยชีวิตที่เพียงพอและมีประสิทธิผลเกี่ยวกับความปลอดภัยในและเหนือทะเล และเมื่อมีสภาวการณ์จำเป็นจะร่วมมือกับรัฐเพื่อนบ้านโดยการทำข้อตกลงระดับภูมิภาคร่วมกันเพื่อความมุ่งประสงค์นี้

ข้อ ๙๙
การห้ามการขนส่งทาส

ให้รัฐทุกรัฐดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลที่จะป้องกันและลงโทษการขนส่งทาสในเรือที่ได้รับอนุญาตให้ชักธงของตน และที่จะป้องกันการใช้ธงของตนโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ทาสที่ลี้ภัยขึ้นบนเรือไม่ว่าจะชักธงใด จะได้รับอิสรภาพโดยอัตโนมัติ

ข้อ ๑๐๐
หน้าที่ที่จะร่วมมือกันในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันอย่างมากที่สุดที่จะทำได้ในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดในทะเลหลวงหรือในที่อื่นใดภายนอกเขตอำนาจของรัฐใด

ข้อ ๑๐๑
คำนิยามของการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การกระทำอันเป็นโจรสลัดประกอบด้วยการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(เอ) การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยการใช้กำลังหรือการกักกัน หรือการกระทำอันเป็นการปล้นซึ่งได้กระทำลงเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวโดยลูกเรือหรือผู้โดยสารของเรือเอกชนหรืออากาศยานเอกชน และมุ่งกระทำ

(๑) ในทะเลหลวง ต่อเรือหรืออากาศยานลำอื่น หรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น

(๒) ต่อเรือ อากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในที่ที่อยู่นอกเขตอำนาจของรัฐใด

(บี) การกระทำอันเป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจในการปฏิบัติการของเรือหรือของอากาศยานโดยรู้ข้อเท็จจริงอันทำให้เรือหรืออากาศยานนั้นเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

(ซี) การกระทำอันเป็นการยุยง หรือการอำนวยความสะดวกอย่างจงใจแก่การกระทำที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) หรือ (บี)

ข้อ ๑๐๒
การกระทำอันเป็นโจรสลัดโดยเรือรบ เรือของรัฐบาล
หรืออากาศยานของรัฐบาล ซึ่งลูกเรือได้ก่อกบฏ

การกระทำอันเป็นโจรสลัด ดังที่ได้นิยามไว้ในข้อ ๑๐๑ ซึ่งกระทำโดยเรือรบ เรือของรัฐบาล หรืออากาศยานของรัฐบาลที่ลูกเรือได้ก่อกบฏและเข้าควบคุมเรือหรืออากาศยานนั้น ให้ถือเสมือนว่าเป็นการกระทำโดยเรือหรืออากาศยานเอกชน

ข้อ ๑๐๓

คำนิยามของเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

ให้ถือว่าเรือหรืออากาศยานเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัด ถ้าบุคคลที่มีอำนาจควบคุมได้จงใจใช้เรือหรืออากาศยานนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวในข้อ ๑๐๑ ให้หลักการเดียวกันนี้ใช้บังคับหากเรือหรืออากาศยานนั้นได้ถูกใช้กระทำการใดๆ เช่นว่านั้นตราบเท่าที่เรือหรืออากาศยานนั้นยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลซึ่งมีความผิดในการกระทำนั้น

ข้อ ๑๐๔

การคงหรือการเสียสัญชาติของเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

เรือหรืออากาศยานอาจคงสัญชาติของตนไว้ได้แม้ว่าจะได้กลายเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัดแล้ว การคงหรือการเสียสัญชาติให้เป็นไปตามกฎหมายของรัฐอันเป็นที่มาของสัญชาตินั้น

ข้อ ๑๐๕

การยึดเรือหรืออากาศยานโจรสลัด

ในทะเลหลวง หรือในที่อื่นใดนอกเขตอำนาจของรัฐใด รัฐทุกรัฐอาจยึดเรือหรืออากาศยานโจรสลัด หรือเรือหรืออากาศยานซึ่งถูกยึดไปโดยการกระทำอันเป็นโจรสลัดและอยู่ภายใต้การควบคุมของโจรสลัด และอาจจับกุมบุคคลและยึดทรัพย์สินบนเรือนั้นได้ ศาลของรัฐซึ่งดำเนินการยึดอาจวินิจฉัยโทษที่จะลงและยังอาจกำหนดการที่จะต้องกระทำเกี่ยวกับเรือ อากาศยาน หรือทรัพย์สิน โดยไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

ข้อ ๑๐๖

ความรับผิดสำหรับการยึดโดยไม่มีมูลเหตุอันเพียงพอ

ในกรณีที่การยึดเรือหรืออากาศยานโดยมีข้อสงสัยว่าเป็นโจรสลัดได้กระทำไปโดยไม่มีมูลเหตุอันเพียงพอ รัฐซึ่งทำการยึดจะต้องรับผิดต่อรัฐซึ่งเรือหรืออากาศยานนั้นถือสัญชาติสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดจากการยึดนั้น

ข้อ ๑๐๗

เรือหรืออากาศยานซึ่งมีสิทธิทำการยึดเพราะเหตุแห่งการกระทำอันเป็นโจรสลัด

การยึดเพราะเหตุแห่งการกระทำอันเป็นโจรสลัดอาจกระทำได้แต่เพียงโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือหรืออากาศยานอื่น ซึ่งมีเครื่องหมายชัดแจ้งและบ่งชัดว่าใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น

ข้อ ๑๐๘

การลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

๑. รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทโดยทางเรือในทะเลหลวง อันขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศ

๒. รัฐที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เรือซึ่งชักธงของตนทำการลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอาจร้องขอความร่วมมือจากรัฐอื่นๆ ให้ปราบปรามการลักลอบค้าเช่นว่านั้น

ข้อ ๑๐๙
การออกอากาศจากทะเลหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

๑. รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันในการปราบปรามการออกอากาศจากทะเลหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาต

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ "การออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต" หมายถึง การส่งวิทยุกระจายเสียงหรือแพร่ภาพโทรทัศน์จากเรือหรือสิ่งติดตั้งในทะเลหลวงโดยมุ่งให้สาธารณชนรับได้อันขัดต่อข้อบังคับระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ

๓. บุคคลที่ทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต อาจถูกดำเนินคดีในศาลของ

(เอ) รัฐเจ้าของธงของเรือ

(บี) รัฐซึ่งเป็นที่จดทะเบียนของสิ่งติดตั้ง

(ซี) รัฐซึ่งบุคคลผู้นั้นเป็นคนชาติ

(ดี) รัฐซึ่งสามารถรับการส่งนั้นได้ หรือ

(อี) รัฐซึ่งการสื่อสารทางวิทยุที่ได้รับอนุญาตได้รับความเดือดร้อนจากคลื่นรบกวน

๔. ในทะเลหลวง รัฐที่มีเขตอำนาจตามวรรค ๓ อาจจับกุมบุคคลหรือเรือใดที่ทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตและยึดเครื่องมือออกอากาศนั้น โดยสอดคล้องกับข้อ ๑๑๐

ข้อ ๑๑๐
สิทธิการขึ้นตรวจ

๑. เว้นแต่ในกรณีที่การกระทำอันเป็นการสอดแทรกเกิดจากอำนาจซึ่งได้ให้ไว้โดยสนธิสัญญาเรือรบซึ่งพบเรือต่างชาติในทะเลหลวงอันมิใช่เรือที่ได้รับความคุ้มกันโดยสมบูรณ์ตามข้อ ๙๕ และ ๙๖ ไม่มีความชอบธรรมที่จะขึ้นไปบนเรือนั้น เว้นแต่จะมีเหตุอันควรสงสัยว่า

(เอ) เรือนั้นกระทำการอันเป็นโจรสลัด

(บี) เรือนั้นกระทำการค้าทาส

(ซี) เรือนั้นกระทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตและรัฐเจ้าของธงของเรือรบมีเขตอำนาจตามข้อ ๑๐๙

(ดี) เรือนั้นปราศจากสัญชาติ หรือ

(อี) แม้ว่าจะชักธงต่างชาติหรือไม่ยอมแสดงธงของตน เรือนั้นตามความเป็นจริงมีสัญชาติเดียวกับเรือรบ

๒. ในกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรค ๑ เรือรบอาจดำเนินการพิสูจน์ยืนยันสิทธิในการชักธงของเรือนั้น เพื่อวัตถุประสงค์นี้ เรือรบอาจส่งเรือเล็กในบังคับบัญชาของนายทหารไปยังเรือที่ต้องสงสัยนั้น หากยังมีความสงสัยอยู่หลังจากได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ก็อาจดำเนินการตรวจสอบบนเรือลำนั้นต่อไปได้ ซึ่งต้องกระทำด้วยความระมัดระวังอย่างเต็มที่เท่าที่จะกระทำได้

๓. หากปรากฏว่าข้อสงสัยนั้นไม่มีมูล และหากเรือซึ่งถูกขึ้นตรวจนั้นมิได้มีพฤติกรรมอันเป็นสาเหตุแห่งข้อสงสัยนั้น เรือนั้นจะได้รับการชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายที่อาจได้รับ

๔. บทบัญญัติเหล่านี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับอากาศยานทหาร

๕. บทบัญญัติเหล่านี้ใช้บังคับกับเรือหรืออากาศยานอื่นใดที่ได้รับอนุญาตซึ่งมีเครื่องหมายชัดแจ้งและบ่งชัดว่าเป็นเรือที่ใช้ในงานของรัฐบาลด้วย

ข้อ ๑๑๑
สิทธิการไล่ตามติดพัน

๑. การไล่ตามติดพันเรือต่างชาติอาจกระทำได้เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐชายฝั่งมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า เรือนั้นได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้น การไล่ตามเช่นว่านั้น จะต้องเริ่มต้นเมื่อเรือต่างชาติหรือเรือเล็กลำหนึ่งของเรือต่างชาติอยู่ในน่านน้ำภายใน น่านน้ำหมู่เกาะ ทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องของรัฐที่ไล่ตาม และสามารถดำเนินต่อไปได้นอกทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่อง หากการไล่ตามนั้นมิได้ขาดตอนลง ไม่จำเป็นว่าในขณะที่เรือต่างชาติที่อยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้รับคำสั่งให้หยุด เรือที่ออกคำสั่งควรจะต้องอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ถ้าเรือต่างชาติอยู่ในเขตต่อเนื่อง ดังที่นิยามไว้ในข้อ ๓๓ การไล่ตามจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้มีการละเมิดสิทธิซึ่งเขตนั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นสำหรับคุ้มครองเท่านั้น

๒. ให้สิทธิการไล่ตามติดพันใช้บังคับโดยอนุโลมกับการละเมิดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปรวมทั้งเขตปลอดภัยรอบสิ่งติดตั้งบนไหล่ทวีป ซึ่งกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งที่ใช้บังคับอยู่ตามอนุสัญญานี้กับเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือไหล่ทวีป รวมทั้งเขตปลอดภัยเช่นว่านั้น

๓. สิทธิการไล่ตามติดพันสิ้นสุดลงทันทีที่เรือซึ่งถูกไล่ตามเข้าทะเลอาณาเขตของรัฐของตนหรือของรัฐที่สาม

๔. การไล่ตามติดพันยังไม่ถือว่าได้เริ่มขึ้นเว้นแต่เรือที่ไล่ตามได้ทำให้ตนเองมั่นใจโดยทุกวิถีทางที่จะทำได้เท่าที่มีอยู่แล้วว่า เรือที่ถูกไล่ตามหรือเรือเล็กลำใดลำหนึ่งของเรือนั้นหรือยานลำอื่นซึ่งทำงานร่วมกัน และใช้เรือที่ถูกไล่ตามเป็นเรือแม่ อยู่ภายในขอบเขตของทะเลอาณาเขต หรือภายในเขตต่อเนื่อง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือเหนือไหล่ทวีปแล้วแต่กรณี การไล่ตามจะเริ่มต้นขึ้นได้ต่อเมื่อได้ให้ทัศนสัญญาณหรือโสตสัญญาณให้หยุดในระยะห่างที่เรือต่างชาติสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้เท่านั้น

๕. สิทธิการไล่ตามติดพันจะใช้ได้เฉพาะโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือ หรืออากาศยานอื่นๆ ซึ่งมีเครื่องหมายชัดแจ้งและบ่งชัดว่าเป็นเรือที่ใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น

๖. ในกรณีที่การไล่ตามติดพันกระทำโดยอากาศยาน

(เอ) ให้นำบทบัญญัติแห่งวรรค ๑ ถึง ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(บี) อากาศยานซึ่งออกคำสั่งให้หยุดต้องไล่ตามเรือนั้นอย่างจริงจังด้วยตนเองจนกระทั่งเรือหรืออากาศยานลำอื่นของรัฐชายฝั่งที่อากาศยานนั้นเรียกมาได้มาถึงเพื่อรับช่วงการไล่ตามแล้ว เว้นแต่อากาศยานนั้นจะสามารถจับกุมเรือนั้นด้วยตนเองได้ ไม่เป็นการเพียงพอที่จะอ้างเหตุสนับสนุนการจับกุมเรือภายนอกทะเลอาณาเขตว่าอากาศยานเห็นเรือเป็นผู้กระทำผิด หรือเป็นผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำผิดเท่านั้น หากเรือนั้นยังมิได้ทั้งถูกสั่งให้หยุด และถูกไล่ตามโดยอากาศยานนั้นเอง หรืออากาศยานหรือเรือลำอื่นซึ่งไล่ตามต่อไปโดยไม่ขาดตอน

๗. การปล่อยเรือที่ถูกจับกุมในเขตอำนาจของรัฐหนึ่งและถูกควบคุมไปยังท่าเรือของรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทำการสอบสวนต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ มิอาจเรียกร้องให้กระทำได้โดยอาศัยเหตุแต่เพียงว่า ในระหว่างการเดินทาง เรือนั้นได้ถูกควบคุมผ่านส่วนหนึ่งของเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลหลวง หากสภาวการณ์ทำให้จำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น

๘. ในกรณีที่เรือได้ถูกสั่งให้หยุดหรือถูกจับกุมภายนอกทะเลอาณาเขตในสภาวการณ์ที่ไม่มีเหตุสนับสนุนการใช้สิทธิไล่ตามติดพัน เรือนั้นจะได้รับการชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้รับจากการนั้น

ข้อ ๑๑๒
สิทธิที่จะวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล

๑. รัฐทั้งปวงมีสิทธิที่จะวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเลบนพื้นดินท้องทะเลหลวงเลยไหล่ทวีปออกไป

๒. ข้อ ๗๙ วรรค ๕ ใช้บังคับกับสายเคเบิลและท่อเช่นว่านั้น

ข้อ ๑๑๓
การแตกหักหรือเสียหายของสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล

รัฐทุกรัฐจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อกำหนดว่าการทำให้สายเคเบิลใต้ทะเลในทะเลหลวงแตกหักหรือเสียหายโดยเรือซึ่งชักธงของตนหรือโดยบุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนโดยเจตนาหรือโดยประมาทอันเป็นความผิดตามกฎหมาย ในลักษณะที่จะทำให้การสื่อสารทางโทรเลขหรือทางโทรศัพท์ขาดตอนหรือถูกขัดขวาง และในทำนองเดียวกันการทำให้ท่อหรือสายไฟแรงสูงใต้ทะเลแตกหักหรือเสียหาย เป็นการกระทำผิดที่มีโทษตามกฎหมาย บทบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับด้วยกับการกระทำที่เล็งเห็นว่าหรือน่าจะก่อให้เกิดการแตกหักหรือเสียหายเช่นว่านั้น อย่างไรก็ดี บทบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการแตกหักหรือเสียหายซึ่งก่อขึ้นโดยบุคคลผู้ซึ่งกระทำการโดยมีวัตถุประสงค์อันชอบธรรมเพียงเพื่อช่วยชีวิตของตนหรือเรือของตน หลังจากได้ใช้ความระมัดระวังตามที่จำเป็นทุกอย่างแล้วเพื่อหลีกเลี่ยงการแตกหักหรือเสียหายเช่นว่านั้น

ข้อ ๑๑๔
การทำให้สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลอื่นแตกหักหรือเสียหาย โดยเจ้าของสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล

รัฐทุกรัฐจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อกำหนดว่า หากบุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐนั้นซึ่งเป็นเจ้าของสายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลภายใต้ทะเลหลวงในขณะวางหรือซ่อมแซมสายเคเบิลหรือท่อนั้น ได้ก่อให้เกิดการแตกหักหรือเสียหายแก่สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเลอื่น บุคคลเหล่านั้นจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมต่างๆ

ข้อ ๑๑๕
การชดใช้ค่าเสียหายสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นเนื่องจากหลีกเลี่ยงการทำความเสียหาย แก่สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล

รัฐทุกรัฐจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อประกันว่าเจ้าของเรือซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนได้ยอมสละสมอ อวน หรืออุปกรณ์การประมงอื่นใด เพื่อหลีกเลี่ยงการทำความเสียหายแก่สายเคเบิลหรือท่อใต้ทะเล จะได้รับชดใช้ค่าเสียหายจากเจ้าของสายเคเบิลหรือท่อหากว่าเจ้าของเรือได้ใช้มาตรการระมัดระวังอันควรทั้งปวงล่วงหน้าแล้ว

ตอนที่ ๒ การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

ข้อ ๑๑๖
สิทธิที่จะทำประมงในทะเลหลวง

รัฐทั้งปวงมีสิทธิที่คนชาติของตนจะทำประมงในทะเลหลวง ภายใต้บังคับแห่ง

(เอ) พันธกรณีตามสนธิสัญญาของตน

(บี) สิทธิและหน้าที่ รวมทั้งผลประโยชน์ของรัฐชายฝั่งที่บัญญัติไว้ อาทิเช่น ในข้อ ๖๓ วรรค ๒ และข้อ ๖๔ ถึง ๖๗ และ

(ซี) บทบัญญัติแห่งตอนนี้

ข้อ ๑๑๗
หน้าที่ของรัฐที่จะกำหนดมาตรการสำหรับคนชาติของตน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

รัฐทั้งปวงมีหน้าที่ในการดำเนินหรือร่วมมือกับรัฐอื่นในการดำเนินมาตรการเช่นที่จำเป็นสำหรับคนชาติของตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

ข้อ ๑๑๘
ความร่วมมือของรัฐต่าง ๆ ในการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิต

รัฐจะต้องร่วมมือกันในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรมีชีวิตในบริเวณทะเลหลวง รัฐซึ่งคนชาติของตนแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตประเภทเดียวกันหรือต่างประเภทในบริเวณเดียวกันจะต้องเจรจาเพื่อดำเนินมาตรการที่จำเป็นสำหรับการอนุรักษ์ทรัยพากรมีชีวิตที่เกี่ยวข้อง รัฐเหล่านี้จะร่วมมือกันจัดตั้งองค์การประมงระดับอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคตามความเหมาะสมเพื่อการนี้

ข้อ ๑๑๙
การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

๑. ในการพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้และการวางมาตรการอนุรักษ์อื่นๆ สำหรับทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง รัฐจะ

(เอ) ใช้มาตรการซึ่งกำหนดขึ้น โดยอาศัยหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดซึ่งรัฐที่เกี่ยวข้องมีอยู่ เพื่อธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรชนิดพันธุ์ที่ถูกจับให้อยู่ในระดับซึ่งสามารถอำนวยผลผลิตได้อย่างสูงสุดตลอดไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความต้องการพิเศษของรัฐกำลังพัฒนา และโดยคำนึงถึงแบบแผนการประมง การพึ่งพาอาศัยกันของมวลสัตว์น้ำ และมาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศที่เสนอแนะกันโดยทั่วไป ไม่ว่าจะในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค หรือระดับโลก

(บี) คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันหรือพึ่งพาชนิดพันธุ์ที่ถูกจับ โดยมุ่งจะธำรงไว้หรือฟื้นฟูประชากรของชนิดพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันหรือพึ่งพาดังกล่าวให้อยู่เหนือระดับซึ่งการแพร่พันธุ์ของชนิดพันธุ์เหล่านี้อาจถูกคุกคามอย่างร้ายแรง

๒. ให้มีการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ สถิติเกี่ยวกับการจับและกิจกรรมการประมง รวมทั้งข้อมูลอื่นที่มีอยู่ซึ่งเกี่ยวกับการอนุรักษ์มวลปลาอย่างสม่ำเสมอโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจไม่ว่าจะเป็นระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค หรือระดับโลก ตามที่เหมาะสม และโดยให้รัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวงมีส่วนร่วมด้วย

๓. รัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องประกันว่ามาตรการอนุรักษ์และการใช้มาตรการนั้นไม่เป็นการเลือกประติบัติต่อชาวประมงของรัฐใด ทั้งโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย

ข้อ ๑๒๐
สัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม

ข้อ ๖๕ ใช้บังคับกับการอนุรักษ์และการจัดการสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมในทะเลหลวงด้วย

ภาค ๘
ระบอบของเกาะ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑๒๑

ระบอบของเกาะ

๑. เกาะคือบริเวณแผ่นดินที่ก่อตัวขึ้นตามธรรมชาติ โดยมีน้ำล้อมรอบ ซึ่งอยู่เหนือน้ำในขณะน้ำขึ้นสูงสุด

๒. เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๓ ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของเกาะให้พิจารณากำหนดตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ซึ่งใช้บังคับกับอาณาเขตทางบกอื่น

๓. โขดหินซึ่งโดยสภาพแล้วมนุษย์ไม่สามารถอยู่อาศัยหรือยังชีพทางเศรษฐกิจได้ จะไม่มีเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือไหล่ทวีป

ภาค ๙
ทะเลปิดหรือกึ่งปิด

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑๒๒
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ “ทะเลปิดหรือกึ่งปิด” หมายถึง อ่าว แอ่ง หรือทะเลที่ล้อมรอบโดยรัฐสองรัฐหรือมากกว่า และเชื่อมกับอีกทะเลหนึ่งหรือมหาสมุทร โดยช่องทางออกแคบ หรือประกอบขึ้นทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ด้วยทะเลอาณาเขตและเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่า

ข้อ ๑๒๓
ความร่วมมือระหว่างรัฐที่อยู่ติดกับทะเลปิดหรือกึ่งปิด

รัฐที่อยู่ติดกับทะเลปิดหรือกึ่งปิดควรร่วมมือกันในการใช้สิทธิของตน และในการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ เพื่อการนี้ รัฐเหล่านั้นจะเพียรพยายามโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระดับภูมิภาคที่เหมาะสมที่จะ

(เอ) ประสานงานการจัดการ การอนุรักษ์ การสำรวจ และการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในทะเล

(บี) ประสานงานการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(ซี) ประสานนโยบายการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของตน และดำเนินโครงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ร่วมกันตามความเหมาะสมในบริเวณนั้น

(ดี) เชิญรัฐอื่นหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เท่าที่เหมาะสม เพื่อร่วมมือกับตนในการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้

ภาค ๑๐
สิทธิของรัฐไร้ฝั่งทะเลที่จะออกไปสู่และเข้ามาจากทะเล และเสรีภาพในการผ่าน

.....

ข้อ ๑๒๔
การใช้คำศัพท์

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

(เอ) “รัฐไร้ฝั่งทะเล” หมายถึง รัฐซึ่งไม่มีฝั่งทะเล

(บี) “รัฐทางผ่าน” หมายถึง รัฐ ไม่ว่าจะมีหรือไม่มีฝั่งทะเล ที่ตั้งอยู่ระหว่างรัฐไร้ฝั่งทะเลกับทะเล ซึ่งการสัญจรผ่านจะผ่านอาณาเขตของรัฐนั้น

(ซี) “การสัญจรผ่าน” หมายถึง การผ่านของบุคคล สัมภาระ สินค้า และปัจจัยการขนส่ง ข้ามอาณาเขตของรัฐทางผ่านหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เมื่อการผ่านข้ามอาณาเขตนั้นไม่ว่าจะมีหรือไม่มีการขนถ่าย การเก็บพักสินค้า การแบ่งหีบห่อหรือการเปลี่ยนวิธีการขนส่งก็ตาม เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเดินทางทั้งหมดซึ่งเริ่มต้นหรือสิ้นสุดภายในอาณาเขตของรัฐไร้ฝั่งทะเล

(ดี) “ปัจจัยการขนส่ง” หมายถึง

(๑) ขบวนรถที่ใช้ราง บรรดายานที่ใช้ในทะเล ทะเลสาบ หรือแม่น้ำ และยานพาหนะที่ใช้ถนน

(๒) คนแบกหามและสัตว์พาหนะ ตามความจำเป็นของสภาพท้องถิ่น

๒. รัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐทางผ่าน โดยความตกลงระหว่างกัน อาจรวมเอาท่อและท่อส่งแก๊สและปัจจัยการขนส่งนอกจากที่รวมอยู่ในวรรค ๑ เข้าเป็นปัจจัยการขนส่งด้วยก็ได้

ข้อ ๑๒๕
สิทธิที่จะออกไปสู่และเข้ามาจากทะเล และเสรีภาพในการผ่าน

๑. รัฐไร้ฝั่งทะเลมีสิทธิที่จะออกไปสู่และเข้ามาจากทะเลเพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้สิทธิที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ รวมทั้งสิทธิที่เกี่ยวกับเสรีภาพในทะเลหลวงและมรดกร่วมของมนุษยชาติ เพื่อการนี้ รัฐไร้ฝั่งทะเลจะอุปโภคเสรีภาพในการผ่านในอาณาเขตของรัฐทางผ่านโดยปัจจัยการขนส่งทุกประเภท

๒. ข้อกำหนดและแบบวิธีสำหรับการใช้เสรีภาพในการผ่าน ให้ตกลงกันระหว่างรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐทางผ่านที่เกี่ยวข้องในรูปความตกลงทวิภาคี อนุภูมิภาคหรือภูมิภาค

๓. ในการใช้อธิปไตยอย่างสมบูรณ์เหนืออาณาเขตของตน รัฐทางผ่านย่อมมีสิทธิที่จะดำเนินมาตรการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อประกันว่าสิทธิและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้กำหนดไว้ในภาคนี้สำหรับรัฐไร้ฝั่งทะเลจะไม่เป็นการละเมิดผลประโยชน์โดยชอบธรรมของรัฐทางผ่านแต่อย่างใด

ข้อ ๑๒๖

การไม่ขึ้นอยู่ภายใต้บังคับของข้อบทว่าด้วยชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ ตลอดจนความตกลงพิเศษที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิที่จะออกไปสู่และเข้ามาจากทะเล ซึ่งกำหนดสิทธิและสิ่งอำนวยความสะดวกเนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพิเศษของรัฐไร้ฝั่งทะเล ไม่ให้ขึ้นอยู่ภายใต้บังคับของข้อบทว่าด้วยชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง

ข้อ ๑๒๗

ภาษีศุลกากร ภาษี และค่าภาระอื่น ๆ

๑. การสัญจรผ่านไม่อยู่ภายใต้บังคับการเรียกเก็บภาษีศุลกากร ภาษีหรือค่าภาระอื่นๆ นอกจากค่าภาระที่เรียกเก็บสำหรับบริการพิเศษที่ให้เกี่ยวกับการสัญจรเช่นว่า

๒. ปัจจัยการขนส่งในระหว่างเดินทางผ่านและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ได้จัดให้และใช้โดยรัฐไร้ฝั่งทะเล ไม่อยู่ภายใต้บังคับการเรียกเก็บภาษีหรือค่าภาระต่างๆ ซึ่งสูงไปกว่าที่เรียกเก็บจากการใช้ปัจจัยการขนส่งของรัฐทางผ่าน

ข้อ ๑๒๘

เขตปลอดภาษีและสิ่งอำนวยความสะดวกทางศุลกากรอื่น ๆ

เพื่อความสะดวกในการสัญจรผ่าน อาจจัดให้มีเขตปลอดภาษี หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางศุลกากรอื่นๆ ณ ท่าเรือขาเข้าและขาออกของรัฐทางผ่าน โดยความตกลงระหว่างรัฐเหล่านั้นกับรัฐไร้ฝั่งทะเล

ข้อ ๑๒๙

ความร่วมมือในการก่อสร้างและปรับปรุงปัจจัยการขนส่ง

ในกรณีที่ไม่มีปัจจัยการขนส่งในรัฐทางผ่านเพื่อให้การใช้เสรีภาพในการผ่านมีผล หรือในกรณีที่ปัจจัยที่มีอยู่แล้วรวมทั้งสิ่งติดตั้งและอุปกรณ์การท่าไม่เพียงพอด้วยประการใดๆ รัฐทางผ่านและรัฐไร้ฝั่งทะเลที่เกี่ยวข้องอาจร่วมมือกันในการก่อสร้างหรือปรับปรุงปัจจัยเหล่านั้น

ข้อ ๑๓๐

มาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือขจัดความล่าช้าหรือข้อขัดข้องทางเทคนิคอื่น ๆ ในการสัญจรผ่าน

๑. รัฐทางผ่านจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าหรือข้อขัดข้องทางเทคนิคอื่นๆ ในการสัญจรผ่าน

๒. หากเกิดความล่าช้าหรือข้อขัดข้องเช่นว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐทางผ่านและรัฐไร้ฝั่งทะเลที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในการเร่งขจัดความล่าช้าและข้อขัดข้องเหล่านั้น

ข้อ ๑๓๑
การประติบัติที่เท่าเทียมกันในท่าเรือทะเล

เรือที่ชักธงของรัฐไร้ฝั่งทะเลจะได้รับการประติบัติที่เท่าเทียมกันกับที่ได้ให้แก่เรือต่างชาติอื่นๆ ในท่าเรือทะเล

ข้อ ๑๓๒
การให้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มากขึ้นในการผ่าน

อนุสัญญานี้ไม่ยังผลให้เกิดการเพิกถอนสิ่งอำนวยความสะดวกในการผ่านซึ่งมากกว่าที่อนุสัญญานี้กำหนดไว้และซึ่งได้ตกลงกันระหว่างรัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้หรือซึ่งรัฐภาคีหนึ่งได้ให้ไว้แต่ประการใด อนุสัญญานี้ไม่ห้ามการให้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มากกว่าเช่นว่าในอนาคตด้วย

ภาค ๑๑
บริเวณพื้นที่

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๑๓๓
การใช้คำศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งภาคนี้

(เอ) “ทรัพยากร” หมายถึง ทรัพยากรแร่ทั้งปวงที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือแก๊สที่อยู่ ณ ที่นั้นในบริเวณพื้นที่ ที่หรือใต้พื้นดินท้องทะเล รวมทั้งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด

(บี) ทรัพยากร เมื่อนำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่แล้ว ให้เรียกว่า “แร่”

ข้อ ๑๓๔
ขอบเขตของภาคนี้

๑. ภาคนี้ใช้กับบริเวณพื้นที่

๒. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของภาคนี้

๓. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรักษาและการเผยแพร่แผนที่หรือรายการพิกัดทางภูมิศาสตร์ ซึ่งแสดงขอบเขตต่างๆ ที่อ้างถึงในข้อ ๑ วรรค ๑ ได้ระบุไว้ในภาค ๖

๔. ไม่มีส่วนใดในข้อนี้กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปตามภาค ๖ หรือความสมบูรณ์ของความตกลงเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน

ข้อ ๑๓๕
สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำและห้วงอากาศเหนือบริเวณพื้นที่

ภาคนี้หรือสิทธิใดๆ ที่ได้รับหรือใช้ตามภาคนี้จะไม่กระทบกระเทือนสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำเหนือบริเวณพื้นที่หรือของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านั้น

ตอนที่ ๒ หลักการที่ใช้กับบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๓๖
มรดกร่วมของมนุษยชาติ

บริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ

ข้อ ๑๓๗
สถานภาพทางกฎหมายของบริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

๑. รัฐมิอาจอ้างหรือใช้อธิปไตยหรือสิทธิอธิปไตยเหนือส่วนใดส่วนหนึ่งของบริเวณพื้นที่หรือทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ อีกทั้งรัฐ หรือบุคคล หรือนิติบุคคล มิอาจยึดถือเอาส่วนใดส่วนหนึ่งของบริเวณพื้นที่หรือทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เป็นของตน การอ้างเช่นว่าหรือการใช้อธิปไตยหรือสิทธิอธิปไตย หรือการยึดถือเอาเช่นว่า จะไม่ได้รับการยอมรับ

๒. สิทธิทั้งปวงเหนือทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เป็นของมนุษยชาติทั้งมวลโดยมีองค์กรเป็นผู้กระทำการแทน ทรัพยากรเหล่านี้ย่อมไม่ตกอยู่ภายใต้การจำหน่ายจ่ายโอน อย่างไรก็ตาม แร่ที่นำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่อาจถูกจำหน่ายจ่ายโอนได้ตามภาคนี้และตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการต่างๆ ขององค์กรเท่านั้น

๓. รัฐ บุคคล หรือนิติบุคคล มิอาจอ้าง ได้มา หรือใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับแร่ที่นำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่ เว้นแต่จะเป็นไปตามภาคนี้ นอกเหนือจากนี้แล้วการอ้าง การได้มา หรือการใช้สิทธิเช่นว่าจะไม่ได้รับการยอมรับ

ข้อ ๑๓๘
พฤติกรรมทั่วไปของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับบริเวณพื้นที่

พฤติกรรมทั่วไปของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับบริเวณพื้นที่ จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งภาคนี้ หลักการที่ปรากฏในกฎบัตรสหประชาชาติ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการธำรงรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคง และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๓๙
ความรับผิดชอบที่จะประกันให้มีการปฏิบัติตามและการรับผิดต่อความเสียหาย

๑. รัฐภาคีจะต้องมีความรับผิดชอบเพื่อประกันว่ากิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะดำเนินการโดยรัฐภาคีหรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งมีสัญชาติของรัฐภาคีหรืออยู่ในความควบคุมอย่างมีประสิทธิผลโดยรัฐภาคีหรือคนชาติของรัฐภาคี จะต้องดำเนินไปโดยสอดคล้องกับภาคนี้ ความรับผิดชอบเดียวกันนี้ใช้บังคับกับองค์การระหว่างประเทศสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ซึ่งดำเนินการโดยองค์การเช่นว่านั้น

๒. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อหลักเกณฑ์ต่างๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศและภาคผนวก ๓ ข้อ ๒๒ ความเสียหายอันเกิดจากการที่รัฐภาคีหรือองค์การระหว่างประเทศไม่ดำเนินการตามความรับผิดชอบที่ตนมีอยู่ตามภาคนี้ จะก่อให้เกิดความรับผิด รัฐภาคีหรือองค์การระหว่างประเทศที่กระทำการร่วมกันจะต้องรับผิดร่วมกันและ

เป็นรายตัว อย่างไรก็ดี รัฐภาคีย่อมไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามภาคนี้โดยบุคคลซึ่งรัฐภาคีเป็นผู้อุปถัมภ์ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) หากรัฐภาคีได้ใช้มาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมทั้งปวงเพื่อให้ได้มาซึ่งการปฏิบัติตามที่มีประสิทธิผลตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๔ และภาคผนวก ๓ ข้อ ๔ วรรค ๔

๓. รัฐภาคีซึ่งเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันให้มีการอนุวัติการของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศเช่นว่า

ข้อ ๑๔๐
ประโยชน์ของมนุษยชาติ

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ ให้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวล โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล และให้คำนึงเป็นพิเศษถึงผลประโยชน์และความต้องการของรัฐกำลังพัฒนาและของประชาชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์ หรือยังไม่ได้รับสถานะการปกครองตนเองอื่นๆ ซึ่งสหประชาชาติรับรองตามข้อมติสมัชชาที่ ๑๕๑๔ (๑๕) และข้อมติอื่นที่เกี่ยวข้องของสมัชชา

๒. องค์กรจะต้องจัดให้มีการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้มาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรม โดยผ่านกลไกที่เหมาะสม บนพื้นฐานการไม่เลือกประติบัติ ตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ) (๑)

ข้อ ๑๔๑
การใช้บริเวณพื้นที่เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

บริเวณพื้นที่จะต้องเปิดให้ใช้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติสำหรับรัฐทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ฝั่งทะเล โดยไม่มีการเลือกประติบัติและโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อบทบัญญัติอื่นๆ ของภาคนี้

ข้อ ๑๔๒
สิทธิและผลประโยชน์โดยชอบธรรมของรัฐชายฝั่ง

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ในส่วนที่เกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ซึ่งทอดขวางข้ามขอบเขตอำนาจแห่งชาติ จะต้องกระทำโดยคำนึงตามควรถึงสิทธิและผลประโยชน์โดยชอบธรรมของรัฐชายฝั่งซึ่งแหล่งทรัพยากรนั้นทอดขวางเข้าไปในเขตอำนาจของตน

๒. ให้มีการปรึกษาหารือรวมทั้งระบบการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า กับรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิและผลประโยชน์เช่นว่า ในกรณีที่กิจกรรมในบริเวณพื้นที่อาจเป็นผลให้เกิดการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรที่อยู่ภายในเขตอำนาจแห่งชาติ จะต้องได้รับการยินยอมล่วงหน้าจากรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง

๓. ภาคนี้ก็ดี หรือสิทธิใดๆ ที่ได้รับหรือใช้ตามภาคนี้ก็ดี จะไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของรัฐชายฝั่งในอันที่จะดำเนินมาตรการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องแห่งภาค ๑๒ เท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกัน บรรเทา หรือขจัดอันตรายที่ร้ายแรงและใกล้จะเกิดต่อแนวฝั่งทะเลของตนหรือต่อผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง จากภาวะมลพิษหรือการคุกคามจากภาวะมลพิษนั้น หรือจากการเกิดภยันตรายอื่นๆ อันเป็นผลจากหรือเนื่องมาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๓
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

๑. การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ ให้ดำเนินการได้เพียงเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติและเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวลตามภาค ๑๓

๒. องค์กรอาจดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลเกี่ยวกับบริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ และอาจทำสัญญาเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น องค์กรจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่และจะต้องประสานงานและเผยแพร่ผลการวิจัยและการวิเคราะห์เช่นว่า หากมี

๓. รัฐภาคีอาจดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ รัฐภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ โดย

(เอ) เข้าร่วมในโครงการระหว่างประเทศและสนับสนุนความร่วมมือในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยใช้บุคลากรของประเทศต่างๆ และขององค์กร

(บี) ประกันว่าโครงการได้รับการพัฒนาโดยผ่านทางองค์กรหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ เท่าที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์ของรัฐกำลังพัฒนาและรัฐที่พัฒนาน้อยกว่าทางเทคโนโลยี เพื่อที่จะ

(๑) เสริมสร้างสมรรถภาพในการวิจัยของรัฐเหล่านั้น

(๒) ฝึกอบรมบุคลากรของรัฐเหล่านั้นและบุคลากรขององค์กรในด้านวิธีการวิจัยและการนำการวิจัยไปใช้

(๓) ช่วยให้มีการจ้างงานบุคลากรที่มีคุณสมบัติของรัฐเหล่านั้นในการวิจัยในบริเวณพื้นที่

(ซี) เผยแพร่ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ เมื่อมี อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านทางองค์กรหรือโดยวิถีทางระหว่างประเทศอื่นๆ เมื่อเหมาะสม

ข้อ ๑๔๔
การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๑. ให้องค์กรใช้มาตรการตามอนุสัญญานี้ ที่จะ

(เอ) ได้มาซึ่งเทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และ

(บี) ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์เช่นว่าแก่รัฐกำลังพัฒนา เพื่อให้รัฐภาคีทั้งปวงได้รับประโยชน์จากการนั้น

๒. เพื่อการนี้ องค์กรและรัฐภาคีจะร่วมมือกันส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เพื่อให้วิสาหกิจและรัฐภาคีทั้งปวงได้รับประโยชน์จากการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรและรัฐภาคีจะริเริ่มและส่งเสริม

(เอ) โครงการเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่วิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนา เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ รวมทั้ง อาทิเช่น การให้ความสะดวกแก่วิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาในการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เป็นธรรมและสมเหตุผล

(บี) มาตรการที่มุ่งสู่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีของวิสาหกิจและเทคโนโลยีท้องถิ่นของรัฐกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยให้โอกาสแก่บุคลากรจากวิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาในการฝึกอบรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลและการเข้าร่วมอย่างเต็มที่ในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๕
การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ให้ใช้มาตรการที่จำเป็นตามอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่เพื่อประกันให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างมีประสิทธิผลจากผลกระทบที่เป็นอันตรายซึ่งอาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมเช่นว่านั้น เพื่อการนี้ ให้องค์กรกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อ อาทิเช่น

(เอ) การป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษ และสิ่งอันตรายอื่นต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รวมทั้งแนวฝั่งทะเล และการรบกวนดุลยภาพทางนิเวศวิทยาของสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความจำเป็นในการป้องกันผลกระทบที่เป็นอันตรายของกิจกรรมต่างๆ เช่น การขุดเจาะ การลอก การขุด การขจัดของเสีย การก่อสร้างและการปฏิบัติการ หรือการบำรุงรักษาสิ่งติดตั้ง ท่อ และกลอุปกรณ์อื่นที่เกี่ยวกับกิจกรรมเช่นว่า

(บี) การคุ้มครองและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ และการป้องกันความเสียหายแก่พืชและสัตว์ท้องถิ่นของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๑๔๖
การคุ้มครองชีวิตมนุษย์

เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้ใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันให้มีการคุ้มครองชีวิตมนุษย์อย่างมีประสิทธิผล เพื่อการนี้ ให้องค์กรกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อเสริมกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ตามที่ปรากฏในสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔๗
การปรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และในสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้สอดคล้องกัน

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องกระทำโดยคำนึงอย่างสมเหตุผลถึงกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๒. สิ่งติดตั้งซึ่งใช้เพื่อการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(เอ) สิ่งติดตั้งเช่นว่าจะต้องสร้างขึ้น นำมาไว้ และรื้อถอน ตามภาคนี้เท่านั้น และอยู่ภายใต้บังคับแห่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร จะต้องประกาศให้ทราบตามควรเกี่ยวกับการสร้างขึ้น นำมาไว้ และรื้อถอนซึ่งสิ่งติดตั้งเช่นว่า และจะต้องคงให้มีวิธีการถาวรเพื่อเตือนให้ทราบว่ามีสิ่งเหล่านี้อยู่

(บี) สิ่งติดตั้งเช่นว่าจะจัดตั้งมิได้หากจะก่อให้เกิดการรบกวนการใช้ช่องทางทะเลที่ยอมรับกันว่ามีความสำคัญต่อการเดินเรือระหว่างประเทศ หรือในบริเวณที่มีกิจกรรมการประมงหนาแน่น

(ซี) เขตปลอดภัยต้องกำหนดขึ้นรอบสิ่งติดตั้งเช่นว่าด้วยเครื่องหมายที่เหมาะสมเพื่อประกันความปลอดภัยทั้งของการเดินเรือและสิ่งติดตั้ง รูปลักษณะและที่ตั้งของเขตปลอดภัยเช่นว่าจะต้องไม่อยู่ในลักษณะที่จะทำให้เกิดแนวกีดขวางการเข้าที่ถูกกฎหมายของเรือสู่เขตทางทะเลเขตใดเขตหนึ่งหรือการเดินเรือตามช่องทางทะเลระหว่างประเทศ

(ดี) สิ่งติดตั้งเช่นว่าจะต้องใช้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

(อี) สิ่งติดตั้งเช่นว่าไม่มีสถานะเป็นเกาะ ไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการที่มีสิ่งติดตั้งเหล่านั้นอยู่ไม่กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีป

๓. กิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเลจะต้องกระทำโดยคำนึงอย่างสมเหตุผลถึงกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๘
การเข้าร่วมของรัฐกำลังพัฒนาในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

การเข้าร่วมอย่างมีประสิทธิผลของรัฐกำลังพัฒนาในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องได้รับการส่งเสริมตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ โดยคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์และความต้องการพิเศษของรัฐเหล่านั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการพิเศษของรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่จะก้าวข้ามอุปสรรคอันเกิดจากที่ตั้งที่เสียเปรียบของตน รวมทั้งความห่างไกลจากบริเวณพื้นที่ และความยากลำบากในการเข้าออกบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๔๙
วัตถุทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์

วัตถุทั้งปวงที่มีลักษณะทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์ที่พบในบริเวณพื้นที่ จะต้องได้รับการสงวนหรือนำไปจัดการเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวล โดยคำนึงเป็นพิเศษถึงบุริมสุทธิของรัฐหรือประเทศซึ่งเป็นต้นกำเนิดหรือรัฐซึ่งเป็นต้นกำเนิดทางวัฒนธรรม หรือรัฐซึ่งเป็นต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีด้วย

ตอนที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

ข้อ ๑๕๐
นโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ จะต้องกระทำในลักษณะเช่นที่จะเสริมสร้างพัฒนาการที่สมบูรณ์ของเศรษฐกิจโลกและการเติบโตที่สมดุลของการค้าระหว่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาทุกด้านของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ของรัฐกำลังพัฒนา และเพื่อประกัน

(เอ) การพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

(บี) การจัดการทรัพยากรในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นระเบียบ ปลอดภัย และสมเหตุผล รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการหลีกเลี่ยงการสูญเปล่าโดยไม่จำเป็นตามหลักการแห่งการอนุรักษ์ที่มีเหตุผล

(ซี) การขยายโอกาสเพื่อการเข้าร่วมในกิจกรรมเช่นว่าที่สอดคล้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับข้อ ๑๔๔ และ ๑๔๘

(ดี) การมีส่วนร่วมขององค์กรในรายได้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่วิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

(อี) การมีเพิ่มขึ้นของแร่ที่ได้มาจากบริเวณพื้นที่ ตามที่ต้องการร่วมกับแร่ที่ได้จากแหล่งอื่นเพื่อประกันว่าจะมีแร่ดังกล่าวแก่ผู้บริโภค

(เอฟ) การส่งเสริมราคาที่ยุติธรรมและคงตัวอันจะให้ผลตอบแทนแก่ผู้ผลิตและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค สำหรับแร่ที่ได้มาทั้งจากบริเวณพื้นที่และจากแหล่งอื่นๆ และการส่งเสริมความสมดุลในระยะยาวระหว่างอุปทานและอุปสงค์

(จี) การเสริมสร้างโอกาสให้แก่รัฐภาคีทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงระบบสังคมและเศรษฐกิจหรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐเหล่านั้น เพื่อให้เข้าร่วมในการพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่และการป้องกันการผูกขาดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(เอช) การปกป้องประเทศกำลังพัฒนาจากผลเสียต่อเศรษฐกิจของตน หรือต่อรายได้จากการส่งออกของตน อันเกิดจากการลดราคาของแร่ที่ได้รับผลกระทบหรือปริมาณการส่งออกของแร่นั้น เท่าที่การลดลงเช่นนั้นเกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑

(ไอ) การพัฒนามรดกร่วมเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวล และ

(เจ) เงื่อนไขในการเข้าสู่ตลาดสำหรับการนำเข้าแร่ที่ผลิตได้จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่และสำหรับการนำเข้าโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่เช่นว่า จะต้องไม่เป็นการอนุเคราะห์ที่มากไปกว่าการอนุเคราะห์ยิ่งที่ใช้กับการนำเข้าจากแหล่งอื่นๆ

ข้อ ๑๕๑
นโยบายการผลิต

๑. (เอ) โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๐ และเพื่อความมุ่งประสงค์ในการอนุวัติตามอนุวรรค (เอช) แห่งข้อนั้น องค์กร โดยการดำเนินการผ่านกลไกที่มีอยู่ หรือผ่านข้อตกลงหรือความตกลงใหม่ๆ ตามที่เหมาะสมซึ่งทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์ รวมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคเข้าร่วมด้วย จะใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมความเจริญเติบโต ความมีประสิทธิภาพ และเสถียรภาพของตลาดสำหรับโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่ที่ได้จากบริเวณพื้นที่ ในราคาที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ผลิตและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค รัฐภาคีทั้งปวงจะร่วมมือกันเพื่อการนี้

(บี) องค์กรมีสิทธิเข้าร่วมการประชุมทางด้านโภคภัณฑ์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับโภคภัณฑ์เหล่านั้น และซึ่งทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์รวมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคเข้าร่วมด้วย องค์กรมีสิทธิเข้าเป็นภาคีของข้อตกลงหรือความตกลงใดๆ อันเป็นผลมาจากการประชุมเช่นว่านั้น การเข้าร่วมขององค์กรในหน่วยงานใดๆ ที่ตั้งขึ้นตามข้อตกลงหรือความตกลงเหล่านั้นจะต้องเกี่ยวกับการผลิตในบริเวณพื้นที่ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานเหล่านั้น

(ซี) องค์กรจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ข้อตกลงหรือความตกลงที่อ้างถึงในวรรคนี้ ในลักษณะที่จะให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามที่มีรูปแบบเดียวกันและไม่เลือกประติบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตทั้งหมดของแร่ที่เกี่ยวข้องในบริเวณพื้นที่ในการกระทำดังกล่าว องค์กรจะต้องปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของสัญญาที่มีอยู่และแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วของวิสาหกิจ

๒. (เอ) ระหว่างช่วงเวลาเฉพาะกาลที่ระบุไว้ในวรรค ๓ ไม่ให้มีการผลิตเชิงพาณิชย์ตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว จนกว่าผู้ดำเนินการจะได้ยื่นขอและองค์กรได้ออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตแล้ว ใบอนุญาตให้ทำการผลิตเช่นว่านั้น ไม่อาจขอหรือออกให้ได้เกินกว่าห้าปีก่อนการเริ่มต้นการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดไว้ตามแผนงาน เว้นแต่ว่า หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กรกำหนดช่วงเวลาอื่นไว้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะและจังหวะเวลาของการพัฒนาโครงการ

(บี) ในการยื่นขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต ผู้ดำเนินการจะต้องระบุปริมาณรายปีของนิกเกิลที่คาดว่าจะนำขึ้นมาได้ตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบ คำขออนุญาตจะต้องรวมรายการค่าใช้จ่ายซึ่งได้คำนวณอย่างสมเหตุผลที่ผู้ดำเนินการจะต้องใช้ภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว เพื่อให้สามารถเริ่มต้นการผลิตเชิงพาณิชย์ได้ตามวันที่กำหนดไว้

(ซี) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุวรรค (เอ) และ (บี) องค์กรจะจัดทำข้อกำหนดการปฏิบัติงานที่เหมาะสมตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๗

(ดี) องค์กรจะออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตสำหรับระดับของการผลิตที่ได้ยื่นขอมา เว้นแต่จำนวนรวมของระดับนั้นและระดับอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตแล้วสูงกว่าเพดานการผลิตนิกเกิล ดังที่คำนวณได้ตามวรรค ๔ ในปีที่ออกใบอนุญาต ระหว่างปีการผลิตตามแผนปีใดปีหนึ่งซึ่งอยู่ในช่วงเวลาเฉพาะกาล

(อี) เมื่อได้ออกให้แล้ว ใบอนุญาตให้ทำการผลิตและคำขอที่ได้รับความเห็นชอบแล้วจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วด้วย

(เอฟ) ถ้าคำขอของผู้ดำเนินการเพื่อขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตถูกปฏิเสธตามอนุวรรค (ดี) ผู้ดำเนินการอาจยื่นขอต่อองค์กรอีกในเวลาใดก็ได้

๓. ช่วงเวลาเฉพาะกาลจะเริ่มต้นห้าปีก่อนวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่การผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกสุดกำหนดให้เริ่มต้นตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ถ้าการผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกสุดต้องล่าช้าไปกว่าปีที่กำหนดไว้เดิม การเริ่มต้นของช่วงเวลาเฉพาะกาลและเพดานการผลิตที่คำนวณไว้แต่เดิมจะต้องปรับตามไปด้วย ช่วงเวลาเฉพาะกาลจะมีอายุ ๒๕ ปี หรือจนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมพิจารณาทบทวนที่อ้างถึงในข้อ ๑๕๕ หรือจนกว่าวันที่ข้อตกลงหรือความตกลงใหม่ๆ เช่นที่อ้างถึงในวรรค ๑ เริ่มมีผลใช้บังคับ แล้วแต่วันใดจะมาถึงก่อน องค์กรจะกลับมาใช้อำนาจที่บัญญัติไว้ในข้อนี้สำหรับส่วนที่เหลือของช่วงเวลาเฉพาะกาล หากข้อตกลงหรือความตกลงดังกล่าวสิ้นสุด หรือสิ้นผลลงไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม

๔. (เอ) เพดานการผลิตสำหรับปีใดๆ ในช่วงเวลาเฉพาะกาลจะเป็นจำนวนรวมของ

(๑) ความแตกต่างระหว่างค่าของเส้นแนวโน้มของการบริโภคนิกเกิล ดังที่คำนวณได้ตามอนุวรรค (บี) สำหรับปีก่อนหน้าปีที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกสุด และปีก่อนที่ได้มีการเริ่มต้นช่วงเวลาเฉพาะกาล และ

(๒) ร้อยละหกสิบของความแตกต่างระหว่างค่าของเส้นแนวโน้มของการบริโภคนิกเกิลดังที่คำนวณได้ตามอนุวรรค (บี) สำหรับปีที่ยื่นขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต และปีก่อนหน้าปีที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกสุด

(บี) เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุวรรค (เอ)

(๑) ค่าของเส้นแนวโน้มที่ใช้สำหรับคิดคำนวณเพดานการผลิตนิกเกิล จะได้แก่บรรดาค่าการบริโภคนิกเกิลประจำปีซึ่งปรากฏอยู่บนเส้นแนวโน้มที่คิดคำนวณได้ระหว่างปีที่ออกใบอนุญาตให้ทำการผลิต เส้นแนวโน้มจะได้มาจากการถดถอยเป็นเส้นตรงของลอการิทึมของการบริโภค

นิกเกิลอย่างแท้จริง ในช่วงระยะเวลา ๑๕ ปีที่เพิ่งผ่านมาซึ่งมีข้อมูลเช่นว่า โดยให้เวลาเป็นตัวแปรอิสระ เส้นแนวโน้มนี้ให้เรียกว่า เส้นแนวโน้มต้นกำเนิด

(๒) ถ้าอัตราเพิ่มรายปีของเส้นแนวโน้มต้นกำเนิดน้อยกว่าร้อยละ ๓ แล้ว เส้นแนวโน้มที่ใช้กำหนดปริมาณที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ให้ใช้เส้นซึ่งตัดผ่านเส้นแนวโน้มต้นกำเนิด ณ จุดที่แสดงค่าของการบริโภค สำหรับปีแรกของช่วงระยะเวลา ๑๕ ปี ที่เกี่ยวข้องแทน และจะเพิ่มร้อยละ ๓ ต่อปี แต่ทั้งนี้ เพดานการผลิตที่กำหนดไว้สำหรับปีใดในช่วงระยะเวลาเฉพาะกาลไม่ว่าในกรณีใด จะต้องไม่เกินความแตกต่างระหว่างค่าของเส้นแนวโน้มต้นกำเนิดสำหรับปีนั้น และค่าของเส้นแนวโน้มต้นกำเนิดสำหรับปีก่อนที่ได้มีการเริ่มต้นช่วงเวลาเฉพาะกาล

๕. องค์กรจะสงวนปริมาณนิกเกิล ๓๘,๐๐๐ เมตริกตัน จากเพดานการผลิตที่หาได้ซึ่งคำนวณได้ตามวรรค ๔ ไว้ให้วิสาหกิจสำหรับการผลิตขั้นเริ่มแรก

๖. (เอ) ผู้ดำเนินการจะผลิตต่ำกว่าหรือถึงร้อยละ ๘ สูงกว่าระดับของการผลิตแร่รายปีจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ทำการผลิตในปีใดก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ปริมาณการผลิตรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินกว่าที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตส่วนใดที่เกินกว่าร้อยละ ๘ และจนถึงร้อยละ ๒๐ ในปีใดก็ตาม หรือส่วนใดที่เกินในปีแรกและปีต่อๆ มาหลังจากสองปีติดต่อกันที่ส่วนเกินเกิดขึ้น ให้เจรจากับองค์กรซึ่งอาจกำหนดให้ผู้ดำเนินการขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตเพิ่มอีกฉบับหนึ่ง เพื่อให้คลุมถึงการผลิตที่เพิ่มขึ้นมา

(บี) องค์กรจะพิจารณาคำขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตเพิ่มเช่นว่าก็ต่อเมื่อได้ดำเนินการกับคำขอทั้งหมดที่รอการพิจารณาซึ่งยื่นโดยผู้ดำเนินการที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการผลิต และได้คำนึงถึงผู้ที่อาจจะยื่นคำขอรายอื่นๆ ตามสมควรแล้วด้วย องค์กรจะถือแนวทางตามหลักการที่ว่าการผลิตรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินเพดานการผลิตที่อนุญาตไว้ในปีใดๆ ในช่วงเวลาเฉพาะกาล องค์กรจะต้องไม่อนุญาตให้ทำการผลิตนิกเกิลตามแผนงานใดๆ เกินกว่าปริมาณ ๔๖,๕๐๐ เมตริกตันต่อปี

๗. ระดับการผลิตโลหะอื่นๆ เช่น ทองแดง โคบอลต์ และแมงกานีส ซึ่งสกัดจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำขึ้นมาตามใบอนุญาตให้ทำการผลิต ไม่ควรสูงไปกว่าระดับซึ่งควรได้รับการผลิต หากผู้ดำเนินการได้ผลิตนิกเกิลระดับสูงสุดจากก้อนแร่เหล่านั้นตามข้อนี้ ให้องค์กรกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๗ เพื่ออนุวัติตามวรรคนี้

๘. สิทธิและพันธกรณีทั้งหลายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเศรษฐกิจอันไม่เป็นธรรมตามความตกลงพหุภาคีทางการค้าที่เกี่ยวข้อง ให้ใช้กับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากแร่ต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ ในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัตินี้ ให้รัฐภาคีซึ่งเป็นภาคีของความตกลงพหุภาคีทางการค้าเช่นว่านั้นใช้วิธีการระงับข้อพิพาทของความตกลงดังกล่าว

๙. ให้องค์กรมีอำนาจจำกัดระดับการผลิตแร่จากบริเวณพื้นที่ นอกจากแร่จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด ภายใต้เงื่อนไขและใช้วิธีการตามที่เหมาะสมด้วยการรับเอาข้อบังคับต่างๆ ตามข้อ ๑๖๑ วรรค ๘

๑๐. โดยการเสนอแนะของคณะมนตรี บนพื้นฐานของคำปรึกษาของคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจ สมัชชาจะจัดตั้งระบบการชดเชย หรือใช้มาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรุงปรับทางเศรษฐกิจ รวมทั้งความร่วมมือกับทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งได้รับผลเสียที่ร้ายแรงต่อรายได้การส่งออก หรือต่อเศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากการลดลงของราคาแร่ที่ได้รับการกระทบกระเทือน หรือจาก

การลดลงของปริมาณการส่งออกของแร่นั้น เท่าที่การลดลงเช่นนั้นเกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เมื่อได้รับการร้องขอ ให้องค์กรริเริ่มให้มีการศึกษาปัญหาของบรรดารัฐที่น่าจะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงที่สุด โดยมุ่งที่จะลดความยุ่งยากของรัฐเหล่านั้นให้เหลือน้อยที่สุด และช่วยเหลือในการปรุงปรับทางเศรษฐกิจของรัฐเหล่านั้น

ข้อ ๑๕๒
การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่โดยองค์กร

๑. ให้องค์กรหลีกเลี่ยงการเลือกประติบัติในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน รวมทั้งในการให้โอกาสสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๒. อย่างไรก็ตาม จะต้องยอมให้มีการคำนึงถึงเป็นพิเศษสำหรับรัฐกำลังพัฒนา รวมทั้งการคำนึงถึงโดยเฉพาะสำหรับรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในภาคนี้

ข้อ ๑๕๓
ระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องจัด กระทำ และควบคุมโดยองค์กร ในฐานะผู้แทนของมนุษยชาติทั้งมวลตามข้อนี้ ตลอดจนบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของภาคนี้ และบรรดาภาคผนวกที่เกี่ยวข้องและหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กร

๒. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องกระทำตามที่ระบุไว้ในวรรค ๓

(เอ) โดยวิสาหกิจ และ

(บี) โดยร่วมกับองค์กร โดยรัฐภาคีหรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งถือสัญชาติของรัฐภาคี หรือซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างมีประสิทธิผลของรัฐภาคีหรือคนชาติของรัฐภาคีเหล่านั้น เมื่อได้รับการอุปถัมภ์โดยรัฐเช่นว่านั้นหรือกลุ่มใดดังกล่าวข้างต้น ซึ่งปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้บัญญัติไว้ในภาคนี้และภาคผนวก ๓

๓. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องกระทำตามแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการ ซึ่งจัดทำขึ้นตามภาคผนวก ๓ และซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี ภายหลังจากที่คณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคได้พิจารณาทบทวนแล้ว ในกรณีของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่องคภาวะตามที่ระบุไว้ในวรรค ๒ (บี) กระทำตามที่องค์กรมอบหมาย แผนงานนั้นให้ทำในรูปของสัญญาตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๓ สัญญาเช่นว่านั้นจะกำหนดให้มีข้อตกลงร่วมตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๑ ก็ได้

๔. ให้องค์กรทำการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่เช่นที่จำเป็น เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของภาคนี้และของภาคผนวกที่เกี่ยวเนื่อง และหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และแผนงานต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบตามวรรค ๓ ให้รัฐภาคีช่วยองค์กร โดยใช้มาตรการทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามเช่นนั้นตามข้อ ๑๓๙

๕. ให้องค์กรมีสิทธิใช้มาตรการซึ่งบัญญัติไว้ตามภาคนี้เมื่อใดก็ได้ เพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคนี้ และการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมและการออกข้อบังคับตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้ภาคนั้นหรือภายใต้สัญญาใด ให้องค์กรมีสิทธิตรวจตราสิ่งติดตั้งทั้งปวงในบริเวณพื้นที่ที่ใช้เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๖. สัญญาตามวรรค ๓ จะต้องจัดให้มีหลักประกันของการทรงสิทธิ ดังนั้น สัญญานั้นจะแก้ไข ระงับใช้ หรือยกเลิกมิได้ เว้นแต่จะกระทำตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๘ และ ๑๙

ข้อ ๑๕๔
การพิจารณาทบทวนเป็นระยะ

ทุกๆ ห้าปีนับจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ให้สมัชชาดำเนินการพิจารณาทบทวนทั่วๆ ไปและอย่างมีระบบเกี่ยวกับแบบวิธีที่ระบอบระหว่างประเทศของบริเวณพื้นที่ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ได้ดำเนินการมาในทางปฏิบัติ โดยอาศัยการพิจารณาทบทวนนี้ สมัชชาอาจใช้หรือเสนอแนะให้หน่วยงานอื่นๆ ใช้มาตรการตามบทบัญญัติและวิธีดำเนินการของภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติการของระบอบนั้น

ข้อ ๑๕๕
การประชุมพิจารณาทบทวน

๑. สิบห้าปีนับจากวันที่ ๑ มกราคมของปีที่การผลิตเชิงพาณิชย์ครั้งแรกสุดเริ่มต้นขึ้นตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้สมัชชาจัดการประชุมเพื่อพิจารณาทบทวนบทบัญญัติต่างๆ ของภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้บังคับกับระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างช่วงเวลานั้น ให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนพิจารณาในรายละเอียดว่า

(เอ) บทบัญญัติต่างๆ ของภาคนี้ซึ่งใช้บังคับกับระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ ได้บรรลุจุดมุ่งหมายในทุกๆ ด้านหรือไม่ รวมทั้งบทบัญญัติเหล่านั้นได้อำนวยประโยชน์แก่มนุษยชาติทั้งมวลหรือไม่

(บี) ระหว่างช่วงเวลา ๑๕ ปี ได้มีการแสวงประโยชน์จากเขตสงวนในลักษณะที่มีประสิทธิผลและสมดุลเมื่อเปรียบเทียบกับเขตที่ไม่ได้สงวนหรือไม่

(ซี) ได้มีการพัฒนาและใช้บริเวณพื้นที่และทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ในลักษณะเช่นที่จะเสริมสร้างพัฒนาการที่สมบูรณ์ของเศรษฐกิจโลกและการเติบโตที่สมดุลของการค้าระหว่างประเทศหรือไม่

(ดี) ได้มีการป้องกันมิให้เกิดการผูกขาดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่หรือไม่

(อี) ได้มีการปฏิบัติตามนโยบายต่างๆ ที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๐ และ ๑๕๑ อย่างครบถ้วนหรือไม่ และ

(เอฟ) ระบบนั้นได้ส่งผลให้มีการปันผลประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของรัฐกำลังพัฒนาเป็นพิเศษหรือไม่

๒. ให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนประกันการธำรงไว้ซึ่งหลักการว่าด้วยมรดกร่วมของมนุษยชาติระบอบระหว่างประเทศซึ่งมุ่งประกันการแสวงประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่เพื่อผลประโยชน์ของประเทศทั้งมวล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐกำลังพัฒนา และองค์กรเพื่อจัดดำเนินการและควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ นอกจากนี้ให้ที่ประชุมพิจารณาทบทวนประกันการธำรงไว้ซึ่งหลักการทั้งหลายที่กำหนดไว้ในภาคนี้ที่เกี่ยวกับการไม่ให้มีการอ้างสิทธิหรือการใช้อธิปไตยเหนือส่วนหนึ่งส่วนใดของบริเวณพื้นที่ สิทธิของรัฐและพฤติกรรมทั่วไปของรัฐ

เหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับบริเวณพื้นที่ และการเข้าร่วมในกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ของรัฐเหล่านั้นโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ การป้องกันมิให้เกิดการผูกขาดกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ การใช้บริเวณพื้นที่เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ ประเด็นด้านเศรษฐกิจของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล การถ่ายทอดเทคโนโลยี การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล การคุ้มครองชีวิตมนุษย์ สิทธิของรัฐชายฝั่ง สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำเหนือบริเวณพื้นที่และของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านั้น และการปรับให้สอดคล้องกันระหว่างกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๓. วิธีดำเนินการวินิจฉัยที่นำมาใช้ในที่ประชุมพิจารณาทบทวน จะเป็นวิธีการเดียวกันกับที่นำมาใช้ในที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ครั้งที่สาม ให้ที่ประชุมพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อแก้ไขใดๆ โดยฉันทามติ และไม่ควรจะมีการออกเสียงลงคะแนนในเรื่องเช่นว่านั้นจนกว่าจะได้ใช้ความพยายามจนถึงที่สุดโดยทุกวิถีทางแล้วที่จะให้ได้มาซึ่งฉันทามติ

๔. ภายหลังจากการเริ่มประชุมมาแล้วห้าปี ถ้าที่ประชุมพิจารณาทบทวนยังไม่ได้บรรลุความตกลงว่าด้วยระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ ที่ประชุมอาจตัดสินระหว่าง ๑๒ เดือนต่อมา โดยเสียงข้างมากสามในสี่ของรัฐภาคี เพื่อรับเอาและเสนอข้อแก้ไขซึ่งเปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงระบบเท่าที่ที่ประชุมเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมต่อรัฐภาคี เพื่อการสัตยาบันหรือภาคยานุวัติ ข้อแก้ไขเช่นว่านั้นให้มีผลใช้บังคับสำหรับรัฐภาคีทั้งปวง ๑๒ เดือนหลังจากรัฐภาคีจำนวนสามในสี่ได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

๕. ข้อแก้ไขซึ่งที่ประชุมพิจารณาทบทวนรับเอาตามข้อนี้ จะไม่กระทบกระเทือนสิทธิที่ได้มาภายใต้สัญญาที่มีอยู่

ตอนที่ ๔ องค์กร

ส่วน เอ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๑๕๖
การก่อตั้งองค์กร

๑. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งองค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ตามภาคนี้

๒. รัฐภาคีทั้งปวงเป็นสมาชิกขององค์กรโดยพฤตินัย

๓. ผู้สังเกตการณ์ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ครั้งที่ ๓ ที่ได้ลงนามในกรรมสารสุดท้ายและที่ข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (ซี) (ดี) (อี) หรือ (เอฟ) มิได้กล่าวถึง ให้มีสิทธิเข้าร่วมในองค์กรในฐานะผู้สังเกตการณ์ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๔. ให้ที่ตั้งขององค์กรอยู่ในประเทศจาเมกา

๕. องค์กรจะก่อตั้งศูนย์หรือสำนักงานส่วนภูมิภาคเช่นที่เห็นจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ได้

ข้อ ๑๕๗
ลักษณะและหลักการขั้นพื้นฐานขององค์กร

๑. องค์กรเป็นองค์การที่รัฐภาคีทั้งหลายใช้จัดและควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามภาคนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อบริหารทรัพยากรในบริเวณพื้นที่

๒. อำนาจและหน้าที่ขององค์กร จะได้แก่อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดแจ้งโดยอนุสัญญานี้ ให้องค์กรมีอำนาจสมทบที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ เช่นที่มีอยู่โดยปริยายและที่จำเป็นสำหรับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๓. องค์กรจะยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน

๔. สมาชิกทั้งปวงขององค์กรจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ตนยอมรับตามภาคนี้โดยสุจริตเพื่อประกันว่าสมาชิกทั้งปวงจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์จากสมาชิกภาพ

ข้อ ๑๕๘
หน่วยงานขององค์กร

๑. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งสมัชชา คณะมนตรี และสำนักเลขาธิการขึ้นเป็นหน่วยงานหลักขององค์กร

๒. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งวิสาหกิจขึ้นเป็นหน่วยงานซึ่งองค์กรใช้ปฏิบัติหน้าที่ที่อ้างถึงในข้อ ๑๗๐ วรรค ๑

๓. อาจก่อตั้งหน่วยงานย่อยที่เห็นว่าจำเป็นขึ้นตามภาคนี้ก็ได้

๔. ให้แต่ละหน่วยงานหลักขององค์กรและวิสาหกิจรับผิดชอบในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย ในการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เช่นว่านั้น แต่ละหน่วยงานจะหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ซึ่งอาจจะลิดรอนหรือขัดขวางการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะที่อีกหน่วยงานหนึ่งได้รับมอบหมาย

ส่วน บี สมัชชา

ข้อ ๑๕๙
องค์ประกอบ วิธีดำเนินการ และการลงคะแนนเสียง

๑. สมัชชาจะต้องประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวงขององค์กร สมาชิกแต่ละรายจะมีผู้แทนในสมัชชาหนึ่งคน ซึ่งจะมีผู้แทนสำรองและที่ปรึกษาหลายคนเป็นผู้ติดตามก็ได้

๒. สมัชชาจะประชุมในสมัยสามัญประจำปี และในสมัยวิสามัญที่สมัชชาอาจกำหนดขึ้นหรือที่เลขาธิการเรียกประชุมตามคำขอของคณะมนตรีหรือสมาชิกข้างมากขององค์กร

๓. สมัยประชุมต่างๆ จะมีขึ้น ณ ที่ตั้งขององค์กร เว้นแต่สมัชชาจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

๔. สมัชชาจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตน เมื่อเริ่มต้นสมัยประชุมสามัญแต่ละครั้ง สมัชชาจะเลือกประธานและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของตนเท่าที่จำเป็น โดยให้อยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกประธานคนใหม่ และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในสมัยประชุมสามัญครั้งต่อไป

๕. สมาชิกข้างมากของสมัชชาจะประกอบเป็นองค์ประชุม

๖. สมาชิกแต่ละรายของสมัชชาจะมีหนึ่งคะแนนเสียง

๗. คำวินิจฉัยในปัญหาด้านวิธีดำเนินการ รวมทั้งคำวินิจฉัยที่จะเรียกประชุมสมัยพิเศษของสมัชชาให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

๘. คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหา ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่า เสียงข้างมากเช่นว่านั้นรวมถึงเสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าร่วมในสมัยประชุมนั้น เมื่อเกิดมีประเด็นขึ้นว่าปัญหาใดเป็นปัญหาด้านเนื้อหาหรือไม่ ให้ถือว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาด้านเนื้อหา เว้นแต่สมัชชาจะได้วินิจฉัยไว้เป็นอย่างอื่นโดยเสียงข้างมากที่จะต้องได้รับสำหรับคำวินิจฉัยว่าด้วยปัญหาด้านเนื้อหา

๙. เมื่อเกิดปัญหาด้านเนื้อหาที่จะต้องลงคะแนนเสียงเป็นครั้งแรก ประธานจะเลื่อนประเด็นเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงในปัญหานั้นออกไปเป็นระยะเวลาไม่เกินห้าวันปฏิทินก็ได้ และให้กระทำเช่นนั้นหากได้รับการร้องขอจากหนึ่งในห้าของสมาชิกของสมัชชาเป็นอย่างน้อย หลักเกณฑ์นี้จะนำมาใช้ได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นสำหรับปัญหาใดๆ ก็ตาม และมิให้นำมาใช้เพื่อเลื่อนปัญหานั้นออกไปจนเลยการสิ้นสุดของสมัยประชุมนั้น

๑๐. เมื่อได้รับคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรที่มีถึงประธาน และอุปถัมภ์โดยหนึ่งในสี่ของสมาชิกขององค์กรเป็นอย่างน้อย เพื่อขอความเห็นแนะนำว่าด้วยความสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ของข้อเสนอในเรื่องใดที่ยื่นต่อสมัชชา สมัชชาจะต้องร้องขอต่อองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศเพื่อให้ความเห็นแนะนำในเรื่องนั้น และจะต้องเลื่อนการลงคะแนนเสียงในข้อเสนอนั้นออกไปจนกว่าจะได้รับความเห็นแนะนำจากองค์คณะนั้น ถ้าไม่ได้รับความเห็นแนะนำก่อนสัปดาห์สุดท้ายของสมัยประชุมซึ่งได้มีการร้องขอ สมัชชาจะต้องวินิจฉัยว่าจะประชุมเพื่อลงคะแนนเสียงในข้อเสนอที่ได้เลื่อนไปนั้นเมื่อใด

ข้อ ๑๖๐
อำนาจและหน้าที่

๑. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานเดียวขององค์กรที่ประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวง ให้ถือว่าสมัชชาเป็นหน่วยงานสูงสุดขององค์กรโดยมีหน่วยงานหลักอื่นๆ ขึ้นอยู่ตามที่ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะในอนุสัญญานี้ให้สมัชชามีอำนาจกำหนดนโยบายทั่วไปโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ในปัญหาหรือเรื่องใดๆ ภายในอำนาจขององค์กร

๒. นอกจากนี้ อำนาจและหน้าที่ของสมัชชาได้แก่

(เอ) เลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีตามข้อ ๑๖๑

(บี) เลือกตั้งเลขาธิการจากบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เสนอโดยคณะมนตรี

(ซี) เลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของวิสาหกิจและผู้อำนวยการใหญ่ของวิสาหกิจตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี

(ดี) ก่อตั้งหน่วยงานย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของสมัชชาตามภาคนี้ในการจัดองค์ประกอบของหน่วยงานย่อยเหล่านี้ ให้คำนึงตามควรถึงหลักการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมและผลประโยชน์พิเศษ และความจำเป็นสำหรับสมาชิกที่มีคุณสมบัติและมีความสามารถในปัญหาทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องซึ่งหน่วยงานเช่นว่านั้นจัดการอยู่

(อี) ประเมินค่าบำรุงที่สมาชิกจ่ายเข้างบประมาณบริหารขององค์กรตามอัตราส่วนการประเมินที่ตกลงกันไว้ บนพื้นฐานของอัตราส่วนที่ใช้สำหรับงบประมาณปกติของสหประชาชาติ จนกว่าองค์กรจะมีรายได้จากแหล่งอื่นเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายด้านบริหารของตน

(เอฟ) (๑) พิจารณาและให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีต่อหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการแบ่งผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรมและเกี่ยวกับการจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งตามข้อ ๘๒ โดยคำนึงเป็นการเฉพาะถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของรัฐกำลังพัฒนาและประชาชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์หรือยังไม่ได้รับสถานะการปกครองตนเองอื่นๆ ถ้าสมัชชาไม่เห็นชอบกับข้อเสนอแนะของคณะมนตรี สมัชชาจะส่งข้อเสนอแนะเหล่านั้นกลับไปยังคณะมนตรีเพื่อพิจารณาใหม่ตามแนวความคิดเห็นของสมัชชา

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และข้อแก้ไขใดๆ ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งคณะมนตรีได้รับเอาเป็นการชั่วคราวตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) (๒) หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านี้จะเกี่ยวพันกับการตรวจหา การสำรวจและการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ การจัดการด้านการเงินและการบริหารภายในขององค์กร และการโอนกองทุนจากวิสาหกิจไปยังองค์กรตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารของวิสาหกิจ

(จี) วินิจฉัยการแบ่งผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรม โดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้และหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

(เอช) พิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อร่างงบประมาณประจำปีขององค์กรซึ่งเสนอโดยคณะมนตรี

(ไอ) ตรวจสอบรายงานประจำงวดจากคณะมนตรีและจากวิสาหกิจ และรายงานพิเศษซึ่งขอมาจากคณะมนตรีหรือหน่วยงานอื่นใดขององค์กร

(เจ) ริเริ่มการศึกษาและทำข้อเสนอแนะเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และสนับสนุนพัฒนาการก้าวหน้าของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้และการประมวลกฎหมาย

(เค) พิจารณาปัญหาที่มีลักษณะทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ซึ่งเกิดขึ้นโดยเฉพาะกับรัฐกำลังพัฒนา ตลอดจนปัญหาที่เกิดกับรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อันเนื่องมาจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

(แอล) จัดตั้งระบบการชดเชย หรือมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรับปรุงทางเศรษฐกิจ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีบนพื้นฐานของคำแนะนำจากคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจ

(เอ็ม) ระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกภาพชั่วคราวตามข้อ ๑๘๕

(เอ็น) อภิปรายปัญหาหรือเรื่องใดๆ ภายในอำนาจขององค์กร และวินิจฉัยว่าหน่วยงานใดขององค์กรจะจัดการกับปัญหาหรือเรื่องเช่นว่านั้นที่ไม่ได้มอบหมายเป็นการเจาะจงแก่หน่วยงานใดโดยเฉพาะโดยสอดคล้องกับการกระจายอำนาจและหน้าที่ในบรรดาหน่วยงานขององค์กร

ส่วน ซี คณะมนตรี

ข้อ ๑๖๑
องค์ประกอบ วิธีดำเนินการ และการลงคะแนนเสียง

๑. คณะมนตรีจะประกอบด้วยสมาชิก ๓๖ รายขององค์กรซึ่งเลือกตั้งโดยสมัชชาตามลำดับต่อไปนี้

(เอ) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคี ซึ่งในระหว่างห้าปีสุดท้ายที่หาสถิติได้ บริโภคเกินกว่าร้อยละ ๒ ของยอดรวมการบริโภคของโลกหรือมีการนำเข้าสุทธิมากกว่าร้อยละ ๒ ของยอดรวมสินค้านำเข้าของโลกซึ่งโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่ประเภทต่างๆ ที่ได้มาจากบริเวณพื้นที่ และไม่ว่าในกรณีใดก็ตามจะต้องมีรัฐหนึ่งจากภูมิภาคยุโรปตะวันออก (สังคมนิยม) กับผู้บริโภครายใหญ่ที่สุด

(บี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีแปดรัฐซึ่งมีการลงทุนมากที่สุดในการตระเตรียมและในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านคนชาติของรัฐเหล่านั้น รวมทั้งรัฐจากภูมิภาคยุโรปตะวันออก (สังคมนิยม) อย่างน้อยหนึ่งรัฐ

(ซี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคี ซึ่งบนพื้นฐานของการผลิตในบริเวณที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนเป็นผู้ส่งออกสุทธิรายใหญ่ของแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ รวมทั้งรัฐกำลังพัฒนาอย่างน้อยสองรัฐ ซึ่งการส่งออกแร่เช่นว่านั้นมีผลสำคัญต่อเศรษฐกิจของตน

(ดี) สมาชิกหกรายจากบรรดารัฐภาคีที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษ ผลประโยชน์พิเศษที่จะมีตัวแทนนั้น ให้รวมถึงผลประโยชน์ของบรรดารัฐที่มีประชากรมาก รัฐไร้ฝั่งทะเลหรือรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ รัฐซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ของแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ รัฐซึ่งมีศักยภาพที่จะเป็นผู้ผลิตแร่เช่นว่านั้น และรัฐที่พัฒนาน้อยที่สุด

(อี) สมาชิกสิบแปดราย ซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักที่จะประกันการแจกกระจายที่นั่งในคณะมนตรีทั้งคณะตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม โดยให้แต่ละภูมิภาคทางภูมิศาสตร์มีสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งรายที่ได้รับเลือกตั้งตามอนุวรรคนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ แอฟริกา เอเชีย ยุโรปตะวันออก (สังคมนิยม) ลาตินอเมริกา ยุโรปตะวันตกและอื่นๆ

๒. ในการเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีตามวรรค ๑ สมัชชาจะประกันว่า

(เอ) รัฐไร้ฝั่งทะเล และรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ มีผู้แทนในระดับที่เป็นสัดส่วนอย่างสมเหตุผลกับการมีผู้แทนของตนในสมัชชา

(บี) รัฐชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา ซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามวรรค ๑ (เอ) (บี) (ซี) หรือ (ดี) มีผู้แทนในระดับที่เป็นสัดส่วนอย่างสมเหตุผลกับการมีผู้แทนของตนในสมัชชา

(ซี) รัฐภาคีแต่ละกลุ่มที่จะมีผู้แทนในคณะมนตรี มีบรรดาสมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อโดยกลุ่มนั้นเป็นผู้แทน

๓. การเลือกตั้งจะมีขึ้นในการประชุมสมัยสามัญของสมัชชา สมาชิกแต่ละรายของคณะมนตรีจะได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาสี่ปี อย่างไรก็ตาม ในการเลือกตั้งครั้งแรก วาระของสมาชิกครึ่งหนึ่งของแต่ละกลุ่มที่อ้างถึงในวรรค ๑ จะมีกำหนดสองปี

๔. สมาชิกของคณะมนตรีมีสิทธิที่จะเข้ารับเลือกตั้งอีกได้ แต่จะต้องพิจารณาตามควรว่าน่าจะต้องมีการหมุนเวียนของสมาชิกภาพด้วย

๕. คณะมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ตั้งขององค์กร และจะประชุมกันบ่อยครั้งเท่าที่จำเป็นต่องานขององค์กร แต่ต้องไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง

๖. สมาชิกข้างมากของคณะมนตรีจะประกอบเป็นองค์ประชุม

๗. สมาชิกแต่ละรายของคณะมนตรีจะมีหนึ่งคะแนนเสียง

๘. (เอ) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านวิธีดำเนินการให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

(บี) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง โดยมีเงื่อนไขว่าเสียงข้างมากเช่นว่านั้นรวมถึงเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะมนตรีด้วย : ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ อนุวรรค (เอฟ); (จี); (เอช); (ไอ); (เอ็น); (พี); (วี); ข้อ ๑๙๑

(ซี) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสามในสี่ที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง โดยมีเงื่อนไขว่า เสียงข้างมากเช่นว่านั้นรวมถึงเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะมนตรีด้วย : ข้อ ๑๖๒ วรรค ๑; ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ อนุวรรค (เอ); (บี); (ซี); (ดี); (อี); (แอล); (คิว); (อาร์); (เอส); (ที); (ยู) ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามโดยผู้รับงานหรือผู้อุปถัมภ์; (ดับเบิลยู) โดยมีเงื่อนไขว่า คำสั่งที่ออกภายใต้บทบัญญัตินั้นอาจมีผลผูกพันได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน เว้นแต่จะได้รับการยืนยันโดยคำวินิจฉัยที่กระทำตามอนุวรรค (ดี); ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ อนุวรรค (เอกซ์); (วาย); (แซด); ข้อ ๑๖๓ วรรค ๒; ข้อ ๑๗๔ วรรค ๓; ภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๑

(ดี) คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ให้กระทำโดยฉันทามติ : ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอ็ม) และ (โอ); การรับเอาข้อแก้ไขต่อภาค ๑๑

(อี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ดี) (เอฟ) และ (จี) ฉันทามติ หมายถึง การปราศจากการคัดค้านอย่างเป็นทางการใดๆ ภายใน ๑๔ วัน หลังจากการยื่นข้อเสนอต่อคณะมนตรี ประธานคณะมนตรีจะพิจารณากำหนดว่าจะมีการคัดค้านอย่างเป็นทางการต่อการรับเอาข้อเสนอนั้นหรือไม่ ถ้าประธานพิจารณากำหนดว่าจะมีการคัดค้านเช่นว่านั้น ประธานจะจัดตั้งและเรียกประชุมภายในสามวันต่อจากการพิจารณากำหนดเช่นว่า คณะกรรมการประนอม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกของคณะมนตรีไม่เกินเก้าคนโดยมีประธานคณะมนตรีเป็นประธาน เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะไกล่เกลี่ยความไม่ลงรอยและจัดทำข้อเสนอซึ่งรับเอาได้โดยฉันทามติ คณะกรรมการจะทำงานอย่างเร่งด่วนและรายงานต่อคณะมนตรีภายใน ๑๔ วันหลังจากการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้น ถ้าคณะกรรมการไม่สามารถเสนอแนะข้อเสนอซึ่งรับเอาได้โดยฉันทามติ คณะกรรมการจะบันทึกมูลเหตุที่ทำให้ข้อเสนอนั้นถูกคัดค้านไว้ในรายงานของตนด้วย

(เอฟ) คำวินิจฉัยในปัญหาที่มิได้ระบุในรายการข้างต้นซึ่งคณะมนตรีได้รับมอบอำนาจให้กระทำตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร หรือโดยประการอื่นให้กระทำตามอนุวรรคต่างๆ ของวรรคนี้ที่ได้ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการ หรือหากไม่ได้ระบุไว้ในนั้น ก็ให้กระทำตามอนุวรรคที่คณะมนตรีได้พิจารณากำหนดล่วงหน้าถ้าเป็นไปได้โดยฉันทามติ

(จี) เมื่อเกิดมีประเด็นขึ้นว่าปัญหาใดอยู่ในข่ายของอนุวรรค (เอ) (บี) (ซี) หรือ (ดี) หรือไม่ ให้ถือว่าปัญหานั้นอยู่ในข่ายของอนุวรรคซึ่งต้องใช้เสียงข้างมากที่สูงกว่านั้นหรือที่สูงที่สุด หรือฉันทามติแล้วแต่กรณี เว้นแต่คณะมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นโดยเสียงข้างมากดังกล่าว หรือโดยฉันทามติ

๙. คณะมนตรีจะกำหนดวิธีดำเนินการในอันที่จะให้สมาชิกขององค์กรที่ไม่มีผู้แทนในคณะมนตรีส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมของคณะมนตรีได้เมื่อสมาชิกนั้นร้องขอ หรือเมื่อเรื่องที่มีผลกระทบต่อสมาชิกนั้นโดยเฉพาะกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา ผู้แทนเช่นว่านั้นจะมีสิทธิร่วมอภิปราย แต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง

ข้อ ๑๖๒
อำนาจและหน้าที่

๑. คณะมนตรีเป็นหน่วยงานบริหารขององค์กร ให้คณะมนตรีมีอำนาจกำหนดนโยบายเฉพาะเรื่อง ซึ่งจะต้องปฏิบัติโดยองค์กรในปัญหาหรือเรื่องใดภายในอำนาจขององค์กรโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้และนโยบายทั่วไปที่กำหนดไว้โดยสมัชชา

๒. นอกจากนั้น ให้คณะมนตรี

(เอ) ควบคุมดูแลและประสานงานการอนุวัติตามบทบัญญัติของภาคนี้ในปัญหาและเรื่องทั้งปวงภายในอำนาจขององค์กร และแจ้งสมัชชาให้ทราบถึงกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตาม

(บี) เสนอรายชื่อผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นเลขาธิการต่อสมัชชา

(ซี) เสนอแนะผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของวิสาหกิจและผู้อำนวยการใหญ่ของวิสาหกิจต่อสมัชชา

(ดี) จัดตั้งหน่วยงานย่อยเท่าที่เห็นจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามภาคนี้ตามความเหมาะสม และโดยคำนึงตามควรถึงการประหยัดและประสิทธิภาพ ในการจัดองค์ประกอบของหน่วยงานย่อย ให้เน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีสมาชิกที่มีคุณสมบัติและมีความสามารถทางด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการโดยหน่วยงานเหล่านั้น ทั้งนี้ จะต้องคำนึงตามควรถึงหลักการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมและผลประโยชน์พิเศษ

(อี) กำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตน รวมทั้งวิธีการเลือกประธาน

(เอฟ) ทำความตกลงกับสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ในนามขององค์กรและภายในอำนาจของตน โดยความเห็นชอบของสมัชชา

(จี) พิจารณารายงานของวิสาหกิจและส่งไปยังสมัชชาพร้อมกับข้อเสนอแนะของตน

(เอช) เสนอรายงานประจำปีต่อสมัชชาและรายงานพิเศษตามที่สมัชชาอาจร้องขอ

(ไอ) กำหนดแนวปฏิบัติสำหรับวิสาหกิจตามข้อ ๑๗๐

(เจ) ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๖ คณะมนตรีจะดำเนินการกับแผนงานแต่ละแผนภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่คณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคได้ยื่นในสมัยประชุมของคณะมนตรีตามวิธีดำเนินการต่อไปนี้

(๑) ถ้าคณะกรรมาธิการเสนอแนะการให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน ให้ถือว่าคณะมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว หากไม่มีสมาชิกใดของคณะมนตรียื่นคำคัดค้านเฉพาะเจาะจงเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๑๔ วัน ต่อประธาน กล่าวหาการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาคผนวก ๓ ข้อ ๖ ถ้ามีการคัดค้านขึ้น ให้นำเอาวิธีการประนอมที่ระบุไว้ในข้อ ๑๖๑ วรรค ๘ (อี) มาใช้ เมื่อวิธีการประนอมสิ้นสุดลง หากยังคงยืนยันคำคัดค้านอยู่ ให้ถือว่าแผนงานนั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีแล้ว เว้นแต่ว่าคณะมนตรีไม่เห็นชอบโดยฉันทามติของบรรดาสมาชิกซึ่งไม่รวมรัฐ หรือบรรดารัฐที่ยื่นคำร้องหรืออุปถัมภ์ผู้ยื่นคำร้อง

(๒) ถ้าคณะกรรมาธิการเสนอแนะการไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน หรือไม่ได้ทำข้อเสนอแนะ คณะมนตรีจะให้ความเห็นชอบต่อแผนงานโดยเสียงข้างมากสามในสี่ของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียงก็ได้โดยมีเงื่อนไขว่า เสียงข้างมากเช่นว่ารวมเสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าร่วมในสมัยประชุมนั้นด้วย

(เค) ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานซึ่งยื่นโดยวิสาหกิจตามภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๒ โดยนำวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เจ) มาใช้โดยอนุโลม

(แอล) ทำการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๔ และตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

(เอ็ม) ใช้มาตรการที่จำเป็นและเหมาะสม ตามข้อ ๑๕๐ อนุวรรค (เอช) ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจ เพื่อให้การปกป้องจากผลเสียทางเศรษฐกิจที่ระบุในข้อดังกล่าว

(เอ็น) ทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชา บนพื้นฐานของคำแนะนำจากคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจ ในเรื่องระบบการชดเชยหรือมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรับปรุงทางเศรษฐกิจตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐

(โอ) (๑) เสนอแนะหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการต่อสมัชชา ในเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างเป็นธรรม และการจ่ายเงินและการให้ส่วนแบ่งตามข้อ ๘๒ โดยคำนึงเป็นการเฉพาะถึงผลประโยชน์และความจำเป็นของรัฐกำลังพัฒนาและประชาชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์หรือยังไม่ได้รับสถานะการปกครองตนเองอื่นๆ

(๒) รับเอาและใช้บังคับชั่วคราว ระหว่างรอการให้ความเห็นชอบจากสมัชชาซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กร และข้อแก้ไขใดๆ ในเรื่องนั้น โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคหรือหน่วยงานรองอื่นที่เกี่ยวข้อง หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับการตรวจหา การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่และการจัดการด้านการเงินและการบริหารภายในขององค์กร ให้การรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดมีความสำคัญเป็นลำดับแรก ให้รับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรใดๆ นอกเหนือไปจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด ภายในสามปี นับจากวันที่สมาชิกขององค์กรร้องขอต่อองค์กรให้รับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการดังกล่าวเกี่ยวกับทรัพยากรเช่นว่านั้น ให้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการทั้งปวงคงมีผลเฉพาะกาล จนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา หรือจนกว่าจะได้รับการแก้ไขจากคณะมนตรีตามความเห็นของสมัชชา

(พี) ทบทวนการเรียกเก็บเงินทั้งปวงที่จะต้องชำระโดยหรือแก่องค์กร เกี่ยวกับการปฏิบัติการตามภาคนี้

(คิว) ทำการคัดเลือกจากบรรดาผู้ขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๗ ในกรณีที่การคัดเลือกเช่นว่าได้กำหนดไว้โดยบทบัญญัตินั้น

(อาร์) เสนอร่างงบประมาณประจำปีขององค์กรต่อสมัชชาเพื่อให้ความเห็นชอบ

(เอส) ทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชาเกี่ยวกับนโยบายในปัญหาหรือเรื่องที่อยู่ภายในอำนาจขององค์กร

(ที) ทำข้อเสนอแนะต่อสมัชชาเกี่ยวกับการระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกภาพชั่วคราวตามข้อ ๑๘๕

(ยู) ดำเนินคดีในนามขององค์กรต่อหน้าองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตาม

(วี) แจ้งให้สมัชชาทราบเมื่อมีคำวินิจฉัยขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลในการดำเนินคดีตามอนุวรรค (ยู) และทำข้อเสนอแนะซึ่งอาจเห็นว่าเหมาะสมเกี่ยวกับมาตรการที่จะนำมาใช้

(ดับเบิลยู) ออกคำสั่งฉุกเฉิน ซึ่งอาจรวมถึงคำสั่งระงับชั่วคราวหรือปรุงปรับการปฏิบัติการเพื่อป้องกันอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(เอกซ์) ไม่ให้ความเห็นชอบพื้นที่สำหรับการแสวงประโยชน์โดยผู้รับงานหรือวิสาหกิจในกรณีที่มีหลักฐานแน่ชัดชี้ให้เห็นการเสี่ยงอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(วาย) จัดตั้งหน่วยงานย่อยสำหรับจัดทำรายละเอียดร่างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินเกี่ยวกับ

(๑) การจัดการทางการเงินตามข้อ ๑๗๑ ถึง ๑๗๕ และ

(๒) การจัดระเบียบทางการเงินตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ และ ข้อ ๑๗ วรรค ๑ (ซี)

(แซด) จัดตั้งกลไกที่เหมาะสมสำหรับการอำนวยการและการควบคุมดูแลคณะผู้ตรวจสอบซึ่งจะตรวจกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เพื่อพิจารณากำหนดว่าได้มีการปฏิบัติตามภาคนี้ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญากับองค์กรหรือไม่

ข้อ ๑๖๓
หน่วยงานของคณะมนตรี

๑. โดยอนุสัญญานี้ ได้มีการก่อตั้งหน่วยงานของคณะมนตรีดังต่อไปนี้

(เอ) คณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจ

(บี) คณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิค

๒. ให้คณะกรรมาธิการแต่ละคณะประกอบด้วยสมาชิก ๑๕ คน ซึ่งคณะมนตรีเลือกตั้งจากบรรดาผู้สมัครที่เสนอชื่อโดยรัฐภาคี อย่างไรก็ตาม หากจำเป็น คณะมนตรีจะวินิจฉัยให้ขยายองค์ประกอบของคณะกรรมาธิการคณะใดคณะหนึ่งก็ได้ โดยคำนึงตามควรถึงความประหยัดและประสิทธิภาพ

๓. สมาชิกของคณะกรรมาธิการจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมในขอบข่ายอำนาจของคณะกรรมาธิการนั้น รัฐภาคีจะเสนอชื่อผู้สมัครที่มีมาตรฐานความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริตสูงสุดพร้อมทั้งมีคุณสมบัติในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อประกันการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการอย่างมีประสิทธิผล

๔. ในการเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมาธิการ ให้คำนึงตามควรถึงความจำเป็นในการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม และการมีตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษ

๕. รัฐภาคีใดจะเสนอชื่อผู้สมัครสำหรับคณะกรรมาธิการเดียวกันเกินกว่าหนึ่งคนมิได้ บุคคลใดจะได้รับเลือกตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมาธิการมากกว่าหนึ่งคณะมิได้

๖. สมาชิกของคณะกรรมาธิการจะอยู่ในตำแหน่งตามวาระห้าปี สมาชิกมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำอีกสำหรับวาระต่อไป

๗. ในกรณีที่สมาชิกใดของคณะกรรมาธิการตาย ไร้ความสามารถ หรือลาออกก่อนครบวาระให้คณะมนตรีเลือกตั้งสมาชิกจากภูมิภาคทางภูมิศาสตร์หรือจากประเภทผลประโยชน์เดียวกันสำหรับช่วงที่เหลือของวาระนั้น

๘. สมาชิกของคณะกรรมาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ ภายใต้ความรับผิดชอบที่มีต่อคณะกรรมาธิการซึ่งตนปฏิบัติหน้าที่อยู่ สมาชิกเหล่านั้นแม้ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ได้สิ้นสุดลงแล้ว จะต้องไม่เปิดเผยความลับทางอุตสาหกรรมใดๆ ข้อมูลที่ถือเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งได้ถ่ายทอดไปให้องค์กรตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อสนเทศปกปิดอื่นใดซึ่งทราบมาโดยเหตุที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์กร

๙. ให้คณะกรรมาธิการแต่ละคณะปฏิบัติหน้าที่ตามแนวทางและแนวปฏิบัติที่คณะมนตรีอาจกำหนด

๑๐. ให้คณะกรรมาธิการแต่ละคณะจัดทำหลักเกณฑ์และข้อบังคับตามที่จำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเสนอต่อคณะมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ

๑๑. วิธีดำเนินการวินิจฉัยของคณะกรรมาธิการต้องกำหนดขึ้นโดยหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร ข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรี ในกรณีที่จำเป็น จะต้องแนบข้อสรุปของข้อแตกต่างทางความคิดเห็นในคณะกรรมาธิการมาด้วย

๑๒. โดยปกติ ให้คณะกรรมาธิการแต่ละคณะปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ตั้งขององค์กร และให้ประชุมบ่อยครั้งเท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓. ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมาธิการแต่ละคณะ เมื่อเห็นสมควร จะปรึกษาคณะกรรมาธิการอีกคณะหนึ่ง หน่วยงานที่มีอำนาจของสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจในเรื่องที่ปรึกษาเช่นว่าก็ได้

ข้อ ๑๖๔
คณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจ

๑. สมาชิกของคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น คุณสมบัติที่เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ การจัดการด้านกิจกรรมทรัพยากรแร่ การค้าระหว่างประเทศ หรือเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ คณะมนตรีจะต้องพยายามประกันว่าสมาชิกภาพของคณะกรรมาธิการสะท้อนให้เห็นคุณสมบัติที่เหมาะสมทุกด้าน คณะกรรมาธิการจะรวมสมาชิกอย่างน้อย ๒ คน จากรัฐกำลังพัฒนา ที่การส่งออกแร่ประเภทต่างๆ ซึ่งจะได้มาจากบริเวณพื้นที่ มีผลสำคัญต่อเศรษฐกิจของตน

๒. ให้คณะกรรมาธิการ

(เอ) เสนอมาตรการที่จะอนุวัติตามคำวินิจฉัยที่ได้ดำเนินการตามอนุสัญญานี้เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามคำขอของคณะมนตรี

(บี) ทบทวนแนวโน้มและปัจจัยที่กระทบกระเทือนต่ออุปทาน อุปสงค์ และราคาของวัสดุ ซึ่งอาจได้มาจากบริเวณพื้นที่ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ทั้งของประเทศผู้นำเข้าและประเทศผู้ส่งออก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของรัฐกำลังพัฒนาในบรรดาประเทศเหล่านั้น

(ซี) ตรวจสอบสถานการณ์ซึ่งน่าจะนำไปสู่ผลเสียที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕๐ อนุวรรค (เอช) ซึ่งรัฐภาคีหนึ่งหรือบรรดารัฐภาคีที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ทราบ และทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อคณะมนตรี

(ดี) เสนอระบบการชดเชยหรือมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อการปรุงปรับทางเศรษฐกิจสำหรับรัฐกำลังพัฒนาซึ่งได้รับผลเสียอันเนื่องมาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ต่อคณะมนตรีเพื่อยื่นไปยังสมัชชา ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ คณะกรรมาธิการจะต้องทำข้อเสนอแนะ ซึ่งจำเป็นสำหรับการใช้ระบบหรือมาตรการอื่นๆ ที่สมัชชากำหนดเฉพาะกรณีต่อคณะมนตรี

ข้อ ๑๖๕
คณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิค

๑. สมาชิกของคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น คุณสมบัติที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์ และการแปรรูปทรัพยากรแร่ สมุทรศาสตร์ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล หรือเรื่องต่างๆ ทางเศรษฐกิจหรือกฎหมายที่เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ในมหาสมุทรและสาขาการชำนาญการที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีจะต้องพยายามประกันว่า สมาชิกภาพของคณะกรรมาธิการสะท้อนให้เห็นคุณสมบัติที่เหมาะสมทุกด้าน

๒. ให้คณะกรรมาธิการ

(เอ) ทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กร ตามคำขอของคณะมนตรี

(บี) ทบทวนแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และยื่นข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อคณะมนตรี คณะกรรมาธิการจะต้องให้ข้อเสนอแนะของตนโดยอาศัยเฉพาะมูลเหตุที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๓ และจะต้องรายงานเรื่องนั้นอย่างละเอียดต่อคณะมนตรี

(ซี) ควบคุมดูแลกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามคำขอของคณะมนตรี ในกรณีที่เหมาะสม โดยการปรึกษาหารือและการร่วมงานกับองคภาวะใดที่ดำเนินกิจกรรมเช่นว่านั้นหรือรัฐ หรือบรรดารัฐที่เกี่ยวข้อง และรายงานต่อคณะมนตรี

(ดี) จัดเตรียมการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(อี) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีในเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยคำนึงถึงทัศนะของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น

(เอฟ) จัดทำหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) และยื่นต่อคณะมนตรี โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(จี) ทบทวนหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการดังกล่าวอยู่เสมอ และเสนอแนะข้อแก้ไขในเรื่องนั้นต่อคณะมนตรีเป็นครั้งคราว เท่าที่เห็นจำเป็นหรือต้องการ

(เอช) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีเกี่ยวกับการจัดทำแผนติดตามเพื่อสังเกต วัดประเมินค่า และวิเคราะห์การเสี่ยงหรือผลของภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล อันเป็นผลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับแล้ว ประกันว่าข้อบังคับที่มีอยู่นั้นเพียงพอและได้รับการปฏิบัติตาม และประสานงานในการอนุวัติตามแผนติดตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี

(ไอ) เสนอแนะต่อคณะมนตรีให้เริ่มดำเนินคดีในนามขององค์กรต่อหน้าองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลตามภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงเป็นการเฉพาะถึงข้อ ๑๘๗

(เจ) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการที่จะต้องใช้ เมื่อมีคำวินิจฉัยขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลในการดำเนินคดีที่เริ่มขึ้นตามอนุวรรค (ไอ)

(เค) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีให้ออกคำสั่งฉุกเฉิน ซึ่งอาจรวมถึงคำสั่งระงับชั่วคราวหรือการปรุงปรับการปฏิบัติการ เพื่อป้องกันภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่เกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้คณะมนตรีพิจารณาข้อเสนอแนะเช่นว่าเป็นลำดับแรก

(แอล) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีเพื่อไม่ให้ความเห็นชอบบริเวณสำหรับการแสวงประโยชน์โดยผู้รับงานหรือวิสาหกิจ ในกรณีที่มีหลักฐานแน่ชัดชี้ให้เห็นการเสี่ยงอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(เอ็ม) ทำข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีเกี่ยวกับการอำนวยการและการควบคุมดูแลคณะผู้ตรวจสอบซึ่งจะตรวจกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เพื่อพิจารณากำหนดว่าได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของภาคนี้ หลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรและข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญากับองค์กรหรือไม่

(เอ็น) คำนวณเพดานการผลิตและการออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตในนามขององค์กร ตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๒ ถึง ๗ ภายหลังจากที่คณะมนตรีได้ทำการคัดเลือกที่จำเป็นจากบรรดาผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๗

๓. เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีใดหรือภาคีอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้บรรดาสมาชิกของคณะกรรมการมีผู้แทนของรัฐหรือภาคีอื่นที่เกี่ยวข้องเช่นว่าหนึ่งคนเป็นผู้ติดตามในขณะปฏิบัติหน้าที่ของตนในการควบคุมดูแลและตรวจสอบ

ส่วน ดี สำนักเลขาธิการ

ข้อ ๑๖๖
สำนักเลขาธิการ

๑. ให้สำนักเลขาธิการขององค์กรประกอบด้วยเลขาธิการหนึ่งคนและพนักงานเท่าที่จำเป็นแก่องค์กร

๒. เลขาธิการจะได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาสี่ปีโดยสมัชชาจากบรรดาผู้สมัครซึ่งคณะมนตรีเป็นผู้เสนอและอาจจะได้รับเลือกตั้งซ้ำได้

๓. ให้เลขาธิการเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์กร และปฏิบัติการในฐานะนั้นในการประชุมทั้งปวงของสมัชชาของคณะมนตรี และของหน่วยงานย่อย และปฏิบัติหน้าที่ทางบริหารอื่นตามที่หน่วยงานเหล่านี้ได้มอบหมายให้แก่เลขาธิการ

๔. ให้เลขาธิการทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานขององค์กรเสนอต่อสมัชชา

ข้อ ๑๖๗
พนักงานขององค์กร

๑. พนักงานขององค์กรจะประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณสมบัติทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคนิค และบุคลากรอื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางบริหารขององค์กร

๒. ข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการรับเข้าทำงานและการจ้างพนักงาน และในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขการทำงาน คือความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานสูงสุดของประสิทธิภาพ ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้ข้อพิจารณานี้ ให้คำนึงตามควรถึงความสำคัญของการรับพนักงานเข้าทำงานบนพื้นฐานทางภูมิศาสตร์ที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

๓. ให้เลขาธิการเป็นผู้แต่งตั้งพนักงาน ข้อกำหนดและเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้ง ค่าตอบแทน และการปลดพนักงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

ข้อ ๑๖๘
ลักษณะระหว่างประเทศของสำนักเลขาธิการ

๑. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เลขาธิการและพนักงานจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใด หรือจากแหล่งอื่นใดภายนอกองค์กร เลขาธิการและพนักงานจะต้องละเว้นการกระทำใดที่อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียสถานะของตนที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศซึ่งรับผิดชอบต่อองค์กรเท่านั้น แต่ละรัฐภาคีรับที่จะเคารพในลักษณะระหว่างประเทศโดยเฉพาะของหน้าที่ของเลขาธิการและพนักงาน และจะไม่หาทางมีอิทธิพลเหนือเลขาธิการและพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน การละเมิดต่อหน้าที่โดยพนักงานคนใด ให้เสนอต่อศาลปกครองที่เหมาะสมตามที่บัญญัติไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๒. เลขาธิการและพนักงานต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ ภายใต้ความรับผิดชอบที่มีต่อองค์กร เลขาธิการและพนักงาน แม้ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ได้สิ้นสุดแล้ว จะต้องไม่เปิดเผยความลับทางอุตสาหกรรมใดๆ ข้อมูลที่ถือเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมซึ่งได้ถ่ายทอดไปให้องค์กรตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อสนเทศปกปิดอื่นใดซึ่งทราบมาโดยเหตุที่ได้รับจ้างทำงานให้กับองค์กร

๓. การละเมิดข้อผูกพันของพนักงานผู้ใดขององค์กรที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ให้องค์กรยื่นฟ้องพนักงานที่เกี่ยวข้องต่อคณะตุลาการที่กำหนดโดยหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรตามคำขอของรัฐภาคีซึ่งได้รับความกระทบกระเทือนจากการละเมิดเช่นว่านั้น หรือของบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งอุปถัมภ์โดยรัฐภาคีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และได้รับความกระทบกระเทือนจากการละเมิดเช่นว่านั้น ให้ภาคีที่ได้รับความกระทบกระเทือนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการดำเนินคดี เลขาธิการต้องปลดพนักงานที่เกี่ยวข้อง หากคณะตุลาการเสนอแนะเช่นนั้น

๔. หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรต้องมีบทบัญญัติเช่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามข้อนี้

ข้อ ๑๖๙
การปรึกษาหารือและการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ
และองค์การที่มิใช่ของรัฐบาล

๑. ให้เลขาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะมนตรี ทำข้อตกลงที่เหมาะสมในเรื่องต่างๆ ซึ่งอยู่ในอำนาจขององค์กร เพื่อการปรึกษาหารือและการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและองค์การที่มิใช่ของรัฐบาลที่ได้รับการรับรองจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

๒. องค์การใดที่เลขาธิการได้ทำข้อตกลงด้วยตามวรรค ๑ อาจแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมของหน่วยงานขององค์กรในฐานะผู้สังเกตการณ์ ตามหลักเกณฑ์แห่งวิธีดำเนินการของหน่วยงานเหล่านี้ ให้กำหนดวิธีดำเนินการต่างๆ ขึ้นเพื่อรับความคิดเห็นขององค์การเช่นว่านั้นในกรณีที่เหมาะสม

๓. เลขาธิการอาจแจกจ่ายรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเสนอโดยองค์การที่มิใช่ของรัฐบาลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ในเรื่องต่างๆ ที่องค์การเหล่านั้นมีความสามารถพิเศษและที่เกี่ยวข้องกับงานขององค์กร ให้แก่รัฐภาคี

ส่วน อี วิสาหกิจ

ข้อ ๑๗๐
วิสาหกิจ

๑. ให้วิสาหกิจเป็นหน่วยงานขององค์กรซึ่งจะดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยตรงตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (เอ) รวมทั้งการขนส่ง การแปรรูป และการตลาดของแร่ที่ได้มาจากบริเวณพื้นที่

๒. ให้วิสาหกิจมีความสามารถทางกฎหมายเช่นที่บัญญัติไว้ในธรรมนูญซึ่งระบุไว้ในภาคผนวก ๔ ภายในกรอบของสภาพนิติบุคคลระหว่างประเทศขององค์กร ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามอนุสัญญานี้และตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร รวมทั้งนโยบายทั่วไปที่สมัชชาได้กำหนดไว้และให้อยู่ภายใต้แนวปฏิบัติและการควบคุมของคณะมนตรี

๓. ให้วิสาหกิจมีสำนักงานใหญ่ ณ ที่ตั้งขององค์กร

๔. ให้วิสาหกิจได้รับเงินทุนเช่นที่จำเป็นตามข้อ ๑๗๓ วรรค ๒ และภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๑ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตน และให้ได้รับเทคโนโลยีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๔๔ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของอนุสัญญานี้

ส่วน เอฟ การจัดระเบียบทางการเงินขององค์กร

ข้อ ๑๗๑
เงินทุนขององค์กร

เงินทุนขององค์กร ให้รวมถึง

(เอ) ค่าบำรุงที่ประเมินไว้ซึ่งสมาชิกขององค์กรจ่ายตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (อี)

(บี) รายรับจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่องค์กรได้รับตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓

(ซี) เงินที่โอนมาจากวิสาหกิจตามภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๐

(ดี) เงินยืมตามข้อ ๑๗๔

(อี) ค่าบำรุงโดยสมัครใจที่ได้จากสมาชิกหรือองคภาวะอื่นๆ และ

(เอฟ) เงินที่จ่ายเข้ากองทุนชดเชย ตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ ซึ่งคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจจะเป็นผู้เสนอแนะแหล่งที่มาของกองทุนนั้น

ข้อ ๑๗๒

งบประมาณประจำปีขององค์กร

ให้เลขาธิการจัดทำร่างงบประมาณประจำปีขององค์กรและเสนอต่อคณะมนตรี คณะมนตรีจะพิจารณาร่างงบประมาณประจำปีดังกล่าวและเสนอต่อสมัชชาพร้อมกับข้อเสนอแนะใดๆ ในเรื่องนั้นสมัชชาจะพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างงบประมาณประจำปีตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอช)

ข้อ ๑๗๓

ค่าใช้จ่ายขององค์กร

๑. ค่าบำรุงที่กล่าวถึงในข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอ) ให้จ่ายเข้าบัญชีพิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรจนกว่าองค์กรจะมีรายรับเพียงพอจากแหล่งอื่นๆ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเหล่านั้น

๒. เงินทุนขององค์กรต้องนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรเป็นลำดับแรก ยกเว้นค่าบำรุงที่ประเมินไว้ตามที่กล่าวถึงในข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอ) เงินทุนซึ่งเหลืออยู่หลังจากการชำระเป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหาร นอกจากประการอื่นแล้ว อาจจะ

(เอ) นำมาแบ่งตามข้อ ๑๔๐ และข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (จี)

(บี) นำไปใช้เพื่อให้เป็นเงินทุนแก่วิสาหกิจตามข้อ ๑๗๐ วรรค ๔

(ซี) นำไปใช้เพื่อชดเชยแก่รัฐกำลังพัฒนาตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ และข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (แอล)

ข้อ ๑๗๔

อำนาจการยืมขององค์กร

๑. ให้องค์กรมีอำนาจยืมเงินทุน

๒. ให้สมัชชากำหนดขอบเขตอำนาจการยืมขององค์กรในข้อบังคับทางการเงินที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ)

๓. ให้คณะมนตรีใช้อำนาจการยืมขององค์กร

๔. รัฐภาคีไม่ต้องรับผิดต่อหนี้สินขององค์กร

ข้อ ๑๗๕

การสอบบัญชีประจำปี

บันทึก สมุด และบัญชีต่างๆ ขององค์กร รวมทั้งรายงานสถานะการเงินประจำปี จะต้องได้รับการตรวจสอบเป็นรายปีโดยผู้สอบบัญชีอิสระที่สมัชชาแต่งตั้ง

ส่วน จี สถานภาพทางกฎหมาย เอกสิทธิและความคุ้มกัน

ข้อ ๑๗๖
สถานภาพทางกฎหมาย

ให้องค์กรมีสภาพนิติบุคคลระหว่างประเทศและความสามารถทางกฎหมายเท่าที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่และบรรลุความมุ่งประสงค์ขององค์กร

ข้อ ๑๗๗
เอกสิทธิและความคุ้มกัน

เพื่อให้องค์กรสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ ให้องค์กรอุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ระบุไว้ในส่วนนี้ในอาณาเขตของรัฐภาคีแต่ละรัฐ ให้เอกสิทธิและความคุ้มกันในส่วนที่เกี่ยวกับวิสาหกิจเป็นไปตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๓

ข้อ ๑๗๘
ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย

ให้องค์กร ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์กร อุปโภคความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมาย เว้นแต่องค์กรสละความคุ้มกันนี้อย่างชัดแจ้งเฉพาะกรณี

ข้อ ๑๗๙
ความคุ้มกันจากการค้นและการยึดไม่ว่าในรูปแบบใด

ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์กร ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ได้รับความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน หรือการยึดในรูปแบบอื่นใด โดยการกระทำของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ

ข้อ ๑๘๐
การยกเว้นจากข้อกำกัด ข้อบังคับ การควบคุม และประกาศพักชำระหนี้ชั่วคราว

ให้ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์กรได้รับการยกเว้นจากข้อกำกัด ข้อบังคับ การควบคุมและประกาศพักชำระหนี้ชั่วคราว ไม่ว่าจะในลักษณะใดๆ

ข้อ ๑๘๑
บรรณสารและการสื่อสารทางการขององค์กร

๑. บรรณสารขององค์กร ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด จะละเมิดมิได้

๒. ข้อมูลที่ถือเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ความลับทางอุตสาหกรรมหรือข้อสนเทศทำนองเดียวกัน และทะเบียนประวัติบุคลากร ต้องไม่เก็บไว้ในบรรณสารซึ่งเปิดให้สาธารณชนเข้าตรวจสอบได้

๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการขององค์กร ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐให้การประติบัติต่อองค์กรไม่น้อยกว่าที่รัฐนั้นได้ให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่นๆ

ข้อ ๑๘๒
เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

ในอาณาเขตของรัฐภาคีแต่ละรัฐ ให้ผู้แทนของบรรดารัฐภาคีที่เข้าประชุมสมัชชา คณะมนตรีหรือหน่วยงานของสมัชชา หรือของคณะมนตรี และเลขาธิการและพนักงานขององค์กรอุปโภค

(เอ) ความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำของตนในการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่รัฐซึ่งบุคคลนั้นเป็นผู้แทนหรือองค์กร แล้วแต่กรณี สละความคุ้มกันนี้อย่างชัดแจ้ง เฉพาะกรณี

(บี) การยกเว้นจากข้อกำกัดทางด้านการเข้าเมือง ข้อกำหนดการจดทะเบียนคนต่างด้าว และข้อผูกพันในการรับใช้ชาติ การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข้อกำกัดการแลกเปลี่ยนเงินตราและการประติบัติเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการเดินทางอย่างเดียวกันกับที่รัฐนั้นให้แก่ผู้แทน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งเทียบเคียงกันได้ของรัฐภาคีอื่นๆ ทั้งนี้ ถ้าบุคคลเหล่านั้นมิใช่คนชาติของรัฐภาคีนั้น

ข้อ ๑๘๓
การยกเว้นภาษีและอากรศุลกากร

๑. ภายในขอบข่ายของกิจกรรมทางการขององค์กร ให้องค์กร สินทรัพย์และทรัพย์สิน รายได้ และการปฏิบัติการและการดำเนินกิจการที่อนุสัญญานี้ให้อำนาจไว้ ได้รับการยกเว้นภาษีทางตรงทั้งปวง และให้สินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกเพื่อการใช้ทางการขององค์กร ได้รับการยกเว้นอากรศุลกากรทั้งปวง ห้ามมิให้องค์กรเรียกร้องการยกเว้นภาษีต่างๆ ซึ่งเป็นเพียงค่าภาระสำหรับบริการที่ให้

๒. ในกรณีที่ได้มีการซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งมีค่ามากที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมทางการขององค์กร โดยหรือในนามขององค์กร และเมื่อราคาสินค้าหรือบริการเช่นว่านั้นรวมภาษีหรืออากรไว้ด้วยแล้วให้บรรดารัฐภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสม เท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อยกเว้นหรือจัดให้มีการคืนภาษีหรืออากรเช่นว่านั้น สินค้าที่นำเข้าหรือที่ซื้อโดยได้รับการยกเว้นดังที่บัญญัติไว้ในข้อนี้ ห้ามมิให้ขายหรือจำหน่ายจ่ายแจกในอาณาเขตของรัฐภาคีซึ่งได้ให้การยกเว้น เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับรัฐภาคีนั้น

๓. ห้ามมิให้รัฐภาคีเรียกเก็บภาษีจากหรือเกี่ยวกับเงินเดือนและเงินตอบแทนที่ได้จ่าย หรือการจ่ายในรูปอื่นใดที่องค์กรให้แก่เลขาธิการและพนักงานขององค์กร ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญซึ่งปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์กรซึ่งมิใช่คนชาติของรัฐภาคีนั้น

ส่วน เอช การระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกเป็นการชั่วคราว

ข้อ ๑๘๔
การระงับการใช้สิทธิออกเสียงชั่วคราว

รัฐภาคีซึ่งยังค้างชำระเงินค่าบำรุงแก่องค์กรจะไม่มีสิทธิออกเสียง หากจำนวนเงินที่ค้างชำระเท่ากับหรือเกินกว่าค่าบำรุงที่ต้องชำระสำหรับระยะเวลาที่ผ่านมาสองปีเต็ม อย่างไรก็ดี สมัชชาจะอนุญาตให้สมาชิกดังกล่าวออกเสียงก็ได้ หากพิจารณาเห็นว่าการที่ไม่สามารถชำระได้นั้นเนื่องมาจากภาวะที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของสมาชิก

ข้อ ๑๘๕
การระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกภาพเป็นการชั่วคราว

๑. รัฐภาคีซึ่งได้ละเมิดบทบัญญัติของภาคนี้อย่างร้ายแรงอยู่เนืองนิตย์ อาจถูกสมัชชาระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิของสมาชิกภาพเป็นการชั่วคราว ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี

๒. จะไม่มีการดำเนินการใดๆ ตามวรรค ๑ จนกว่าองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลได้พิจารณาเห็นว่ารัฐภาคีได้ละเมิดบทบัญญัติของภาคนี้อย่างร้ายแรงอยู่เนืองนิตย์

ตอนที่ ๕ การระงับข้อพิพาทและความเห็นแนะนำ

ข้อ ๑๘๖
องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

ให้การจัดตั้งองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลและวิธีการที่องค์คณะใช้เขตอำนาจของตนอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของตอนนี้ ของภาค ๑๕ และของภาคผนวก ๖

ข้อ ๑๘๗
เขตอำนาจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลมีเขตอำนาจตามภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้องในข้อพิพาทต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ซึ่งอยู่ในประเภทต่อไปนี้

(เอ) ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของภาคนี้และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง

(บี) ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีและองค์กรเกี่ยวกับ

(๑) การกระทำหรือการละเว้นการกระทำขององค์กรหรือของรัฐภาคีที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นการละเมิดต่อภาคนี้หรือภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง หรือต่อหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรที่ได้กำหนดขึ้นตามภาคนี้หรือภาคผนวก

(๒) การกระทำขององค์กรที่ถูกกล่าวหาว่าเกินเขตอำนาจหรือเป็นการใช้อำนาจในทางที่ผิด

(ซี) ข้อพิพาทระหว่างภาคต่างๆ ในสัญญา ซึ่งเป็นรัฐภาคี องค์กร หรือวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือนิติบุคคลที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) เกี่ยวกับ

(๑) การตีความหรือการใช้สัญญาที่เกี่ยวข้องหรือแผนงาน หรือ

(๒) การกระทำหรือการละเว้นการกระทำของภาคีฝ่ายหนึ่งในสัญญาที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และมุ่งไปที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือกระทบกระเทือนผลประโยชน์โดยชอบธรรมของภาคีนั้นโดยตรง

(ดี) ข้อพิพาทระหว่างองค์กรและผู้รับงานในอนาคตซึ่งได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และได้ปฏิบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่อ้างถึงในภาคผนวก ๓ ข้อ ๔ วรรค ๖ และข้อ ๑๓ วรรค ๒ เกี่ยวกับการปฏิเสธสัญญาหรือประเด็นทางกฎหมายที่เกิดขึ้นในการเจรจาสัญญา

(อี) ข้อพิพาทระหว่างองค์กรกับรัฐภาคี รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่อุปถัมภ์โดยรัฐภาคีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าองค์กรได้ก่อให้เกิดความรับผิดตามที่บัญญัติไว้ในภาคผนวก ๓ ข้อ ๒๒

(เอฟ) ข้อพิพาทอื่นใดซึ่งในอนุสัญญานี้กำหนดให้อยู่ในอำนาจขององค์คณะเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๑๘๘
การเสนอข้อพิพาทต่อองค์คณะพิเศษของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ หรือองค์คณะเฉพาะกิจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล หรือต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพัน

๑. ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ อนุวรรค (เอ) อาจเสนอต่อ

(เอ) องค์คณะพิเศษของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้นตามภาคผนวก ๖ ข้อ ๑๕ และ ๑๗ ตามคำขอของฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท หรือ

(บี) องค์คณะเฉพาะกิจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล ซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้นตามภาคผนวก ๖ ข้อ ๓๖ ตามคำขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท

๒. (เอ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของสัญญาที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ อนุวรรค (ซี) (๑) ให้เสนอต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพันตามคำขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ศาลอนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ได้รับข้อพิพาทดังกล่าวไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยปัญหาการตีความอนุสัญญานี้ เมื่อข้อพิพาทเกี่ยวพันกับปัญหาการตีความภาค ๑๑ และภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้เสนอปัญหานั้นต่อไปยังองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล เพื่อตัดสินชี้ขาด

(บี) ขณะเริ่มต้นหรือระหว่างการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการเช่นว่านั้น ถ้าศาลอนุญาโตตุลาการพิจารณากำหนดว่าคำวินิจฉัยของตนขึ้นอยู่กับการตัดสินชี้ขาดขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล ไม่ว่าจะตามคำขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาทหรือโดยการริเริ่มของศาลเอง ศาลอนุญาโตตุลาการจะเสนอปัญหาเช่นว่านั้นต่อไปยังองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล เพื่อการตัดสินชี้ขาดดังกล่าว ศาลอนุญาโตตุลาการจะตัดสินให้สอดคล้องกับคำตัดสินชี้ขาดขององค์กรคณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

(ซี) เมื่อสัญญาไม่มีบทบัญญัติในเรื่องกระบวนการอนุญาโตตุลาการที่จะใช้กับข้อพิพาท ให้อนุญาโตตุลาการใช้หลักเกณฑ์ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมาธิการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศของสหประชาชาติ หรือหลักเกณฑ์อนุญาโตตุลาการอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๘๙
ข้อจำกัดเขตอำนาจเกี่ยวกับคำวินิจฉัยขององค์กร

องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลไม่มีเขตอำนาจเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามดุลพินิจขององค์กรตามภาคนี้ ไม่ว่าในกรณีใดองค์คณะจะใช้ดุลพินิจของตนแทนดุลพินิจขององค์กรไม่ได้ โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๑๙๑ ในการใช้อำนาจของตนตามข้อ ๑๘๗ องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลจะไม่ให้ความเห็นของตนในปัญหาที่ว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการใดๆ ขององค์กรสอดคล้องกับอนุสัญญานี้หรือไม่ ทั้งจะไม่ให้ความเห็นว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเช่นว่าใดๆ ไม่มีผลใช้บังคับ เขตอำนาจขององค์คณะในเรื่องนี้จะจำกัดเฉพาะการวินิจฉัยข้อเรียกร้องว่าการใช้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการใดๆ ขององค์กรในแต่ละกรณีขัดแย้งกับข้อผูกพันตามสัญญาของฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทนั้น หรือข้อผูกพันของฝ่ายต่างๆ เหล่านั้นตามอนุสัญญานี้ ข้อเรียกร้องเกี่ยวกับการใช้อำนาจเกินขอบเขตหรือการใช้อำนาจในทางที่ผิด และข้อเรียกร้องสำหรับค่าเสียหายที่จะต้องจ่าย หรือการแก้ไขอย่างอื่นที่จะต้องให้แก่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องในกรณีที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือข้อผูกพันตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๙๐
การเข้าร่วมและการเข้ามาในการดำเนินคดีของรัฐภาคีผู้อุปถัมภ์

๑. ถ้าบุคคลหรือนิติบุคคลเป็นฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ รัฐผู้อุปถัมภ์จะได้รับแจ้งในเรื่องนั้น และจะมีสิทธิเข้าร่วมในการดำเนินคดีโดยการยื่นคำแถลงเป็นหนังสือหรือโดยวาจา

๒. ถ้าบุคคลหรือนิติบุคคลที่อุปถัมภ์โดยรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งยื่นฟ้องรัฐภาคีหนึ่งในข้อพิพาทที่กล่าวถึงในข้อ ๑๘๗ อนุวรรค (ซี) รัฐที่ถูกฟ้องจะร้องขอให้รัฐที่อุปถัมภ์บุคคลนั้นเข้ามาในการดำเนินคดีในนามของบุคคลนั้นก็ได้ หากไม่มีการเข้ามาเช่นว่านั้นรัฐที่ถูกฟ้องจะจัดให้นิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติของตนเป็นผู้แทนก็ได้

ข้อ ๑๙๑
ความเห็นแนะนำ

องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลจะให้ความเห็นแนะนำตามคำขอของสมัชชาหรือคณะมนตรีในปัญหากฎหมายที่เกิดขึ้นภายในขอบเขตกิจกรรมของสมัชชาและคณะมนตรี ความเห็นเช่นว่านั้นให้ทำเป็นเรื่องด่วน

ภาค ๑๒
การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๑๙๒
พันธกรณีทั่วไป

รัฐมีพันธกรณีที่จะต้องคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๑๙๓
สิทธิอธิปไตยของรัฐที่จะแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของตน

รัฐมีสิทธิอธิปไตยที่จะแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของตนตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและตามหน้าที่ที่จะต้องคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๑๙๔
มาตรการเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๑. ให้รัฐ ไม่ว่าโดยลำพังหรือร่วมกันตามที่เหมาะสม ใช้มาตรการทั้งปวงที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ซึ่งจำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลไม่ว่าจากแหล่งที่มาใด โดยใช้วิธีการปฏิบัติได้ที่ดีที่สุดซึ่งมีอยู่และตามขีดความสามารถของตนเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ และให้รัฐเหล่านั้นเพียรพยายามประสานนโยบายของตนในเรื่องนี้

๒. ให้รัฐใช้มาตรการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อประกันว่า กิจกรรมภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมของตนจะต้องกระทำในลักษณะที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายโดยภาวะมลพิษแก่รัฐอื่นและสิ่งแวดล้อมของรัฐเหล่านั้น และภาวะมลพิษที่เกิดจากอุบัติการณ์หรือกิจกรรมภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมไม่แพร่กระจายออกนอกบริเวณที่รัฐเหล่านั้นใช้สิทธิอธิปไตยตามอนุสัญญานี้

๓. มาตรการที่ดำเนินการตามภาคนี้จะใช้กับแหล่งที่มาทั้งปวงของภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล มาตรการเหล่านี้ นอกจากประการอื่นแล้ว ให้รวมถึงมาตรการที่มุ่งจะลดให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในเรื่อง

(เอ) การปล่อยสารที่มีพิษ เป็นอันตราย หรือให้โทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สารซึ่งคงอยู่ได้นาน จากแหล่งที่มาบนบก จากหรือผ่านบรรยากาศ หรือโดยการทิ้งเท

(บี) ภาวะมลพิษจากเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ และเพื่อใช้กับภาวะฉุกเฉินเพื่อให้มีความปลอดภัยของการปฏิบัติการทางทะเล เพื่อป้องกันการปล่อยทิ้ง ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา และเพื่อควบคุมการออกแบบ การต่อเรือ อุปกรณ์ การปฏิบัติการ และการจัดบุคลากรของเรือ

(ซี) ภาวะมลพิษจากสิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจ หรือการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติจากพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ และเพื่อใช้กับภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มีความปลอดภัยของการปฏิบัติการทางทะเล และเพื่อควบคุมการออกแบบ การสร้าง อุปกรณ์ การปฏิบัติการ และการจัดบุคลากรของสิ่งติดตั้งหรือกลอุปกรณ์เช่นว่า

(ดี) ภาวะมลพิษจากสิ่งติดตั้งหรือกลอุปกรณ์อื่นๆ ที่ปฏิบัติการในสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุและเพื่อใช้กับภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มีความปลอดภัยของการปฏิบัติการทางทะเล และเพื่อควบคุมการออกแบบ การสร้าง อุปกรณ์ การปฏิบัติการ และการจัดบุคลากรของสิ่งติดตั้งหรือกลอุปกรณ์เช่นว่า

๔. ในการใช้มาตรการเพื่อป้องกัน ลด หรือควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐงดเว้นจากการสอดแทรกโดยปราศจากเหตุอันสมควรในกิจกรรมที่รัฐอื่นดำเนินการในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

๕. มาตรการที่ใช้ตามภาคนี้ให้รวมถึงมาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองและรักษาระบบทางนิเวศวิทยาที่หายากหรือถูกทำลายได้ง่าย รวมทั้งที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์และสิ่งมีชีวิตทางทะเลอื่นๆ ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ที่ถูกคุกคาม หรือที่อยู่ในอันตราย

ข้อ ๑๙๕
หน้าที่ที่จะไม่ผลักความเสียหายหรือภยันตราย หรือแปลงภาวะมลพิษจากชนิดหนึ่งเป็นอีกชนิดหนึ่ง

ในการใช้มาตรการเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐกระทำในลักษณะที่จะไม่ผลัก ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ความเสียหายหรือภยันตรายจากพื้นที่หนึ่งไปสู่อีกพื้นที่หนึ่ง หรือแปลงภาวะมลพิษชนิดหนึ่งเป็นอีกชนิดหนึ่ง

ข้อ ๑๙๖
การใช้เทคโนโลยีหรือการนำชนิดพันธุ์ต่างถิ่นหรือชนิดพันธุ์ใหม่เข้ามา

๑. ให้รัฐใช้มาตรการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลอันมีผลมาจากการใช้เทคโนโลยีที่อยู่ในเขตอำนาจหรือการควบคุมของรัฐเหล่านั้น หรือการนำชนิดพันธุ์ ไม่ว่าต่างถิ่นหรือชนิดพันธุ์ใหม่ เข้ามาสู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยเจตนาหรือโดยบังเอิญ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และเป็นอันตรายต่อส่วนนั้น

๒. ข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนการใช้อนุสัญญานี้เกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๒ ความร่วมมือระดับโลกและระดับภูมิภาค

ข้อ ๑๙๗
ความร่วมมือในระดับโลกหรือระดับภูมิภาค

ให้รัฐร่วมมือกันในระดับโลก และเมื่อเหมาะสม ในระดับภูมิภาค โดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ในการจัดทำและแจงรายละเอียด หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศ รวมทั้งแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่ได้รับการเสนอแนะซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ เพื่อการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะภูมิภาค

ข้อ ๑๙๘
การแจ้งให้ทราบถึงความเสียหายที่ใกล้จะถึงหรือที่เกิดขึ้นแล้ว

เมื่อรัฐใดรู้ถึงกรณีที่สิ่งแวดล้อมทางทะเลตกอยู่ในอันตรายจากความเสียหายที่ใกล้จะถึง หรือได้รับความเสียหายจากภาวะมลพิษแล้ว ให้รัฐนั้นแจ้งให้รัฐอื่นๆ ซึ่งรัฐนั้นเห็นว่าน่าจะได้รับความกระทบกระเทือนจากความเสียหายเช่นว่านั้นทราบโดยทันที รวมทั้งแจ้งให้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบด้วย

ข้อ ๑๙๙
แผนฉุกเฉินต่อต้านภาวะมลพิษ

ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อ ๑๙๘ ให้รัฐในบริเวณที่ได้รับความกระทบกระเทือน ตามขีดความสามารถของตนและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ร่วมมือกันเท่าที่จะเป็นไปได้ในการขจัดผลของภาวะมลพิษ และป้องกันหรือลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ ให้รัฐร่วมกันพัฒนาและส่งเสริมแผนฉุกเฉินสำหรับตอบสนองอุบัติการณ์ภาวะมลพิษในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๐๐
การศึกษา โครงการวิจัย และการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและข้อมูล

ให้รัฐร่วมมือกัน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษา การดำเนินโครงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและข้อมูลที่ได้มาเกี่ยวกับภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐเหล่านั้นเพียรพยายามที่จะเข้าร่วมอย่างจริงจังในโครงการระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อให้ได้รับความรู้สำหรับการประเมินสภาพและขอบเขตของภาวะมลพิษ การเผชิญกับภาวะมลพิษ รวมทั้งเส้นทาง ความเสี่ยง และการแก้ไขภาวะมลพิษนั้น

ข้อ ๒๐๑
เกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับข้อบังคับ

โดยอาศัยประโยชน์จากข้อสนเทศและข้อมูลที่ได้มาตามข้อ ๒๐๐ ให้รัฐร่วมมือกัน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ในการกำหนดเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสม เพื่อจัดทำและแจง

รายละเอียดของหลักเกณฑ์ มาตรฐานและแนวปฏิบัติ และวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะ เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๓ ความช่วยเหลือทางเทคนิค

ข้อ ๒๐๒
ความช่วยเหลือทางวิทยาศาสตร์และเทคนิคแก่รัฐกำลังพัฒนา

ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

(เอ) ส่งเสริมโครงการความช่วยเหลือทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา เทคนิคและอื่นๆ แก่รัฐกำลังพัฒนา เพื่อการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล และการป้องกันการลด และการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเล ความช่วยเหลือเช่นว่านั้น นอกจากประการอื่นแล้ว จะรวมถึง

(๑) การฝึกอบรมบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคนิค

(๒) การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมโครงการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(๓) การจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นให้

(๔) การเพิ่มความสามารถในการผลิตอุปกรณ์เช่นว่านั้น

(๕) การให้คำแนะนำและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับโครงการวิจัย การติดตามตรวจสอบ การศึกษา และโครงการอื่นๆ

(บี) จัดให้มีความช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่รัฐกำลังพัฒนาเพื่อลดผลของอุบัติการณ์ที่ใหญ่หลวง อันอาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษที่รุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลให้เหลือน้อยที่สุด

(ซี) จัดให้มีความช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่รัฐกำลังพัฒนา เกี่ยวกับการเตรียมการประเมินทางสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐๓
การประติบัติเป็นพิเศษสำหรับรัฐกำลังพัฒนา

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือการลดผลของภาวะมลพิษนั้นให้เหลือน้อยที่สุด ให้รัฐกำลังพัฒนาได้รับการประติบัติเป็นพิเศษจากองค์การระหว่างประเทศ ในเรื่อง

(เอ) การจัดสรรเงินทุนที่เหมาะสมและความช่วยเหลือทางเทคนิค และ

(บี) การใช้ประโยชน์จากการบริการที่องค์การระหว่างประเทศเหล่านั้นมีความชำนาญเป็นพิเศษ

ตอนที่ ๔ การติดตามตรวจสอบและการประเมินทางสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐๔
การติดตามตรวจสอบความเสี่ยงหรือผลของภาวะมลพิษ

๑. โดยสอดคล้องกับสิทธิของรัฐอื่นๆ ให้รัฐเพียรพยายาม เท่าที่จะปฏิบัติได้ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ สังเกต วัด ประเมินค่า และวิเคราะห์ความเสี่ยงหรือผลของภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับ

๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รัฐติดตามตรวจสอบผลของกิจกรรมใดๆ ซึ่งรัฐอนุญาตให้ทำหรือซึ่งรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เพื่อที่จะพิจารณากำหนดว่ากิจกรรมเหล่านี้น่าจะก่อให้เกิดภาวะมลพิษแก่สิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือไม่

ข้อ ๒๐๕
การจัดพิมพ์รายงาน

ให้รัฐจัดพิมพ์รายงานผลที่ได้รับตามข้อ ๒๐๔ หรือจัดส่งรายงานดังกล่าวเป็นระยะๆ ตามที่เหมาะสม ให้แก่องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งพึงมีรายงานเหล่านั้นไว้สำหรับรัฐทั้งปวง

ข้อ ๒๐๖
การประเมินผลที่อาจเกิดจากกิจกรรม

เมื่อรัฐมีเหตุอันควรเชื่อว่ากิจกรรมที่วางแผนไว้ภายใต้เขตอำนาจหรือการควบคุมอาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษร้ายแรงหรือการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐเหล่านั้นประเมินผลที่อาจเกิดจากกิจกรรมเช่นว่านั้นต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล เท่าที่จะปฏิบัติได้ และรายงานผลการประเมินดังกล่าวในลักษณะที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๐๕

ตอนที่ ๕ หลักเกณฑ์ระหว่างประเทศและกฎหมายภายในเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๐๗
ภาวะมลพิษจากแหล่งที่มาบนบก

๑. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งที่มาบนบก รวมทั้งแม่น้ำ ปากแม่น้ำ ท่อ และสิ่งก่อสร้างเพื่อการระบายน้ำ โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะซึ่งตกลงกันระหว่างประเทศ

๒. ให้รัฐใช้มาตรการอื่นเท่าที่อาจจำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

๓. ให้รัฐเพียรพยายามประสานนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับภูมิภาคที่เหมาะสม

๔. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐเพียรพยายามที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาค เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งที่มาบนบก โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะภูมิภาค ความสามารถทางเศรษฐกิจ และความต้องการเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของรัฐกำลังพัฒนา หลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะเช่นว่านั้น ต้องมีการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

๕. กฎหมาย ข้อบังคับ มาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะ ที่กล่าวถึงในวรรค ๑, ๒ และ ๔ ให้รวมถึงมาตรการที่มุ่งจะลดการปล่อยสารที่มีพิษ เป็นอันตราย หรือให้โทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สารซึ่งคงอยู่ได้นาน ลงไปในสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ ๒๐๘
ภาวะมลพิษจากกิจกรรมพื้นดินท้องทะเลภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติ

๑. ให้รัฐชายฝั่งออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่เกิดจากหรือเกี่ยวกับกิจกรรมพื้นดินท้องทะเลซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนและที่เกิดจากเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างภายใต้เขตอำนาจของตนตามข้อ ๖๐ และ ๘๐

๒. ให้รัฐใช้มาตรการอื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

๓. กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการเช่นว่านั้นต้องมีผลบังคับไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์มาตรฐานระหว่างประเทศ และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่ได้รับการเสนอแนะ

๔. ให้รัฐต่างๆ เพียรพยายามประสานนโยบายของตนในเรื่องนี้ในระดับภูมิภาคที่เหมาะสม

๕. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาค เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่กล่าวถึงในวรรค ๑ หลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะเช่นว่านั้นต้องมีการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

ข้อ ๒๐๙
ภาวะมลพิษจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๑. ให้กำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศตามภาค ๑๑ เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเช่นว่านั้นต้องมีการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของตอนนี้ ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่กระทำโดยเรือ สิ่งติดตั้ง สิ่งก่อสร้าง และกลอุปกรณ์อื่นๆ ที่ชักธง หรือที่จดทะเบียน หรือที่ปฏิบัติการภายใต้อำนาจของตนแล้วแต่กรณี กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นต้องมีผลบังคับไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑

ข้อ ๒๑๐
ภาวะมลพิษจากการทิ้งเท

๑. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทิ้งเท

๒. ให้รัฐใช้มาตรการอื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

๓. กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการเช่นว่านั้นจะต้องประกันว่าจะไม่มีการทิ้งเทโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐ

๔. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐเพียรพยายามกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาค เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น หลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะเช่นว่านั้นต้องมีการตรวจสอบซ้ำเท่าที่จำเป็น

๕. การทิ้งเทภายในทะเลอาณาเขตและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือบนไหล่ทวีป จะกระทำมิได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบล่วงหน้าอย่างชัดแจ้งจากรัฐชายฝั่งซึ่งมีสิทธิอนุญาต ออกข้อบังคับ และควบคุมการทิ้งเทดังกล่าวหลังจากได้พิจารณาในเรื่องนั้นตามควรกับรัฐอื่นๆ ซึ่งโดยเหตุผลด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อาจได้รับความกระทบกระเทือนจากการนั้น

๖. กฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการในประเทศต้องมีผลบังคับในการป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้นไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์และมาตรฐานระดับโลก

ข้อ ๒๑๑
ภาวะมลพิษจากเรือ

๑. โดยการดำเนินการผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป ให้รัฐกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือและในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่เหมาะสม ส่งเสริมการกำหนดระบบการจัดเส้นทางเดินเรือที่มุ่งจะลดอันตรายจากอุบัติเหตุซึ่งอาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล รวมทั้งแนวชายฝั่ง และความเสียหายจากภาวะมลพิษแก่ผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องกันของรัฐชายฝั่งให้เหลือน้อยที่สุด หลักเกณฑ์และมาตรฐานเช่นว่านั้น ในทำนองเดียวกันต้องได้รับการตรวจสอบซ้ำเป็นครั้งคราวตามที่จำเป็น

๒. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือที่ชักธงของตนหรือที่จดทะเบียนกับตน กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้น อย่างน้อยที่สุดให้มีผลเช่นเดียวกับผลของหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งได้กำหนดขึ้นโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป

๓. รัฐซึ่งวางข้อกำหนดพิเศษเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลเป็นเงื่อนไขสำหรับเรือต่างชาติที่จะเข้าสู่ท่าเรือหรือน่านน้ำภายในของตน หรือที่จะแวะที่ท่าจอดเรือนอกฝั่ง ต้องประกาศข้อกำหนดเช่นว่านั้นให้ทราบตามควร และต้องแจ้งข้อกำหนดเหล่านั้นให้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบ

เมื่อใดที่รัฐชายฝั่งสองรัฐหรือมากกว่าได้วางข้อกำหนดเช่นว่านั้นในรูปแบบที่เหมือนกันด้วยความเพียรพยายามที่จะประสานนโยบาย การแจ้งให้ทราบจะต้องระบุว่ารัฐใดเข้าร่วมในข้อตกลงร่วมมือดังกล่าว ทุกรัฐจะต้องกำหนดให้นายเรือที่ชักธงของตนหรือที่จดทะเบียนกับตน ขณะแล่นอยู่ภายในทะเลอาณาเขตของรัฐที่เข้าร่วมในข้อตกลงร่วมมือดังกล่าว แจ้งให้ทราบตามคำขอของรัฐนั้นว่าเรือนั้นกำลังมุ่งหน้าไปสู่รัฐหนึ่งในภูมิภาคเดียวกันที่เข้าร่วมในข้อตกลงร่วมมือดังกล่าวหรือไม่ และหากเป็นดังนั้น จะต้องระบุว่าเรือนั้นปฏิบัติตามข้อกำหนดการเข้าสู่ท่าเรือของรัฐนั้นหรือไม่ ข้อนี้จะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการที่เรือจะใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริตของตนต่อไป หรือต่อการนำข้อ ๒๕ วรรค ๒ มาใช้

๔. ในการใช้อธิปไตยภายในทะเลอาณาเขตของตน รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษทางทะเลจากเรือต่างชาติ รวมทั้งเรือซึ่งใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริต กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นจะต้องไม่ขัดขวางการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติ ตามภาค ๒ ตอนที่ ๓

๕. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการบังคับใช้ตามที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๖ รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือโดยสอดคล้องกับและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งได้กำหนดขึ้นโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป

๖. (เอ) ในกรณีที่หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมถึงสภาวการณ์พิเศษ และรัฐชายฝั่งมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าบริเวณเฉพาะแห่งที่กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งของเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน เป็นบริเวณซึ่งจะต้องมีการกำหนดมาตรการบังคับพิเศษเพื่อป้องกันภาวะมลพิษจากเรือ ด้วยเหตุผลทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับเกี่ยวกับสภาพทางสมุทรศาสตร์และทางนิเวศวิทยา ตลอดจนการใช้ประโยชน์ หรือการคุ้มครองทรัพยากร และลักษณะเฉพาะทางด้านการจราจรในบริเวณนั้น รัฐชายฝั่ง หลังจากได้ปรึกษาตามความเหมาะสมกับรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจแล้ว อาจติดต่อกับองค์การนั้นสำหรับบริเวณนั้น โดยการเสนอหลักฐานทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคเป็นการสนับสนุน และข้อสนเทศเกี่ยวกับอุปกรณ์รองรับน้ำเสียจากเรือที่จำเป็น ภายใน ๑๒ เดือนหลังจากได้รับการติดต่อเช่นว่านั้น องค์การจะต้องพิจารณากำหนดว่าสภาพในบริเวณนั้นสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ระบุไว้ข้างต้นหรือไม่ ถ้าองค์การพิจารณากำหนดว่าเป็นเช่นนั้น รัฐชายฝั่งอาจออกกฎหมายและข้อบังคับสำหรับบริเวณนั้นเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ โดยอนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศหรือแนวปฏิบัติในการเดินเรือที่ออกใช้บังคับสำหรับบริเวณพิเศษผ่านองค์การนั้น กฎหมายและข้อบังคับเหล่านี้ต้องไม่ใช้กับเรือต่างชาติจนกว่าจะล่วงพ้น ๑๕ เดือนนับจากได้ติดต่อกับองค์การนั้น

(บี) ให้รัฐชายฝั่งจัดพิมพ์ขอบเขตของบริเวณเฉพาะแห่งที่กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งเช่นว่านั้น

(ซี) ถ้ารัฐชายฝั่งมีความจำนงที่จะออกกฎหมายและข้อบังคับเพิ่มเติมสำหรับบริเวณเดียวกันเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ รัฐเหล่านั้น ขณะที่ติดต่อดังที่กล่าวแล้วข้างต้นจะต้องแจ้งให้องค์การทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้นในเวลาเดียวกัน กฎหมายและข้อบังคับเพิ่มเติมเช่นว่าจะเกี่ยวข้องกับการปล่อยทิ้งหรือแนวปฏิบัติในการเดินเรือก็ได้ แต่จะต้องไม่กำหนดให้เรือต่างชาติปฏิบัติตามมาตรฐานในเรื่องการออกแบบ การต่อเรือ การจัดบุคลากรหรือเครื่องอุปกรณ์ นอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ให้กฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้นใช้บังคับกับเรือต่างชาติได้เมื่อล่วงพ้น ๑๕ เดือนนับจากได้ติดต่อกับองค์การนั้น ภายใต้เงื่อนไขว่าองค์การเห็นด้วยภายใน ๑๒ เดือน หลังจากที่ได้รับการติดต่อ

๗. หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในข้อนี้ นอกจากประการอื่นแล้วควรรวมถึง หลักเกณฑ์และมาตรฐานที่เกี่ยวกับการแจ้งโดยพลันแก่รัฐชายฝั่งซึ่งแนวชายฝั่งหรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องของตนอาจได้รับความกระทบกระเทือนจากอุบัติการณ์ รวมถึงภัยพิบัติทางทะเลที่เกี่ยวพันกับการปล่อยทิ้งหรือความเป็นไปได้ว่าจะเกิดการปล่อยทิ้ง

ข้อ ๒๑๒
ภาวะมลพิษจากหรือผ่านบรรยากาศ

๑. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากหรือผ่านบรรยากาศ ใช้บังคับกับห้วงอากาศภายใต้อธิปไตยของตนและกับเรือซึ่งชักธง หรือเรือ หรืออากาศยานที่จดทะเบียนกับตน โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ มาตรฐานซึ่งตกลงกันระหว่างประเทศ และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่ได้รับการเสนอแนะ และความปลอดภัยในการเดินอากาศ

๒. ให้รัฐให้มาตรการอื่นๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

๓. โดยการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต ให้รัฐเพียรพยายามกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้รับการเสนอแนะในระดับโลกและภูมิภาคเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษเช่นว่านั้น

ตอนที่ ๖ การบังคับใช้กฎหมาย

ข้อ ๒๑๓
การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากแหล่งที่มาบนบก

ให้รัฐบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามข้อ ๒๐๗ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินมาตรการอื่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งที่มาบนบก

ข้อ ๒๑๔
การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากกิจกรรมพื้นดินท้องทะเล

ให้รัฐบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามข้อ ๒๐๘ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินมาตรการอื่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลซึ่งเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมพื้นดินท้องทะเลภายใต้เขตอำนาจของตนและจากเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างภายใต้เขตอำนาจของตนตามข้อ ๖๐ และ ๘๐

ข้อ ๒๑๕
การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

การบังคับใช้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการระหว่างประเทศที่กำหนดขึ้นตามภาค ๑๑ เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ให้อยู่ภายใต้บังคับของภาคนั้น

ข้อ ๒๑๖
การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากการทิ้งเท

๑. กฎหมายและข้อบังคับที่ออกตามอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทิ้งเทให้บังคับใช้โดย

(เอ) รัฐชายฝั่ง เกี่ยวกับการทิ้งเทภายในทะเลอาณาเขตหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของตน

(บี) รัฐเจ้าของธง เกี่ยวกับเรือที่ชักธงของตน หรือเรือ หรืออากาศยานที่จดทะเบียนกับตน

(ซี) รัฐใดๆ เกี่ยวกับการกระทำการบรรทุกของเสียหรือสสารอื่นที่เกิดขึ้นภายในอาณาเขตหรือที่ท่าจอดเรือนอกฝั่งของตน

๒. รัฐไม่จำต้องดำเนินคดีโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อนี้ เมื่อรัฐอื่นได้ดำเนินคดีแล้วตามข้อนี้

ข้อ ๒๑๗
การบังคับใช้กฎหมายโดยรัฐเจ้าของธง

๑. ให้รัฐประกันว่าเรือซึ่งชักธงของตนหรือที่จดทะเบียนกับตนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป และตามกฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามอนุสัญญานี้เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับตามนัยนั้น และดำเนินมาตรการอื่นที่จำเป็นเพื่ออนุวัติตามกฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้น ให้รัฐเจ้าของธงทำให้หลักเกณฑ์ มาตรฐาน กฎหมาย และข้อบังคับเช่นว่านั้นมีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิผล ไม่ว่าการละเมิดจะเกิดขึ้น ณ ที่ใดก็ตาม

๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าเรือที่ชักธงหรือที่จดทะเบียนกับตนจะถูกห้ามไม่ให้เดินทาง จนกว่าเรือเหล่านั้นจะสามารถออกสู่ทะเลโดยปฏิบัติตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์ และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑ รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกแบบ การต่อเรือ เครื่องอุปกรณ์ และการจัดบุคลากรประจำเรือ

๓. ให้รัฐประกันว่าเรือที่ชักธงหรือที่จดทะเบียนกับตนมีใบรับรองที่กำหนดโดยและออกตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ไว้ในเรือ ให้รัฐประกันว่าเรือที่ชักธงของตนจะได้รับการตรวจตราเป็นระยะๆ เพื่อที่จะพิสูจน์ยืนยันว่าใบรับรองดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของเรือ ใบรับรองเหล่านี้จะต้องได้รับการยอมรับจากรัฐอื่นว่าเป็นหลักฐานของสภาพเรือ และให้ถือว่ามีผลเช่นเดียวกันกับใบรับรองที่รัฐเหล่านั้นออกให้ เว้นแต่จะมีเหตุอันแจ้งชัดทำให้เชื่อได้ว่าสภาพของเรือไม่ตรงตามรายการในใบรับรองอย่างมาก

๔. ถ้าเรือใดทำการละเมิดหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป ให้รัฐเจ้าของธง โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๒๑๘, ๒๒๐ และ ๒๒๘ จัดให้มีการสืบสวนโดยพลัน และเมื่อสมควร ให้ดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่ถูกกล่าวหา ไม่ว่าการละเมิดนั้นเกิดขึ้น ณ ที่ใด หรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการละเมิดนั้นได้เกิดขึ้นหรือได้พบ ณ ที่ใด

๕. รัฐเจ้าของธงที่ทำการสืบสวนการละเมิด อาจร้องขอความช่วยเหลือจากรัฐอื่นใดซึ่งความร่วมมือของรัฐนั้นจะเป็นประโยชน์ในการทำให้พฤติการณ์แห่งกรณีกระจ่างขึ้น ให้รัฐต่างๆ เพียรพยายามสนองตามคำร้องขอที่สมควรของรัฐเจ้าของธง

๖. ให้รัฐ เมื่อได้รับคำร้องขอเป็นหนังสือจากรัฐใด สืบสวนการละเมิดที่เรือซึ่งชักธงของตนถูกกล่าวหาว่าได้กระทำขึ้น ถ้าเป็นที่พอใจว่ามีหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่ถูกกล่าวหาได้ ให้รัฐเจ้าของธงดำเนินคดีเช่นว่านั้นตามกฎหมายของตนโดยไม่ชักช้า

๗. ให้รัฐเจ้าของธงแจ้งให้รัฐที่ร้องขอและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบโดยพลันถึงการดำเนินการที่ได้ทำไปแล้วและผลของการนั้น ข้อสนเทศเช่นว่านั้นให้มีไว้สำหรับรัฐทั้งปวง

๘. โทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของรัฐสำหรับเรือที่ชักธงของรัฐนั้น ต้องหนักพอที่จะปรามไม่ให้มีการละเมิดเกิดขึ้นไม่ว่าที่ใด

ข้อ ๒๑๘
การบังคับใช้กฎหมายโดยรัฐเจ้าของท่าเรือ

๑. เมื่อเรืออยู่ภายในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของรัฐใดโดยสมัครใจ รัฐนั้นอาจทำการสืบสวน และเมื่อมีหลักฐานยืนยันเช่นนั้นแล้ว อาจดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการปล่อยทิ้งจากเรือนั้นนอกน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐนั้น ซึ่งเป็นการละเมิดหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตทั่วไป

๒. การดำเนินคดีตามวรรค ๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดการปล่อยทิ้งในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของอีกรัฐหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากรัฐนั้น รัฐเจ้าของธง หรือรัฐซึ่งได้รับความเสียหาย หรือถูกคุกคามจากการละเมิดการปล่อยทิ้ง หรือเว้นแต่การละเมิดนั้นได้ก่อให้เกิด หรือน่าจะก่อให้เกิดภาวะมลพิษในน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐที่ดำเนินคดี

๓. เมื่อเรืออยู่ภายในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของรัฐใดโดยสมัครใจ ให้รัฐนั้นปฏิบัติตามคำร้องขอของอีกรัฐหนึ่ง เท่าที่จะปฏิบัติได้ ในการสืบสวนการละเมิดการปล่อยทิ้งที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ซึ่งเชื่อว่าได้เกิดขึ้นแล้ว ก่อให้เกิด หรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่น่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐที่ร้องขอ ในทำนองเดียวกัน ให้รัฐนั้นปฏิบัติตามคำร้องขอของรัฐเจ้าของธง เท่าที่จะปฏิบัติได้ ในการสืบสวนการละเมิดเช่นว่า ไม่ว่าการละเมิดนั้นได้เกิดขึ้น ณ ที่ใด

๔. ให้ส่งบันทึกการสืบสวนที่ดำเนินการโดยรัฐเจ้าของท่าเรือตามข้อนี้ไปยังรัฐเจ้าของธงหรือรัฐชายฝั่ง เมื่อได้รับการร้องขอ การดำเนินคดีโดยรัฐเจ้าของท่าเรือบนพื้นฐานของการสืบสวนเช่นว่านั้นอาจถูกระงับชั่วคราว ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ ตามคำร้องขอของรัฐชายฝั่ง เมื่อการละเมิดได้เกิดขึ้นภายในน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐหลัง หลักฐานและบันทึกแห่งกรณี พร้อมทั้งสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่น

ที่วางไว้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าเรือให้ส่งไปยังรัฐชายฝั่ง การส่งเช่นว่านั้นจะยุติการดำเนินคดีในรัฐเจ้าของท่าเรือที่จะมีต่อไป

ข้อ ๒๑๙
มาตรการเกี่ยวกับสภาพพร้อมออกทะเลของเรือเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะมลพิษ

ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ เมื่อได้รับการร้องขอ หรือโดยการริเริ่มของตนเอง รัฐซึ่งทราบแน่ชัดว่าเรือที่อยู่ภายในท่าเรือ หรือ ณ ที่จอดเรือนอกฝั่งของตน ละเมิดหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเกี่ยวกับสภาพพร้อมออกทะเลของเรือ และโดยเหตุนั้น เสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมทางทะเล จะต้องดำเนินมาตรการทางบริหาร เท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เรือเดินทาง รัฐเช่นว่านั้นอาจอนุญาตให้เรือเดินทางต่อไปเพียงเพื่อให้ถึงอู่ซ่อมเรือซึ่งเหมาะสมที่ใกล้ที่สุด และเมื่อได้ขจัดสาเหตุของการละเมิดนั้นแล้ว จะต้องอนุญาตให้เรือเดินทางต่อไปทันที

ข้อ ๒๒๐
การบังคับใช้กฎหมายโดยรัฐชายฝั่ง

๑. เมื่อเรืออยู่ภายในท่าเรือ หรือ ณ ท่าจอดเรือนอกฝั่งของรัฐใดโดยสมัครใจ ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ รัฐนั้นอาจดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามอนุสัญญานี้ หรือตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ เมื่อการละเมิดนั้นได้เกิดขึ้นภายในทะเลอาณาเขตหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐนั้น

๒. ในกรณีที่มีเหตุอันแจ้งชัดทำให้เชื่อได้ว่าเรือที่เดินทางอยู่ในทะเลอาณาเขตของรัฐใดระหว่างการผ่าน ได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้นที่ออกตามอนุสัญญานี้ หรือตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ รัฐนั้นอาจดำเนินการตรวจสภาพเรือเกี่ยวกับการละเมิดนั้น โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวเนื่องกันของภาค ๒ ตอนที่ ๓ และเมื่อมีหลักฐานเพียงพอ อาจดำเนินคดี รวมถึงการกักเรือ ตามกฎหมายของรัฐนั้น ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของตอนที่ ๗

๓. ในกรณีที่มีเหตุอันแจ้งชัดทำให้เชื่อได้ว่าเรือที่เดินทางอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลอาณาเขตของรัฐหนึ่ง ได้ทำการละเมิดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ หรือกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้นซึ่งสอดคล้องกับและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานเช่นว่านั้น รัฐนั้นอาจกำหนดให้เรือนั้นให้ข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณของเรือและท่าเรือที่จดทะเบียน ท่าเรือที่ได้แวะครั้งสุดท้ายและที่จะแวะต่อไป และข้อสนเทศที่เกี่ยวเนื่องอื่นๆ ที่ต้องการเพื่อชี้ว่าได้มีการละเมิดเกิดขึ้นหรือไม่

๔. ให้รัฐออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินมาตรการอื่นๆ เพื่อให้เรือที่ชักธงของตนปฏิบัติตามคำร้องขอข้อสนเทศตามวรรค ๓

๕. ในกรณีที่มีเหตุอันแจ้งชัดทำให้เชื่อได้ว่าเรือที่เดินทางอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลอาณาเขตของรัฐหนึ่ง ได้ทำการละเมิดตามที่กล่าวถึงในวรรค ๓ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งเป็นผลให้มีการปล่อยทิ้งอย่างมากอันก่อให้เกิดหรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาวะมลพิษร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐนั้นอาจดำเนินการตรวจสภาพเรือ

เกี่ยวกับการละเมิดนั้น หากเรือได้ปฏิเสธที่จะให้ข้อสนเทศหรือหากข้อสนเทศที่เรือนั้นให้มาไม่ตรงอย่างที่ปรากฏตามสถานการณ์ที่เป็นจริงอย่างชัดแจ้ง และหากพฤติการณ์แห่งกรณีทำให้การตรวจตราเช่นว่านั้นมีความชอบธรรม

๖. ในกรณีที่มีหลักฐานที่เป็นจริงแจ้งชัดว่าเรือที่เดินทางอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลอาณาเขตของรัฐหนึ่ง ได้ทำการละเมิดดังที่กล่าวถึงในวรรค ๓ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งเป็นผลให้มีการปล่อยทิ้งอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงหรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่แนวชายฝั่ง หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องของรัฐชายฝั่ง หรือแก่ทรัพยากรของทะเลอาณาเขตหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐ รัฐนั้นอาจดำเนินคดี รวมถึงการกักเรือ ตามกฎหมายของตน ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๗ ถ้ามีหลักฐานเพียงพอ

๗. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค ๖ เมื่อใดที่ได้มีการกำหนดวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ไม่ว่าจะผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ หรือตามที่ได้ตกลงกันโดยวิธีอื่นซึ่งโดยวิธีการนั้นได้มีการประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการทำสัญญาประกัน หรือหลักทรัพย์ทางการเงินที่เหมาะสมอื่นๆ รัฐชายฝั่งหากถูกผูกพันโดยวิธีดำเนินการเช่นว่านั้น จะต้องอนุญาตให้เรือนั้นเดินทางต่อไปได้

๘. บทบัญญัติของวรรค ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ใช้บังคับกับกฎหมายและข้อบังคับภายในที่ออกตามข้อ ๒๑๑ วรรค ๖ ด้วย

ข้อ ๒๒๑
มาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะมลพิษที่เกิดจากภัยพิบัติทางทะเล

๑. ไม่มีข้อความใดในภาคนี้จะทำให้เสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐ ตามกฎหมายระหว่างประเทศทั้งที่เป็นจารีตประเพณีและเป็นสนธิสัญญา ที่จะดำเนินและบังคับใช้มาตรการต่างๆ นอกทะเลอาณาเขตตามสัดส่วนของความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงหรือเสี่ยงที่จะเกิด เพื่อคุ้มครองแนวชายฝั่งหรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องของรัฐเหล่านั้น รวมถึงการประมง จากภาวะมลพิษหรือการคุกคามของภาวะมลพิษที่เกิดตามมาจากภัยพิบัติทางทะเลหรือการกระทำที่เกี่ยวกับภัยพิบัติเช่นว่านั้น ซึ่งอาจคาดหมายได้โดยสมเหตุผลว่าจะส่งผลสืบเนื่องอันเป็นอันตรายใหญ่หลวง

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “ภัยพิบัติทางทะเล” หมายถึง การโดนกันของเรือ การเกยตื้น หรืออุบัติการณ์อื่นของการเดินเรือ หรือเหตุการณ์อื่นบนเรือหรือนอกเรือ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายทางวัตถุหรือความเสี่ยงต่อความเสียหายทางวัตถุแก่เรือหรือสินค้า

ข้อ ๒๒๒
การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับภาวะมลพิษจากหรือผ่านบรรยากาศ

ภายในห้วงอากาศที่อยู่ภายใต้อธิปไตย หรือในส่วนที่เกี่ยวกับเรือที่ชักธงของตน หรือเรือ หรืออากาศยานที่จดทะเบียนกับตน ให้รัฐบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของตนที่ออกตามข้อ ๒๑๒ วรรค ๑ และตามบทบัญญัติอื่นๆ ของอนุสัญญานี้ และให้ออกกฎหมายและข้อบังคับและดำเนินมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็น เพื่ออนุวัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับซึ่งกำหนดขึ้นผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูต เพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากหรือผ่านบรรยากาศ โดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวเนื่องทั้งมวลในเรื่องความปลอดภัยในการเดินอากาศ

ตอนที่ ๗ มาตรการป้องกัน

ข้อ ๒๒๓
มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การดำเนินคดี

ในการดำเนินคดีตามภาคนี้ ให้รัฐดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบพยานและการรับฟังพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ของอีกรัฐหนึ่งหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจส่งให้และให้อำนวยความสะดวกในการเข้าฟังการดำเนินคดีเช่นว่านั้นของผู้แทนทางการขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ รัฐเจ้าของธงและรัฐที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากภาวะมลพิษซึ่งเกิดจากการละเมิด ให้ผู้แทนทางการที่เข้าฟังการดำเนินคดีดังกล่าวมีสิทธิและหน้าที่เช่นที่อาจบัญญัติไว้ตามกฎหมายและข้อบังคับภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๒๔
การใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมาย

อำนาจบังคับใช้กฎหมายต่อเรือต่างชาติภายใต้ภาคนี้ จะใช้ได้ก็แต่โดยเจ้าพนักงาน หรือโดยเรือรบ อากาศยานทหาร หรือเรือหรืออากาศยานอื่นที่มีเครื่องหมายชัดแจ้งและบ่งชัดว่าใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น

ข้อ ๒๒๕
หน้าที่ที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียจากการใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมาย

ในการใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมายต่อเรือต่างชาติภายใต้อนุสัญญานี้ รัฐจะต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ หรือก่อให้เกิดภยันตรายแก่เรือ หรือนำเรือนั้นไปยังท่าเรือหรือที่ทอดสมอที่ไม่ปลอดภัย หรือปล่อยให้สิ่งแวดล้อมทางทะเลเผชิญกับความเสี่ยงที่ไม่สมเหตุผล

ข้อ ๒๒๖
การสืบสวนเรือต่างชาติ

๑. (เอ) รัฐจะต้องไม่ถ่วงเวลาเรือต่างชาติไว้นานกว่าที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๑๖, ๒๑๘ และ ๒๒๐ การตรวจสภาพเรือต่างชาติให้จำกัดอยู่เฉพาะการตรวจสอบใบรับรอง บันทึก หรือเอกสารอื่นๆ เท่าที่เรือจำต้องมีไว้ตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หรือเฉพาะการตรวจสอบเอกสารใดๆ ที่คล้ายคลึงกันซึ่งเรือนั้นมีอยู่ การตรวจสภาพเรือมากกว่านั้นอาจกระทำได้หลังจากการตรวจสอบเช่นว่านั้นเท่านั้น และเฉพาะเมื่อ

(๑) มีเหตุอันแจ้งชัดทำให้เชื่อได้ว่า สภาพของเรือหรืออุปกรณ์ของเรือนั้นไม่ตรงตามรายการในเอกสารเหล่านั้นอย่างมาก

(๒) เนื้อความของเอกสารเช่นว่านั้นไม่เพียงพอที่จะยืนยันหรือพิสูจน์การละเมิดที่ต้องสงสัยได้ หรือ

(๓) เรือนั้นไม่มีใบรับรองและบันทึกที่มีผลตามกฎหมาย

(บี) ถ้าการสืบสวนชี้ว่ามีการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับ หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้ปล่อยเรือโดยพลันเมื่อได้ทำตามวิธีดำเนินการอันสมควร เช่น การทำสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นที่เหมาะสม

(ซี) โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเกี่ยวกับสภาพพร้อมออกทะเลของเรือ เมื่อใดก็ตามที่เรือนั้นน่าจะเป็นภัยคุกคามที่ไม่สมเหตุผลต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล เรืออาจไม่ได้รับการปล่อย หรืออาจได้รับการปล่อยโดยมีเงื่อนไขว่าต้องเดินทางไปยังอู่ซ่อมเรือที่เหมาะสมที่ใกล้ที่สุด เมื่อไม่ได้รับการปล่อยหรือได้รับการปล่อยโดยมีเงื่อนไข รัฐเจ้าของธงของเรือต้องได้รับแจ้งโดยพลัน และอาจหาทางที่จะให้มีการปล่อยเรือนั้นตามภาค ๑๕

๒. ให้รัฐร่วมมือกันพัฒนาวิธีดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสภาพเรือในทะเลที่ไม่จำเป็น

ข้อ ๒๒๗
การไม่เลือกประติบัติในส่วนที่เกี่ยวกับเรือต่างชาติ

ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ภาคนี้ รัฐต้องไม่เลือกประติบัติต่อเรือของรัฐอื่นใดทั้งโดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัย

ข้อ ๒๒๘
การระงับชั่วคราวและข้อกำกัดในการฟ้องคดี

๑. การดำเนินคดีเพื่อลงโทษในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับ หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษจากเรือ ที่กระทำโดยเรือต่างชาตินอกทะเลอาณาเขตของรัฐที่ฟ้องคดี ให้ระงับชั่วคราวเมื่อรัฐเจ้าของธงได้ดำเนินคดีเพื่อลงโทษในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกล่าวหาในเรื่องเดียวกันภายในหกเดือนนับจากวันที่มีการฟ้องคดีแรก เว้นแต่การดำเนินคดีเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับกรณีความเสียหายร้ายแรงต่อรัฐชายฝั่ง หรือรัฐเจ้าของธงในกรณีนี้ได้ละเลยพันธกรณีซ้ำหลายครั้งในอันที่จะนำหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่กระทำโดยเรือของรัฐนั้นมาบังคับใช้อย่างมีประสิทธิผล ให้รัฐเจ้าของธงรวบรวมเอกสารรายละเอียดของคดีโดยครบถ้วนและบันทึกการดำเนินคดี ให้แก่รัฐที่ฟ้องคดีก่อนหน้านี้ภายในเวลาอันสมควร เมื่อใดก็ตามที่รัฐเจ้าของธงได้ร้องขอให้ระงับการดำเนินคดีไว้ชั่วคราวตามข้อนี้ เมื่อการฟ้องคดีโดยรัฐเจ้าของธงได้สิ้นสุดลง การดำเนินคดีที่ถูกระงับไว้ชั่วคราวก็เป็นอันยุติเมื่อชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีเช่นว่านั้นแล้ว ให้รัฐชายฝั่งคืนสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นที่วางไว้เนื่องในการดำเนินคดีที่ถูกระงับไว้ชั่วคราวนั้น

๒. ไม่ให้มีการฟ้องคดีเพื่อลงโทษเรือต่างชาติหลังจากครบสามปีนับจากวันที่มีการละเมิดและไม่ให้รัฐใดดำเนินคดีถ้าอีกรัฐหนึ่งได้ฟ้องคดีแล้วภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่ระบุไว้ในวรรค ๑

๓. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐเจ้าของธงที่จะดำเนินมาตรการใดๆ รวมถึงการดำเนินคดีเพื่อลงโทษ ตามกฎหมายของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงการดำเนินคดีก่อนหน้านี้โดยอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๒๒๙
การฟ้องคดีแพ่ง

ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้กระทบกระเทือนการฟ้องคดีแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกร้องสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดๆ อันเป็นผลมาจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๓๐
โทษปรับและการเคารพสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นที่ยอมรับ

๑. เฉพาะโทษปรับเท่านั้นที่อาจนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับภายใน หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่กระทำโดยเรือต่างชาตินอกทะเลอาณาเขต

๒. เฉพาะโทษปรับเท่านั้นที่อาจนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับภายใน หรือหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่กระทำโดยเรือต่างชาติในทะเลอาณาเขต ยกเว้นในกรณีการกระทำให้เกิดภาวะมลพิษโดยจงใจและร้ายแรงในทะเลอาณาเขต

๓. ในการดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดเช่นว่านั้นซึ่งกระทำโดยเรือต่างชาติอันอาจเป็นผลให้มีการลงโทษ จะต้องเคารพสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นที่ยอมรับ

ข้อ ๒๓๑
การแจ้งรัฐเจ้าของธงและรัฐที่เกี่ยวข้อง

ให้รัฐแจ้งให้รัฐเจ้าของธงและรัฐที่เกี่ยวข้องทราบโดยพลันถึงมาตรการใดๆ ที่ได้ดำเนินไปตามตอนที่ ๖ ต่อเรือต่างชาติ และให้ส่งมอบรายงานทางการทั้งปวงเกี่ยวกับมาตรการเช่นว่านั้นให้แก่รัฐเจ้าของธง อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่กระทำในทะเลอาณาเขต พันธกรณีที่กล่าวมาข้างต้นของรัฐชายฝั่งจะใช้บังคับเฉพาะกับมาตรการเช่นที่ได้ดำเนินการในการดำเนินคดีเท่านั้น ตัวแทนทางทูตหรือพนักงานฝ่ายกงสุล และถ้าทำได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการทางทะเลของรัฐเจ้าของธง จะต้องได้รับรายงานทันทีถึงมาตรการเช่นว่าใดๆ ที่ดำเนินตามตอนที่ ๖ ต่อเรือต่างชาติ

ข้อ ๒๓๒
ความรับผิดของรัฐที่เกิดจากมาตรการบังคับใช้

ให้รัฐรับผิดต่อความเสียหายหรือความสูญเสียที่ตนเป็นผู้ก่อขึ้นอันเกิดจากมาตรการที่ดำเนินตามตอนที่ ๖ เมื่อมาตรการเช่นว่านั้นผิดกฎหมายหรือเกินสมควรเมื่อพิจารณาตามข้อสนเทศที่มีอยู่ ให้รัฐเปิดโอกาสให้มีช่องทางดำเนินการเรียกร้องในศาลของตนในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายหรือความสูญเสียเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๓๓
มาตรการป้องกันที่เกี่ยวกับช่องแคบที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศ

ไม่มีบทบัญญัติใดในตอนที่ ๕, ๖ และ ๗ กระทบกระเทือนระบอบกฎหมายของช่องแคบที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ถ้าเรือต่างชาติที่ไม่ใช่เรือที่กล่าวถึงในตอนที่ ๑๐ ได้ทำการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับที่กล่าวถึงในข้อ ๔๒ วรรค ๑ (เอ) และ (บี) ซึ่งก่อให้เกิด หรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายใหญ่หลวงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลของช่องแคบ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบอาจดำเนินมาตรการบังคับใช้ที่เหมาะสมได้ และหากเป็นเช่นนั้น จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของตอนนี้โดยอนุโลม

ตอนที่ ๘ บริเวณที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็ง

ข้อ ๒๓๔
บริเวณที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็ง

รัฐชายฝั่งมีสิทธิออกและบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับอันไม่เลือกประติบัติ เพื่อการป้องกัน การลด และการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเลจากเรือในบริเวณที่ปกคลุมด้วยน้ำแข็งภายในขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ที่ซึ่งสภาพอากาศเลวร้ายเป็นพิเศษและการที่มีน้ำแข็งปกคลุมบริเวณเช่นว่านั้นเป็นเวลาเกือบทั้งปี ก่อให้เกิดอุปสรรคหรือภยันตรายแก่การเดินเรือมากกว่าธรรมดา และภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลสามารถก่อให้เกิดอันตรายใหญ่หลวงต่อความสมดุลทางนิเวศวิทยา หรือรบกวนความสมดุลทางนิเวศวิทยาจนไม่สามารถกลับคืนสภาพเดิมได้ กฎหมายและข้อบังคับเช่นว่านั้นจะต้องคำนึงตามควรถึงการเดินเรือ และการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล บนพื้นฐานของหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ตอนที่ ๙ ความรับผิดชอบและความรับผิด

ข้อ ๒๓๕
ความรับผิดชอบและความรับผิด

๑. รัฐต้องรับผิดชอบต่อการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐจะต้องรับผิดโดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

๒. ให้รัฐประกันให้มีช่องทางดำเนินการเรียกร้องตามระบบกฎหมายของตนสำหรับการชดเชยโดยพลันและพอเพียง หรือการสงเคราะห์อย่างอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยบุคคลหรือนิติบุคคลภายใต้เขตอำนาจของตน

๓. ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะให้แน่ใจถึงการชดเชยโดยพลันและพอเพียงในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายทั้งปวงที่เกิดจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้รัฐร่วมมือกันในการอนุวัติตามกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ และในการพัฒนากฎหมายระหว่างประเทศต่อไปเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความรับผิดในการประเมินและการชดเชยความเสียหาย และการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งในกรณีที่เหมาะสม การพัฒนาเกณฑ์และวิธีดำเนินการสำหรับการจ่ายค่าชดเชยอย่างพอเพียง เช่น การประกันภัยโดยบังคับหรือกองทุนชดเชย

ตอนที่ ๑๐ ความคุ้มกันอธิปไตย

ข้อ ๒๓๖
ความคุ้มกันอธิปไตย

บทบัญญัติของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ไม่ใช้บังคับกับเรือรบ เรือช่วยรบ เรือหรืออากาศยานอื่นใดที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ภายใต้การปฏิบัติการของรัฐ และในช่วงเวลานั้นถูกใช้เพียงในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม แต่ละรัฐจะประกันว่าเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้นกระทำการในลักษณะที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ตามควรแก่เหตุผลและที่พึงปฏิบัติได้ โดยการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมซึ่งไม่ทำความเสียหายให้แก่การปฏิบัติการหรือสมรรถภาพที่จะปฏิบัติการของเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้นที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ภายใต้การปฏิบัติการของรัฐ

ตอนที่ ๑๑ พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาอื่นว่าด้วยการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๓๗
พันธกรณีภายใต้อนุสัญญาอื่นว่าด้วยการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๑. บทบัญญัติของภาคนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อพันธกรณีเฉพาะซึ่งรัฐยอมรับภายใต้อนุสัญญาและความตกลงพิเศษเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่ทำไว้ก่อนแล้ว และต่อความตกลงซึ่งอาจทำขึ้นเพื่อส่งเสริมหลักการทั่วไปที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้

๒. พันธกรณีเฉพาะซึ่งรัฐยอมรับภายใต้อนุสัญญาพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล พึงได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้

ภาค ๑๓
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒๓๘
สิทธิในการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

รัฐทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ มีสิทธิที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๓๙
การส่งเสริมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจจะต้องส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาและการทำวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๔๐
หลักการทั่วไปสำหรับการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

ในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้ใช้หลักการต่อไปนี้

(เอ) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้ทำได้เพียงเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ

(บี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้ทำโดยวิธีและปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

(ซี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลต้องไม่รบกวนการใช้ทะเลโดยชอบธรรมในทางอื่นที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้โดยปราศจากเหตุอันสมควร และจะต้องได้รับการเคารพตามควรในระหว่างการใช้ทะเลเช่นว่านั้น

(ดี) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้ทำตามข้อบังคับที่เกี่ยวเนื่องทั้งปวงที่ออกตามความในอนุสัญญานี้ตลอดจนข้อบังคับสำหรับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๔๑
การไม่ยอมรับกิจกรรมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการอ้างสิทธิ

กิจกรรมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลจะไม่ก่อให้เกิดพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการอ้างสิทธิเหนือส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือทรัพยากรของสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ตอนที่ ๒ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๔๒
การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑. ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ ตามหลักการแห่งการเคารพอธิปไตยและเขตอำนาจ และบนพื้นฐานแห่งผลประโยชน์ร่วมกัน

๒. ในบริบทนี้ โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิและหน้าที่ของรัฐภายใต้อนุสัญญานี้ ในการใช้ภาคนี้ ให้รัฐให้โอกาสอันสมควรแก่รัฐอื่น ตามที่เหมาะสม เพื่อให้ได้รับข้อสนเทศที่จำเป็นจากตน หรือด้วยความร่วมมือของตน เพื่อป้องกันและควบคุมความเสียหายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของบุคคลและต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๔๓
การสร้างสรรค์สภาพที่เอื้ออำนวย

ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจร่วมมือกัน โดยการทำความตกลงทวิภาคีและพหุภาคี สร้างสรรค์สภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในสิ่งแวดล้อมทางทะเลและรวมความพยายามของนักวิทยาศาสตร์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการศึกษาสาระของปรากฏการณ์และกระบวนการที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมทางทะเล และความสัมพันธ์ต่อกันและกันระหว่างปรากฏการณ์และกระบวนการเหล่านั้น

ข้อ ๒๔๔
การพิมพ์โฆษณาและการเผยแพร่ข้อสนเทศและความรู้

๑. โดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ จัดให้มีข้อสนเทศเกี่ยวกับแผนงานสำคัญที่เสนอและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ตลอดจนความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล โดยการจัดพิมพ์โฆษณาและเผยแพร่ โดยอาศัยช่องทางที่เหมาะสม

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้รัฐ ทั้งโดยลำพังและโดยความร่วมมือกับรัฐอื่นและกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ส่งเสริมอย่างจริงจังซึ่งการไหลเวียนของข้อมูลและข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์ และการถ่ายทอดความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้แก่รัฐกำลังพัฒนา ตลอดจนการเสริมสร้างขีดความสามารถของรัฐกำลังพัฒนาในการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลด้วยตนเอง โดย นอกจากประการอื่นแล้ว ผ่านแผนงานที่จัดให้มีการศึกษาและการฝึกอบรมบุคลากรทางเทคนิคและทางวิทยาศาสตร์อย่างพอเพียง

ตอนที่ ๓ การทำและการส่งเสริมการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

ข้อ ๒๔๕
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในทะเลอาณาเขต

ในการใช้อธิปไตยของตน รัฐชายฝั่งมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะวางกฎเกณฑ์ อนุญาต และทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในทะเลอาณาเขตของตน การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในทะเลอาณาเขตนั้นจะทำได้ก็ด้วยความยินยอมอย่างชัดแจ้งของรัฐชายฝั่งและภายใต้เงื่อนไขที่รัฐชายฝั่งกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๒๔๖
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีป

๑. ในการใช้เขตอำนาจของตน รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะวางกฎเกณฑ์ อนุญาต และทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีปของตน โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้

๒. การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีปจะทำได้ก็ด้วยความยินยอมของรัฐชายฝั่ง

๓. ในสภาวการณ์ปกติ ให้รัฐชายฝั่งให้ความยินยอมแก่โครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐอื่นหรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของตน ซึ่งจะดำเนินการตามอนุสัญญานี้เพียงเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางสันติ และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางทะเลเพื่อคุณประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งปวง เพื่อการนี้ ให้รัฐชายฝั่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการที่ประกันว่ารัฐจะให้ความยินยอมโดยไม่ชักช้าหรือไม่ปฏิเสธโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้วรรค ๓ สภาวการณ์ปกติอาจมีอยู่แม้ว่ารัฐชายฝั่งกับรัฐที่ทำการวิจัยจะไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน

๕. อย่างไรก็ตาม โดยการใช้ดุลพินิจของตน รัฐชายฝั่งอาจไม่อนุญาตการดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของอีกรัฐหนึ่งหรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่ง หากโครงการนั้น

(เอ) มีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่ามีชีวิตหรือไม่มีชีวิต

(บี) เกี่ยวพันกับการขุดเจาะบนไหล่ทวีป การใช้วัตถุระเบิด หรือการนำสารอันตรายเข้ามาสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเล

(ซี) เกี่ยวพันกับการก่อสร้าง การปฏิบัติงานของ หรือการใช้เกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างที่กล่าวถึงในข้อ ๖๐ และ ๘๐

(ดี) มีข้อสนเทศที่ได้รับแจ้งตามข้อ ๒๔๘ เกี่ยวกับลักษณะ และวัตถุประสงค์ของโครงการซึ่งไม่ถูกถ้วน หรือหากรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่ทำการวิจัยยังมีข้อผูกพันค้างอยู่กับรัฐชายฝั่งจากโครงการวิจัยครั้งก่อน

๖. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค ๕ รัฐชายฝั่งไม่อาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่อนุญาตตามอนุวรรค (เอ) ของวรรคนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่จะดำเนินการตามบทบัญญัติของภาคนี้บนไหล่ทวีป เกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต นอกบริเวณเฉพาะที่รัฐชายฝั่งจะกำหนด โดยเปิดเผยในเวลาใดก็ได้ว่าเป็นบริเวณที่การแสวงประโยชน์หรือการปฏิบัติการเพื่อการสำรวจโดยละเอียดซึ่งมุ่งไปที่บริเวณเหล่านั้นกำลังดำเนินอยู่หรือจะมีขึ้นภายในช่วงระยะเวลาอันสมควร ให้รัฐชายฝั่งประกาศการกำหนดบริเวณเช่นว่านั้นให้ทราบภายในเวลาอันสมควร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆ ที่เกี่ยวกับบริเวณนั้น แต่ไม่จำต้องให้รายละเอียดของการปฏิบัติการในบริเวณนั้น

๗. บทบัญญัติในวรรค ๖ ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๗

๘. กิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องไม่แทรกสอดโดยปราศจากเหตุอันสมควรต่อกิจกรรมที่ดำเนินการโดยรัฐชายฝั่งในการใช้สิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจของตนซึ่งบัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๔๗
โครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่ดำเนินการโดย หรือภายใต้การสนับสนุนขององค์การระหว่างประเทศ

ในกรณีที่รัฐชายฝั่งซึ่งเป็นสมาชิกของหรือมีความตกลงทวิภาคีกับองค์การระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศนั้นต้องการจะดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยตรงหรือภายใต้การสนับสนุนของตนในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งนั้น ให้ถือว่ารัฐชายฝั่งได้อนุญาตให้โครงการนั้นดำเนินการได้โดยสอดคล้องกับรายการละเอียดที่ได้ตกลงกันแล้ว หากรัฐนั้นให้ความเห็นชอบโครงการที่มีรายละเอียด เมื่อองค์การได้ตกลงที่จะดำเนินโครงการ หรือตั้งใจที่จะเข้าร่วมในโครงการนั้น และไม่ได้แสดงข้อคัดค้านใดๆ ภายในสี่เดือนนับจากวันที่องค์การได้แจ้งให้รัฐชายฝั่งทราบถึงโครงการนั้น

ข้อ ๒๔๘
หน้าที่ที่จะให้ข้อสนเทศแก่รัฐชายฝั่ง

ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งประสงค์จะดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่งให้รายละเอียดที่ครบถ้วนแก่รัฐนั้นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนวันที่คาดว่าโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลจะเริ่มขึ้น เกี่ยวกับ

(เอ) ลักษณะและวัตถุประสงค์ของโครงการ

(บี) วิธีและปัจจัยที่จะนำมาใช้ รวมถึงชื่อ ขนาด ประเภทและชั้นของเรือ และรายละเอียดของอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์

(ซี) บริเวณทางภูมิศาสตร์ที่แน่ชัดที่จะทำโครงการ

(ดี) วันที่คาดไว้สำหรับการมาถึงครั้งแรก และการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายของเรือวิจัย หรือสำหรับการติดตั้งและรื้อถอนอุปกรณ์ แล้วแต่กรณี

(อี) ชื่อของสถาบันผู้อุปถัมภ์ ผู้อำนวยการสถาบัน และบุคคลที่รับผิดชอบโครงการ และ

(เอฟ) ขอบเขตที่พิจารณาให้รัฐชายฝั่งสามารถเข้าร่วมด้วย หรือมีผู้แทนอยู่ในโครงการนั้น

ข้อ ๒๔๙
หน้าที่ที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขบางประการ

๑. ขณะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของรัฐชายฝั่ง ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(เอ) ประกันสิทธิของรัฐชายฝั่ง หากรัฐชายฝั่งปรารถนาเช่นนั้น ที่จะเข้าร่วมหรือมีผู้แทนอยู่ในโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเรือวิจัย และยานอื่นๆ หรือสิ่งติดตั้งเพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์หากปฏิบัติได้ โดยไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนใดๆ แก่นักวิทยาศาสตร์ของรัฐชายฝั่ง และโดยไม่มีข้อผูกพันในการที่จะมีส่วนร่วมในค่าใช้จ่ายของโครงการ

(บี) เมื่อได้รับการร้องขอ จัดรายงานเบื้องต้นให้แก่รัฐชายฝั่งโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ และเมื่อการวิจัยสิ้นสุดลงก็จัดผลและข้อสรุปขั้นสุดท้ายให้ด้วย

(ซี) เมื่อได้รับการร้องขอ ดำเนินการให้รัฐชายฝั่งเข้าถึงข้อมูลและสิ่งตัวอย่างทั้งปวงที่ได้จากโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และในทำนองเดียวกันให้รัฐชายฝั่งได้ข้อมูลซึ่งอาจคัดลอกได้ และให้สิ่งตัวอย่างซึ่งอาจแบ่งได้โดยไม่เสื่อมเสียคุณค่าทางวิทยาศาสตร์ของสิ่งตัวอย่างนั้น

(ดี) ถ้าได้รับการร้องขอ ให้ผลการประเมินข้อมูล สิ่งตัวอย่าง และผลการวิจัยแก่รัฐชายฝั่ง หรือให้การช่วยเหลือในการประเมินผลหรือการตีความข้อมูลสิ่งตัวอย่าง และผลการวิจัยเหล่านั้น

(อี) ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๒ ประกันว่าจะจัดให้มีผลการวิจัยไว้สำหรับระดับระหว่างประเทศ โดยผ่านช่องทางภายในหรือระหว่างประเทศที่เหมาะสมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้

(เอฟ) แจ้งให้รัฐชายฝั่งทราบโดยทันทีถึงการเปลี่ยนแปลงสำคัญใดๆ ในแผนงานวิจัย

(จี) เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น รื้อถอนสิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ทันทีที่การวิจัยสิ้นสุดลง

๒. ข้อนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งเพื่อการใช้ดุลพินิจที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามข้อ ๒๔๖ วรรค ๕ รวมถึงการกำหนดให้มีความตกลงล่วงหน้าในการจัดให้มีผลการวิจัยของโครงการที่เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติไว้สำหรับระดับระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๕๐
การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลจะต้องกระทำโดยผ่านช่องทางทางการที่เหมาะสม เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๕๑
เกณฑ์และแนวทางทั่วไป

ให้รัฐหาทางส่งเสริม โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ให้มีการวางเกณฑ์และแนวทางทั่วไปเพื่อช่วยเหลือรัฐต่างๆ ให้ทราบแน่ชัดถึงลักษณะและผลที่เกี่ยวเนื่องของการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

ข้อ ๒๕๒
ความยินยอมโดยปริยาย

หกเดือนหลังจากวันที่ได้จัดหาข้อสนเทศที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๔๘ ให้แก่รัฐชายฝั่ง รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจอาจดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล เว้นแต่ภายในสี่เดือนหลังจากได้รับการติดต่อซึ่งมีข้อสนเทศเช่นว่านั้น รัฐชายฝั่งได้แจ้งให้รัฐหรือองค์การที่ทำการวิจัยนั้นทราบว่า

(เอ) ตนไม่อนุญาตตามบทบัญญัติของข้อ ๒๔๖ หรือ

(บี) ข้อสนเทศที่รัฐนั้นหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจให้ไว้เกี่ยวกับลักษณะหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏอย่างชัดแจ้ง หรือ

(ซี) ตนต้องการได้ข้อสนเทศเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขและข้อสนเทศที่บัญญัติไว้ตามข้อ ๒๔๘ และ ๒๔๙ หรือ

(ดี) มีข้อผูกพันค้างอยู่ในโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งรัฐหรือองค์การนั้นได้ดำเนินการมาก่อนในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๒๔๙

ข้อ ๒๕๓
การระงับชั่วคราวหรือการยุติกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

๑. รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะสั่งให้ระงับกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลใดๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีปของตนไว้ชั่วคราว ถ้า

(เอ) กิจกรรมวิจัยไม่ได้กระทำตามข้อสนเทศที่แจ้งมาตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๔๘ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่รัฐชายฝั่งได้ให้ความยินยอม หรือ

(บี) รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่กระทำกิจกรรมวิจัยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในข้อ ๒๔๙ เกี่ยวกับสิทธิของรัฐชายฝั่งในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

๒. รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะสั่งให้ยุติกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลใดๆ ในกรณีของการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในข้อ ๒๔๘ ซึ่งเท่ากับเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อโครงการวิจัยหรือกิจกรรมวิจัย

๓. รัฐชายฝั่งอาจสั่งให้ยุติกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลได้ด้วย หากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่กล่าวในวรรค ๑ ไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องภายในช่วงระยะเวลาอันควร

๔. หลังจากที่รัฐชายฝั่งได้แจ้งให้ทราบถึงการวินิจฉัยที่สั่งให้มีการระงับชั่วคราวหรือการยุติ ให้รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่ได้รับอนุญาตให้ทำกิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล หยุดกิจกรรมวิจัยที่การแจ้งเช่นว่านั้นระบุถึง

๕. ให้รัฐชายฝั่งยกเลิกคำสั่งระงับชั่วคราวภายใต้วรรค ๑ และอนุญาตให้กิจกรรมวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลดำเนินต่อไป ทันทีที่รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งทำการวิจัยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดภายใต้ข้อ ๒๔๘ และ ๒๔๙

ข้อ ๒๕๔
สิทธิของรัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

๑. ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ซึ่งได้เสนอโครงการที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่กล่าวถึงในข้อ ๒๔๖ วรรค ๓ ต่อรัฐชายฝั่ง แจ้งให้รัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ทราบถึงโครงการวิจัยที่เสนอ และแจ้งให้รัฐชายฝั่งทราบถึงเรื่องดังกล่าว

๒. หลังจากที่รัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องได้ให้ความยินยอมต่อโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่เสนอ ตามข้อ ๒๔๖ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งดำเนินโครงการเช่นว่าจัดหาข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๔๘ และข้อ ๒๔๙ วรรค ๑ (เอฟ) ให้แก่รัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ตามคำร้องขอของรัฐเหล่านั้นและเมื่อเหมาะสม

๓. ให้รัฐเพื่อนบ้านที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ที่กล่าวถึงข้างต้นได้รับโอกาสตามคำร้องขอของตนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิที่ตนแต่งตั้งและรัฐชายฝั่งไม่คัดค้านเข้าร่วมในโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่มีการเสนอ เมื่อใดก็ตามที่กระทำได้ ตามเงื่อนไขสำหรับโครงการที่ตกลงกันระหว่างรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องกับรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

๔. ให้รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจที่กล่าวถึงในวรรค ๑ จัดหาข้อสนเทศและให้ความช่วยเหลือซึ่งระบุไว้ในข้อ ๒๔๙ วรรค ๑ (ดี) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในข้อ ๒๔๙ วรรค ๒ แก่รัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ซึ่งกล่าวถึงข้างต้น ตามคำร้องขอของรัฐเหล่านั้น

ข้อ ๒๕๕
มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และเพื่อช่วยเหลือเรือวิจัย

ให้รัฐเพียรพยายามกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่สมเหตุผลเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่กระทำตามอนุสัญญานี้นอกทะเลอาณาเขตของตน และอำนวยความสะดวก เมื่อเหมาะสม ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับของรัฐ ในการใช้ท่าของตน และส่งเสริมความช่วยเหลือให้กับเรือวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของภาคนี้

ข้อ ๒๕๖
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่

รัฐทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ มีสิทธิที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณพื้นที่ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของภาค ๑๑

ข้อ ๒๕๗
การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในห้วงน้ำนอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

รัฐทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ มีสิทธิ โดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ที่จะทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในห้วงน้ำนอกขอบเขตของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ตอนที่ ๔ สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ข้อ ๒๕๘
การติดตั้งและการใช้

การติดตั้งและการใช้สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ไม่ว่าแบบใดในบริเวณใดของสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันกับที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้สำหรับการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในบริเวณเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๕๙
สถานภาพทางกฎหมาย

สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์ที่กล่าวถึงในตอนนี้ไม่มีสถานะเป็นเกาะ สิ่งเหล่านี้ไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการที่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ไม่กระทบกระเทือนการกำหนดขอบเขตของทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีป

ข้อ ๒๖๐
เขตปลอดภัย

อาจกำหนดเขตปลอดภัยที่มีความกว้างพอสมควรไม่เกินระยะ ๕๐๐ เมตร รอบสิ่งติดตั้งวิจัยวิทยาศาสตร์ตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ ให้รัฐทั้งปวงประกันว่าเรือของตนเคารพเขตปลอดภัยเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๖๑
การไม่กีดขวางเส้นทางเดินเรือ

การติดตั้งและการใช้สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์วิจัยวิทยาศาสตร์ไม่ว่าแบบใด ต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๖๒
เครื่องหมายแสดงลักษณะและสัญญาณเตือนภัย

สิ่งติดตั้งหรืออุปกรณ์ที่กล่าวถึงในตอนนี้ต้องติดเครื่องหมายแสดงลักษณะระบุรัฐที่จดทะเบียนหรือองค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของ และต้องมีสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมตามที่ได้ตกลงกันระหว่างประเทศเพื่อประกันความปลอดภัยในทะเลและความปลอดภัยในการเดินอากาศ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดขึ้นโดยองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ

ตอนที่ ๕ ความรับผิดชอบและความรับผิด

ข้อ ๒๖๓
ความรับผิดชอบและความรับผิด

๑. รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบที่จะประกันว่าการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ไม่ว่าจะกระทำโดยตนเองหรือในนามของตนดำเนินไปโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

๒. รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบและรับผิดต่อมาตรการที่ตนดำเนินอันขัดต่ออนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งกระทำโดยรัฐอื่น โดยบุคคลหรือนิติบุคคลของรัฐเหล่านั้น หรือโดยองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ และต้องให้ค่าชดเชยสำหรับความเสียหายอันเป็นผลมาจากมาตรการเช่นว่านั้น

๓. รัฐและองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจต้องรับผิดชอบและรับผิดตามข้อ ๒๓๕ สำหรับความเสียหายที่เกิดจากภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลอันเนื่องมาจากการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลซึ่งกระทำโดยตนเองหรือกระทำในนามของตน

ตอนที่ ๖ การระงับข้อพิพาทและมาตรการเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖๔
การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติต่างๆ ของอนุสัญญานี้ในเรื่องการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้ระงับตามภาค ๑๕ ตอนที่ ๒ และ ๓

ข้อ ๒๖๕
มาตรการเฉพาะกาล

ในระหว่างที่รอการระงับข้อพิพาทตามภาค ๑๕ ตอนที่ ๒ และ ๓ รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลต้องไม่ปล่อยให้กิจกรรมวิจัยเริ่มต้นหรือดำเนินต่อไปโดยปราศจากความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง

ภาค ๑๔
การพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒๖๖
การส่งเสริมการพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

๑. ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ร่วมมือกัน ตามขีดความสามารถของตน ที่จะส่งเสริมอย่างจริงจังในการพัฒนาและการถ่ายทอดวิทยาศาสตร์ทางทะเลและเทคโนโลยีทางทะเล ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เป็นธรรมและสมเหตุผล

๒. ให้รัฐส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลของรัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้ โดยเฉพาะรัฐกำลังพัฒนา รวมถึงรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ในเรื่องการสำรวจ การแสวงประโยชน์ การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรทางทะเล การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจของรัฐกำลังพัฒนา

๓. ให้รัฐเพียรพยายามเสริมสร้างสภาพทางเศรษฐกิจและทางกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลเพื่อประโยชน์ของภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งปวงบนมูลฐานอันเที่ยงธรรม

ข้อ ๒๖๗
การคุ้มครองผลประโยชน์อันชอบธรรม

ในการส่งเสริมความร่วมมือตามข้อ ๒๖๖ ให้รัฐคำนึงตามควรถึงผลประโยชน์อันชอบธรรมทั้งปวง รวมทั้งนอกจากประการอื่นแล้ว สิทธิและหน้าที่ของผู้ทรงสิทธิ ผู้จัดหา และผู้รับเทคโนโลยีทางทะเล

ข้อ ๒๖๘
วัตถุประสงค์พื้นฐาน

ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ส่งเสริม

(เอ) การได้มา การประเมินค่า และการเผยแพร่ความรู้ทางเทคโนโลยีทางทะเลและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อสนเทศและข้อมูลเช่นว่านั้น

(บี) การพัฒนาเทคโนโลยีทางทะเลที่เหมาะสม

(ซี) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

(ดี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยอาศัยการฝึกอบรมและการให้การศึกษาแก่คนชาติของรัฐและประเทศกำลังพัฒนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนชาติของรัฐและประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด

(อี) ความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับภูมิภาค อนุภูมิภาคและทวิภาคี

ข้อ ๒๖๙
มาตรการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์พื้นฐาน

เพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กล่าวถึงในข้อ ๒๖๘ ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ เพียรพยายาม นอกจากประการอื่นแล้ว

(เอ) จัดทำแผนงานความร่วมมือทางเทคนิคเพื่อการถ่ายทอดอย่างมีประสิทธิผลซึ่งเทคโนโลยีทางทะเลทุกชนิดแก่รัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนาที่ไร้ฝั่งทะเลและที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนรัฐกำลังพัฒนาอื่นๆ ซึ่งยังไม่สามารถสร้างหรือพัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยีของตนเองในด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล และในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเล หรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีเช่นว่านั้น

(บี) ส่งเสริมสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำความตกลง สัญญา และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันอื่นๆ ภายใต้เงื่อนไขที่เป็นธรรมและสมเหตุผล

(ซี) จัดประชุม สัมมนา และประชุมอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องทางวิทยาศาสตร์และทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับนโยบายและวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

(ดี) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ

(อี) ดำเนินโครงการและส่งเสริมการร่วมลงทุนและความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีรูปอื่นๆ

ตอนที่ ๒ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๗๐
วิถีทางและวิธีการของความร่วมมือระหว่างประเทศ

ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล เมื่อกระทำได้และเหมาะสม ให้ดำเนินการผ่านแผนงานในระดับทวิภาคี ภูมิภาค หรือพหุภาคีที่มีอยู่ และผ่านแผนงานที่ขยายและแผนงานใหม่ด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล การถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาใหม่ๆ และการจัดหาเงินทุนระหว่างประเทศที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยและการพัฒนาทางมหาสมุทร

ข้อ ๒๗๑

แนวทาง เกณฑ์ และมาตรฐาน

ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ ส่งเสริมการวางแนวทาง เกณฑ์ และมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไปสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล บนพื้นฐานทวิภาคีหรือภายในกรอบขององค์การระหว่างประเทศและกลไกอื่น โดยคำนึงถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์และความต้องการของรัฐกำลังพัฒนา

ข้อ ๒๗๒

การประสานงานในแผนงานระหว่างประเทศ

ในด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล ให้รัฐเพียรพยายามประกันว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจจะประสานกิจกรรมของตน รวมถึงแผนงานระดับภูมิภาคและระดับโลกใดๆ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของรัฐกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

ข้อ ๒๗๓

ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและองค์กร

ให้รัฐร่วมมืออย่างจริงจังกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์กร เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกการถ่ายทอดทักษะและเทคโนโลยีทางทะเลเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้แก่รัฐกำลังพัฒนา คนชาติของรัฐเหล่านั้น และแก่วิสาหกิจ

ข้อ ๒๗๔

วัตถุประสงค์ขององค์กร

โดยขึ้นอยู่กับผลประโยชน์อันชอบธรรมทั้งปวงเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ รวมถึง นอกจากประการอื่นแล้ว สิทธิและหน้าที่ของผู้ทรงสิทธิ ผู้จัดหา และผู้รับเทคโนโลยี องค์กรจะประกันว่า

(เอ) บนมูลฐานของหลักการของการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมจะรับคนชาติของรัฐกำลังพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่ง รัฐไร้ฝั่งทะเล หรือรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ เพื่อการฝึกอบรมเป็นสมาชิกของพนักงานฝ่ายจัดการ ฝ่ายวิจัย และฝ่ายเทคนิค ซึ่งแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อการดำเนินงานขององค์กร

(บี) เอกสารทางเทคนิคที่รวบรวมไว้เกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องจักรกล กลอุปกรณ์ และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง จะมีไว้ให้สำหรับรัฐทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา ซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้

(ซี) องค์กรจะดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้รัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนา ได้รับความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านเทคโนโลยีทางทะเล และให้คนชาติของรัฐเหล่านั้นได้รับทักษะและความรู้ความชำนาญที่จำเป็น รวมทั้งการฝึกอาชีพ

(ดี) รัฐที่อาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐกำลังพัฒนาจะได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้ได้อุปกรณ์ กระบวนการ โรงงาน และความรู้ความชำนาญทางเทคนิคอื่นๆ ที่จำเป็น โดยอาศัยการจัดการทางการเงินที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

ตอนที่ ๓ ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับชาติ และระดับภูมิภาค

ข้อ ๒๗๕
การก่อตั้งศูนย์ระดับชาติ

๑. ให้รัฐ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์กรส่งเสริมการก่อตั้งศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐชายฝั่งกำลังพัฒนา และการเสริมสร้างศูนย์ระดับชาติที่มีอยู่เพื่อที่จะกระตุ้นและทำให้การทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐชายฝั่งกำลังพัฒนารุดหน้าไป และเพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของชาติในการใช้ประโยชน์และรักษาทรัพยากรทางทะเลเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของรัฐเหล่านั้น

๒. ให้รัฐ โดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจและองค์กร ให้การสนับสนุนอย่างพอเพียงที่จะอำนวยความสะดวกในการก่อตั้งและเสริมสร้างศูนย์ระดับชาติเช่นว่านั้น เพื่อที่จะจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมขั้นสูง และอุปกรณ์ ทักษะ และความรู้ความชำนาญที่จำเป็น ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคแก่รัฐซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๗๖
การก่อตั้งศูนย์ระดับภูมิภาค

๑. ให้รัฐ โดยการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจ องค์กรและสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับชาติ ส่งเสริมการก่อตั้งศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลระดับภูมิภาคขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนา เพื่อที่จะกระตุ้นและทำให้การทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลของรัฐกำลังพัฒนารุดหน้าไปและเสริมสร้างการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

๒. ให้รัฐทั้งปวงในภูมิภาคร่วมมือกับศูนย์ระดับภูมิภาคต่างๆ ในภูมิภาคนั้น เพื่อประกันการบรรลุวัตถุประสงค์ของตนอย่างมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๒๗๗
หน้าที่ของศูนย์ระดับภูมิภาค

หน้าที่ของศูนย์ระดับภูมิภาคเช่นว่านั้น นอกจากประการอื่นแล้ว ให้รวมถึง

(เอ) แผนงานฝึกอบรมและการศึกษาในทุกระดับ ในด้านต่างๆ ของการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชีววิทยาทางทะเล รวมถึงการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิต สมุทรศาสตร์ อุทกศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ การสำรวจทางธรณีวิทยาของพื้นดินท้องทะเล การทำเหมืองแร่ และเทคโนโลยีในการสกัดเกลือออกจากน้ำทะเล

(บี) การศึกษาด้านการจัดการ

(ซี) แผนงานศึกษาเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล และการป้องกันการลด และการควบคุมภาวะมลพิษ

(ดี) การจัดประชุม สัมมนา และประชุมอภิปรายในระดับภูมิภาค

(อี) การได้มาและการดำเนินการกับข้อมูลและข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล

(เอฟ) การเผยแพร่ผลของการวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเลโดยพลันในสิ่งตีพิมพ์ที่มีพร้อมอยู่แล้ว

(จี) การเผยแพร่นโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลและการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ

(เอช) การรวบรวมและการจัดระบบข้อสนเทศว่าด้วยการตลาดด้านเทคโนโลยี และว่าด้วยสัญญาและข้อตกลงอื่นเกี่ยวกับสิทธิบัตร

(ไอ) ความร่วมมือทางเทคนิคกับรัฐอื่นๆ ในภูมิภาค

ตอนที่ ๔ ความร่วมมือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๗๘
ความร่วมมือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ

ให้องค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจซึ่งกล่าวถึงในภาคนี้และในภาค ๑๓ ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันให้มีการปฏิบัติตามหน้าที่และตามความรับผิดชอบภายใต้ภาคนี้อย่างมีประสิทธิผลไม่ว่าจะโดยตรงหรือด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

ภาค ๑๕
การระงับข้อพิพาท

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๒๗๙
พันธกรณีที่จะระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี

ให้รัฐภาคีระงับข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้โดยสันติวิธีตามข้อ ๒ วรรค ๓ ของกฎบัตรสหประชาชาติ และเพื่อการนี้ ให้หาทางแก้ไขตามวิธีที่ระบุในข้อ ๓๓ วรรค ๑ ของกฎบัตร

ข้อ ๒๘๐
การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีที่ฝ่ายต่าง ๆ เลือก

ไม่มีบทบัญญัติใดในภาคนี้ตัดสิทธิของรัฐภาคีที่จะตกลงกันในเวลาใดก็ได้ที่จะระงับข้อพิพาทระหว่างกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้โดยสันติวิธีใด ๆ ที่รัฐเหล่านั้นเลือกเอง

ข้อ ๒๘๑
วิธีดำเนินการเมื่อฝ่ายต่าง ๆ ไม่สามารถระงับข้อพิพาท

๑. ถ้ารัฐภาคีซึ่งเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ได้ตกลงกันที่จะแสวงหาการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีที่ตนเลือกเอง วิธีดำเนินการที่บัญญัติไว้ในภาคนี้ใช้บังคับเมื่อไม่สามารถระงับข้อพิพาทโดยอาศัยวิธีเช่นว่านั้น และเมื่อความตกลงระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ไม่ได้ตัดโอกาสที่จะใช้วิธีดำเนินการอย่างอื่นต่อไป

๒. ถ้าฝ่ายต่าง ๆ ได้ตกลงกันด้วยในเรื่องช่วงเวลาจำกัด ความในวรรค ๑ ใช้บังคับเฉพาะเมื่อช่วงเวลาจำกัดนั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๘๒
พันธกรณีภายใต้ความตกลงทั่วไป ความตกลงระดับภูมิภาคหรือทวิภาคี

ถ้ารัฐภาคีซึ่งเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ได้ตกลงกัน โดยอาศัยความตกลงทั่วไป ความตกลงระดับภูมิภาคหรือทวิภาคี หรือความตกลงอื่นใดว่า เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท จะเสนอข้อพิพาทเช่นว่านั้นเข้าสู่วิธีดำเนินการซึ่งมีการวินิจฉัยที่มีผลบังคับให้ใช้วิธีดำเนินการนั้นบังคับแทนวิธีดำเนินการซึ่งบัญญัติไว้ในภาคนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาทตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๘๓
พันธกรณีในการแลกเปลี่ยนทัศนะ

๑. เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือโดยสันติวิธีอื่นๆ

๒. ให้ฝ่ายต่างๆ นั้นดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะด้วยในกรณีที่วิธีดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทเช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลงโดยปราศจากข้อยุติ หรือในกรณีที่บรรลุข้อยุติแล้วและสภาวการณ์เรียกร้องให้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อยุติ

ข้อ ๒๘๔
การประนอม

๑. รัฐภาคีซึ่งเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้อาจเชิญอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ให้เสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมตามวิธีดำเนินการในภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๑ หรือวิธีดำเนินการประนอมอย่างอื่น

๒. ถ้าการเชิญได้รับการยอมรับและฝ่ายต่างๆ เห็นด้วยกับวิธีดำเนินการประนอมที่จะนำมาใช้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเสนอข้อพิพาทเข้าสู่วิธีดำเนินการนั้นก็ได้

๓. ถ้าการเชิญไม่ได้รับการยอมรับหรือฝ่ายต่างๆ ไม่เห็นด้วยกับวิธีดำเนินการนั้น ให้ถือว่าวิธีดำเนินการประนอมสิ้นสุดลง

๔. เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น เมื่อได้มีการเสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมแล้ว วิธีดำเนินการต่างๆ จะสิ้นสุดลงตามวิธีดำเนินการประนอมที่ได้ตกลงกันไว้แล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๘๕
การใช้ตอนนี้บังคับกับข้อพิพาทที่ได้เสนอตามภาค ๑๑

ตอนนี้ใช้บังคับกับข้อพิพาทใดๆ ซึ่งตามภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ จะต้องระงับตามวิธีดำเนินการที่บัญญัติไว้ในภาคนี้ ถ้าองคภาวะอื่นใดนอกเหนือจากรัฐภาคีเป็นฝ่ายในข้อพิพาทเช่นว่า ให้นำตอนนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตอนที่ ๒ วิธีดำเนินการภาคบังคับซึ่งมีการวินิจฉัยที่มีผลบังคับ

ข้อ ๒๘๖
การใช้วิธีดำเนินการภายใต้ภาคนี้

ภายใต้บังคับแห่งตอนที่ ๓ ข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ในกรณีที่ไม่สามารถบรรลุข้อยุติโดยอาศัยตอนที่ ๑ ได้ ให้เสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท

ข้อ ๒๘๗
ทางเลือกเกี่ยวกับวิธีดำเนินการ

๑. เมื่อลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือในเวลาหนึ่งเวลาใดหลังจากนั้นให้รัฐมีอิสระที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้วิธีหนึ่งหรือมากกว่าดังต่อไปนี้โดยวิธีการประกาศเป็นหนังสือ

(เอ) ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศซึ่งตั้งขึ้นตามความในภาคผนวก ๖

(บี) ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

(ซี) ศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งตั้งขึ้นตามความในภาคผนวก ๗

(ดี) ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษซึ่งตั้งขึ้นตามความในภาคผนวก ๘ สำหรับข้อพิพาทประเภทหนึ่งหรือมากกว่าซึ่งได้ระบุไว้ในภาคผนวกนั้น

๒. คำประกาศซึ่งกระทำตามวรรค ๑ จะไม่กระทบกระเทือนต่อ หรือถูกกระทบกระเทือนโดยพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะยอมรับเขตอำนาจขององค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศภายในขอบเขตและลักษณะที่บัญญัติไว้ในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕

๓. รัฐภาคีที่เป็นฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทซึ่งคำประกาศที่ใช้บังคับอยู่คลุมไม่ถึง ให้ถือว่าได้ยอมรับการอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก ๗

๔. ถ้าฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทได้ยอมรับวิธีดำเนินการเดียวกันสำหรับการระงับข้อพิพาท ต้องเสนอข้อพิพาทนั้นเข้าสู่วิธีดำเนินการนั้นเท่านั้น เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๕. ถ้าฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทไม่ได้ยอมรับวิธีดำเนินการเดียวกันสำหรับการระงับข้อพิพาท ต้องเสนอข้อพิพาทนั้นเข้าสู่การอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก ๗ เท่านั้น เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๖. คำประกาศที่กระทำตามวรรค ๑ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกสามเดือนหลังจากได้มอบหนังสือแจ้งการเพิกถอนไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

๗. คำประกาศฉบับใหม่ หนังสือแจ้งการเพิกถอน หรือการหมดอายุของคำประกาศไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดต่อการดำเนินคดีที่ค้างอยู่ในศาลหรือคณะตุลาการที่มีเขตอำนาจตามข้อนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๘. คำประกาศและหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะส่งสำเนาคำประกาศและหนังสือแจ้งเหล่านั้นไปยังรัฐภาคี

ข้อ ๒๘๘
เขตอำนาจ

๑. ให้ศาลหรือคณะตุลาการที่กล่าวถึงในข้อ ๒๘๗ มีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ซึ่งเสนอต่อตนตามภาคนี้

๒. ให้ศาลหรือคณะตุลาการที่กล่าวถึงในข้อ ๒๘๗ มีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวเนื่องกับความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ ซึ่งเสนอต่อตนตามความตกลงนั้นด้วย

๓. ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแห่งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นตามภาคผนวก ๖ และองค์คณะหรือศาลอนุญาโตตุลาการอื่นใดที่กล่าวถึงในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ มีเขตอำนาจในเรื่องใดๆ ซึ่งเสนอต่อตนตามนั้น

๔. เมื่อมีข้อพิพาทว่าศาลหรือคณะตุลาการมีเขตอำนาจหรือไม่ ให้ศาลหรือคณะตุลาการนั้นเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเรื่องนี้

ข้อ ๒๘๙
ผู้เชี่ยวชาญ

ในกรณีข้อพิพาทใดๆ ที่เกี่ยวโยงถึงเรื่องทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิค ศาลหรือคณะตุลาการที่มีเขตอำนาจตามตอนนี้ เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งหรือโดยการริเริ่มของศาลเอง อาจคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิคไม่น้อยกว่าสองคน ด้วยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ โดยควรเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เตรียมไว้ตามภาคผนวก ๘ ข้อ ๒ ให้นั่งพิจารณากับศาลหรือคณะตุลาการแต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

ข้อ ๒๙๐
มาตรการชั่วคราว

๑. ถ้าข้อพิพาทใดมีการเสนอโดยชอบต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งพิจารณาว่าตามมูลคดีแล้วศาลมีเขตอำนาจตามภาคนี้ หรือภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ ศาลหรือคณะตุลาการอาจกำหนดมาตรการชั่วคราวใดๆ ที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมตามสภาวการณ์ เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิของแต่ละฝ่ายในข้อพิพาท หรือเพื่อป้องกันภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล ระหว่างรอการวินิจฉัยขั้นสุดท้าย

๒. มาตรการชั่วคราวอาจมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอน ทันทีที่สภาวการณ์ที่ทำให้สมควรต้องมีมาตรการเหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงหรือไม่มีอีกต่อไป

๓. มาตรการชั่วคราวจะกำหนด เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนตามข้อนี้ได้ก็แต่โดยการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท และหลังจากฝ่ายต่างๆ ได้มีโอกาสแถลงเหตุผลแล้วเท่านั้น

๔. ให้ศาลหรือคณะตุลาการแจ้งให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทและรัฐภาคีอื่น ตามที่เห็นว่าเหมาะสม ทราบทันทีถึงการกำหนด การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเพิกถอนมาตรการชั่วคราว

๕. ในระหว่างที่รอการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจะพิจารณาข้อพิพาทที่มีการเสนอตามตอนนี้ ศาลหรือคณะตุลาการใดที่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกัน หรือเมื่อไม่มีความตกลงเช่นว่านั้นภายในสองสัปดาห์นับจากวันที่มีการร้องขอมาตรการชั่วคราว ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ หรือในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล อาจกำหนด เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิกถอนมาตรการชั่วคราวตามความในข้อนี้ได้ หากเห็นว่าตามมูลคดีแล้ว ศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจะต้องจัดตั้งขึ้นจะมีเขตอำนาจ และเห็นว่าความเร่งด่วนของ

สถานการณ์ทำให้ต้องดำเนินการเช่นนั้น เมื่อจัดตั้งขึ้นแล้ว ศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจะพิจารณาข้อพิพาทที่เสนออาจเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพิกถอน หรือยืนยันมาตรการชั่วคราวเหล่านั้น โดยกระทำการให้สอดคล้องกับวรรค ๑ ถึง ๔

๖. ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทปฏิบัติตามมาตรการชั่วคราวที่กำหนดไว้ในข้อนี้โดยพลัน

ข้อ ๒๙๑
การเข้าถึง

๑. วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาททั้งปวงที่ระบุไว้ในภาคนี้จะต้องเปิดสำหรับรัฐภาคี

๒. วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในภาคนี้จะต้องเปิดสำหรับองคภาวะนอกไปจากรัฐภาคีเท่าที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในอนุสัญญานี้เท่านั้น

ข้อ ๒๙๒
การปล่อยเรือและลูกเรือโดยพลัน

๑. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีได้กักเรือซึ่งชักธงของอีกรัฐภาคีหนึ่ง และมีการกล่าวหาว่ารัฐผู้กักนั้นไม่ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในการปล่อยเรือหรือลูกเรือโดยพลันเมื่อได้วางสัญญาประกัน หรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ ที่สมควรแล้ว ปัญหาการปล่อยจากการกักอาจเสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งฝ่ายต่างๆ ได้ตกลงกัน หรือเมื่อไม่มีความตกลงเช่นว่านั้นภายใน ๑๐ วัน นับจากเวลาที่กัก อาจเสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการซึ่งรัฐผู้กักยอมรับตามข้อ ๒๘๗ หรือเสนอต่อศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๒. การยื่นคำร้องให้ปล่อยอาจกระทำได้โดยหรือในนามของรัฐเจ้าของธงของเรือนั้นเท่านั้น

๓. ศาลหรือคณะตุลาการจะดำเนินการโดยไม่ชักช้ากับคำร้องให้ปล่อย และจะดำเนินการเฉพาะกับปัญหาการปล่อยเท่านั้น โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสาระแห่งคดีใดๆ ที่ดำเนินการต่อเรือ เจ้าของเรือ หรือลูกเรือในศาลภายในที่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กักยังคงมีอำนาจที่จะปล่อยเรือ หรือลูกเรือเมื่อใดก็ได้

๔. เมื่อได้วางสัญญาประกันหรือหลักทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ ตามที่ศาลหรือคณะตุลาการกำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กักจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลหรือคณะตุลาการเกี่ยวกับการปล่อยเรือ หรือลูกเรือโดยพลัน

ข้อ ๒๙๓
กฎหมายที่ใช้บังคับ

๑. ให้ศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้ ใช้อนุสัญญาและหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญานี้

๒. ความในวรรค ๑ ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจของศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้ที่จะวินิจฉัยคดีตามหลักแห่งความยุติธรรม หากฝ่ายต่างๆ ตกลงเช่นนั้น

ข้อ ๒๙๔
การดำเนินคดีขั้นต้น

๑. ให้ศาลหรือคณะตุลาการที่บัญญัติไว้ในข้อ ๒๘๗ ซึ่งจะเป็นผู้รับคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่กล่าวถึงในข้อ ๒๙๗ วินิจฉัยเมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่ง หรืออาจวินิจฉัยโดยการริเริ่มของศาลเองว่า ข้อเรียกร้องนั้นเป็นการใช้กระบวนการทางกฎหมายในทางที่ผิดหรือไม่ หรือข้อเรียกร้องนั้น จากการพิจารณาเบื้องต้นแล้ว มีมูลหรือไม่ ถ้าศาลหรือคณะตุลาการวินิจฉัยว่าข้อเรียกร้องนั้นเป็นการใช้กระบวนการทางกฎหมายในทางที่ผิด หรือจากการพิจารณาเบื้องต้นแล้ว ไม่มีมูล ศาลหรือคณะตุลาการจะไม่ดำเนินการต่อไปในคดีนั้น

๒. เมื่อได้รับคำร้อง ศาลหรือคณะตุลาการต้องแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายทราบทันทีถึงคำร้องนั้น และให้กำหนดช่วงเวลาจำกัดอันสมควรซึ่งฝ่ายต่างๆ อาจร้องขอให้ศาลวินิจฉัยตามวรรค ๑

๓. ความในข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาทที่จะทำการคัดค้านขั้นต้นตามหลักเกณฑ์ของวิธีดำเนินการที่ใช้บังคับ

ข้อ ๒๙๕
การใช้วิธีการแก้ไขในประเทศจนหมด

ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ อาจเสนอเข้าสู่วิธีดำเนินการซึ่งบัญญัติไว้ในตอนนี้ได้ก็เฉพาะเมื่อได้ใช้วิธีการแก้ไขในประเทศจนหมดตามที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนด

ข้อ ๒๙๖
การถึงที่สุดและผลผูกพันของคำวินิจฉัย

๑. คำวินิจฉัยของศาลหรือคณะตุลาการซึ่งมีเขตอำนาจตามตอนนี้ให้ถือว่าถึงที่สุด และทุกฝ่ายในข้อพิพาทต้องปฏิบัติตาม

๒. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้นจะไม่มีผลผูกพัน ยกเว้นระหว่างฝ่ายต่างๆ และในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้นโดยเฉพาะ

ตอนที่ ๓ ข้อจำกัดและข้อยกเว้นในการใช้ตอนที่ ๒

ข้อ ๒๙๗
ข้อจำกัดในการใช้ตอนที่ ๒

๑. ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ในเรื่องการใช้สิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้โดยรัฐชายฝั่ง ให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ ในกรณีต่อไปนี้

(เอ) เมื่อมีการกล่าวหาว่ารัฐชายฝั่งได้กระทำการอันขัดต่อบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในเรื่องเสรีภาพและสิทธิในการเดินเรือ การบินผ่าน หรือการวางสายเคเบิลและท่อใต้ทะเล หรือในเรื่องการใช้ทะเลในทางอื่นที่ชอบด้วยกฎหมายระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในข้อ ๕๘

(บี) เมื่อมีการกล่าวหาว่า ในการใช้เสรีภาพ สิทธิ หรือการใช้ประโยชน์ต่างๆ ที่ระบุข้างต้น รัฐได้กระทำการอันขัดต่ออนุสัญญานี้ หรือกฎหมายหรือข้อบังคับที่รัฐชายฝั่งออกโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญานี้ หรือ

(ซี) เมื่อมีการกล่าวหาว่ารัฐชายฝั่งได้กระทำการอันขัดต่อหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ได้ระบุไว้เพื่อการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ซึ่งใช้บังคับกับรัฐชายฝั่งและซึ่งได้กำหนดขึ้นโดยอนุสัญญานี้หรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจหรือการประชุมทางทูตตามอนุสัญญานี้

๒. (เอ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในเรื่องการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้ระงับตามตอนที่ ๒ เว้นแต่ว่ารัฐชายฝั่งไม่จำต้องยอมรับการเสนอให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจาก

(๑) การใช้สิทธิหรือการใช้ดุลพินิจของรัฐชายฝั่งตามข้อ ๒๔๖ หรือ

(๒) การวินิจฉัยของรัฐชายฝั่งที่จะสั่งระงับชั่วคราวหรือยุติโครงการวิจัยตามข้อ ๒๕๓

(บี) ข้อพิพาทที่เกิดจากการกล่าวหาโดยรัฐที่ทำการวิจัยว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการหนึ่ง รัฐชายฝั่งไม่ใช้สิทธิของตนตามข้อ ๒๔๖ และ ๒๕๓ ในลักษณะที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ให้เสนอเข้าสู่การประนอมตามภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๒ เมื่อได้มีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยมีเงื่อนไขว่าคณะกรรมาธิการประนอมไม่อาจโต้แย้งการใช้ดุลพินิจของรัฐชายฝั่งในการกำหนดบริเวณเฉพาะตามที่กล่าวถึงในข้อ ๒๔๖ วรรค ๖ หรือการใช้ดุลพินิจที่จะไม่อนุญาตตามข้อ ๒๔๖ วรรค ๕

๓. (เอ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในเรื่องการประมง ให้ระงับตามตอนที่ ๒ เว้นแต่ว่ารัฐชายฝั่งไม่จำต้องยอมรับการเสนอให้ระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิอธิปไตยในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือการใช้สิทธิอธิปไตยเหล่านั้น รวมถึงอำนาจในการใช้ดุลพินิจที่จะพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ ขีดความสามารถในการประมง การจัดสรรส่วนที่เหลือให้แก่รัฐอื่น กับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นในกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการของรัฐชายฝั่ง

(บี) ในกรณีที่การใช้ตอนที่ ๑ ของภาคนี้ไม่อาจบรรลุข้อยุติได้ ให้เสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมตามภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๒ ตามการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท เมื่อมีการกล่าวหาว่า

(๑) รัฐชายฝั่งไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนอย่างชัดแจ้งที่จะประกัน โดยอาศัยมาตรการการอนุรักษ์และการจัดการที่เหมาะสม ว่าการธำรงไว้ซึ่งทรัพยากรมีชีวิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะไม่ตกอยู่ในอันตรายอย่างร้ายแรง

(๒) รัฐชายฝั่งได้ปฏิเสธตามอำเภอใจที่จะพิจารณากำหนดปริมาณที่พึงอนุญาตให้จับได้ และขีดความสามารถในการจับทรัพยากรมีชีวิต เมื่อได้มีการร้องขอจากอีกรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับมวลสัตว์น้ำซึ่งรัฐอื่นนั้นมีความสนใจในการทำประมง หรือ

(๓) รัฐชายฝั่งได้ปฏิเสธตามอำเภอใจที่จะจัดสรรส่วนที่เหลือทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งตนได้สำแดงว่ามีอยู่ให้แก่รัฐใด ตามข้อ ๖๒, ๖๙ และ ๗๐ และตามข้อกำหนดและเงื่อนไขซึ่งรัฐชายฝั่งได้กำหนดขึ้นโดยสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

(ซี) ไม่ว่าในกรณีใดๆ คณะกรรมาธิการประนอมต้องไม่ใช้ดุลพินิจของตนแทนดุลพินิจของรัฐชายฝั่ง

(ดี) ให้ส่งรายงานของคณะกรรมาธิการประนอมไปยังองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม

(อี) ในการเจรจาความตกลงตามข้อ ๖๙ และ ๗๐ ให้รัฐภาคีรวมข้อบทว่าด้วยมาตรการซึ่งรัฐเหล่านั้นจะใช้เพื่อลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงนั้นให้เหลือน้อยที่สุด และข้อบทว่าด้วยวิธีที่รัฐเหล่านั้นควรดำเนินการต่อไปหากความขัดแย้งยังเกิดขึ้น เว้นแต่รัฐเหล่านั้นตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๙๘
ข้อยกเว้นที่เลือกได้ในการใช้ตอนที่ ๒

๑. เมื่อลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือในเวลาใดหลังจากนั้น รัฐอาจประกาศเป็นหนังสือโดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อพันธกรณีที่เกิดขึ้นตามตอนที่ ๑ ว่าตนไม่ยอมรับวิธีดำเนินการวิธีหนึ่งวิธีใดหรือหลายวิธีที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทดังต่อไปนี้

(เอ) (๑) ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ข้อ ๑๕, ๗๔ และ ๘๓ ที่เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของเขตแดนทางทะเล หรือที่เกี่ยวข้องกับอ่าวประวัติศาสตร์หรือสิทธิทางประวัติศาสตร์ โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐซึ่งได้ประกาศเช่นว่านั้นต้องยอมรับการเสนอเรื่องนั้นตามการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท เข้าสู่การประนอมตามภาคผนวก ๕ ตอนที่ ๒ เมื่อข้อพิพาทเช่นว่านั้นเกิดขึ้นหลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และในกรณีที่ฝ่ายต่างๆ ไม่ได้บรรลุความตกลงในการเจรจาภายในระยะเวลาอันสมควร โดยมีเงื่อนไขนอกจากนั้นว่า ข้อพิพาทใดๆ ซึ่งจำเป็นต้องเกี่ยวพันกับการพิจารณาที่ยังดำเนินอยู่ในเวลาเดียวกันของข้อพิพาทที่ยังไม่ระงับใดๆ เกี่ยวกับอธิปไตยหรือสิทธิอื่นๆ เหนืออาณาเขตทางบกซึ่งเป็นทวีปหรือเกาะต้องไม่รวมอยู่ในการเสนอเช่นว่านั้น

(๒) หลังจากคณะกรรมาธิการประนอมได้เสนอรายงานซึ่งจะให้เหตุผลที่ตนใช้เป็นพื้นฐานให้ฝ่ายต่างๆ เจรจาความตกลงบนพื้นฐานของรายงานนั้น หากการเจรจาไม่บรรลุซึ่งความตกลงให้ฝ่ายต่างๆ โดยความยินยอมร่วมกันเสนอปัญหานั้นเข้าสู่วิธีดำเนินการหนึ่งในบรรดาที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

(๓) อนุวรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับข้อพิพาทเกี่ยวกับเขตแดนทางทะเลซึ่งยุติไปแล้วโดยข้อตกลงระหว่างฝ่ายต่างๆ หรือไม่ใช้บังคับกับข้อพิพาทเช่นว่านั้นซึ่งจะต้องระงับตามความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งผูกพันฝ่ายต่างๆ เหล่านั้น

(บี) ข้อพิพาทเกี่ยวกับกิจกรรมทางทหาร รวมทั้งกิจกรรมทางทหารโดยเรือและอากาศยานรัฐบาลซึ่งใช้ในงานที่มิใช่การพาณิชย์ และข้อพิพาทเกี่ยวกับกิจกรรมในการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการใช้สิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจที่ไม่รวมอยู่ในเขตอำนาจของศาลหรือคณะตุลาการตามข้อ ๒๙๗ วรรค ๒ หรือ ๓

(ซี) ข้อพิพาทซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติกำลังใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยกฎบัตรสหประชาชาติ เว้นแต่คณะมนตรีความมั่นคงจะวินิจฉัยถอนเรื่องนั้นออกจากระเบียบวาระการประชุม หรือเรียกร้องให้ฝ่ายต่างๆ ระงับข้อพิพาทนั้นโดยวิธีที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

๒. รัฐภาคีซึ่งได้ประกาศตามวรรค ๑ อาจถอนคำประกาศนั้นในเวลาใดก็ได้ หรืออาจตกลงให้เสนอข้อพิพาทซึ่งเป็นข้อยกเว้นที่ระบุไว้ในคำประกาศ เข้าสู่วิธีดำเนินการใดๆ ที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้

๓. รัฐภาคีซึ่งได้ประกาศตามวรรค ๑ จะไม่มีสิทธิที่จะเสนอข้อพิพาทกับรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งในประเภทข้อพิพาทที่ได้รับการยกเว้น เข้าสู่วิธีดำเนินการใดๆ ในอนุสัญญานี้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากฝ่ายนั้น

๔. ถ้ารัฐภาคีรัฐหนึ่งได้ประกาศตามวรรค ๑ (เอ) รัฐภาคีอื่นใดอาจเสนอข้อพิพาทกับฝ่ายที่ประกาศซึ่งอยู่ในประเภทข้อพิพาทที่ได้รับการยกเว้น เข้าสู่วิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในคำประกาศเช่นว่านั้นก็ได้

๕. คำประกาศใหม่หรือการถอนคำประกาศ ไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดต่อการดำเนินคดีซึ่งค้างอยู่ในศาลหรือคณะตุลาการตามข้อนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

๖. คำประกาศและหนังสือแจ้งการถอนคำประกาศตามข้อนี้ ต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่งสำเนาของคำประกาศและหนังสือแจ้งนั้นไปยังรัฐภาคี

ข้อ ๒๙๙
สิทธิของฝ่ายต่าง ๆ ที่จะตกลงเรื่องวิธีดำเนินการ

๑. ข้อพิพาทที่ไม่ได้รวมไว้ตามข้อ ๒๙๗ หรือที่ได้รับการยกเว้นโดยคำประกาศที่กระทำตามข้อ ๒๙๘ จากวิธีการระงับข้อพิพาทที่บัญญัติไว้ในตอนที่ ๒ อาจเสนอเข้าสู่วิธีดำเนินการเช่นว่านั้นได้โดยความตกลงของฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทเท่านั้น

๒. ไม่มีบทบัญญัติใดในตอนนี้ทำให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทเสียสิทธิที่จะตกลงเรื่องวิธีดำเนินการอื่นเพื่อระงับข้อพิพาทเช่นว่านั้น หรือที่จะบรรลุการระงับข้อพิพาทฉันมิตร

ภาค ๑๖
บทบัญญัติทั่วไป

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๓๐๐
ความสุจริตและการใช้สิทธิในทางที่ผิด

ให้รัฐภาคีปฏิบัติตามพันธกรณีที่ยอมรับตามอนุสัญญานี้โดยสุจริต และให้ใช้สิทธิ เขตอำนาจและเสรีภาพที่ได้รับการรับรองในอนุสัญญานี้ ในลักษณะซึ่งจะไม่เป็นการใช้สิทธิในทางที่ผิด

ข้อ ๓๐๑
การใช้ทะเลอย่างสันติ

ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ตามอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งดินแดนหรือเอกราชทางการเมืองของรัฐ หรือในลักษณะอื่นใดซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ ๓๐๒
การเปิดเผยข้อสนเทศ

โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อสิทธิของรัฐภาคีที่จะใช้วิธีดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้ถือว่ากำหนดให้รัฐภาคี ในการปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ ต้องให้ข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยแล้วจะขัดกับผลประโยชน์ที่สำคัญยิ่งต่อความมั่นคงของรัฐ

ข้อ ๓๐๓
วัตถุทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์ที่พบในทะเล

๑. รัฐมีหน้าที่คุ้มครองวัตถุซึ่งมีลักษณะทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์ที่พบในทะเลและจะต้องร่วมมือกันเพื่อความมุ่งประสงค์นี้

๒. เพื่อควบคุมการค้าวัตถุเช่นว่านั้น รัฐชายฝั่ง ในการใช้ข้อ ๓๓ อาจสันนิษฐานว่า การเคลื่อนย้ายวัตถุเหล่านั้นออกจากพื้นดินท้องทะเลในเขตที่กล่าวถึงในข้อนั้นโดยไม่ได้รับความเห็นชอบของตนจะมีผลเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับที่กล่าวถึงในข้อนั้นภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน

๓. ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อนี้กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของที่ระบุตัวได้ กฎหมายการกู้ซากเรือ หรือหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวกับคดีทางทะเล หรือกฎหมายและแนวปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

๔. ข้อนี้ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อความตกลงระหว่างประเทศและหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองวัตถุที่มีลักษณะทางโบราณคดีและทางประวัติศาสตร์

ข้อ ๓๐๔

ความรับผิดชอบและความรับผิดสำหรับความเสียหาย

บทบัญญัติของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับความรับผิดชอบและความรับผิดสำหรับความเสียหาย ไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อการใช้หลักเกณฑ์ที่มีอยู่และการพัฒนาหลักเกณฑ์ต่อไปเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความรับผิดตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ภาค ๑๗
บทบัญญัติสุดท้าย

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๓๐๕
การลงนาม

๑. อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดย

(เอ) รัฐทั้งปวง

(บี) นามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบีย

(ซี) รัฐสมทบที่ปกครองตนเองทั้งปวงซึ่งได้เลือกสถานภาพนั้นโดยการกระทำอันเป็นการกำหนดใจตนเอง ที่ได้รับการควบคุมดูแลและความเห็นชอบจากสหประชาชาติ ตามข้อมติสมัชชาที่ ๑๕๑๔ (๑๕) และซึ่งมีความสามารถในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ รวมทั้งความสามารถที่จะทำสนธิสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น

(ดี) รัฐสมทบที่ปกครองตนเองทั้งปวง ซึ่งตามสารการสมทบของรัฐเหล่านั้นมีความสามารถในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ รวมทั้งความสามารถที่จะทำสนธิสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น

(อี) ดินแดนทั้งปวงซึ่งอุปโภคการปกครองภายในของตนเองโดยสมบูรณ์ซึ่งได้รับการรับรองว่าเป็นเช่นนั้นโดยสหประชาชาติ แต่ยังไม่ได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์ตามข้อมติสมัชชาที่ ๑๕๑๔ (๑๕) และซึ่งมีความสามารถในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ รวมทั้งความสามารถที่จะทำสนธิสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น

(เอฟ) องค์การระหว่างประเทศตามภาคผนวก ๙

๒. อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดให้มีการลงนามจนถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๔ ณ กระทรวงการต่างประเทศของจาเมกา และตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๘๓ จนถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๔ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติในนครนิวยอร์กด้วย

ข้อ ๓๐๖
สัตยาบันและการยืนยันเป็นทางการ

อนุสัญญานี้จะต้องได้รับสัตยาบันจากรัฐต่างๆ และองคภาวะอื่นที่กล่าวถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (บี) (ซี) (ดี) และ (อี) และจะต้องได้รับการยืนยันเป็นทางการจากองคภาวะที่กล่าวถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอฟ) ให้เป็นไปตามภาคผนวก ๙ สัตยาบันสารและสารการยืนยันเป็นทางการจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๐๗
ภาคยานุวัติ

อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐต่างๆ และองคภาวะอื่นที่กล่าวถึงในข้อ ๓๐๕ ภาคยานุวัติโดยองคภาวะที่กล่าวถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอฟ) ให้เป็นไปตามภาคผนวก ๙ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๐๘
การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ ๑๒ เดือนหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่หกสิบ

๒. สำหรับแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่หกสิบแล้ว อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๑

๓. ให้สมัชชาขององค์กรทำการประชุมในวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และให้เลือกตั้งคณะมนตรีขององค์กร คณะมนตรีชุดแรกจะต้องประกอบขึ้นในลักษณะที่สอดคล้องกับความมุ่งประสงค์ของข้อ ๑๖๑ หากบทบัญญัติของข้อนั้นไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างเคร่งครัด

๔. หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่ยกร่างขึ้นโดยคณะกรรมาธิการเตรียมการให้ใช้บังคับชั่วคราวระหว่างที่รอการรับเอาอย่างเป็นทางการจากองค์กรตามภาค ๑๑

๕. ให้องค์กรและหน่วยงานขององค์กรปฏิบัติตามข้อมติที่ ๒ ของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ ๓ เกี่ยวกับการลงทุนขั้นเตรียมการ และตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมาธิการเตรียมการที่ได้ทำตามข้อมตินั้น

ข้อ ๓๐๙
ข้อสงวนและข้อยกเว้น

ห้ามทำข้อสงวนหรือข้อยกเว้นต่ออนุสัญญานี้ เว้นแต่ข้ออื่นๆ ของอนุสัญญานี้อนุญาตอย่างชัดแจ้งให้ทำได้

ข้อ ๓๑๐
คำประกาศและคำแถลง

ข้อ ๓๐๙ ไม่ห้ามรัฐ ขณะลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ ที่จะทำคำประกาศหรือคำแถลง ไม่ว่าจะใช้คำหรือเรียกชื่อว่าอย่างไรก็ตาม โดยมุ่ง นอกจากประการอื่นแล้ว ที่จะทำให้กฎหมายและข้อบังคับของตนสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ โดยมีเงื่อนไขว่า คำประกาศและคำแถลงเช่นว่านั้นจะต้องไม่มีความหมายให้ตัดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขผลทางกฎหมายของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่ใช้บังคับกับรัฐนั้น

ข้อ ๓๑๑
ความสัมพันธ์กับอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ

๑. ในระหว่างรัฐภาคีทั้งหลาย ให้อนุสัญญานี้มีผลบังคับเหนืออนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเลฉบับต่างๆ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๘

๒. อนุสัญญานี้ไม่เปลี่ยนแปลงสิทธิและพันธกรณีของรัฐภาคีซึ่งเกิดจากความตกลงอื่นๆ ที่สอดคล้องกับอนุสัญญานี้ และซึ่งไม่กระทบกระเทือนการอุปโภคสิทธิหรือการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐภาคีอื่นตามอนุสัญญานี้

๓. รัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่านั้น อาจทำความตกลงขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรืองดการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ชั่วคราวอันมีผลใช้บังคับเฉพาะกับความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีเงื่อนไขว่าความตกลงเช่นว่านั้นต้องไม่เกี่ยวกับบทบัญญัติซึ่งถ้าเปลี่ยนแปลงจะไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้อย่างมีประสิทธิผล และโดยมีเงื่อนไขนอกจากนั้นว่าความตกลงเช่นว่านั้นต้องไม่กระทบกระเทือนการใช้หลักการพื้นฐานซึ่งรวมอยู่ในอนุสัญญานี้ และว่าบทบัญญัติของความตกลงเช่นว่านั้นต้องไม่กระทบกระเทือนการอุปโภคสิทธิหรือการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐภาคีอื่นตามอนุสัญญานี้

๔. ให้รัฐภาคีซึ่งมีความจำนงจะทำความตกลงตามที่กล่าวถึงในวรรค ๓ แจ้งให้รัฐภาคีอื่นทราบถึงความจำนงของตนที่จะทำความตกลง และถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือการงดใช้ชั่วคราวที่มีอยู่ในความตกลง โดยผ่านผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

๕. ข้อนี้ไม่กระทบกระเทือนความตกลงระหว่างประเทศซึ่งข้ออื่นๆ ของอนุสัญญานี้อนุญาตให้ทำได้หรือสงวนไว้โดยชัดแจ้ง

๖. รัฐภาคีตกลงกันว่าจะไม่มีการแก้ไขหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับมรดกร่วมของมนุษยชาติที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓๖ และว่าตนจะไม่เป็นภาคีความตกลงใดที่เปลี่ยนแปลงหลักการพื้นฐานนั้น

ข้อ ๓๑๒
การแก้ไข

๑. หลังจากสิ้นสุดระยะเวลา ๑๐ ปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ รัฐภาคีอาจเสนอข้อแก้ไขที่เฉพาะเจาะจงในอนุสัญญานี้ นอกเหนือไปจากที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการสหประชาชาติและขอให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาข้อแก้ไขเช่นว่าที่เสนอ ให้เลขาธิการมีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องดังกล่าวไปยังรัฐภาคีทั้งปวง ถ้าภายใน ๑๒ เดือน นับจากวันที่มีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้น มีรัฐภาคีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตอบเห็นด้วยกับคำขอ ให้เลขาธิการเรียกประชุม

๒. วิธีดำเนินการวินิจฉัยที่ใช้ในการประชุมแก้ไขจะเป็นอย่างเดียวกับที่ใช้ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ครั้งที่สาม เว้นแต่ที่ประชุมจะได้วินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ที่ประชุมควรพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อแก้ไขใดๆ โดยฉันทามติ และไม่ควรจะมีการออกเสียงลงคะแนนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นจนกว่าจะได้พยายามจนถึงที่สุดแล้วเพื่อให้มีฉันทามติ

ข้อ ๓๑๓

การแก้ไขโดยวิธีดำเนินการแบบง่าย

๑. รัฐภาคีอาจเสนอข้อแก้ไขอนุสัญญานี้นอกเหนือไปจากข้อแก้ไขที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการสหประชาชาติ ให้มีการรับเอาโดยวิธีดำเนินการแบบง่ายที่ระบุไว้ในข้อนี้โดยไม่ต้องเรียกประชุม ให้เลขาธิการมีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้นไปยังรัฐภาคีทั้งปวง

๒. ภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน นับจากวันที่มีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้น ถ้ามีรัฐภาคีใดคัดค้านข้อแก้ไขที่เสนอหรือข้อเสนอให้รับเอาข้อแก้ไขโดยวิธีดำเนินการแบบง่าย ให้ถือว่าข้อแก้ไขนั้นถูกปฏิเสธ เลขาธิการต้องแจ้งให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบตามนั้นทันที

๓. ๑๒ เดือน นับจากวันที่มีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องนั้น ถ้าไม่มีรัฐภาคีคัดค้านข้อแก้ไขที่เสนอหรือข้อเสนอให้รับเอาข้อแก้ไขโดยวิธีดำเนินการแบบง่าย ให้ถือว่าได้มีการรับเอาข้อแก้ไขที่เสนอนั้นแล้ว เลขาธิการต้องแจ้งให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบว่าได้มีการรับเอาข้อแก้ไขที่เสนอนั้นแล้ว

ข้อ ๓๑๔

ข้อแก้ไขบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยเฉพาะ

๑. รัฐภาคี โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการขององค์กร อาจเสนอข้อแก้ไขบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยเฉพาะ รวมทั้งภาคผนวก ๖ ตอนที่ ๔ ให้เลขาธิการมีหนังสือเวียนแจ้งเรื่องดังกล่าวไปยังรัฐภาคีทั้งปวง ข้อแก้ไขที่เสนอต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาหลังจากที่คณะมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผู้แทนของรัฐภาคีในหน่วยงานเหล่านั้นมีอำนาจเต็มที่จะพิจารณาและให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขที่เสนอ ข้อแก้ไขที่เสนอตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีและสมัชชาให้ถือว่าได้มีการรับเอาแล้ว

๒. ก่อนการให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขใดตามวรรค ๑ คณะมนตรีและสมัชชาต้องประกันว่าข้อแก้ไขนั้นไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อระบบการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ระหว่างที่รอการประชุมพิจารณาทบทวนตามข้อ ๑๕๕

ข้อ ๓๑๕

การลงนาม สัตยาบัน ภาคยานุวัติ และตัวบทที่ถูกต้องของข้อแก้ไข

๑. เมื่อได้มีการรับเอาแล้ว ข้อแก้ไขอนุสัญญานี้จะเปิดให้รัฐภาคีลงนามเป็นเวลา ๑๒ เดือน นับจากวันที่ได้มีการรับเอา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก เว้นแต่จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในข้อแก้ไขนั้น

๒. ข้อ ๓๐๖, ๓๐๗ และ ๓๒๐ ใช้กับข้อแก้ไขทั้งปวงในอนุสัญญานี้

ข้อ ๓๑๖

การมีผลใช้บังคับของข้อแก้ไข

๑. ให้ข้อแก้ไขอนุสัญญานี้ นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในวรรค ๕ มีผลใช้บังคับสำหรับรัฐภาคีที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติข้อแก้ไขในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร โดยสองในสามของรัฐภาคี

หรือโดยรัฐภาคี ๖๐ รัฐ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่ากัน ข้อแก้ไขเช่นว่านั้นจะไม่กระทบกระเทือนต่อการอุปโภคสิทธิหรือการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐภาคีอื่นตามอนุสัญญานี้

๒. ข้อแก้ไขอาจกำหนดให้จำนวนสัตยาบันหรือภาคยานุวัติที่จะทำให้ข้อแก้ไขนั้นมีผลใช้บังคับมีมากกว่าที่กำหนดตามข้อนี้ก็ได้

๓. สำหรับรัฐภาคีแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติข้อแก้ไขที่กล่าวถึงในวรรค ๑ หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารครบตามจำนวนที่กำหนดแล้ว ข้อแก้ไขจะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

๔. รัฐซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้หลังจากข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับตามวรรค ๑ ถ้ารัฐนั้นไม่ได้แสดงความจำนงแตกต่างออกไป ให้

(เอ) ถือว่าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ตามที่ได้แก้ไข และ

(บี) ถือว่าเป็นภาคีอนุสัญญาที่ไม่ได้แก้ไขในความสัมพันธ์กับรัฐภาคีอื่นที่ไม่ได้ผูกพันตามข้อแก้ไข

๕. ข้อแก้ไขใดที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยเฉพาะ และข้อแก้ไขใดในภาคผนวก ๖ จะมีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีทั้งปวงหลังจากที่สามในสี่ของรัฐภาคีได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารครบหนึ่งปี

๖. รัฐซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้หลังจากข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับตามวรรค ๕ ให้ถือว่าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ตามที่ได้แก้ไข

ข้อ ๓๑๗
การบอกเลิก

๑. รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้และอาจระบุเหตุผลของตน โดยการแจ้งเป็นหนังสือถึงเลขาธิการสหประชาชาติ การไม่ระบุเหตุผลจะไม่กระทบกระเทือนความสมบูรณ์ของการบอกเลิก การบอกเลิกจะมีผลหลังจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งแล้วหนึ่งปี เว้นแต่หนังสือแจ้งจะระบุวันหลังจากนั้น

๒. รัฐจะไม่พ้นจากข้อผูกพันทางการเงินและข้อผูกพันตามสัญญาซึ่งได้ก่อขึ้นขณะที่เป็นภาคีอนุสัญญานี้เพราะเหตุแห่งการบอกเลิก อีกทั้งการบอกเลิกนั้นจะไม่กระทบกระเทือนสิทธิ ข้อผูกพัน หรือสภาวะทางกฎหมายของรัฐนั้นซึ่งได้มีขึ้นเพราะการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ก่อนที่อนุสัญญานี้จะสิ้นสุดลงสำหรับรัฐนั้น

๓. การบอกเลิกจะไม่กระทบกระเทือนแต่ประการใดต่อหน้าที่ของรัฐภาคีที่จะปฏิบัติให้ครบถ้วนตามข้อผูกพันที่รวมอยู่ในอนุสัญญานี้ ซึ่งรัฐภาคีนั้นจะต้องปฏิบัติตามภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศต่างหากจากอนุสัญญานี้

ข้อ ๓๑๘
สถานภาพของภาคผนวก

ภาคผนวกประกอบเป็นส่วนเดียวกันกับอนุสัญญานี้ และ เว้นแต่จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง การอ้างถึงอนุสัญญานี้หรือภาคหนึ่งภาคใดของอนุสัญญานี้จะรวมถึงการอ้างถึงภาคผนวกต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาคนั้นด้วย

ข้อ ๓๑๙
ผู้เก็บรักษา

๑. เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาและข้อแก้ไขอนุสัญญานี้

๒. นอกจากหน้าที่ในฐานะผู้เก็บรักษา ให้เลขาธิการ

(เอ) รายงานให้รัฐภาคีทั้งปวง องค์กร และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจทราบถึงเรื่องต่างๆ ที่มีลักษณะทั่วไปซึ่งได้เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญานี้

(บี) แจ้งให้องค์กรทราบถึงสัตยาบันและการยืนยันเป็นทางการ และภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้ และข้อแก้ไข รวมทั้งการบอกเลิกอนุสัญญานี้

(ซี) แจ้งให้รัฐภาคีทราบถึงความตกลงตามข้อ ๓๑๑ วรรค ๔

(ดี) ส่งข้อแก้ไขที่ได้รับเอาตามอนุสัญญานี้ให้รัฐภาคีต่างๆ เพื่อสัตยาบันหรือภาคยานุวัติ

(อี) เรียกประชุมรัฐภาคีตามอนุสัญญานี้ตามที่จำเป็น

๓. (เอ) ให้เลขาธิการส่งสิ่งต่อไปนี้ให้แก่ผู้สังเกตการณ์ที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๖ ด้วย

(๑) รายงานที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (เอ)

(๒) หนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (บี) และ (ซี) และ

(๓) ตัวบทข้อแก้ไขที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (ดี) เพื่อทราบ

(บี) ให้เลขาธิการเชิญผู้สังเกตการณ์เหล่านั้นเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของรัฐภาคีที่กล่าวถึงในวรรค ๒ (อี)

ข้อ ๓๒๐
ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติภายใต้บังคับแห่งข้อ ๓๐๕ วรรค ๒

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ มอนเตโก เบ เมื่อวันที่สิบ ธันวาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบสอง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑
ชนิดพันธุ์ที่ย้ายถิ่นอยู่เสมอ

1. Albacore tuna : **Thunnus alalunga**. ปลาทูน่าครีบยาว ปลาทูน่าครีบเหลือง

2. Bluefin tuna : **Thunnus thynnus**. ปลาทูน่าน้ำลึก บลูฟินทูน่า

3. Bigeye tuna : **Thunnus obesus**. ปลาทูน่าตาโต

4. Skipjack tuna : **Katsuwonus pelamis**. ปลาโอแถบ หรือปลาทูน่าท้องแถบ

5. Yellowfin tuna : **Thunnus albacares**. ปลาทูน่าครีบเหลือง ปลาโอกรอง หรือปลาโอกราน

6. Blackfin tuna : **Thunnus atlanticus**. ปลาทูน่าแอตแลนติก

7. Little tuna : **Euthynnus alletteratus**; ปลาโอลายแอตแลนติก **Euthynnus affinis**. ปลาโอแกลบ **ปลาโอลาย** หรือ ปลาโอหม้อ

8. Southern bluefin tuna : **Thunnus maccoyii**. ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน

9. Frigate mackerel : **Auxis thazard** ปลาโอลาย **ปลาโอขาว** หรือ ปลาโอแกลบ **Auxis rochei**. ปลาโอลาย ปลาโอกล้วย ปลาโอหลอด

10. Pomfrets : Family **Bramidae**. ปลาพอมเฟรต

11. Marlins : **Tetrapturus angustirostris**; **Tetrapturus belone**; **Tetrapturus pfluegeri**; กระโทงแทงฝั่งแอตแลนติค **Tetrapturus albidus**; **Tetrapturus audax**; **Tetrapturus georgei** กระโทงแทงฝั่งแปซิฟิค ปลาอินทรีช้าง **Makaira mazara**; กระโทงแทงขาว **Makaira indica**; กระโทงแทงดำ **Makaira nigricans** ปลาอินทรีช้าง หรือ **ปลากระโทงแทง**

12. Sail-fishes : **Istiophorus platypterus**; **Istiophorus albicans**. ปลากระโทงแทงร่ม หรือปลาอินทรีร่ม

13. Swordfish : **Xiphias gladius**. กระโทงแทงดาบ

14. Sauries : **Scomberesox saurus**; **Cololabis saira**; อินทรีลาก **Cololabis adocetus**; **Scomberesox saurus scombroides**. ปลาซอรี อินทรีลาก

15. Dolphin : **Coryphaena hippurus**; **Coryphaena equiselis**. ปลาอีโต้มอญ หรือปลาหน้ามอม

16. Oceanic sharks : **Xexanchus griseus**; ปลาฉลามทะเลลึก

Cetorhinus maximus; ปลาฉลามยักษ์น้ำอุ่น

Family **Alopiidae**; วงศ์ของปลาฉลามหางยาว

Rhincodon typus; ปลาฉลามวาฬ

Family **Carcharhinidae**; วงศ์ของปลาฉลามขาว ปลาฉลามหูดำ หรือปลาฉลามหนู

Family **Sphyrnidae**; วงศ์ของปลาฉลามหัวค้อน หรือปลาอ้ายแบ้

Family **Isurida**. วงศ์ของปลาฉลามกินคน หรือปลาฉลามขาว

17. Cetaceans : Family **Physeteridae**; วงศ์ของปลาวาฬสเปิร์ม ปลาวาฬแคระ ปลาวาฬแคระหัวทุย

Family **Balaenopteridae**;

Family **Balaenidae**;

Family **Eschrichtiidae**; วงศ์ของปลาวาฬปากสั้น

Family **Monodontidae**; วงศ์ของปลาวาฬเผือกเบลูก้า

Family **Ziphiidae**; วงศ์ของปลาวาฬ (Beakedwhales)

Family **Delphinidae**. วงศ์ของปลาโลมาหัวขวด

ภาคผนวก ๒
คณะกรรมาธิการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีป

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑

ตามบทบัญญัติของข้อ ๗๖ ให้จัดตั้งคณะกรรมาธิการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีปที่อยู่เลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล โดยสอดคล้องกับข้อต่างๆ ต่อไปนี้

ข้อ ๒

๑. ให้คณะกรรมาธิการประกอบด้วยสมาชิก ๒๑ คน ซึ่งต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ หรืออุทกศาสตร์ ซึ่งรัฐภาคีอนุสัญญานี้เลือกตั้งขึ้นจากคนชาติของตนซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะส่วนตัว ทั้งนี้โดยคำนึงตามควรถึงความจำเป็นที่จะให้มีผู้แทนตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม

๒. การเลือกตั้งครั้งแรกต้องจัดให้มีขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตามต้องกระทำภายใน ๑๘ เดือนหลังจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ อย่างน้อยที่สุดสามเดือนก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง ให้เลขาธิการสหประชาชาติส่งหนังสือถึงรัฐภาคีเชิญให้มีการเสนอชื่อภายในสามเดือน หลังจากการปรึกษาหารือในระดับภูมิภาคตามความเหมาะสม ให้เลขาธิการเตรียมรายชื่อบุคคลทั้งหมดที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับอักษร และให้เสนอรายชื่อนี้ต่อรัฐภาคีทั้งปวง

๓. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมาธิการต้องจัดให้มีขึ้นในที่ประชุมของรัฐภาคีซึ่งเลขาธิการเรียกประชุม ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในที่ประชุมนั้น ซึ่งสองในสามของรัฐภาคีจะประกอบเป็นองค์ประชุม บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งเข้าคณะกรรมาธิการต้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อซึ่งได้คะแนนเสียงข้างมากสองในสามของผู้แทนของรัฐภาคีที่มาประชุมและออกเสียง ให้เลือกตั้งสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคนจากแต่ละภูมิภาคทางภูมิศาสตร์

๔. ให้สมาชิกคณะกรรมาธิการได้รับเลือกตั้งโดยมีวาระห้าปี สมาชิกมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำ

๕. รัฐภาคีซึ่งเสนอชื่อสมาชิกคณะกรรมาธิการต้องออกค่าใช้จ่ายของสมาชิกนั้นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการ รัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องต้องออกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับคำแนะนำที่กล่าวถึงในข้อ ๓ วรรค ๑ (บี) ของภาคผนวกนี้ ให้เลขาธิการสหประชาชาติจัดฝ่ายเลขานุการให้กับคณะกรรมาธิการ

ข้อ ๓

๑. ให้คณะกรรมาธิการมีหน้าที่

(เอ) พิจารณาข้อมูลและข้อสนเทศอื่นที่รัฐชายฝั่งเสนอเกี่ยวกับขอบนอกสุดของไหล่ทวีปในบริเวณที่ขอบเขตเหล่านั้นขยายเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล และจัดทำข้อเสนอแนะตามข้อ ๗๖ และแถลงการณ์ความเข้าใจซึ่งที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่สามรับเอาเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๘๐

(บี) ให้คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิค หากรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องร้องขอระหว่างการเตรียมข้อมูลที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ)

๒. ในขอบเขตที่พิจารณาว่าจำเป็นและมีประโยชน์ คณะกรรมาธิการอาจร่วมมือกับคณะกรรมาธิการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาลของยูเนสโก องค์การอุทกศาสตร์สากล และองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคซึ่งอาจช่วยในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของคณะกรรมาธิการ

ข้อ ๔

ในกรณีที่รัฐชายฝั่งมีความจำนงที่จะกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปของตนเลย ๒๐๐ ไมล์ทะเล ตามข้อ ๗๖ ให้รัฐชายฝั่งเสนอรายการของขอบเขตเช่นว่าแก่คณะกรรมาธิการพร้อมด้วยข้อมูลสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ต้องกระทำภายใน ๑๐ ปี นับตั้งแต่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น ในเวลาเดียวกัน ให้รัฐชายฝั่งแจ้งชื่อของสมาชิกคณะกรรมาธิการซึ่งได้ให้คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคแก่รัฐชายฝั่งนั้น

ข้อ ๕

เว้นแต่คณะกรรมาธิการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมาธิการปฏิบัติหน้าที่ผ่านคณะอนุกรรมาธิการซึ่งแต่ละคณะประกอบด้วยสมาชิกเจ็ดคน ซึ่งได้รับแต่งตั้งในลักษณะที่สมดุลโดยคำนึงถึงสาระเฉพาะของแต่ละคำร้องจากรัฐชายฝั่ง คนชาติของรัฐชายฝั่งที่ทำคำร้องซึ่งเป็นสมาชิกของคณะกรรมาธิการและสมาชิกใดของคณะกรรมาธิการที่ได้ช่วยรัฐชายฝั่งด้วยการให้คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคในส่วนที่เกี่ยวกับการลากเส้น ต้องไม่เป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมาธิการที่ดำเนินการกับคำร้องนั้น แต่มีสิทธิเข้าร่วมในฐานะสมาชิกในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับคำร้องดังกล่าว รัฐชายฝั่งซึ่งได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมาธิการจะส่งผู้แทนของตนเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีสิทธิออกเสียงก็ได้

ข้อ ๖

๑. ให้คณะอนุกรรมาธิการยื่นข้อเสนอแนะของตนต่อคณะกรรมาธิการ

๒. การให้ความเห็นชอบของคณะกรรมาธิการต่อข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมาธิการจะต้องเป็นไปโดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกคณะกรรมาธิการที่มาประชุมและออกเสียง

๓. ให้คณะกรรมาธิการยื่นข้อเสนอแนะเป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐชายฝั่งผู้ยื่นคำร้อง และต่อเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๗

ให้รัฐชายฝั่งกำหนดขอบเขตด้านนอกของไหล่ทวีปโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ ๗๖ วรรค ๘ และตามวิธีดำเนินการภายในที่เหมาะสม

ข้อ ๘

ในกรณีที่รัฐชายฝั่งไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ ให้รัฐชายฝั่งแก้ไขปรับปรุงหรือทำคำร้องใหม่เสนอต่อคณะกรรมาธิการภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๙

การกระทำของคณะกรรมาธิการจะต้องไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตของเขตแดนระหว่างรัฐที่มีฝั่งทะเลอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน

ภาคผนวก ๓
เงื่อนไขพื้นฐานในการตรวจหา การสำรวจ และการแสวงประโยชน์

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
สิทธิในแร่

สิทธิในแร่จะเปลี่ยนมือเมื่อนำขึ้นมาตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๒
การตรวจหา

๑. (เอ) ให้องค์กรสนับสนุนการตรวจหาในบริเวณพื้นที่

(บี) การตรวจหาจะกระทำก็ต่อเมื่อองค์กรได้รับคำมั่นเป็นหนังสือที่น่าพอใจว่าผู้ตรวจหาที่เสนอตัวจะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวข้องขององค์กรเกี่ยวกับความร่วมมือในแผนงานฝึกอบรมที่กล่าวถึงในข้อ ๑๔๓ และ ๑๔๔ และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล และจะยอมรับการตรวจพิสูจน์ขององค์กรในการปฏิบัติตามนั้น ในเวลาเดียวกันผู้ตรวจหาที่เสนอตัวจะต้องแจ้งให้องค์กรทราบถึงพื้นที่แห่งหนึ่งหรือหลายแห่งโดยประมาณซึ่งจะทำการตรวจหา

(ซี) การตรวจหาจะกระทำในเวลาเดียวกันโดยผู้ตรวจหามากกว่าหนึ่งรายในพื้นที่เดียวกันแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งก็ได้

๒. การตรวจหาไม่ก่อให้เกิดสิทธิใดๆ ในทรัพยากรแก่ผู้ตรวจหา อย่างไรก็ดี ผู้ตรวจหาอาจนำแร่ขึ้นมาใช้ในการทดสอบในปริมาณที่สมควร

ข้อ ๓
การสำรวจและการแสวงประโยชน์

๑. วิสาหกิจ รัฐภาคี และองคภาวะอื่นๆ ที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) อาจขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จากองค์กร

๒. วิสาหกิจอาจขอความเห็นชอบในส่วนที่เกี่ยวกับส่วนใดของบริเวณพื้นที่ก็ได้ แต่การขอโดยผู้อื่นในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่สงวนจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดเพิ่มเติมในข้อ ๙ ของภาคผนวกนี้

๓. การสำรวจและการแสวงประโยชน์ให้กระทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่ระบุไว้ในแผนงานที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และได้รับความเห็นชอบจากองค์กรตามอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เกี่ยวข้องขององค์กร

๔. ทุกแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วต้อง

(เอ) สอดคล้องกับอนุสัญญานี้และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

(บี) จัดให้มีการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยองค์กรตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๔

(ซี) ให้สิทธิจำเพาะแก่ผู้ดำเนินการที่จะสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรประเภทที่ระบุไว้ในพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร อย่างไรก็ดี ถ้าผู้ขอเสนอแผนงานซึ่งครอบคลุมเฉพาะขั้นตอนการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์เพื่อขอความเห็นชอบแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วจะให้สิทธิจำเพาะเช่นว่าในส่วนที่เกี่ยวกับขั้นตอนนั้นเท่านั้น

๕. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากองค์กร ทุกแผนงาน ยกเว้นที่เสนอโดยวิสาหกิจ ต้องอยู่ในรูปของสัญญาที่กระทำระหว่างองค์กรและผู้ขอรายเดียวหรือหลายราย

ข้อ ๔
คุณสมบัติของผู้ขอ

๑. ผู้ขอ นอกจากวิสาหกิจ จะเป็นผู้มีคุณสมบัติ หากมีสัญชาติหรือมีการควบคุมและการอุปถัมภ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และหากผู้ขอปฏิบัติตามวิธีดำเนินการและมีมาตรฐานคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๒. เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในวรรค ๖ มาตรฐานคุณสมบัติเช่นว่าต้องเกี่ยวกับขีดความสามารถทางการเงินและทางเทคนิคของผู้ขอ และการปฏิบัติตามสัญญาฉบับก่อนกับองค์กร

๓. ให้ผู้ขอแต่ละรายได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐภาคีซึ่งตนเป็นคนชาติ เว้นแต่ผู้ขอมีสัญชาติมากกว่าหนึ่งสัญชาติ ดังเช่นในกรณีของห้างหุ้นส่วนหรือคอนซอร์เทียมขององคภาวะจากรัฐหลายรัฐ ซึ่งในกรณีนี้รัฐภาคีทั้งปวงที่เกี่ยวข้องต้องอุปถัมภ์คำขอ หรือเว้นแต่ผู้ขออยู่ภายใต้การควบคุมอย่างแท้จริงของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งหรือคนชาติของรัฐนั้น ซึ่งในกรณีนี้รัฐภาคีทั้งสองต้องอุปถัมภ์คำขอนั้น เกณฑ์และวิธีดำเนินการสำหรับการปฏิบัติตามข้อกำหนดการอุปถัมภ์ต้องระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กร

๔. ให้รัฐผู้อุปถัมภ์รัฐเดียวหรือหลายรัฐตามข้อ ๑๓๙ รับผิดชอบที่จะประกันว่า ภายในระบบกฎหมายของตน ผู้รับงานที่ได้รับการอุปถัมภ์นั้นจะดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดตามสัญญาและพันธกรณีของตนตามอนุสัญญานี้ อย่างไรก็ตาม รัฐผู้อุปถัมภ์จะไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของผู้รับงานที่ตนอุปถัมภ์ หากรัฐภาคีนั้นได้ออกกฎหมายและข้อบังคับและได้ดำเนินมาตรการทางการบริหารที่เหมาะสมอย่างสมเหตุผลภายในกรอบแห่งระบบกฎหมายของตนเพื่อให้บุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตนต้องปฏิบัติตาม

๕. วิธีดำเนินการสำหรับประเมินคุณสมบัติของรัฐภาคีซึ่งเป็นผู้ขอ ให้คำนึงถึงลักษณะในฐานะที่เป็นรัฐของผู้ขอ

๖. มาตรฐานคุณสมบัติต้องกำหนดว่าผู้ขอทุกราย โดยไม่มีข้อยกเว้น ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของคำขอของตน รับที่จะ

(เอ) ยอมรับว่าพันธกรณีที่ใช้บังคับอยู่ซึ่งเกิดขึ้นจากบทบัญญัติของภาค ๑๑ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร คำวินิจฉัยของหน่วยงานขององค์กรและข้อกำหนดของสัญญาของตนกับองค์กรนั้นบังคับใช้ได้และจะปฏิบัติตาม

(บี) ยอมรับการควบคุมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยองค์กรตามที่อนุสัญญานี้ให้อำนาจไว้

(ซี) ให้คำรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรแก่องค์กรว่าจะปฏิบัติตามพันธกรณีตามสัญญาโดยสุจริต

(ดี) ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๕
การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๑. เมื่อเสนอแผนงาน ผู้ขอทุกรายต้องให้คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับอุปกรณ์และวิธีการที่จะใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และข้อสนเทศอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งมิใช่ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมเกี่ยวกับลักษณะของเทคโนโลยี เช่นว่า อีกทั้งข้อสนเทศเกี่ยวกับแหล่งที่มีเทคโนโลยีเช่นว่าแก่องค์กร

๒. ให้ผู้ดำเนินการทุกรายแจ้งให้องค์กรทราบถึงการแก้ไขในรายละเอียดและข้อสนเทศที่จัดให้มีตามวรรค ๑ เมื่อใดก็ตามที่มีการนำการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างสำคัญหรือนวัตกรรมมาใช้

๓. สัญญาทุกฉบับในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จะต้องมีข้อบทเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของผู้รับงานดังต่อไปนี้

(เอ) จัดหาเทคโนโลยีซึ่งผู้รับงานใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามสัญญาซึ่งผู้รับงานมีสิทธิถ่ายทอดตามกฎหมายให้แก่วิสาหกิจตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผลเมื่อใดก็ตามที่องค์กรร้องขอ ทั้งนี้ ให้กระทำโดยวิธีออกหนังสืออนุญาตหรือโดยข้อตกลงที่เหมาะสมอื่นๆ ซึ่งผู้รับงานจะเจรจากับวิสาหกิจและซึ่งจะต้องกำหนดไว้ในความตกลงเฉพาะเพิ่มเติมสัญญาภาระหน้าที่นี้จะยกขึ้นอ้างได้เฉพาะเมื่อวิสาหกิจพบว่าตนไม่สามารถหาเทคโนโลยีอย่างเดียวกันหรือที่มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์เท่าเทียมกันในตลาดเปิดโดยข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล

(บี) ขอคำรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของเทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามสัญญาซึ่งไม่ได้มีอยู่โดยทั่วไปในตลาดเปิดและซึ่งอนุวรรค (เอ) ไม่ได้ครอบคลุมถึงว่า เมื่อใดก็ตามที่องค์กรร้องขอ เจ้าของจะจัดหาเทคโนโลยีให้แก่วิสาหกิจตามหนังสืออนุญาตหรือข้อตกลงที่เหมาะสมอื่นๆ และโดยข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผลเท่าที่ได้จัดให้แก่ผู้รับงาน ถ้าขอคำรับรองนี้ไม่ได้ ผู้รับงานจะใช้เทคโนโลยีนี้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ไม่ได้

(ซี) ดำเนินการเพื่อให้ได้รับสิทธิทางกฎหมายจากเจ้าของโดยวิธีการทำสัญญาที่มีผลบังคับใช้ได้ที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีใดๆ ที่ผู้รับงานใช้ในการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามสัญญาให้แก่วิสาหกิจซึ่งผู้รับงานยังไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะถ่ายทอดและเทคโนโลยีนั้นหาไม่ได้โดยทั่วไปในตลาดเปิดเมื่อได้รับการร้องขอจากวิสาหกิจและหากสามารถทำเช่นนั้นได้โดยผู้รับงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ในกรณีที่มีความสัมพันธ์ทางบรรษัทกันอย่างลึกซึ้งระหว่างผู้รับงานและเจ้าของเทคโนโลยี ความใกล้ชิดของความสัมพันธ์นี้และระดับในการควบคุมหรืออิทธิพลจะมีส่วนในการพิจารณากำหนดว่าได้มีการดำเนินมาตรการที่สามารถทำได้ทั้งปวงเพื่อให้ได้รับสิทธิเช่นว่าหรือไม่ ในกรณีที่ผู้รับงานเป็นผู้ควบคุมเจ้าของอย่างแท้จริง การไม่ได้สิทธิทางกฎหมายจากเจ้าของจะถือว่าเป็นปัจจัยที่จะใช้พิจารณาคุณสมบัติของผู้รับงานในการขอความเห็นชอบแผนงานคราวต่อไป

(ดี) อำนวยความสะดวก เมื่อได้รับการร้องขอจากวิสาหกิจ ในการที่วิสาหกิจจะได้มาซึ่งเทคโนโลยีที่อนุวรรค (บี) ครอบคลุมถึง ตามหนังสืออนุญาตหรือข้อตกลงที่เหมาะสมอื่นๆ และตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล หากวิสาหกิจตัดสินใจที่จะเจรจาโดยตรงกับเจ้าของเทคโนโลยี

(อี) ใช้มาตรการเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) (บี) (ซี) และ (ดี) เพื่อประโยชน์ของรัฐกำลังพัฒนาหรือกลุ่มของรัฐกำลังพัฒนาซึ่งได้ขอทำสัญญาตามข้อ ๙ ของภาคผนวกนี้ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการเหล่านี้จะจำกัดอยู่แต่เพียงการแสวงประโยชน์จากส่วนของพื้นที่ที่เสนอโดยผู้รับงานซึ่งได้สงวนไว้ตามข้อ ๘ ของภาคผนวกนี้ และโดยมีเงื่อนไขว่ากิจกรรมตามสัญญาที่รัฐกำลังพัฒนาหรือกลุ่มของรัฐกำลังพัฒนาขอจะไม่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังรัฐที่สามหรือคนชาติของรัฐที่สาม พันธกรณีตามบทบัญญัตินี้จะใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รับงานเฉพาะรายที่วิสาหกิจไม่ได้ร้องขอเทคโนโลยีหรือผู้รับงานนั้นไม่ได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่วิสาหกิจ

๔. เช่นเดียวกับบทบัญญัติอื่นๆ ของสัญญา ข้อพิพาทเกี่ยวกับภาระหน้าที่ตามที่วรรค ๓ กำหนด ให้อยู่ภายใต้การระงับข้อพิพาทโดยบังคับตามภาค ๑๑ และในกรณีที่มีการละเมิดภาระหน้าที่เหล่านี้ จะสั่งให้ระงับชั่วคราวหรือเลิกสัญญาหรือปรับเป็นเงินตามข้อ ๑๘ ของภาคผนวกนี้ก็ได้ ข้อพิพาทที่ว่าข้อเสนอของผู้รับงานอยู่ภายในขอบเขตของข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผลหรือไม่ อาจเสนอโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพันตามกฎการอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมาธิการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศของสหประชาชาติ หรือกฎการอนุญาโตตุลาการอื่นๆ เช่นที่อาจระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร ถ้ามีคำชี้ขาดว่าข้อเสนอของผู้รับงานไม่อยู่ภายในขอบเขตของข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล ให้ผู้รับงานมีเวลา ๔๕ วันที่จะแก้ไขปรับปรุงข้อเสนอของตนให้อยู่ภายในขอบเขตนั้นก่อนที่องค์กรจะดำเนินการตามข้อ ๑๘ ของภาคผนวกนี้

๕. ถ้าวิสาหกิจไม่อาจหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผลมาได้ เพื่อให้ตนสามารถเริ่มการนำแร่ขึ้นมาและเริ่มกระบวนการทำแร่จากบริเวณพื้นที่ในเวลาอันสมควร คณะมนตรีหรือสมัชชาอาจเปิดประชุมกลุ่มรัฐภาคีซึ่งประกอบด้วยรัฐภาคีที่กระทำกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ภาคีที่ได้อุปถัมภ์องคภาวะซึ่งกระทำกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ และรัฐภาคีอื่นๆ ซึ่งเข้าถึงเทคโนโลยีเช่นว่า ให้กลุ่มรัฐภาคีนี้ปรึกษาหารือกันและดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลเพื่อประกันว่าเทคโนโลยีเช่นว่านั้นจะมีไว้ให้แก่วิสาหกิจตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล ให้รัฐภาคีเช่นว่าแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่สามารถทำได้ทั้งปวงเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ภายในระบบกฎหมายของตน

๖. ในกรณีของการร่วมลงทุนกับวิสาหกิจ ให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นไปตามข้อกำหนดของความตกลงร่วมลงทุน

๗. ภาระหน้าที่ตามความในวรรค ๓ ให้ระบุไว้ในสัญญาแต่ละฉบับสำหรับการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่จนถึง ๑๐ ปี หลังจากวิสาหกิจเริ่มการผลิตทางพาณิชย์ และอาจถูกยกขึ้นอ้างในระหว่างช่วงเวลานั้นก็ได้

๘. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “เทคโนโลยี” หมายถึง อุปกรณ์พิเศษและความรู้ความชำนาญทางเทคนิค รวมทั้งคู่มือ แบบ คำแนะนำการใช้ การฝึกอบรม และคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางเทคนิค ซึ่งจำเป็นที่จะประกอบ ซ่อมบำรุง และใช้ระบบที่ทำงานได้ และสิทธิทางกฎหมายที่ไม่จำกัดเฉพาะแต่ผู้เดียวที่จะใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อความมุ่งประสงค์นั้น

ข้อ ๖
การให้ความเห็นชอบแผนงาน

๑. หกเดือนหลังจากอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุกๆ สี่เดือน ให้องค์กรดำเนินการพิจารณาแผนงานที่เสนอไว้

๒. เมื่อพิจารณาคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานในรูปของสัญญา องค์กรจะต้องแน่ใจก่อนว่า

(เอ) ผู้ยื่นคำร้องได้ปฏิบัติตามวิธีดำเนินการที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นคำร้องตามข้อ ๔ ของภาคผนวกนี้ และได้ยอมรับภาระหน้าที่และให้คำรับรองตามที่ข้อนั้นกำหนดแก่องค์กร ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามวิธีดำเนินการเหล่านี้หรือเมื่อไม่มีการยอมรับภาระหน้าที่หรือให้คำรับรองเหล่านี้ ให้ผู้ยื่นคำร้องมีเวลา ๔๕ วันที่จะแก้ไขข้อบกพร่อง

(บี) ผู้ยื่นคำร้องมีคุณสมบัติที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ของภาคผนวกนี้

๓. ให้ดำเนินการพิจารณาแผนงานที่เสนอทั้งปวงตามลำดับที่ได้รับ แผนงานที่เสนอต้องสอดคล้องและอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร รวมทั้งบทบัญญัติที่ว่าด้วยข้อกำหนดในการปฏิบัติการ เงินค่าบำรุง และภาระหน้าที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ถ้าแผนงานที่เสนอเป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้ ให้องค์กรให้ความเห็นชอบแผนงานนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าแผนงานนั้นจะเป็นไปตามข้อกำหนดแบบเดียวกันและที่ไม่เลือกประติบัติตามที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร เว้นแต่

(เอ) ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของพื้นที่ซึ่งแผนงานที่เสนอนั้นครอบคลุมถึง รวมอยู่ในแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนงานที่เสนอซึ่งยื่นไว้ก่อนหน้านั้นซึ่งองค์กรยังไม่ได้วินิจฉัยถึงที่สุด

(บี) ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของพื้นที่ซึ่งแผนงานที่เสนอนั้นครอบคลุมถึง ไม่ได้รับความเห็นชอบจากองค์กรตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอกซ์) หรือ

(ซี) แผนงานที่เสนอได้ยื่นหรืออุปถัมภ์โดยรัฐภาคีซึ่งได้มี

(๑) แผนงานสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดในพื้นที่ซึ่งไม่ได้สงวนไว้ซึ่งเมื่อรวมกับส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่ซึ่งคำร้องขอแผนงานครอบคลุมถึงมีขนาดเกินกว่าร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่วงกลม ๔๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตรรอบศูนย์กลางของส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่ซึ่งแผนงานที่เสนอนั้นครอบคลุมถึง

(๒) แผนงานสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดในพื้นที่ที่ไม่ได้สงวนไว้ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วประกอบเป็นร้อยละ ๒ ของพื้นที่พื้นดินท้องทะเลทั้งหมดซึ่งไม่ได้สงวนไว้หรือไม่ได้รับความเห็นชอบสำหรับการแสวงประโยชน์ตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอกซ์)

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของมาตรฐานที่ระบุไว้ในวรรค ๓ (ซี) แผนงานที่ยื่นโดยห้างหุ้นส่วนหรือคอนซอร์เทียมจะพิจารณาตามพื้นฐานของสัดส่วนระหว่างรัฐภาคีผู้อุปถัมภ์ที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๔ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ องค์กรจะให้ความเห็นชอบแผนงานที่วรรค ๓ (ซี) ครอบคลุมถึงก็ได้ หากองค์กรพิจารณาว่าการให้ความเห็นชอบเช่นว่าจะไม่ทำให้รัฐภาคีหรือองคภาวะที่องค์กรอุปถัมภ์ผูกขาดการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ หรือตัดรัฐภาคีอื่นๆ ออกจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๕. แม้จะมีวรรค ๓ (เอ) ก็ตาม หลังจากสิ้นสุดช่วงเวลาเฉพาะกาลที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๓ องค์กรอาจกำหนดวิธีดำเนินการ และเกณฑ์อื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการ

เพื่อวินิจฉัยว่าผู้ยื่นคำร้องรายใดจะได้รับความเห็นชอบแผนงานในกรณีที่มีการคัดเลือกผู้ยื่นคำร้องสำหรับพื้นที่ที่เสนอ วิธีดำเนินการและเกณฑ์เหล่านี้ต้องประกันว่าการให้ความเห็นชอบแผนงานอยู่บนพื้นฐานที่เป็นธรรมและไม่เลือกประติบัติ

ข้อ ๗
การคัดเลือกผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิต

๑. หกเดือนหลังจากอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุกสี่เดือน ให้องค์กรดำเนินการพิจารณาคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตซึ่งยื่นไว้ในช่วงก่อนหน้านั้น ให้องค์กรออกใบอนุญาตตามที่ขอมาหากคำร้องเช่นว่าทั้งหมดสามารถได้รับความเห็นชอบโดยไม่เกินข้อจำกัดในการผลิตหรือฝ่าฝืนพันธกรณีขององค์กรตามความตกลงหรือข้อตกลงโภคภัณฑ์ซึ่งองค์กรได้เป็นภาคีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑

๒. เมื่อต้องมีการคัดเลือกผู้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตเนื่องจากข้อจำกัดในการผลิตที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๒ ถึง ๗ หรือเนื่องจากพันธกรณีขององค์กรตามความตกลงหรือข้อตกลงโภคภัณฑ์ซึ่งองค์กรได้เป็นภาคีตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๑ วรรค ๑ ให้องค์กรทำการคัดเลือกบนพื้นฐานของมาตรฐานที่เป็นกลางและไม่เลือกประติบัติที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตน

๓. ในการใช้บทบัญญัติของวรรค ๒ องค์กรต้องให้ความสำคัญลำดับแรกแก่ผู้ยื่นคำร้องซึ่ง

(เอ) ให้ความมั่นใจที่ดีกว่าในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงคุณสมบัติทางการเงินและทางเทคนิคของผู้ยื่นคำร้อง และการปฏิบัติงานของผู้ยื่นคำร้องจากแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบมาก่อน ถ้ามี

(บี) ให้ประโยชน์ทางการเงินที่คาดไว้แก่องค์กรได้ก่อน โดยคำนึงถึงเวลาที่การผลิตเชิงพาณิชย์จะเริ่มต้น

(ซี) ได้ลงทุนและเพียรพยายามมากที่สุดในการตรวจหาหรือการสำรวจ

๔. ผู้ยื่นคำร้องซึ่งไม่ได้รับคัดเลือกในช่วงเวลาใดๆ ต้องได้รับความสำคัญลำดับแรกในช่วงเวลาต่อมาจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตให้ทำการผลิต

๕. การคัดเลือกต้องกระทำโดยพิจารณาความจำเป็นที่จะเพิ่มโอกาสให้กับรัฐภาคีทั้งปวงที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และป้องกันการผูกขาดกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงระบบสังคมและเศรษฐกิจหรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของรัฐภาคี เพื่อหลีกเลี่ยงการเลือกประติบัติต่อรัฐหรือระบบใด

๖. เมื่อใดก็ตามที่พื้นที่สงวนที่ได้รับการแสวงประโยชน์มีจำนวนน้อยกว่าพื้นที่ที่ไม่ได้สงวนคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่สงวนจะได้รับความสำคัญลำดับแรก

๗. คำวินิจฉัยที่กล่าวถึงในข้อนี้ให้กระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้หลังจากการสิ้นสุดแต่ละช่วงเวลา

ข้อ ๘
การสงวนพื้นที่

คำร้องแต่ละราย นอกเหนือจากคำร้องที่ยื่นโดยวิสาหกิจหรือองคภาวะอื่นใดสำหรับพื้นที่สงวนจะครอบคลุมพื้นที่หนึ่งซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นผืนเดียวต่อกัน ที่กว้างใหญ่เพียงพอและมีค่าทางพาณิชย์ซึ่งประมาณไว้เพียงพอที่จะสามารถทำเหมืองได้สองเหมือง ให้ผู้ยื่นคำร้องระบุพิกัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นสองส่วน โดยมีค่าทางพาณิชย์ที่ประมาณไว้

เท่ากันและยื่นข้อมูลทั้งปวงที่ได้มาในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ทั้งสองนั้น โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจขององค์กรตามข้อ ๑๗ ของภาคผนวกนี้ ข้อมูลที่จะยื่นเกี่ยวกับก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดต้องเกี่ยวข้องกับการทำแผนที่ การหาสิ่งตัวอย่าง ความมากมายของก้อนแร่ และโลหะที่อยู่ในก้อนแร่นั้นภายใน ๔๕ วันที่ได้รับข้อมูลเช่นว่า ให้องค์กรกำหนดว่าส่วนใดต้องสงวนไว้เฉพาะเพื่อการกระทำกิจกรรมโดยองค์กรผ่านทางวิสาหกิจหรือร่วมกับรัฐกำลังพัฒนา การกำหนดนี้อาจประวิงเวลาไว้ได้ต่อไปอีก ๔๕ วัน หากองค์กรร้องขอให้ผู้เชี่ยวชาญอิสระประเมินว่าได้มีการยื่นข้อมูลทั้งปวงตามที่ข้อนี้กำหนดมาแล้วหรือไม่ พื้นที่ซึ่งกำหนดไว้จะกลายเป็นพื้นที่สงวนทันทีที่แผนงานสำหรับพื้นที่ที่ไม่ได้สงวนได้รับความเห็นชอบและมีการลงนามในสัญญา

ข้อ ๙
กิจกรรมในพื้นที่สงวน

๑. ให้วิสาหกิจมีโอกาสวินิจฉัยว่าตนประสงค์จะดำเนินกิจกรรมในพื้นที่สงวนแต่ละแห่งหรือไม่ การวินิจฉัยนี้อาจกระทำในเวลาใดก็ได้ เว้นแต่องค์กรจะได้รับหนังสือบอกกล่าวตามวรรค ๔ ในกรณีนั้นให้วิสาหกิจวินิจฉัยภายในเวลาที่สมควร วิสาหกิจอาจวินิจฉัยที่จะแสวงประโยชน์จากพื้นที่เช่นว่าโดยการร่วมลงทุนกับรัฐหรือองคภาวะที่มีส่วนได้เสีย

๒. วิสาหกิจจะทำสัญญาเพื่อปฏิบัติการในส่วนของกิจกรรมของตนตามภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๒ ก็ได้ วิสาหกิจจะเข้าร่วมลงทุนในการดำเนินกิจกรรมเช่นว่ากับองคภาวะใดๆ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) ด้วยก็ได้ เมื่อพิจารณาถึงการร่วมลงทุนเช่นว่า วิสาหกิจจะต้องให้โอกาสในการเข้าร่วมอย่างมีประสิทธิผลแก่รัฐภาคีซึ่งเป็นรัฐกำลังพัฒนาและคนชาติของรัฐนั้นๆ

๓. องค์กรจะวางข้อกำหนดและเงื่อนไขด้านสาระและวิธีดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาและการร่วมลงทุนเช่นว่าไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตนก็ได้

๔. รัฐภาคีซึ่งเป็นรัฐกำลังพัฒนา หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐภาคีและอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างมีประสิทธิผลของรัฐภาคีนั้นหรือของรัฐกำลังพัฒนาอื่นซึ่งเป็นผู้ยื่นคำร้องที่มีคุณสมบัติหรือกลุ่มใดข้างต้น จะแจ้งให้องค์กรทราบว่าตนปรารถนาที่จะยื่นแผนงานตามวรรค ๖ ของภาคผนวกนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่สงวนก็ได้ แผนงานต้องได้รับการพิจารณาหากวิสาหกิจวินิจฉัยตามวรรค ๑ ว่าตนไม่ประสงค์จะดำเนินกิจกรรมในพื้นที่นั้น

ข้อ ๑๐
สิทธิที่จะได้รับเลือกก่อนและลำดับความสำคัญในบรรดาผู้ยื่นคำร้อง

ผู้ดำเนินการซึ่งมีแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้วเพื่อการสำรวจเท่านั้น ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓ วรรค ๔ (ซี) ของภาคผนวกนี้ จะได้สิทธิที่จะได้รับเลือกก่อนและความสำคัญลำดับแรกในบรรดาผู้ยื่นคำร้องสำหรับแผนงานซึ่งคลุมถึงการแสวงประโยชน์ในบริเวณและทรัพยากรเดียวกัน อย่างไรก็ดี สิทธิที่จะได้รับเลือกก่อนหรือลำดับความสำคัญเช่นว่าอาจเพิกถอนได้หากการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการไม่เป็นที่น่าพอใจ

ข้อ ๑๑
ข้อตกลงร่วม

๑. สัญญาอาจกำหนดให้มีข้อตกลงร่วมระหว่างผู้รับงานกับองค์กรโดยผ่านวิสาหกิจ ในรูปของการร่วมลงทุนหรือการแบ่งการผลิต ตลอดจนรูปแบบอื่นใดของข้อตกลงร่วม ซึ่งจะได้รับการคุ้มครองจากการแก้ไข การระงับชั่วคราวหรือการสิ้นสุดเช่นเดียวกับสัญญาที่ทำกับองค์กร

๒. ผู้รับงานที่ทำข้อตกลงร่วมดังกล่าวกับวิสาหกิจจะได้รับประโยชน์จูงใจทางการเงินตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๓ ของภาคผนวกนี้ก็ได้

๓. ผู้เป็นหุ้นส่วนในการร่วมลงทุนกับวิสาหกิจจะต้องชำระเงินตามที่กำหนดโดยข้อ ๑๓ ของภาคผนวกนี้ตามส่วนของตนในการร่วมลงทุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประโยชน์จูงใจทางการเงินตามที่บัญญัติไว้ในข้อนั้น

ข้อ ๑๒
กิจกรรมที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจ

๑. กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (เอ) ให้อยู่ภายใต้บังคับของภาค ๑๑ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องขององค์กร

๒. แผนงานที่ยื่นโดยวิสาหกิจจะต้องแนบหลักฐานซึ่งสนับสนุนความสามารถทางการเงินและทางเทคนิคของวิสาหกิจ

ข้อ ๑๓
ข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา

๑. ในการกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญาระหว่างองค์กรกับองคภาวะที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และในการเจรจาข้อกำหนดทางการเงินตามภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านั้น ให้องค์กรใช้วัตถุประสงค์ต่อไปนี้เป็นเครื่องชี้นำ

(เอ) ประกันรายได้สูงสุดสำหรับองค์กรจากเงินได้ของการผลิตเชิงพาณิชย์

(บี) ดึงดูดการลงทุนและเทคโนโลยีในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากบริเวณพื้นที่

(ซี) ประกันความเสมอภาคในการประติบัติทางการเงินและพันธกรณีทางการเงินที่เปรียบเทียบกันได้สำหรับผู้รับงาน

(ดี) จัดหาประโยชน์จูงใจบนพื้นฐานแบบเดียวกันและไม่เลือกประติบัติสำหรับผู้รับงานที่จะทำข้อตกลงร่วมกับวิสาหกิจและรัฐกำลังพัฒนาหรือคนชาติของรัฐกำลังพัฒนาที่จะกระตุ้นให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังวิสาหกิจ รัฐกำลังพัฒนา หรือคนชาติของรัฐเหล่านั้น และที่จะฝึกอบรมบุคลากรขององค์กรและของรัฐกำลังพัฒนา

(อี) ทำให้วิสาหกิจสามารถทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลได้อย่างมีประสิทธิผลในเวลาเดียวกันกับองคภาวะที่กล่าวถึงในข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (บี) และ

(เอฟ) ประกันว่า โดยผลจากประโยชน์จูงใจทางการเงินที่ให้แก่ผู้รับงานตามวรรค ๑๔ ภายใต้ข้อกำหนดของสัญญาที่พิจารณาทบทวนตามข้อ ๑๙ ของภาคผนวกนี้ หรือบทบัญญัติของข้อ ๑๑ ของภาคผนวกนี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการร่วมลงทุนนั้น ผู้รับงานจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อที่จะให้มีความได้เปรียบเป็นพิเศษในการแข่งขันในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ทำเหมืองแร่ภาคพื้นดิน

๒. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับค่าใช้จ่ายทางธุรการในการดำเนินการกับคำร้องขอความเห็นชอบแผนงานในรูปของสัญญา และให้กำหนดเป็นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อคำร้องแต่ละรายให้คณะมนตรีพิจารณาทบทวนจำนวนเงินค่าธรรมเนียมเป็นครั้งคราวเพื่อประกันว่าค่าธรรมเนียมดังกล่าวเพียงพอกับค่าใช้จ่ายทางธุรการที่เกิดขึ้น ถ้าค่าใช้จ่ายทางธุรการเช่นว่าที่องค์กรใช้ไปในการดำเนินการกับคำร้องน้อยกว่าจำนวนที่กำหนด ให้องค์กรคืนเงินที่เหลือให้กับผู้ยื่นคำร้อง

๓. ให้ผู้รับงานชำระค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนเป็นเงิน ๑ ล้านเหรียญสหรัฐ นับแต่วันที่สัญญานี้มีผลใช้บังคับ ถ้าวันเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ที่ได้รับความเห็นชอบแล้วเลื่อนไปเนื่องจากความล่าช้าในการออกใบอนุญาตให้ทำการผลิตตามข้อ ๑๕๑ ไม่ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนสำหรับช่วงเวลาที่เลื่อนไปนั้น นับแต่วันที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ให้ผู้รับงานชำระค่าภาระการผลิตหรือค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า

๔. โดยสอดคล้องกับวรรค ๓ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ให้ผู้รับงานเลือกที่จะจ่ายเงินค่าบำรุงอย่างใดอย่างหนึ่งแก่องค์กรคือ

(เอ) ชำระค่าภาระการผลิตเท่านั้น หรือ

(บี) ชำระทั้งค่าภาระการผลิตและส่วนแบ่งของเงินได้สุทธิ

๕. (เอ) ถ้าผู้รับงานเลือกที่จะจ่ายเงินค่าบำรุงแก่องค์กรโดยชำระค่าภาระการผลิตเท่านั้นให้กำหนดตามอัตราร้อยละของราคาตลาดของโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึง ให้กำหนดอัตราร้อยละนี้ดังต่อไปนี้

(๑) จากปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๑๐ ของการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๕

(๒) จากปีที่ ๑๑ จนสิ้นสุดการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๑๒

(บี) ราคาตลาดดังกล่าวจะต้องเป็นผลคูณของปริมาณโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึงกับราคาเฉลี่ยของโลหะเหล่านั้นระหว่างปีบัญชีที่เกี่ยวข้องตามที่นิยามไว้ในวรรค ๗ และ ๘

๖. ถ้าผู้รับงานเลือกที่จะจ่ายเงินค่าบำรุงแก่องค์กรโดยชำระทั้งค่าภาระการผลิตและส่วนแบ่งของเงินได้สุทธิการชำระเช่นว่าให้พิจารณากำหนดดังต่อไปนี้

(เอ) ค่าภาระการผลิตให้กำหนดตามอัตราร้อยละของราคาตลาดที่พิจารณากำหนดตามอนุวรรค (บี) ของโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึง ให้กำหนดอัตราร้อยละนี้ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๒

(๒) ช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๔

ถ้าในช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์ ตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (ดี) ผลตอบแทนจากการลงทุนในปีบัญชีใดตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (เอ็ม) ตกต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ อันเป็นผลมาจากการชำระค่าภาระการผลิตร้อยละ ๔ ค่าภาระการผลิตจะต้องเป็นร้อยละ ๒ แทนร้อยละ ๔ ในปีบัญชีนั้น

(บี) ราคาตลาดดังกล่าวจะต้องเป็นผลคูณของปริมาณโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำมาจากพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึงกับราคาเฉลี่ยของโลหะเหล่านั้นระหว่างปีบัญชีที่เกี่ยวข้องตามที่นิยามไว้ในวรรค ๗ และ ๘

(ซี) (๑) ส่วนแบ่งเงินได้สุทธิขององค์กรให้นำมาจากส่วนของเงินได้สุทธิของผู้รับงานซึ่งได้มาจากการทำเหมืองจากทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญาครอบคลุมถึง ซึ่งจะเรียกต่อไปในที่นี้ว่าเงินได้สุทธิพึงได้

(๒) ส่วนแบ่งเงินได้สุทธิพึงได้ขององค์กรให้พิจารณากำหนดตามตารางก้าวหน้าดังต่อไปนี้

ส่วนของเงินได้สุทธิพึงได้	**ส่วนแบ่งขององค์กร**	
	ช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์	**ช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์**
ส่วนที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าร้อยละ ๐ ขึ้นไปแต่ไม่ถึงร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐
ส่วนที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๔๒.๕	ร้อยละ ๕๐
ส่วนที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนตั้งแต่ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐

(ดี) (๑) ช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) และ (ซี) ให้เริ่มต้นในปีบัญชีแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์ และสิ้นสุดในปีบัญชีซึ่งค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานพร้อมดอกเบี้ยในส่วนที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนของค่าใช้จ่าย ได้รับการจ่ายคืนทั้งหมดโดยเงินสดส่วนเกินของผู้รับงานดังต่อไปนี้

ในปีบัญชีแรกระหว่างที่มีค่าใช้จ่ายในการพัฒนา ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนจะต้องเท่ากับค่าใช้จ่ายในการพัฒนา หักด้วยเงินสดส่วนเกินในปีนั้น ในปีบัญชีต่อมาแต่ละปี ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนจะต้องเท่ากับค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนเมื่อสิ้นสุดปีบัญชีก่อนหน้านั้น บวกด้วยดอกเบี้ยค่าใช้จ่ายนั้นในอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี บวกด้วยค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่เกิดขึ้นในปีบัญชีปัจจุบัน และหักด้วยเงินสดส่วนเกินของผู้รับงานในปีบัญชีนั้น ปีบัญชีซึ่งค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนเป็นศูนย์เป็นครั้งแรกจะเป็นปีบัญชีซึ่งค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานกับดอกเบี้ยในส่วนที่ยังไม่ได้รับการจ่ายคืนของค่าใช้จ่ายได้รับการจ่ายคืนทั้งหมดโดยเงินสดส่วนเกินของผู้รับงาน เงินสดส่วนเกินของผู้รับงานในปีบัญชีใดจะเป็นเงินได้รวมของผู้รับงาน หักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงาน และหักด้วยค่าใช้จ่ายของผู้รับงานที่ให้กับองค์กรตามอนุวรรค (ซี)

(๒) ช่วงที่สองของการผลิตเชิงพาณิชย์ให้เริ่มต้นในปีบัญชีหลังจากการสิ้นสุดช่วงแรกของการผลิตเชิงพาณิชย์และจะยังคงอยู่ต่อไปจนสิ้นสุดสัญญา

(อี) “เงินได้สุทธิพึงได้” หมายถึง ผลคูณของเงินได้สุทธิของผู้รับงานกับอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายในการพัฒนาในด้านการทำเหมืองต่อค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง การขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และการผลิตส่วนใหญ่เป็นการผลิตโลหะแปรรูปสามชนิด กล่าวคือ โคบอลต์ ทองแดง และนิกเกิล จำนวนเงินได้สุทธิพึงได้จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของเงินได้สุทธิ

ของผู้รับงานภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (เอ็น) ในกรณีอื่นๆ ทั้งปวง รวมทั้งกรณีที่ผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง การขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และการผลิตส่วนใหญ่เป็นการผลิตโลหะแปรรูปสี่ชนิด กล่าวคือ โคบอลต์ ทองแดง แมงกานีส และนิกเกิล องค์กรอาจกำหนดจำนวนเงินได้สุทธิพึงได้ขั้นต่ำสุดที่เหมาะสมซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับแต่ละกรณีเช่นเดียวกันกับที่จำนวนเงินได้สุทธิพึงได้ขั้นต่ำสุดร้อยละ ๒๕ มีกับกรณีของโลหะสามชนิด ไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

(เอฟ) “เงินได้สุทธิของผู้รับงาน” หมายถึง เงินได้รวมของผู้รับงานหักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและหักด้วยค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานที่ได้รับการจ่ายคืนตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เจ)

(จี) (๑) ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง การขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดและการผลิตโลหะแปรรูป “เงินได้รวมของผู้รับงาน” หมายถึง รายได้รวมจากการขายโลหะแปรรูปและเงินอื่นใดที่ถือว่าได้มาโดยสมเหตุผลจากการดำเนินงานภายใต้สัญญาตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

(๒) ในทุกกรณีนอกจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (จี) (๑) และ (เอ็น) (๓) “เงินได้รวมของผู้รับงาน” หมายถึง รายได้ทั้งหมดจากการขายโลหะกึ่งแปรรูปจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำขึ้นมาจากพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงและเงินอื่นใดที่ถือว่าได้มาโดยสมเหตุผลจากการดำเนินงานภายใต้สัญญาตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

(เอช) “ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน” หมายถึง

(๑) รายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาความสามารถทางการผลิตในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงและกิจกรรมที่เกี่ยวกับพื้นที่ในการดำเนินการภายใต้สัญญาในทุกกรณีนอกจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ็น) โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องจักร อุปกรณ์ เรือ โรงงานแปรรูป การก่อสร้าง สิ่งปลูกสร้าง ที่ดิน ถนน การตรวจหาและการสำรวจพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง การวิจัยและการพัฒนา ดอกเบี้ย ค่าเช่าที่ต้องจ่ายใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม และ

(๒) รายจ่ายทำนองเดียวกันกับที่ระบุไว้ใน (๑) ข้างต้นซึ่งเกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์และจำเป็นในการกระทำตามแผนงาน ยกเว้นรายจ่ายที่สามารถรวมไว้ในค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

(ไอ) เงินได้จากการจำหน่ายสินทรัพย์ทุนและราคาตลาดของสินทรัพย์ทุนเหล่านั้นซึ่งไม่จำเป็นต่อการดำเนินงานตามสัญญาอีกต่อไปและซึ่งไม่ได้ขาย ให้หักออกจากค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานในระหว่างปีบัญชีที่เกี่ยวข้อง เมื่อการหักเหล่านี้เกินค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน ส่วนที่เกินให้บวกเข้ากับเงินได้รวมของผู้รับงาน

(เจ) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอช) (๑) และ (เอ็น) (๔) ให้ได้รับการจ่ายคืนเป็นรายปีเท่ากัน ๑๐ งวดจากวันที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอช) (๒) และ (เอ็น) (๔) ให้ได้รับการจ่ายคืนเป็นรายปีเท่ากัน ๑๐ งวดหรือน้อยกว่านั้นเพื่อประกันว่าค่าใช้จ่ายในการพัฒนาได้รับการจ่ายคืนทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดสัญญา

(เค) “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงาน” หมายถึง รายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ในการดำเนินงานตามความสามารถทางการผลิตของพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง และ

กิจกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตในการดำเนินงานตามสัญญา โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนหรือค่าภาระการผลิต แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า รายจ่ายที่เป็นค่าจ้าง เงินเดือน ผลประโยชน์ที่ให้แก่ลูกจ้างวัสดุ บริการ การขนส่ง ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปและค่าการตลาด ดอกเบี้ย สาธารณูปโภค การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล ค่าใช้จ่ายทั่วไปและทางธุรการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามสัญญาโดยเฉพาะ และยอดขาดทุนสุทธิในการดำเนินงานใดๆ ที่ยกไปหรือยกย้อนหลังตามที่ได้ระบุไว้ในที่นี้ ยอดขาดทุนสุทธิในการดำเนินงานอาจยกไปคำนวณเป็นเวลาสองปีติดต่อกันก็ได้ ยกเว้นในสองปีสุดท้ายของสัญญา ซึ่งในกรณีนั้น ยอดขาดทุนสุทธิในการดำเนินงานอาจยกย้อนหลังไปคำนวณสองปีก่อนหน้านั้น

(แอล) ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมือง ขนส่งก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และผลิตโลหะแปรรูปและกึ่งแปรรูป “ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านการทำเหมือง” หมายถึง ส่วนของค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำเหมืองทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร รวมทั้ง นอกจากประการอื่นแล้ว ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำร้อง ค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอน และค่าใช้จ่ายในการตรวจหาและการสำรวจพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง และส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการวิจัยและการพัฒนา หากมี

(เอ็ม) “ผลตอบแทนจากการลงทุน” ในปีบัญชี หมายถึง อัตราส่วนของเงินได้สุทธิพึงได้ในปีนั้นต่อค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านการทำเหมือง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณอัตราส่วนนี้ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านการทำเหมืองให้รวมถึงรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์ใหม่ หรืออุปกรณ์ทดแทนในด้านการทำเหมืองหักด้วยราคาเดิมของอุปกรณ์ที่ถูกทดแทน

(เอ็น) ถ้าผู้รับงานดำเนินการทำเหมืองเท่านั้น

(๑) “เงินได้สุทธิพึงได้” หมายถึง เงินได้สุทธิทั้งหมดของผู้รับงาน

(๒) “เงินได้สุทธิของผู้รับงาน” ให้เป็นไปตามที่นิยามไว้ในอนุวรรค (เอฟ)

(๓) “เงินได้รวมของผู้รับงาน” หมายถึง รายได้รวมจากการขาย ก้อนแร่โลหะสารพัดชนิด และเงินอื่นใดที่ถือว่าได้มาโดยสมเหตุผลจากการดำเนินงานภายใต้สัญญาตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์การ

(๔) “ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน” หมายถึง รายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอช) (๑) และรายจ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นหลังจากเริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอช) (๒) ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำเหมืองทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงโดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

(๕) “ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงาน” หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับงานตามที่ระบุในอนุวรรค (เค) ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำเหมืองทรัพยากรในพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึง โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

(๖) “ผลตอบแทนจากการลงทุน” ในปีบัญชี หมายถึง อัตราส่วนของเงินได้สุทธิของผู้รับงานในปีนั้นต่อค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงาน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณอัตราส่วนนี้ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาของผู้รับงานให้รวมถึงรายจ่ายสำหรับอุปกรณ์ใหม่หรืออุปกรณ์ทดแทนหักด้วยราคาเดิมของอุปกรณ์ที่ถูกทดแทน

(โอ) ค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอช) (เค) (แอล) และ (เอ็น) ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่ผู้รับงานชำระจะอนุญาตให้มีได้ในทุกกรณี ภายในขอบเขตที่องค์กร ตามข้อ ๔ วรรค ๑ ของภาคผนวกนี้ ให้ความเห็นชอบอัตราส่วนของหนี้สินต่อทุนและอัตราดอกเบี้ยเท่าที่สมเหตุผล โดยคำนึงถึงแนวปฏิบัติทางพาณิชย์ที่มีอยู่

(พี) ค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงในวรรคนี้ไม่ให้ตีความรวมถึงการชำระภาษีเงินได้บริษัทหรือค่าภาระทำนองเดียวกันที่รัฐต่างๆ เรียกเก็บในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้รับงาน

๗. (เอ) "โลหะแปรรูป" ที่กล่าวถึงในวรรค ๕ และ ๖ หมายถึง โลหะที่อยู่ในรูปพื้นฐานที่สุดซึ่งตามปกติวิสัยค้าขายกันในตลาดกลางระหว่างประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้องค์กรระบุตลาดกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร สำหรับโลหะที่ไม่ได้ค้าขายกันในตลาดดังกล่าว "โลหะแปรรูป" หมายถึง โลหะที่อยู่ในรูปพื้นฐานที่สุดซึ่งตามปกติวิสัยค้าขายกันในธุรกิจอิสระ

(บี) ถ้าองค์กรไม่สามารถกำหนดปริมาณโลหะแปรรูปซึ่งผลิตจากก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดที่นำขึ้นมาจากพื้นที่ที่สัญญานั้นครอบคลุมถึงซึ่งกล่าวถึงในวรรค ๕ (บี) และ ๖ (บี) เป็นอย่างอื่นได้ ให้กำหนดปริมาณบนพื้นฐานของเนื้อโลหะในก้อนแร่ ประสิทธิภาพในการนำขึ้นมาแปรรูป และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร และโดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

๘. ถ้าตลาดกลางระหว่างประเทศจัดให้มีกลไกราคาสำหรับโลหะแปรรูป ก้อนแร่โลหะสารพัดชนิดและโลหะกึ่งแปรรูปจากก้อนแร่ ให้นำราคาเฉลี่ยในตลาดนั้นมาใช้ ในกรณีอื่นๆ ให้องค์กรกำหนดราคาที่เป็นธรรมสำหรับผลิตผลดังกล่าวตามวรรค ๙ หลังจากปรึกษาหารือกับผู้รับงานแล้ว

๙. (เอ) ค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้และรายได้ ตลอดจนการกำหนดราคาและมูลค่าทั้งปวงที่กล่าวถึงในวรรคนี้จะต้องเกิดจากธุรกิจในตลาดเสรีหรือธุรกิจอิสระ ในกรณีที่ไม่มีธุรกิจดังกล่าว หลังจากปรึกษาหารือกับผู้รับงานแล้ว ให้องค์กรเป็นผู้กำหนดค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้ และรายได้ ตลอดจนกำหนดราคาและมูลค่าทั้งปวง เสมือนหนึ่งว่าเกิดจากธุรกิจในตลาดเสรีหรือธุรกิจอิสระ โดยคำนึงถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องในตลาดอื่นๆ

(บี) เพื่อประกันการปฏิบัติตามและการบังคับใช้บทบัญญัติของวรรคนี้ ให้องค์กรใช้แนวทางของหลักการที่กำหนดขึ้นและการตีความสำหรับธุรกิจอิสระโดยคณะกรรมาธิการว่าด้วยบรรษัทข้ามชาติแห่งสหประชาชาติ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญว่าด้วยสนธิสัญญาภาษีอากรระหว่างประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้วกับองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ และในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตน ให้ระบุหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางบัญชีที่เป็นแบบเดียวกันและเป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศตลอดจนวิธีที่ผู้รับงานจะเลือกสรรผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่องค์กรยอมรับเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินการตรวจสอบบัญชีโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเหล่านั้น

๑๐. ให้ผู้รับงานจัดให้มีข้อมูลการเงินที่จำเป็นเพื่อวินิจฉัยว่ามีการปฏิบัติสอดคล้องกับข้อนี้แก่นักบัญชีตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

๑๑. ค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้และรายได้ ตลอดจนราคาและมูลค่าทั้งปวงที่กล่าวถึงในข้อนี้ ให้กำหนดตามหลักการทางบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการทางการเงินขององค์กร

๑๒. การชำระเงินให้กับองค์กรตามวรรค ๕ และ ๖ ให้ใช้เงินสกุลที่ใช้ได้อย่างเสรีหรือเงินสกุลที่หาได้อย่างเสรีและใช้ได้อย่างมีประสิทธิผลในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ หรือชำระเป็นโลหะแปรรูปที่มีมูลค่าเท่ากันตามราคาตลาด ตามแต่ผู้รับงานจะเลือก ให้กำหนดราคาตลาดตามวรรค ๕ (บี) เงินสกุลที่ใช้ได้อย่างเสรีและเงินสกุลที่หาได้อย่างเสรีและใช้ได้อย่างมีประสิทธิผลในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ ให้นิยามไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรตามแนวปฏิบัติทางการเงินระหว่างประเทศที่ใช้อยู่

๑๓. ข้อผูกพันทางการเงินทั้งปวงของผู้รับงานต่อองค์กร ตลอดจนค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย รายจ่าย เงินได้และรายได้ทั้งปวงของผู้รับงานที่กล่าวถึงในข้อนี้ จะได้รับการปรุงปรับโดยการระบุเป็นค่าคงที่ซึ่งสัมพันธ์กับปีหลัก

๑๔. องค์กร โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะใดๆ ของคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจและคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิค อาจกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการซึ่งให้ประโยชน์จูงใจแก่ผู้รับงานเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในวรรค ๑ บนมูลฐานแบบเดียวกันและไม่เลือกประติบัติ

๑๕. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างองค์กรและผู้รับงานในการตีความหรือการใช้บังคับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการพาณิชย์ที่ผูกพัน เว้นแต่ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะระงับข้อพิพาทโดยวิธีอื่น ตามข้อ ๑๘๘ วรรค ๒

ข้อ ๑๔
การถ่ายทอดข้อมูล

๑. ให้ผู้ดำเนินการถ่ายทอดข้อมูลทั้งปวงซึ่งทั้งจำเป็นและเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจและหน้าที่อย่างมีประสิทธิผลของหน่วยงานหลักขององค์กรในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึงให้แก่องค์กร ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการ รวมทั้งข้อกำหนดและเงื่อนไขของแผนงานตามช่วงระยะเวลาที่องค์กรพิจารณากำหนด

๒. ข้อมูลที่ถ่ายทอดในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม จะนำมาใช้ได้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อนี้เท่านั้น ข้อมูลที่จำเป็นต่อการที่องค์กรจะจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลและความปลอดภัย นอกจากข้อมูลเกี่ยวกับแบบอุปกรณ์จะไม่ถือว่าเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม

๓ ข้อมูลที่ผู้ตรวจหาแร่ ผู้ยื่นคำร้องขอทำสัญญาหรือผู้รับงานถ่ายทอดให้แก่องค์กร ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนั้น องค์กรจะต้องไม่เปิดเผยให้แก่วิสาหกิจหรือบุคคลภายนอกองค์กร แต่ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่สงวนจะเปิดเผยให้กับวิสาหกิจก็ได้ ข้อมูลดังกล่าวซึ่งบุคคลเช่นว่านั้นถ่ายทอดให้กับวิสาหกิจ วิสาหกิจจะต้องไม่เปิดเผยให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอกองค์กร

ข้อ ๑๕
แผนงานฝึกอบรม

ให้ผู้รับงานจัดทำแผนงานภาคปฏิบัติสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรขององค์กรและรัฐกำลังพัฒนารวมทั้งการเข้าร่วมของบุคลากรเช่นว่าในกิจกรรมทั้งปวงในบริเวณพื้นที่ซึ่งสัญญาครอบคลุมถึงตามข้อ ๑๔๔ วรรค ๒

ข้อ ๑๖
สิทธิจำเพาะในการสำรวจและแสวงประโยชน์

ตามภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการของตน ให้องค์กรให้สิทธิจำเพาะแก่ผู้ดำเนินงานในการสำรวจและแสวงประโยชน์ในพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึงในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรประเภทที่ระบุไว้ และประกันว่าไม่มีองคภาวะอื่นใดดำเนินการในพื้นที่เดียวกันสำหรับทรัพยากรประเภทที่แตกต่างกันในลักษณะที่อาจขัดขวางการปฏิบัติการของผู้ดำเนินงาน ผู้ดำเนินงานจะได้หลักประกันของการทรงสิทธิตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๖

ข้อ ๑๗
หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๑. ให้องค์กรกำหนดและใช้หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ) (๒) และข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) (๒) ให้เป็นแบบเดียวกัน สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนดังที่ระบุไว้ในภาค ๑๑ ในเรื่องต่อไปนี้ อาทิเช่น

(เอ) วิธีดำเนินการด้านธุรการเกี่ยวกับการตรวจหาแร่ การสำรวจ และการแสวงประโยชน์ในบริเวณพื้นที่

(บี) การปฏิบัติการ

(๑) ขนาดของพื้นที่

(๒) ระยะเวลาปฏิบัติการ

(๓) ข้อกำหนดการปฏิบัติงานรวมทั้งคำรับรองตามข้อ ๔ วรรค ๖ (ซี) ของภาคผนวกนี้

(๔) ประเภททรัพยากร

(๕) การสละพื้นที่

(๖) รายงานความก้าวหน้า

(๗) การเสนอข้อมูล

(๘) การตรวจสอบและการควบคุมดูแลการปฏิบัติการ

(๙) การป้องกันการรบกวนกิจกรรมอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(๑๐) การโอนสิทธิและข้อผูกพันโดยผู้รับงาน

(๑๑) วิธีดำเนินการในการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่รัฐกำลังพัฒนาตามข้อ ๑๔๔ และในการเข้าร่วมโดยตรงของรัฐกำลังพัฒนา

(๑๒) มาตรฐานและแนวปฏิบัติในการทำเหมือง รวมทั้งที่เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านการปฏิบัติการ การอนุรักษ์ทรัพยากร และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(๑๓) นิยามการผลิตเชิงพาณิชย์

(๑๔) มาตรฐานคุณสมบัติของผู้ยื่นคำร้อง

(ซี) เรื่องการเงิน

(๑) การกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคาและทางบัญชีให้เป็นแบบเดียวกันและไม่เลือกประติบัติตลอดจนการกำหนดวิธีการคัดเลือกผู้ตรวจสอบบัญชี

(๒) การแบ่งปันเงินได้จากการปฏิบัติการ

(๓) ประโยชน์จูงใจที่กล่าวถึงในวรรค ๑๓ ของภาคผนวกนี้

(ดี) การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่กระทำตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ และข้อ ๑๖๔ วรรค ๒ (ดี)

๒. หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้ต้องสะท้อนถึงเกณฑ์ที่เป็นกลางที่ระบุไว้ข้างล่างนี้

(เอ) ขนาดของพื้นที่

ให้องค์กรพิจารณากำหนดขนาดที่เหมาะสมของพื้นที่ในการสำรวจซึ่งอาจมีขนาดถึงสองเท่าของพื้นที่สำหรับการแสวงประโยชน์เพื่อให้มีการดำเนินการสำรวจอย่างละเอียดถี่ถ้วน ขนาดของพื้นที่ต้องคำนวณให้เป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๘ ในภาคผนวกนี้เกี่ยวกับการสงวนพื้นที่ ตลอดจนข้อกำหนดในการผลิตที่ระบุไว้ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ๑๕๑ ตามข้อกำหนดของสัญญา โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่ในขณะนั้นสำหรับการทำเหมืองพื้นดินท้องทะเลและลักษณะเฉพาะทางกายภาพที่เกี่ยวข้องของพื้นที่ พื้นที่จะต้องไม่เล็กหรือใหญ่กว่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้

(บี) ระยะเวลาปฏิบัติการ

(๑) การตรวจหาแร่จะไม่มีการจำกัดเวลา

(๒) การสำรวจควรมีระยะเวลาเพียงพอเพื่อให้มีการสำรวจอย่างละเอียดในพื้นที่เฉพาะการออกแบบและการสร้างอุปกรณ์ทำเหมืองสำหรับพื้นที่ และการออกแบบ รวมทั้งการก่อสร้างโรงงานแปรรูปขนาดเล็กและขนาดกลางเพื่อความมุ่งประสงค์ในการทดสอบระบบการทำเหมืองและระบบการแปรรูป

(๓) ระยะเวลาการแสวงประโยชน์ควรสัมพันธ์กับอายุทางเศรษฐกิจของโครงการทำเหมืองโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น การหมดไปของสินแร่ อายุการใช้งานของอุปกรณ์การทำเหมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกในการแปรรูปและการดำรงอยู่ได้เชิงพาณิชย์ การแสวงประโยชน์ควรมีเวลานานเพียงพอที่จะให้มีการนำแร่ขึ้นมาในเชิงพาณิชย์จากพื้นที่ และควรรวมระยะเวลาที่สมเหตุผลในการก่อสร้างระบบทำเหมืองและระบบการแปรรูปที่ถึงระดับที่จะดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งในระหว่างนั้นไม่จำเป็นต้องมีการผลิตเชิงพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาการแสวงประโยชน์ทั้งหมดควรสั้นเพียงพอที่จะให้องค์กรมีโอกาสแก้ไขข้อกำหนดและเงื่อนไขของแผนงานในเวลาที่ตนพิจารณาการต่ออายุตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการซึ่งตนกำหนดขึ้นภายหลังการให้ความเห็นชอบแผนงาน

(ซี) ข้อกำหนดการปฏิบัติงาน

ให้องค์กรกำหนดว่าในระหว่างขั้นการสำรวจ ผู้ดำเนินงานจะต้องมีการใช้จ่ายเป็นระยะๆ ซึ่งจะสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกับขนาดของพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง และกับรายจ่ายซึ่งคาดว่าจะเป็นของผู้ดำเนินงานที่มีเจตนาบริสุทธิ์ซึ่งตั้งใจจะทำพื้นที่นั้นให้เกิดการผลิตเชิงพาณิชย์ภายในเวลาที่องค์กรกำหนดรายจ่ายที่จำเป็นไม่ควรกำหนดให้อยู่ในระดับที่จะบั่นทอนกำลังใจผู้ดำเนินงานในอนาคตที่มีเทคโนโลยีราคาต่ำกว่าเทคโนโลยีที่ใช้อยู่ทั่วไป ให้องค์กรกำหนดช่วงระยะเวลายาวที่สุดหลังจากขั้นการสำรวจเสร็จสิ้นลงและขั้นการแสวงประโยชน์เริ่มต้นขึ้น เพื่อบรรลุขั้นการผลิตเชิงพาณิชย์ ในการกำหนดช่วงระยะเวลานี้ องค์กรควรคำนึงว่าการก่อสร้างระบบทำเหมืองและระบบการแปรรูปขนาดใหญ่จะไม่สามารถเริ่มได้จนกว่าขั้นการสำรวจเสร็จสิ้นลงและขั้นการแสวงประโยชน์เริ่มต้นขึ้นแล้ว ดังนั้น ช่วงระยะเวลาที่จะทำพื้นที่ให้เกิดการผลิตเชิงพาณิชย์ควรคำนึงถึงเวลาที่จำเป็น

สำหรับการก่อสร้างนี้ หลังจากขั้นการสำรวจเสร็จสิ้นลง และควรยอมให้ตามสมควรสำหรับความล่าช้าที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ตามกำหนดเวลาการก่อสร้าง เมื่อบรรลุขั้นการผลิตเชิงพาณิชย์ ให้องค์กรกำหนดให้ผู้ดำเนินงานคงการผลิตเชิงพาณิชย์ตลอดระยะเวลาของแผนงานภายในขอบเขตที่สมเหตุผล และโดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งปวง

(ดี) ประเภททรัพยากร

ในการพิจารณากำหนดประเภททรัพยากรในส่วนที่เกี่ยวกับแผนงานซึ่งอาจได้รับความเห็นชอบให้องค์กรเน้นถึง นอกจากประการอื่นแล้ว ลักษณะเฉพาะต่อไปนี้

(๑) ทรัพยากรบางประเภทจำเป็นต้องใช้วิธีทำเหมืองอย่างเดียวกัน และ

(๒) ทรัพยากรบางอย่างสามารถพัฒนาได้พร้อมกันโดยปราศจากการแทรกสอดอันมิควรระหว่างผู้ดำเนินงานซึ่งพัฒนาทรัพยากรอย่างอื่นในบริเวณเดียวกัน ความในอนุวรรคนี้ไม่ห้ามองค์กรในการให้ความเห็นชอบแผนงานในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรมากกว่าหนึ่งประเภทในบริเวณเดียวกันแก่ผู้ยื่นคำร้องรายเดียวกัน

(อี) การสละสิทธิในพื้นที่

ผู้ดำเนินงานสามารถสละสิทธิของตนทั้งหมดหรือบางส่วนในเวลาใดก็ตามโดยไม่มีโทษ ในพื้นที่ที่แผนงานครอบคลุมถึง

(เอฟ) การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล

ให้จัดทำหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการเพื่อให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างมีประสิทธิผลจากผลกระทบที่เป็นอันตรายซึ่งเป็นผลโดยตรงมาจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่หรือจากการแปรรูปแร่ที่ได้มาจากเหมืองบนเรือเหนือที่ตั้งของเหมืองนั้น โดยคำนึงถึงขอบเขตของผลกระทบที่เป็นอันตรายดังกล่าวซึ่งอาจเป็นผลโดยตรงจากการขุดเจาะ การลอก การค้าน และการขุด ตลอดจนการขจัด การทิ้งเท และการปล่อยทิ้งตะกอน ขยะ หรือน้ำเสียอื่นๆ ลงไปในสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(จี) การผลิตเชิงพาณิชย์

ให้ถือว่าการผลิตเชิงพาณิชย์เริ่มต้นขึ้นเมื่อผู้ดำเนินงานลงมือปฏิบัติการขนาดใหญ่ที่ใช้เวลาต่อเนื่องยาวนานในการนำแร่ขึ้นมาซึ่งทำให้ได้วัตถุเป็นปริมาณมากเพียงพอที่จะชี้ชัดว่าความมุ่งประสงค์หลักเป็นการผลิตขนาดใหญ่มากกว่าการผลิตที่มุ่งจะรวบรวมข้อสนเทศ วิเคราะห์ หรือทดสอบอุปกรณ์หรือโรงงาน

ข้อ ๑๘
โทษ

๑. สิทธิของผู้รับงานตามสัญญานี้อาจถูกระงับชั่วคราวหรือสิ้นสุดลงในกรณีต่อไปนี้เท่านั้น

(เอ) หากผู้รับงานได้ดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่จะมีผลเป็นการละเมิดอย่างรุนแรงต่อเนื่อง และจงใจต่อข้อกำหนดมูลฐานของสัญญา ภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรทั้งๆ ที่องค์กรได้ตักเตือนแล้ว หรือ

(บี) หากผู้รับงานไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยถึงที่สุดที่มีผลบังคับของหน่วยงานระงับข้อพิพาทที่ใช้บังคับกับผู้รับงาน

๒. ในกรณีที่มีการละเมิดสัญญาที่วรรค ๑ (เอ) ไม่ได้ครอบคลุมถึง หรือเพื่อใช้แทนการระงับชั่วคราวหรือการสิ้นสุดตามวรรค ๑ (เอ) องค์กรจะลงโทษปรับผู้รับงานตามสัดส่วนของความรุนแรงของการละเมิดก็ได้

๓. เว้นแต่กรณีคำสั่งฉุกเฉินตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (ดับเบิลยู) องค์กรอาจไม่นำคำวินิจฉัยเกี่ยวกับโทษปรับไหม การระงับชั่วคราว หรือการสิ้นสุดมาปฏิบัติก็ได้ จนกว่าผู้รับงานได้รับโอกาสอันสมควรที่จะใช้การแก้ไขตามกระบวนการยุติธรรมที่มีไว้ให้แก่ตน ตามภาค ๑๑ ตอนที่ ๕ จนหมดแล้ว

ข้อ ๑๙
การแก้ไขสัญญา

๑. เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความเห็นว่าสภาวการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่น่าจะเกิดขึ้น จะทำให้สัญญาไม่เป็นธรรม หรือทำให้ปฏิบัติตามสัญญาไม่ได้ หรือทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในสัญญาหรือในภาค ๑๑ ให้ฝ่ายต่างๆ ดำเนินการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาตามนั้น

๒. สัญญาที่กระทำขึ้นตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ อาจแก้ไขได้เฉพาะเมื่อฝ่ายต่างๆ ให้ความยินยอม

ข้อ ๒๐
การโอนสิทธิและข้อผูกพัน

สิทธิและข้อผูกพันที่เกิดขึ้นตามสัญญาอาจโอนได้ก็ต่อเมื่อองค์กรให้ความยินยอมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรเท่านั้น องค์กรต้องไม่ปฏิเสธการให้ความยินยอมในการโอนโดยไม่สมเหตุผล หากผู้รับโอนที่เสนอมาเป็นผู้ยื่นคำร้องที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และรับข้อผูกพันทั้งปวงของผู้โอน และหากการโอนให้แก่ผู้รับโอนไม่ได้มีการมอบแผนงานซึ่งข้อ ๖ วรรค ๓ (ซี) ของภาคผนวกนี้ห้ามให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๒๑
กฎหมายที่ใช้บังคับ

๑. ให้สัญญานี้อยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดของสัญญา หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการขององค์กร ภาค ๑๑ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่ขัดต่ออนุสัญญานี้

๒. คำวินิจฉัยถึงที่สุดของศาลหรือคณะตุลาการที่มีอำนาจตามอนุสัญญานี้ เกี่ยวกับสิทธิและข้อผูกพันขององค์กรและของผู้รับงานจะบังคับใช้ได้ในอาณาเขตของแต่ละรัฐภาคี

๓. รัฐภาคีไม่อาจกำหนดเงื่อนไขต่อผู้รับงานซึ่งขัดกับภาค ๑๑ อย่างไรก็ดี การที่รัฐภาคีรัฐหนึ่งใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรืออื่นๆ บังคับแก่ผู้รับงานที่ตนอุปถัมภ์ หรือบังคับแก่เรือที่ชักธงของตนเข้มงวดกว่าที่อยู่ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรที่วางไว้ตามข้อ ๑๗ วรรค ๒ (เอฟ) ของภาคผนวกนี้ จะไม่ถือว่าขัดกับภาค ๑๑

ข้อ ๒๒

ความรับผิดชอบ

ผู้รับงานต้องรับผิดชอบหรือรับผิดต่อความเสียหายอันเกิดจากการกระทำอันมิชอบในการดำเนินการของตน โดยคำนึงถึงการกระทำหรือการละเว้นการกระทำขององค์กรที่มีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วย ในทำนองเดียวกัน องค์กรต้องรับผิดชอบหรือรับผิดต่อความเสียหายอันเกิดจากการกระทำอันมิชอบในการใช้อำนาจและหน้าที่ของตน รวมทั้งการฝ่าฝืนข้อ ๑๖๘ วรรค ๒ โดยคำนึงถึงการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของผู้รับงานที่มีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วย ความรับผิดในทุกกรณีให้เป็นไปตามความเสียหายแท้จริง

ภาคผนวก ๔
ธรรมนูญของวิสาหกิจ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
ความมุ่งประสงค์

๑. วิสาหกิจเป็นหน่วยงานขององค์กรซึ่งต้องดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่โดยตรงตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๒ (เอ) รวมทั้งการขนส่ง การแปรรูป และการตลาดของแร่ที่นำขึ้นมาจากบริเวณพื้นที่

๒. ในการดำเนินการตามความมุ่งประสงค์และการปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๓. ในการพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ตามวรรค ๑ ให้วิสาหกิจปฏิบัติการตามหลักการทางพาณิชย์ที่ถูกต้องภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญานี้

ข้อ ๒
ความสัมพันธ์กับองค์กร

๑. ตามข้อ ๑๗๐ ให้วิสาหกิจปฏิบัติตามนโยบายทั่วไปของสมัชชาและคำสั่งของคณะมนตรี

๒. ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๑ ให้วิสาหกิจเป็นอิสระในการปฏิบัติการของตน

๓. ไม่มีบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้จะทำให้วิสาหกิจต้องรับผิดในการกระทำหรือข้อผูกพันขององค์กร หรือทำให้องค์กรต้องรับผิดต่อการกระทำหรือข้อผูกพันของวิสาหกิจ

ข้อ ๓
ข้อจำกัดของความรับผิด

โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อข้อ ๑๑ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ สมาชิกขององค์กรไม่ต้องรับผิดในการกระทำหรือข้อผูกพันของวิสาหกิจโดยเหตุผลเพียงการเป็นสมาชิก

ข้อ ๔
โครงสร้าง

ให้วิสาหกิจมีคณะกรรมการบริหาร ผู้อำนวยการใหญ่ และพนักงาน ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๕
คณะกรรมการบริหาร

๑. ให้คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยสมาชิก ๑๕ คน เลือกตั้งโดยสมัชชาตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (ซี) ในการเลือกตั้งกรรมการ ต้องคำนึงตามควรถึงหลักการแห่งการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม ในการเสนอชื่อผู้สมัครเป็นกรรมการ ให้สมาชิกขององค์กรคำนึงถึงความจำเป็นที่จะเสนอชื่อผู้สมัครที่มีความสามารถได้มาตรฐานสูงสุด พร้อมด้วยคุณสมบัติในสายงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกันว่าวิสาหกิจสามารถดำรงอยู่ได้และประสบความสำเร็จ

๒. กรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่งสี่ปีและอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำ และให้คำนึงถึงหลักการแห่งการหมุนเวียนสมาชิกภาพ

๓. ให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้รับช่วงตำแหน่งจะได้รับเลือกตั้ง ถ้าตำแหน่งของกรรมการว่างลง ให้สมัชชาเลือกตั้งสมาชิกใหม่สำหรับระยะเวลาที่เหลือของคนก่อน ตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (ซี)

๔. ให้กรรมการปฏิบัติงานในฐานะส่วนตัว ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใดหรือจากแหล่งอื่นใด ให้สมาชิกแต่ละรายขององค์กรเคารพความเป็นอิสระของกรรมการ และให้ละเว้นที่จะพยายามเข้าไปมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

๕. ให้กรรมการแต่ละคนได้รับค่าตอบแทนซึ่งจ่ายจากกองทุนของวิสาหกิจ ให้สมัชชากำหนดจำนวนค่าตอบแทนตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี

๖. ตามปกติ ให้คณะกรรมการบริหารปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจ และให้ประชุมกันตามความจำเป็นของงานของวิสาหกิจ

๗. กรรมการจำนวนสองในสามจะประกอบเป็นองค์ประชุม

๘. ให้กรรมการแต่ละคนมีหนึ่งคะแนนเสียง เรื่องทั้งปวงที่เข้ามาสู่คณะกรรมการบริหารให้วินิจฉัยโดยเสียงข้างมากของกรรมการ ถ้ากรรมการใดมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในเรื่องที่เข้ามาสู่คณะกรรมการบริหาร กรรมการนั้นต้องงดออกเสียงในเรื่องนั้น

๙. สมาชิกขององค์กรอาจขอข้อสนเทศจากคณะกรรมการบริหารในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของวิสาหกิจซึ่งมีผลกระทบต่อสมาชิกนั้นโดยเฉพาะ คณะกรรมการบริหารต้องเพียรพยายามจัดหาข้อสนเทศดังกล่าวให้

ข้อ ๖
อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

ให้คณะกรรมการบริหารอำนวยการการปฏิบัติงานของวิสาหกิจ ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ ให้คณะกรรมการบริหารใช้อำนาจที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของวิสาหกิจ รวมทั้งอำนาจที่จะ

(เอ) เลือกตั้งประธานจากบรรดากรรมการ

(บี) กำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการบริหาร

(ซี) จัดทำและเสนอแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการต่อคณะมนตรีตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เจ)

(ดี) พัฒนาแผนงานและกำหนดการสำหรับการดำเนินกิจกรรมที่ระบุไว้ในข้อ ๑๗๐

(อี) จัดเตรียมและเสนอคำร้องขอใบอนุญาตให้ทำการผลิตต่อคณะมนตรีตามข้อ ๑๕๑ วรรค ๒ ถึง ๗

(เอฟ) อนุญาตให้มีการเจรจาเกี่ยวกับการได้มาซึ่งเทคโนโลยี รวมทั้งเทคโนโลยีที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๓ ข้อ ๕ วรรค ๓ (เอ) (ซี) และ (ดี) และให้ความเห็นชอบผลของการเจรจาเหล่านั้น

(จี) วางข้อกำหนดและเงื่อนไข และอนุญาตให้มีการเจรจาเกี่ยวกับการร่วมลงทุนและรูปแบบอื่นๆ ของข้อตกลงร่วมที่กล่าวถึงในภาคผนวก ๓ ข้อ ๙ และ ๑๑ และให้ความเห็นชอบผลของการเจรจาเช่นว่า

(เอช) เสนอแนะต่อสมัชชาว่าส่วนใดของรายได้สุทธิของวิสาหกิจควรจะกันไว้เป็นทุนสำรองตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (เอฟ) และข้อ ๑๐ ของภาคผนวกนี้

(ไอ) ให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปีของวิสาหกิจ

(เจ) อนุญาตให้มีการจัดหาสินค้าและบริการตามข้อ ๑๒ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้

(เค) เสนอรายงานประจำปีต่อคณะมนตรีตามข้อ ๙ ของภาคผนวกนี้

(แอล) เสนอร่างหลักเกณฑ์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดองค์กร การจัดการ การแต่งตั้ง และการเลิกจ้างพนักงานของวิสาหกิจ ต่อคณะมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบจากสมัชชา รวมทั้งกำหนดข้อบังคับที่จะทำให้หลักเกณฑ์เช่นว่ามีผล

(เอ็ม) ยืมเงินทุนและจัดหาหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือหลักประกันอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารอาจพิจารณากำหนดตามข้อ ๑๑ วรรค ๒ ของภาคผนวกนี้

(เอ็น) ดำเนินคดี ทำความตกลงและทำนิติกรรม และดำเนินการอื่นใดตามข้อ ๑๓ ของภาคผนวกนี้

(โอ) มอบหมายอำนาจที่ไม่เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจแก่ผู้อำนวยการใหญ่และคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของคณะกรรมการบริหาร โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะมนตรี

ข้อ ๗
ผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานของวิสาหกิจ

๑. ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีและการเสนอชื่อของคณะกรรมการบริหาร ให้สมัชชาเลือกตั้งผู้อำนวยการใหญ่ของวิสาหกิจซึ่งจะต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหาร ให้ผู้อำนวยการใหญ่อยู่ในตำแหน่งตามวาระที่กำหนดแน่นอน ไม่เกินห้าปี และอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำสำหรับวาระต่อไป

๒. ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้แทนทางกฎหมายและเป็นหัวหน้าผู้บริหารของวิสาหกิจ และให้รับผิดชอบโดยตรงต่อคณะกรรมการบริหารในการปฏิบัติงานของวิสาหกิจ ให้ผู้อำนวยการใหญ่รับผิดชอบเรื่องการจัดองค์กร การจัดการ การแต่งตั้ง และการเลิกจ้างพนักงานของวิสาหกิจตามหลักเกณฑ์และข้อบังคับที่กล่าวถึงในข้อ ๖ อนุวรรค (๑) ของภาคผนวกนี้ ให้ผู้อำนวยการใหญ่เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของคณะกรรมการบริหารโดยไม่มีสิทธิออกเสียง และอาจเข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของสมัชชาและคณะมนตรีโดยไม่มีสิทธิออกเสียง เมื่อหน่วยงานเหล่านี้ดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจ

๓. ข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการรับเข้าทำงานและการจ้างพนักงาน และในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขการทำงาน คือความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานสูงสุดของประสิทธิภาพและความสามารถทางเทคนิค ภายใต้ข้อพิจารณานี้ ให้คำนึงตามควรถึงความสำคัญของการรับพนักงานเข้าทำงานบนพื้นฐานของเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม

๔. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใดหรือจากแหล่งอื่นใดภายนอกวิสาหกิจ ผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานจะต้องละเว้นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียสถานะของตนที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศของวิสาหกิจซึ่งรับผิดชอบต่อวิสาหกิจเท่านั้น แต่ละรัฐภาคีรับที่จะเคารพในลักษณะระหว่างประเทศโดยเฉพาะของหน้าที่ของผู้อำนวยการใหญ่และพนักงาน และจะไม่หาทางมีอิทธิพลเหนือผู้อำนวยการใหญ่และพนักงานในการปฏิบัติตามหน้าที่

๕. ความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในข้อ ๑๖๘ วรรค ๒ ให้ใช้กับพนักงานของวิสาหกิจอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อ ๘
สถานที่ตั้ง

ให้วิสาหกิจมีสำนักงานใหญ่ ณ ที่ตั้งขององค์กร วิสาหกิจจะตั้งสำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นในดินแดนของรัฐภาคีใดโดยความยินยอมของรัฐนั้นก็ได้

ข้อ ๙
รายงานและรายงานสถานะการเงิน

๑. ไม่เกินสามเดือนหลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณแต่ละปี ให้วิสาหกิจเสนอรายงานประจำปีซึ่งมีรายงานบัญชีของวิสาหกิจที่ได้รับการตรวจสอบแล้วให้คณะมนตรีพิจารณา และให้ส่งรายงานสรุปของสถานะการเงินและรายงานผลกำไรขาดทุนที่แสดงถึงผลการปฏิบัติงานของวิสาหกิจให้กับคณะมนตรีเป็นระยะๆ ตามที่เหมาะสม

๒. ให้วิสาหกิจจัดพิมพ์รายงานประจำปีและรายงานอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

๓. ให้แจกจ่ายรายงานและรายงานสถานะการเงินทั้งปวงที่กล่าวถึงในข้อนี้แก่สมาชิกขององค์กร

ข้อ ๑๐
การจัดสรรรายได้สุทธิ

๑. ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๓ ให้วิสาหกิจชำระเงินตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ หรือสิ่งอื่นที่มีค่าเทียบเท่าให้แก่องค์กร

๒. ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหาร ให้สมัชชาพิจารณากำหนดว่าส่วนใดของรายได้สุทธิของวิสาหกิจจะกันไว้เป็นทุนสำรองของวิสาหกิจ ส่วนที่เหลือให้โอนให้แก่องค์กร

๓. ในช่วงระยะเวลาเริ่มแรกที่จำเป็นเพื่อวิสาหกิจจะพึ่งตัวเองได้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่การเริ่มต้นการผลิตเชิงพาณิชย์ของวิสาหกิจ ให้สมัชชายกเว้นการชำระเงินของวิสาหกิจตามที่กล่าวถึงในวรรค ๑ และให้คงรายได้สุทธิทั้งหมดของวิสาหกิจไว้เป็นทุนสำรอง

ข้อ ๑๑
การเงิน

๑. เงินทุนของวิสาหกิจให้รวมถึง

(เอ) จำนวนเงินที่ได้รับจากองค์กรตามข้อ ๑๗๓ วรรค ๒ (บี)

(บี) ค่าบำรุงโดยสมัครใจจากรัฐภาคี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่กิจกรรมของวิสาหกิจ

(ซี) จำนวนเงินที่วิสาหกิจกู้ยืมตามวรรค ๒ และ ๓

(ดี) รายได้จากการดำเนินงานของวิสาหกิจ

(อี) เงินทุนอื่นๆ ที่มีให้แก่วิสาหกิจเพื่อให้สามารถเริ่มดำเนินงานได้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้และเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตน

๒. (เอ) ให้วิสาหกิจมีอำนาจกู้ยืมเงินทุนและจัดหาหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือหลักประกันอื่นตามที่วิสาหกิจอาจพิจารณากำหนด วิสาหกิจต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐภาคีนั้นก่อนที่จะนำตราสารการกู้ยืมออกจำหน่ายต่อสาธารณะในตลาดการเงินหรือในสกุลเงินของรัฐภาคีใด จำนวนเงินทั้งหมดที่กู้ยืมต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหาร

(บี) ให้รัฐภาคีใช้ความพยายามที่สมเหตุผลทุกวิถีทางในการสนับสนุนการขอกู้ยืมเงินของวิสาหกิจจากตลาดเงินทุนและจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ

๓. (เอ) วิสาหกิจจะได้รับเงินทุนที่จำเป็นเพื่อสำรวจและแสวงประโยชน์ในเหมืองหนึ่งแห่งและเพื่อขนส่ง แปรรูป และซื้อขายแร่ที่นำขึ้นมาจากเหมือง และแร่นิกเกิล ทองแดง โคบอลต์ และแมงกานีสที่ได้มาและเพื่อชำระค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการบริหารของวิสาหกิจ จำนวนเงินทุนดังกล่าว และเกณฑ์และปัจจัยสำหรับการปรุงปรับจำนวนเงินทุน ให้คณะกรรมาธิการเตรียมการรวมไว้ในร่างหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

(บี) ให้รัฐภาคีทั้งปวงจัดเงินจำนวนเท่ากับครึ่งหนึ่งของเงินทุนที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ให้แก่วิสาหกิจโดยวิธีให้เงินกู้ปลอดดอกเบี้ยระยะยาว ตามตารางประเมินงบประมาณปกติของสหประชาชาติที่ใช้อยู่ในเวลาที่ได้ทำการประเมิน ซึ่งปรุงปรับโดยคำนึงถึงรัฐที่มิได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ หนี้ที่ก่อขึ้นโดยวิสาหกิจในการระดมเงินทุนอีกครึ่งหนึ่งให้ได้รับการประกันโดยรัฐภาคีทั้งปวงตามตารางเดียวกัน

(ซี) ถ้าจำนวนเงินค่าบำรุงของรัฐภาคี มีน้อยกว่าเงินทุนที่จะจัดหาให้แก่วิสาหกิจตามอนุวรรค (เอ) ให้สมัชชาพิจารณาวางเงินที่ขาดและออกมาตรการที่จะจัดการกับเงินทุนที่ขาดโดยฉันทามติในการประชุมสมัยแรก โดยคำนึงถึงพันธกรณีของรัฐภาคีตามอนุวรรค (เอ) และ (บี) และข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการเตรียมการ

(ดี) (๑) ให้แต่ละรัฐภาคีมอบตั๋วสัญญาใช้เงินที่ยกเลิกไม่ได้ เปลี่ยนมือไม่ได้ และไม่มีดอกเบี้ยตามจำนวนเงินที่เป็นส่วนแบ่งของรัฐภาคีเช่นว่าในเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยตามอนุวรรค (บี) ไว้กับวิสาหกิจภายใน ๖๐ วัน หลังจากอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ หรือภายใน ๓๐ วันหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารแล้วแต่กรณีใดจะช้ากว่า

(๒) ให้คณะกรรมการบริหารจัดทำรายการของจำนวนและเวลาที่คณะกรรมการบริหารต้องการใช้เงินสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารของตน และสำหรับกิจกรรมที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจตามข้อ ๑๗๐ และข้อ ๑๒ ของภาคผนวกนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นเป็นรายปีหรือเป็นรายคาบอื่นที่เหมาะสม

(๓) ในการนี้ วิสาหกิจจะแจ้งผ่านองค์กรให้รัฐภาคีทราบถึงส่วนแบ่งของเงินทุนของแต่ละรัฐภาคีตามวรรค ๓ (บี) ซึ่งจำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้วิสาหกิจนำตั๋วสัญญาใช้เงินไปขึ้นเงินสดในจำนวนที่จำเป็นเพื่อชำระค่าใช้จ่ายที่กล่าวถึงในรายการในส่วนที่เกี่ยวกับเงินกู้ปลอดดอกเบี้ย

(๔) เมื่อได้รับแจ้ง ให้รัฐภาคีจัดให้มีการประกันหนี้สำหรับวิสาหกิจตามส่วนแบ่งของแต่ละรัฐภาคีตามอนุวรรค (บี)

(อี) (๑) เมื่อได้รับการร้องขอจากวิสาหกิจ รัฐภาคีจะจัดให้มีการประกันหนี้เพิ่มจากที่ได้ให้ไว้ตามตารางที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) ก็ได้

(๒) แทนการประกันหนี้ รัฐภาคีอาจให้ค่าบำรุงโดยสมัครใจแก่วิสาหกิจในจำนวนเท่ากับส่วนของหนี้ซึ่งตนจะต้องให้ประกัน

(เอฟ) การชำระคืนเงินกู้มีดอกเบี้ยต้องมาก่อนการชำระคืนเงินกู้ปลอดดอกเบี้ย การชำระคืนเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยต้องเป็นไปตามรายการที่สมัชชากำหนดไว้ ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีและคำแนะนำของคณะกรรมการบริหาร ในการปฏิบัติหน้าที่นี้ ให้คณะกรรมการบริหารใช้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรเป็นแนวทาง โดยให้คำนึงถึงความสำคัญสูงสุดของการประกันการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิผล และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกันความเป็นอิสระทางการเงินของวิสาหกิจ

(จี) เงินทุนที่จัดให้แก่วิสาหกิจต้องเป็นเงินสกุลที่ใช้ได้อย่างเสรีหรือเงินสกุลที่หาได้อย่างเสรีและใช้ได้อย่างมีประสิทธิผลในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำคัญๆ สกุลเงินเหล่านี้ต้องกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรตามแนวปฏิบัติทางการเงินระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ไม่ให้รัฐภาคีใช้หรือกำหนดข้อกำกัดในการมีไว้ การใช้ หรือการแลกเปลี่ยนเงินทุนเหล่านี้โดยวิสาหกิจ

(เอช) “การประกันหนี้” หมายถึง คำมั่นของรัฐภาคีที่ให้แก่เจ้าหนี้ของวิสาหกิจว่าจะชำระหนี้ทางการเงินของวิสาหกิจที่การประกันครอบคลุมถึง ในสัดส่วนตามตารางที่เหมาะสม หลังจากที่เจ้าหนี้แจ้งให้รัฐภาคีทราบถึงการผิดนัดชำระหนี้ของวิสาหกิจ วิธีดำเนินการสำหรับการชำระหนี้ทางการเงินเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กร

๔. เงินทุน สินทรัพย์ และค่าใช้จ่ายของวิสาหกิจต้องแยกเก็บไว้ต่างหากจากขององค์กร ความในข้อนี้ไม่ห้ามวิสาหกิจในการทำข้อตกลงกับองค์กรในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และการบริการ และข้อตกลงสำหรับการใช้คืนค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ฝ่ายหนึ่งชำระในนามของอีกฝ่ายหนึ่ง

๕. บันทึก สมุดบัญชี และบัญชีต่างๆ รวมทั้งรายงานสถานะการเงินประจำปีของวิสาหกิจต้องได้รับการตรวจสอบประจำปีโดยผู้สอบบัญชีอิสระที่คณะมนตรีแต่งตั้ง

ข้อ ๑๒
การดำเนินการ

๑. ให้วิสาหกิจเสนอโครงการที่จะดำเนินกิจกรรมตามข้อ ๑๗๐ ต่อคณะมนตรี ข้อเสนอดังกล่าวต้องรวมถึงแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการสำหรับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และข้อสนเทศและข้อมูลอื่นทั้งปวงตามที่จำเป็นเป็นครั้งคราวเพื่อการประเมินแผนงานโดยคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคและการให้ความเห็นชอบโดยคณะมนตรี

๒. เมื่อคณะมนตรีให้ความเห็นชอบ ให้วิสาหกิจดำเนินโครงการบนพื้นฐานของแผนงานลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการที่กล่าวถึงในวรรค ๑

๓. (เอ) ถ้าวิสาหกิจไม่มีสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำเนินการ วิสาหกิจ อาจจัดหาสิ่งเหล่านั้น เพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ให้วิสาหกิจเชิญชวนให้ยื่นประมูล และทำสัญญากับผู้ประมูลที่เสนอดีที่สุดทั้งในเรื่องคุณภาพ ราคา และเวลาในการส่งมอบประกอบกัน

(บี) ถ้ามีข้อเสนอดีที่สุดเช่นว่ามากกว่าหนึ่งราย ให้ทำสัญญาโดยสอดคล้องกับ

(๑) หลักการที่ห้ามการเลือกประติบัติบนพื้นฐานของข้อพิจารณาทางการเมืองหรืออื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินการ ด้วยความระมัดระวังตามควรและความมีประสิทธิภาพ และ

(๒) แนวทางที่คณะมนตรีเห็นชอบในเรื่องสิทธิพิเศษที่จะให้แก่สินค้าและบริการที่มีแหล่งกำเนิดในรัฐกำลังพัฒนา รวมทั้งรัฐไร้ฝั่งทะเลและรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ในบรรดารัฐเหล่านั้น

(ซี) คณะกรรมการบริหารอาจออกหลักเกณฑ์ซึ่งพิจารณากำหนดสภาวการณ์พิเศษที่อาจไม่ต้องมีการกำหนดให้มีการยื่นประมูลเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของวิสาหกิจ

๔. ให้วิสาหกิจมีกรรมสิทธิ์ในแร่และวัตถุแปรรูปทั้งปวงที่ตนผลิต

๕. ให้วิสาหกิจขายผลิตภัณฑ์ของตนบนพื้นฐานของการไม่เลือกประติบัติ วิสาหกิจจะไม่ให้ส่วนลดที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์

๖. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจทั่วไปหรืออำนาจพิเศษที่มอบให้วิสาหกิจตามบทบัญญัติอื่นใดของอนุสัญญานี้ ให้วิสาหกิจใช้อำนาจที่เกี่ยวกับธุรกิจของตนเท่าที่จำเป็น

๗. วิสาหกิจต้องไม่แทรกสอดกิจการทางการเมืองของรัฐภาคี และต้องไม่ให้ทิศทางทางการเมืองของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเข้ามามีอิทธิพลในการวินิจฉัยของตน การวินิจฉัยของวิสาหกิจให้ใช้เพียงข้อพิจารณาทางพาณิชย์เท่านั้น และให้ชั่งน้ำหนักข้อพิจารณาเหล่านี้โดยไม่ลำเอียงเพื่อดำเนินการตามความมุ่งประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๑๓
สถานภาพทางกฎหมาย เอกสิทธิและความคุ้มกัน

๑. เพื่อให้วิสาหกิจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ ให้วิสาหกิจได้รับสถานภาพ เอกสิทธิ และความคุ้มกันที่ระบุไว้ในข้อนี้ในดินแดนของรัฐภาคี เพื่อให้หลักการนี้มีผล วิสาหกิจและรัฐภาคีอาจทำความตกลงพิเศษกันได้ เมื่อจำเป็น

๒. ให้วิสาหกิจมีความสามารถทางกฎหมายเท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของตน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถในการ

(เอ) ทำสัญญา ข้อตกลงร่วม หรือข้อตกลงอื่นๆ รวมทั้งความตกลงกับรัฐและองค์การระหว่างประเทศ

(บี) ให้ได้มา เช่า มีไว้ และจำหน่ายจ่ายโอนอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์

(ซี) เป็นคู่ความในคดี

๓. (เอ) การฟ้องวิสาหกิจอาจกระทำได้เฉพาะในศาลที่มีอำนาจในดินแดนของรัฐภาคีซึ่งวิสาหกิจ

(๑) มีสำนักงานหรือสิ่งอำนวยความสะดวก

(๒) ได้แต่งตั้งตัวแทนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการรับหมายหรือประกาศ

(๓) ได้ทำสัญญาสำหรับสินค้าหรือบริการ

(๔) ได้ออกใบหุ้น หรือ

(๕) ดำเนินกิจกรรมทางพาณิชย์ในรูปแบบอื่นๆ

(บี) ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ได้รับความคุ้มกันจากการยึด การอายัด หรือการบังคับคดีทุกรูปแบบ ก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้วิสาหกิจแพ้คดี

๔. (เอ) ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ได้รับความคุ้มกันจากการเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน หรือรูปแบบอื่นใดของการยึดโดยมาตรการของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ

(บี) ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของวิสาหกิจ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดและอยู่ในการยึดถือของผู้ใด ให้ปลอดจากข้อกำกัด ข้อบังคับ การควบคุม และประกาศพักชำระหนี้ชั่วคราวไม่ว่าในลักษณะใดที่เป็นการเลือกประติบัติ

(ซี) ให้วิสาหกิจและลูกจ้างของตนเคารพกฎหมายและข้อบังคับของรัฐหรือดินแดนซึ่งวิสาหกิจหรือลูกจ้างของตนทำธุรกิจหรือกิจกรรมอื่น

(ดี) ให้รัฐภาคีประกันว่าวิสาหกิจอุปโภคสิทธิ เอกสิทธิ และความคุ้มกันทั้งปวงที่รัฐภาคีให้แก่องคภาวะที่ทำกิจกรรมทางพาณิชย์ในดินแดนของรัฐภาคี สิทธิ เอกสิทธิและความคุ้มกันเหล่านี้ต้องให้แก่วิสาหกิจไม่น้อยกว่าที่ให้แก่องคภาวะที่ทำกิจกรรมทางพาณิชย์ทำนองเดียวกัน ถ้ารัฐภาคีให้เอกสิทธิพิเศษแก่รัฐกำลังพัฒนาหรือองคภาวะทางการค้าของรัฐเหล่านั้น ให้วิสาหกิจอุปโภคเอกสิทธิเหล่านั้นบนพื้นฐานของการให้สิทธิพิเศษทำนองเดียวกัน

(อี) รัฐภาคีอาจให้ประโยชน์จูงใจ สิทธิ เอกสิทธิและความคุ้มกันพิเศษแก่วิสาหกิจโดยไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องให้ประโยชน์จูงใจ สิทธิ เอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นว่าแก่องคภาวะทางการค้าอื่นๆ

๕. ให้วิสาหกิจเจรจากับประเทศเจ้าบ้านที่สำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกของตนตั้งอยู่ เพื่อยกเว้นจากการเก็บภาษีทางตรงและทางอ้อม

๖. ให้แต่ละรัฐภาคีดำเนินการตามที่จำเป็นเพื่อให้หลักการที่ระบุไว้ในภาคผนวกนี้มีผลในกฎหมายของตนและแจ้งให้วิสาหกิจทราบถึงการดำเนินการซึ่งรัฐภาคีได้กระทำไปแล้วนั้น

๗. วิสาหกิจอาจสละเอกสิทธิและความคุ้มกันใดๆ ที่ได้รับตามข้อนี้หรือตามความตกลงพิเศษที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ภายในขอบเขตและตามเงื่อนไขที่วิสาหกิจพิจารณากำหนด

ภาคผนวก ๕
การประนอม

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ วิธีดำเนินการประนอมตามตอนที่ ๑ ของภาค ๑๕

ข้อ ๑
การเริ่มกระบวนการประนอม

ถ้าฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทตกลงที่จะเสนอข้อพิพาทเข้าสู่การประนอมตามตอนนี้ ตามข้อ ๒๘๔ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดังกล่าวอาจเริ่มกระบวนการประนอมโดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท

ข้อ ๒
บัญชีรายชื่อผู้ประนอม

ให้เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้ประนอม รัฐภาคีทุกรัฐจะมีสิทธิเสนอชื่อผู้ประนอมสี่คน แต่ละคนจะต้องเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงดีที่สุดในด้านความเป็นธรรม ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอจะประกอบเป็นบัญชีรายชื่อ เมื่อใดก็ตามผู้ประนอมที่รัฐภาคีเสนอในบัญชีรายชื่อนั้นมีจำนวนน้อยกว่าสี่คน รัฐภาคีนั้นจะมีสิทธิในการเสนอชื่อเพิ่มตามความจำเป็น ชื่อของผู้ประนอมจะยังคงอยู่ในบัญชีรายชื่อจนกว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นผู้เสนอจะถอนชื่อออก โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ประนอมดังกล่าวจะยังคงทำหน้าที่อยู่ในคณะกรรมาธิการประนอมที่ตนได้รับการแต่งตั้งเข้ามาจนกว่ากระบวนการประนอมของคณะกรรมาธิการนั้นเสร็จสิ้น

ข้อ ๓
การจัดตั้งคณะกรรมาธิการประนอม

เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้จัดตั้งคณะกรรมาธิการประนอม ดังต่อไปนี้

(เอ) ภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (จี) ให้คณะกรรมาธิการประนอมประกอบด้วยสมาชิกห้าคน

(บี) ให้ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการประนอมแต่งตั้งผู้ประนอมสองคน โดยควรเลือกจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ซึ่งคนหนึ่งอาจเป็นคนชาติของตน เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น การแต่งตั้งดังกล่าวจะต้องรวมอยู่ในหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้

(ซี) ให้อีกฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทแต่งตั้งผู้ประนอมสองคนตามวิธีที่ระบุไว้ในอนุวรรค (บี) ภายใน ๒๑ วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลานั้น ฝ่ายที่เริ่มกระบวนการประนอมอาจยุติกระบวนการประนอมภายในหนึ่งสัปดาห์หลังการสิ้นสุดระยะเวลานั้น โดยการแจ้งแก่อีกฝ่ายหนึ่งหรือร้องขอเลขาธิการสหประชาชาติให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ก็ได้

(ดี) ภายใน ๓๐ วันหลังจากผู้ประนอมทั้งสี่ได้รับการแต่งตั้ง ให้บุคคลเหล่านี้แต่งตั้งผู้ประนอมคนที่ห้า ผู้ซึ่งจะเป็นประธาน โดยเลือกจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลานั้น ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจร้องขอภายในหนึ่งสัปดาห์หลังการสิ้นสุดระยะเวลานั้นให้เลขาธิการสหประชาชาติทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ก็ได้

(อี) ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอตามอนุวรรค (ซี) และ (ดี) ให้เลขาธิการสหประชาชาติทำการแต่งตั้งที่จำเป็นจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้โดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท

(เอฟ) ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามวิธีที่กำหนดไว้ในการแต่งตั้งครั้งแรก

(จี) ให้ทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่า ซึ่งพิจารณากำหนดโดยความตกลงว่าฝ่ายเหล่านั้นมีผลประโยชน์อย่างเดียวกัน ร่วมกันแต่งตั้งผู้ประนอมสองคน ในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่ามีผลประโยชน์ต่างกันหรือตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ให้แยกกันแต่งตั้งผู้ประนอม

(เอช) ในข้อพิพาทที่เกี่ยวพันมากกว่าสองฝ่ายที่มีผลประโยชน์ต่างกัน หรือในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ ให้ฝ่ายต่างๆ นำอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) มาใช้เท่าที่เป็นไปได้

ข้อ ๔
วิธีดำเนินการ

เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมาธิการการประนอมพิจารณากำหนดวิธีดำเนินการของตนเอง คณะกรรมาธิการอาจเชิญรัฐภาคีใดๆ ให้เสนอความคิดเห็นด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรต่อตน โดยความเห็นชอบจากฝ่ายในข้อพิพาท คำวินิจฉัยของคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวกับเรื่องวิธีดำเนินการ รายงานและข้อเสนอแนะ ให้กระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกของคณะกรรมาธิการ

ข้อ ๕
การระงับข้อพิพาทฉันมิตร

คณะกรรมาธิการอาจขอให้ฝ่ายต่างๆ ให้ความสนใจมาตรการที่อาจอำนวยให้มีการระงับข้อพิพาทฉันมิตร

ข้อ ๖
หน้าที่ของคณะกรรมาธิการ

ให้คณะกรรมาธิการรับฟัง พิจารณาข้อเรียกร้องและข้อคัดค้านของฝ่ายต่างๆ และทำข้อเสนอแก่ฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุการระงับข้อพิพาทฉันมิตร

ข้อ ๗
รายงาน

๑. ให้คณะกรรมาธิการรายงานภายใน ๑๒ เดือน นับจากการจัดตั้ง รายงานจะต้องบันทึกความตกลงใดๆ ที่บรรลุผลสำเร็จ และในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ ต้องบันทึกข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหา ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายทั้งปวงที่

เกี่ยวกับเรื่องในข้อพิพาท และข้อเสนอแนะที่คณะกรรมาธิการอาจเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการระงับข้อพิพาทฉันมิตร ให้มอบรายงานไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติซึ่งจะต้องส่งต่อให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาททันที

๒. รายงานของคณะกรรมาธิการ รวมทั้งข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะจะไม่ผูกพันฝ่ายต่างๆ

ข้อ ๘
การสิ้นสุด

กระบวนการประนอมสิ้นสุดเมื่อการระงับข้อพิพาทบรรลุผลสำเร็จ เมื่อฝ่ายต่างๆ ยอมรับหรือฝ่ายหนึ่งปฏิเสธข้อเสนอแนะของรายงานโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเลขาธิการสหประชาชาติหรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสามเดือนนับจากวันที่ส่งรายงานให้ฝ่ายต่างๆ

ข้อ ๙
ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทรับภาระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายของคณะกรรมาธิการ

ข้อ ๑๐
สิทธิของฝ่ายต่างๆ ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีดำเนินการ

ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทอาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติใดๆ ของภาคผนวกนี้ได้ก็โดยความตกลงที่ใช้เฉพาะข้อพิพาทนั้น

ตอนที่ ๒ การเสนอเข้าสู่วิธีดำเนินการประนอมภาคบังคับตามตอนที่ ๓ ของภาค ๑๕

ข้อ ๑๑
การเริ่มกระบวนการประนอม

๑. ฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาท ซึ่งตามภาค ๑๕ ตอนที่ ๓ อาจถูกเสนอเข้าสู่การประนอมตามตอนนี้ อาจเริ่มกระบวนการประนอมโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ฝ่ายอื่นหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท

๒. ฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาทที่ได้รับแจ้งตามวรรค ๑ ต้องผูกพันยอมรับกระบวนการประนอมดังกล่าว

ข้อ ๑๒
การไม่ตอบหรือการไม่ยอมเสนอเข้าสู่การประนอม

การที่ฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทไม่ตอบหนังสือแจ้งการเริ่มกระบวนการประนอมหรือไม่ยอมรับกระบวนการประนอมดังกล่าว จะไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการประนอม

ข้อ ๑๓
อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมาธิการประนอมเป็นผู้วินิจฉัยในประเด็นที่ว่า คณะกรรมาธิการซึ่งดำเนินการภายใต้ตอนนี้มีอำนาจหน้าที่หรือไม่

ข้อ ๑๔
การใช้ตอนที่ ๑

การใช้ข้อ ๒ ถึง ๑๐ ของตอนที่ ๑ ของภาคผนวกนี้ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งตอนนี้

ภาคผนวก ๖
ธรรมนูญศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
บทบัญญัติทั่วไป

๑. มีการจัดตั้งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศขึ้นและให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้และธรรมนูญนี้

๒. ที่ตั้งของศาลจะอยู่ที่นครแฮมเบอร์กฯ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

๓. ศาลอาจพิจารณาและใช้อำนาจหน้าที่ของศาลในที่อื่นได้เมื่อพิจารณาว่าเหมาะสม

๔. การเสนอข้อพิพาทต่อศาลต้องอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของภาค ๑๑ และ ๑๕

ตอนที่ ๑ การจัดองค์กรของศาล

ข้อ ๒
องค์ประกอบ

๑. ให้ศาลประกอบด้วยคณะสมาชิกอิสระจำนวน ๒๑ คน ที่ได้รับเลือกตั้งจากบุคคลซึ่งมีชื่อเสียงดีที่สุดในด้านความเป็นธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตและมีความสามารถเป็นที่ยอมรับในสาขากฎหมายทะเล

๒. ในองค์ประกอบของศาลจะต้องประกันว่ามีตัวแทนของระบบกฎหมายสำคัญของโลกและมีการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม

ข้อ ๓
สมาชิกภาพ

๑. สมาชิกของศาลจะมาจากคนชาติของรัฐเดียวกันเกินหนึ่งคนไม่ได้ เพื่อความมุ่งประสงค์เกี่ยวกับสมาชิกภาพในศาล บุคคลซึ่งสามารถถือได้ว่าเป็นคนชาติของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ ให้ถือว่าเป็นคนชาติของรัฐที่บุคคลนั้นใช้สิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมืองตามปกติ

๒. ให้มีสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคนจากแต่ละกลุ่มภูมิศาสตร์ตามที่สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติกำหนดไว้

ข้อ ๔
การเสนอชื่อและการเลือกตั้ง

๑. แต่ละรัฐภาคีอาจเสนอชื่อบุคคลได้ไม่เกินสองคน ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ให้เลือกตั้งสมาชิกของศาลจากบัญชีรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น

๒. อย่างน้อยสามเดือนก่อนวันเลือกตั้ง ให้เลขาธิการสหประชาชาติ ในกรณีการเลือกตั้งครั้งแรก และให้นายทะเบียนของศาล ในกรณีการเลือกตั้งครั้งต่อๆ ไป ส่งคำเชิญเป็นลายลักษณ์อักษรถึงรัฐภาคีให้เสนอชื่อผู้สมัครเป็นสมาชิกของศาลภายในสองเดือน ให้เลขาธิการสหประชาชาติหรือนายทะเบียนของศาล แล้วแต่กรณี ทำบัญชีรายชื่อเรียงตามลำดับตัวอักษรของบุคคลทั้งหมดที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น พร้อมทั้งระบุรัฐภาคีที่เสนอชื่อบุคคลเหล่านั้นและให้เสนอบัญชีรายชื่อต่อรัฐภาคีทั้งหลายก่อนวันที่เจ็ดของเดือนสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง

๓. ให้จัดการเลือกตั้งครั้งแรกขึ้นภายในหกเดือนนับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ

๔. ให้เลือกตั้งสมาชิกของศาลโดยการลงคะแนนลับ ให้จัดการเลือกตั้งขึ้นในที่ประชุมของรัฐภาคีโดยเลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เรียกประชุมในกรณีการเลือกตั้งครั้งแรก และโดยวิธีดำเนินการที่รัฐภาคีตกลงกันในกรณีการเลือกตั้งครั้งต่อๆ ไป รัฐภาคีจำนวนสองในสามจะประกอบเป็นองค์ประชุมในการประชุมนั้น บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งสู่ศาลต้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดและเสียงข้างมากสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียง โดยมีเงื่อนไขว่าเสียงข้างมากดังกล่าวประกอบด้วยเสียงข้างมากของรัฐภาคีทั้งหมด

ข้อ ๕
วาระการดำรงตำแหน่ง

๑. ให้สมาชิกของศาลได้รับเลือกตั้งเป็นวาระเก้าปี และอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำ อย่างไรก็ดี ภายใต้เงื่อนไขว่าในบรรดาสมาชิกที่ได้รับเลือกจากการเลือกตั้งครั้งแรก วาระของสมาชิกเจ็ดคนจะสิ้นสุดลงเมื่อครบสามปี และวาระของสมาชิกอีกเจ็ดคนจะสิ้นสุดลงเมื่อครบหกปี

๒. ให้เลือกสมาชิกของศาลผู้ซึ่งวาระของการดำรงตำแหน่งจะสิ้นสุดลงเมื่อครบระยะเวลาสามและหกปีแรกที่กล่าวถึงข้างต้น โดยการจับสลากโดยเลขาธิการสหประชาชาติทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก

๓. ให้สมาชิกของศาลคงปฏิบัติหน้าที่ของตนจนกว่าจะมีผู้มารับตำแหน่งแทน แม้จะมีการรับตำแหน่งแทนสมาชิกของศาลจะต้องดำเนินกระบวนการซึ่งเริ่มต้นไว้ก่อนวันที่จะมีผู้มารับตำแหน่งแทนจนแล้วเสร็จ

๔. ในกรณีที่สมาชิกของศาลลาออก ให้ส่งหนังสือลาออกถึงประธานศาล ตำแหน่งจะว่างลงเมื่อได้รับหนังสือนั้น

ข้อ ๖
ตำแหน่งว่าง

๑. ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามระเบียบวิธีเดียวกันกับที่ใช้ในการเลือกตั้งครั้งแรกภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติต่อไปนี้ ภายในหนึ่งเดือนจากที่มีตำแหน่งว่างให้นายทะเบียนออกคำเชิญตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๔ ของภาคผนวกนี้ และให้ประธานศาลกำหนดวันเลือกตั้งหลังจากการปรึกษาหารือกับรัฐภาคี

๒. ให้สมาชิกของศาลที่ได้รับเลือกตั้งแทนสมาชิกที่วาระการดำรงตำแหน่งยังไม่สิ้นสุด ดำรงตำแหน่งในวาระที่เหลือของสมาชิกคนก่อน

ข้อ ๗
กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกัน

๑. สมาชิกของศาลไม่อาจใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองหรือทางการบริหาร หรือเข้าร่วมอย่างแข็งขันหรือมีผลประโยชน์ทางการเงินในการปฏิบัติการของวิสาหกิจที่เกี่ยวกับการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในทะเลหรือพื้นดินท้องทะเลหรือการใช้ทะเลหรือพื้นดินท้องทะเลทางพาณิชย์อื่นๆ

๒. สมาชิกของศาลไม่อาจกระทำการเป็นตัวแทน ที่ปรึกษา หรือทนายในคดีใดๆ

๓. ให้ยุติข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้โดยการวินิจฉัยของเสียงข้างมากของสมาชิกอื่นๆ ของศาลที่เข้าประชุม

ข้อ ๘
เงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าร่วมของสมาชิกในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด

๑. สมาชิกของศาลไม่อาจเข้าร่วมในการวินิจฉัยคดีซึ่งก่อนหน้านั้นตนเคยเข้าร่วมในฐานะเป็นตัวแทน ที่ปรึกษา หรือทนายแก่ฝ่ายหนึ่ง หรือในฐานะสมาชิกของศาลภายในหรือศาลระหว่างประเทศหรือคณะตุลาการ หรือในฐานะอื่นใด

๒. ถ้าด้วยเหตุผลพิเศษบางประการ สมาชิกของศาลพิจารณาเห็นว่าตนไม่ควรเข้าร่วมในการวินิจฉัยคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ให้แจ้งให้ประธานศาลทราบตามนั้น

๓. ถ้าประธานพิจารณาเห็นว่า ด้วยเหตุผลพิเศษบางประการ สมาชิกคนหนึ่งของศาลไม่ควรนั่งพิจารณาคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ให้ประธานแจ้งให้สมาชิกทราบตามนั้น

๔. ให้ยุติข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้โดยการวินิจฉัยของเสียงข้างมากของสมาชิกอื่นๆ ของศาลที่เข้าประชุม

ข้อ ๙
ผลของการเลิกปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

ถ้าสมาชิกอื่นของศาลมีความเห็นโดยเอกฉันท์ว่า สมาชิกได้เลิกปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ประธานศาลประกาศให้ที่นั่งว่าง

ข้อ ๑๐
เอกสิทธิและความคุ้มกัน

ให้สมาชิกของศาลอุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูตเมื่อปฏิบัติหน้าที่ของศาล

ข้อ ๑๑

คำสัตย์ปฏิญาณของสมาชิก

ก่อนเริ่มรับหน้าที่ของตน ให้สมาชิกทุกคนของศาล กระทำสัตย์ปฏิญาณในการประชุมเปิดว่าจะใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ลำเอียงและโดยสุจริตใจ

ข้อ ๑๒

ประธาน รองประธาน และนายทะเบียน

๑. ให้ศาลเลือกตั้งประธานและรองประธานโดยมีวาระสามปี ซึ่งอาจได้รับเลือกตั้งซ้ำ

๒. ให้ศาลแต่งตั้งนายทะเบียนของศาลและอาจจัดให้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อื่นๆ ตามที่จำเป็น

๓. ให้ประธานและนายทะเบียนพำนัก ณ ที่ตั้งของศาล

ข้อ ๑๓

องค์ประชุม

๑. ให้สมาชิกของศาลเท่าที่พร้อมทั้งหมดเข้านั่งพิจารณา องค์ประชุมของสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจำนวน ๑๑ คน จะประกอบเป็นศาล

๒. ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๑๗ ของภาคผนวกนี้ ให้ศาลพิจารณากำหนดว่าสมาชิกใดพร้อมที่จะประกอบเป็นศาลเพื่อพิจารณาข้อพิพาทเรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิผลขององค์คณะตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๔ และ ๑๕ ของภาคผนวกนี้

๓. ให้ศาลพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทและคำร้องทั้งหมดที่เสนอต่อศาล เว้นแต่ในกรณีที่ข้อ ๑๔ ของภาคผนวกนี้ใช้บังคับหรือฝ่ายต่างๆ ร้องขอให้ดำเนินการตามข้อ ๑๕ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๑๔

องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

ให้จัดตั้งองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลขึ้นตามบทบัญญัติของตอนที่ ๔ ของภาคผนวกนี้ ให้เขตอำนาจ อำนาจและหน้าที่ขององค์คณะเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕

ข้อ ๑๕

องค์คณะพิเศษ

๑. ศาลอาจจัดตั้งองค์คณะซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งสามคนหรือมากกว่า ตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อดำเนินการกับข้อพิพาทเฉพาะประเภท

๒. ให้ศาลจัดตั้งองค์คณะที่ดำเนินการกับข้อพิพาทเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งได้เสนอต่อศาลหากฝ่ายต่างๆ ร้องขอเช่นนั้น ให้ศาลเป็นผู้พิจารณากำหนดองค์ประกอบขององค์คณะเช่นว่าด้วยความเห็นชอบของฝ่ายต่างๆ

๓. เพื่อความรวดเร็วในการงาน ให้ศาลจัดตั้งองค์คณะที่ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งห้าคนทุกปี ซึ่งอาจพิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาทโดยวิธีพิจารณาความอย่างรวบรัด ให้เลือกสรรสมาชิกสำรองสองคนเพื่อเข้ารับหน้าที่แทนสมาชิกที่ไม่สามารถร่วมในกระบวนพิจารณาเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้

๔. ให้องค์คณะที่จัดตั้งขึ้นตามข้อนี้เป็นผู้พิจารณาและวินิจฉัยข้อพิพาท หากฝ่ายต่างๆ ร้องขอเช่นนั้น

๕. คำตัดสินที่ให้โดยองค์คณะที่จัดตั้งขึ้นตามข้อนี้และข้อ ๑๔ ของภาคผนวกนี้ ให้ถือว่าเป็นคำตัดสินที่ให้โดยศาล

ข้อ ๑๖
หลักเกณฑ์ของศาล

ให้ศาลวางกรอบหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาลจะต้องวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความ

ข้อ ๑๗
สัญชาติของสมาชิก

๑. ให้สมาชิกของศาลที่มีสัญชาติของฝ่ายในข้อพิพาทยังคงมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในฐานะสมาชิกของศาล

๒. ขณะพิจารณาข้อพิพาท ถ้าศาลมีสมาชิกคนหนึ่งที่มีสัญชาติของฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทรวมอยู่ในองค์คณะ ฝ่ายอื่นจะเลือกบุคคลหนึ่งเข้าร่วมในฐานะสมาชิกของศาลก็ได้

๓. ขณะพิจารณาข้อพิพาท ถ้าศาลไม่มีสมาชิกที่มีสัญชาติของฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทรวมอยู่ในองค์คณะ แต่ละฝ่ายจะเลือกบุคคลหนึ่งเข้าร่วมในฐานะสมาชิกของศาลก็ได้

๔. ข้อนี้ใช้กับองค์คณะที่กล่าวถึงในข้อ ๑๔ และ ๑๕ ของภาคผนวกนี้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธาน โดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ขอให้สมาชิกของศาลที่ประกอบเป็นองค์คณะที่ระบุไว้ จำนวนมากเท่าที่จำเป็น สละที่นั่งแก่สมาชิกของศาลที่มีสัญชาติของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเมื่อทำเช่นนั้นไม่ได้หรือหากบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถเข้าร่วมการพิจารณาได้ ก็ให้สละที่นั่งแก่สมาชิกที่ฝ่ายต่างๆ เลือกเป็นพิเศษ

๕. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติข้างต้น ถ้ามีหลายฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกันให้ถือว่าฝ่ายเหล่านั้นเป็นฝ่ายเดียวเท่านั้น ให้ระงับข้อสงสัยในประเด็นนี้โดยการวินิจฉัยของศาล

๖. ให้สมาชิกที่ได้รับเลือกตามวรรค ๒, ๓ และ ๔ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๒, ๘ และ ๑๑ ของภาคผนวกนี้ ให้สมาชิกเหล่านั้นเข้าร่วมในการวินิจฉัยโดยมีความเสมอภาคอย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับสมาชิกอื่น

ข้อ ๑๘

ค่าตอบแทนของสมาชิก

๑. ให้สมาชิกของศาลที่ได้รับเลือกตั้งแต่ละคนได้รับเงินตอบแทนประจำปีและเงินตอบแทนพิเศษสำหรับแต่ละวันที่ปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยมีเงื่อนไขว่าจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายให้สมาชิกเป็นเงินตอบแทนพิเศษในปีหนึ่งจะต้องไม่เกินจำนวนเงินตอบแทนประจำปี

๒. ให้ประธานได้รับเงินตอบแทนประจำปีเป็นพิเศษ

๓. ให้รองประธานได้รับเงินตอบแทนพิเศษสำหรับแต่ละวันที่ทำหน้าที่เป็นประธาน

๔. ให้สมาชิกที่ได้รับเลือกตามข้อ ๑๗ ของภาคผนวกนี้ นอกเหนือจากสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งของศาล ได้รับเงินชดเชยสำหรับแต่ละวันที่ปฏิบัติหน้าที่ของตน

๕. ให้พิจารณากำหนดเงินเดือน เงินตอบแทน และเงินชดเชยในที่ประชุมของรัฐภาคีเป็นครั้งคราว โดยคำนึงถึงปริมาณงานของศาล จะไม่มีการลดเงินดังกล่าวลงระหว่างวาระการดำรงตำแหน่ง

๖. ให้พิจารณากำหนดเงินเดือนของนายทะเบียนในที่ประชุมของรัฐภาคีตามข้อเสนอของศาล

๗. ข้อบังคับซึ่งที่ประชุมของรัฐภาคีรับเอา จะต้องกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับเงินบำนาญที่อาจให้แก่สมาชิกของศาลและนายทะเบียน และเงื่อนไขที่สมาชิกของศาลและนายทะเบียนจะได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางคืน

๘. เงินเดือน เงินตอบแทน และเงินชดเชยจะปลอดจากการเก็บภาษีทั้งปวง

ข้อ ๑๙

ค่าใช้จ่ายของศาล

๑. ให้รัฐภาคีและองค์กรรับภาระค่าใช้จ่ายของศาลตามข้อกำหนดและวิธีการที่จะวินิจฉัยในที่ประชุมของรัฐภาคี

๒. เมื่อองคภาวะหนึ่งนอกเหนือจากรัฐภาคีหรือองค์กรเป็นฝ่ายในคดีที่เสนอต่อศาล ให้ศาลกำหนดจำนวนเงินซึ่งฝ่ายนั้นต้องชำระเป็นค่าใช้จ่ายของศาล

ตอนที่ ๒ อำนาจหน้าที่

ข้อ ๒๐

การเข้าถึงศาล

๑. ศาลจะต้องเปิดสำหรับรัฐภาคี

๒. ศาลจะต้องเปิดสำหรับองคภาวะนอกเหนือจากรัฐภาคีในคดีที่บัญญัติไว้อย่างชัดแจ้งในภาค ๑๑ หรือในคดีที่เสนอต่อศาลตามความตกลงอื่นใดที่ให้ศาลมีเขตอำนาจโดยได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายในคดีนั้น

ข้อ ๒๑
เขตอำนาจ

เขตอำนาจของศาลครอบคลุมถึงข้อพิพาทและคำร้องทั้งปวงที่เสนอต่อศาลตามอนุสัญญานี้ และเรื่องทั้งปวงที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในความตกลงอื่นใดที่ให้ศาลมีเขตอำนาจ

ข้อ ๒๒
การเสนอข้อพิพาทภายใต้ความตกลงอื่น ๆ

ถ้าทุกภาคีในสนธิสัญญาหรืออนุสัญญาที่มีผลใช้บังคับอยู่แล้วและที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงได้ตกลงกัน ข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญาหรืออนุสัญญาดังกล่าวจะเสนอต่อศาลโดยสอดคล้องกับความตกลงเช่นว่าก็ได้

ข้อ ๒๓
กฎหมายที่ใช้บังคับ

ให้ศาลวินิจฉัยข้อพิพาทและคำร้องทั้งปวงตามข้อ ๒๙๓

ตอนที่ ๓ วิธีพิจารณาความ

ข้อ ๒๔
การฟ้องคดี

๑. ให้เสนอข้อพิพาทต่อศาล โดยการแจ้งให้ทราบถึงความตกลงพิเศษหรือโดยคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วแต่กรณี โดยส่งไปยังนายทะเบียน ในทั้งสองกรณี ให้ระบุเรื่องที่เป็นข้อพิพาทและฝ่ายพิพาท

๒. ให้นายทะเบียนแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบโดยทันทีถึงความตกลงพิเศษหรือคำร้อง

๓. ให้นายทะเบียนแจ้งให้รัฐภาคีทุกรัฐทราบด้วย

ข้อ ๒๕
มาตรการชั่วคราว

๑. ให้ศาลและองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลมีอำนาจในการกำหนดมาตรการชั่วคราวตามข้อ ๒๙๐

๒. ถ้าศาลไม่อยู่ในสมัยพิจารณาหรือจำนวนสมาชิกไม่เพียงพอที่จะประกอบเป็นองค์ประชุมให้องค์คณะที่ใช้วิธีพิจารณาความอย่างรวบรัดซึ่งตั้งขึ้นตามข้อ ๑๕ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้เป็นผู้กำหนดมาตรการชั่วคราว แม้จะมีข้อ ๑๕ วรรค ๔ ของภาคผนวกนี้ มาตรการชั่วคราวเช่นว่าอาจกำหนดขึ้นตามคำร้องขอของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อพิพาท ศาลมีอำนาจทบทวนและปรับปรุงมาตรการชั่วคราวดังกล่าวได้

ข้อ ๒๖
การพิจารณาคดี

๑. ให้การพิจารณาคดีอยู่ในความควบคุมของประธาน หรือรองประธานในกรณีที่ประธานไม่สามารถมาเป็นประธานได้ ถ้าทั้งประธานและรองประธานไม่สามารถมาทำหน้าที่ได้ ให้ผู้พิพากษาอาวุโสที่มาร่วมพิจารณาคดีในศาลเป็นประธาน

๒. การพิจารณาคดีจะต้องทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ศาลจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น หรือเว้นแต่ฝ่ายต่างๆ เรียกร้องไม่ให้สาธารณชนเข้าฟัง

ข้อ ๒๗
การดำเนินคดี

ให้ศาลวางระเบียบสำหรับการดำเนินคดี กำหนดรูปแบบและเวลาที่แต่ละฝ่ายต้องสรุปคำแถลงของตน และเตรียมการทั้งปวงที่เกี่ยวเนื่องกับการสืบพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘
การไม่มาต่อสู้คดี

เมื่อฝ่ายหนึ่งไม่มาปรากฏตัวต่อศาล หรือไม่ต่อสู้คดีของตน อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ดำเนินคดีต่อไปและมีคำวินิจฉัย การที่ฝ่ายหนึ่งไม่มาหรือไม่ต่อสู้คดีของตนจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดี ก่อนที่ศาลจะวินิจฉัยศาลไม่เพียงแต่จะต้องแน่ใจว่าตนมีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทเท่านั้น แต่จะต้องแน่ใจด้วยว่าข้อเรียกร้องนั้นมีมูลความจริงและพื้นฐานทางกฎหมายเพียงพอ

ข้อ ๒๙
เสียงข้างมากสำหรับการวินิจฉัย

๑. ให้วินิจฉัยปัญหาทั้งปวงโดยเสียงข้างมากของสมาชิกของศาลที่เข้าร่วมพิจารณา

๒. ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานหรือสมาชิกของศาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนประธานออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๐
คำตัดสิน

๑. คำตัดสินจะต้องระบุถึงเหตุผลที่เป็นพื้นฐานในการตัดสิน

๒. คำตัดสินจะต้องระบุชื่อสมาชิกของศาลที่เข้าร่วมในการวินิจฉัย

๓. ถ้าคำตัดสินทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ได้รับเสียงเป็นเอกฉันท์จากสมาชิกของศาล สมาชิกมีสิทธิให้ความเห็นต่างหาก

๔. ให้ประธานและนายทะเบียนลงนามคำตัดสิน ให้อ่านคำตัดสินในศาลโดยเปิดเผย เมื่อได้แจ้งให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาททราบตามควรแล้ว

ข้อ ๓๑
คำขอเข้าร้องสอด

๑. ถ้ารัฐภาคีพิจารณาว่าตนมีผลประโยชน์ทางกฎหมายซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยในข้อพิพาท รัฐภาคีอาจยื่นคำขอต่อศาลเพื่อให้ได้รับอนุญาตเข้าร้องสอด

๒. ให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยคำขอนี้

๓. ถ้าคำขอเข้าร้องสอดได้รับอนุมัติ ให้คำวินิจฉัยของศาลในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้นมีผลผูกพันรัฐภาคีที่เข้าร้องสอดเท่าที่คำวินิจฉัยมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องซึ่งรัฐภาคีนั้นร้องสอด

ข้อ ๓๒
สิทธิเข้าร้องสอดในกรณีของการตีความหรือการใช้บังคับ

๑. เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้ ให้นายทะเบียนแจ้งรัฐภาคีทุกรัฐให้ทราบทันที

๒. เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงระหว่างประเทศตามข้อ ๒๑ หรือ ๒๒ ของภาคผนวกนี้ ให้นายทะเบียนแจ้งให้ทุกฝ่ายในความตกลงทราบ

๓. ทุกฝ่ายที่กล่าวถึงในวรรค ๑ และ ๒ มีสิทธิเข้าร้องสอดในกระบวนพิจารณาถ้ามีการใช้สิทธินี้ การตีความที่ให้ในคำตัดสินจะมีผลผูกพันทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อ ๓๓
การถึงที่สุดและผลผูกพันของคำวินิจฉัย

๑. คำวินิจฉัยของศาลถือว่าถึงที่สุดและทุกฝ่ายในข้อพิพาทต้องปฏิบัติตาม

๒. คำวินิจฉัยมีผลผูกพันเฉพาะฝ่ายต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทเฉพาะเรื่องนั้น

๓. ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับความหมายหรือขอบเขตของคำวินิจฉัย ให้ศาลอธิบายคำวินิจฉัยตามคำขอของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๓๔
ค่าใช้จ่าย

ให้แต่ละฝ่ายรับภาระค่าใช้จ่ายของตนเอง เว้นแต่ศาลจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

ตอนที่ ๔ องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเล

ข้อ ๓๕
องค์ประกอบ

๑. ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลที่กล่าวถึงในข้อ ๑๔ ของภาคผนวกนี้ประกอบด้วยสมาชิก ๑๑ คน ซึ่งคัดเลือกมาโดยเสียงข้างมากของสมาชิกของศาลที่ได้รับเลือกตั้งจากบรรดาสมาชิกดังกล่าว

๒. ในการคัดเลือกสมาชิกองค์คณะ จะต้องประกันว่ามีตัวแทนของระบบกฎหมายสำคัญของโลกและมีการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม สมัชชาขององค์กรอาจรับเอาข้อเสนอแนะซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการมีผู้แทนและการแจกกระจายเช่นว่า

๓. สมาชิกองค์คณะจะได้รับคัดเลือกทุกสามปีและอาจได้รับคัดเลือกเป็นวาระที่สอง

๔. องค์คณะจะเลือกตั้งประธานจากบรรดาสมาชิกขององค์คณะ ประธานจะดำรงตำแหน่งในวาระขององค์คณะที่ได้รับการคัดเลือก

๕. ถ้ากระบวนพิจารณายังค้างอยู่เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสามปีที่องค์คณะได้รับการคัดเลือก ให้องค์คณะในองค์ประกอบเดิมดำเนินกระบวนพิจารณาให้เสร็จสิ้น

๖. ถ้ามีตำแหน่งว่างขึ้นในองค์คณะ ให้ศาลคัดเลือกผู้รับช่วงตำแหน่งจากบรรดาสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งของตน โดยให้ดำรงตำแหน่งในวาระที่เหลือของสมาชิกคนก่อน

๗. สมาชิกที่ศาลคัดเลือกจำนวนเจ็ดคนจะประกอบเป็นองค์ประชุมขององค์คณะ

ข้อ ๓๖
องค์คณะเฉพาะกิจ

๑. ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลจัดตั้งองค์คณะเฉพาะกิจขึ้น ประกอบด้วยสมาชิกสามคนขององค์คณะแรก เพื่อดำเนินการกับข้อพิพาทเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอต่อตนตามข้อ ๑๘๘ วรรค ๑ (บี) ให้องค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลพิจารณากำหนดองค์ประกอบขององค์คณะดังกล่าว โดยความเห็นชอบของฝ่ายต่างๆ

๒. ถ้าฝ่ายต่างๆ ตกลงกันไม่ได้เกี่ยวกับองค์ประกอบขององค์คณะเฉพาะกิจ ให้แต่ละฝ่ายในข้อพิพาทแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน และให้ฝ่ายต่างๆ แต่งตั้งสมาชิกคนที่สามด้วยการตกลงกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ หรือถ้าฝ่ายใดไม่แต่งตั้ง ให้ประธานองค์คณะว่าด้วยข้อพิพาทพื้นดินท้องทะเลแต่งตั้งจากสมาชิกขององค์คณะโดยพลัน หลังจากปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ

๓. สมาชิกองค์คณะเฉพาะกิจต้องไม่ทำงานให้กับหรือมีสัญชาติของฝ่ายใดในข้อพิพาท

ข้อ ๓๗
การเข้าถึง

องค์คณะจะต้องเปิดสำหรับรัฐภาคี องค์กร และองคภาวะอื่นๆ ที่กล่าวถึงในภาค ๑๑ ตอนที่ ๕

ข้อ ๓๘
กฎหมายที่ใช้บังคับ

นอกเหนือจากบทบัญญัติของข้อ ๒๙๓ แล้ว ให้องค์คณะใช้

(เอ) หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการขององค์กรที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญานี้ และ

(บี) ข้อกำหนดของสัญญาเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเหล่านั้น

ข้อ ๓๙
การบังคับใช้คำวินิจฉัยขององค์คณะ

คำวินิจฉัยขององค์คณะจะบังคับใช้ในดินแดนของรัฐภาคีต่างๆ ได้ในลักษณะเดียวกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลสูงสุดของรัฐภาคีซึ่งจะต้องมีการบังคับคดีในดินแดนของตน

ข้อ ๔๐
การใช้ตอนอื่นของภาคผนวกนี้

๑. ตอนอื่นของภาคผนวกนี้ที่ไม่ขัดกับตอนนี้ใช้บังคับได้กับองค์คณะ

๒. ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์คณะที่เกี่ยวข้องกับความเห็นแนะนำ ให้องค์คณะใช้แนวทางตามบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่อศาลในขอบเขตซึ่งองค์คณะยอมรับให้ใช้ได้

ตอนที่ ๕ ข้อแก้ไข

ข้อ ๔๑
ข้อแก้ไข

๑. ข้อแก้ไขภาคผนวกนี้ นอกจากข้อแก้ไขตอนที่ ๔ อาจรับเอาได้ตามข้อ ๓๑๓ หรือโดยฉันทามติในที่ประชุมซึ่งมีขึ้นตามอนุสัญญานี้เท่านั้น

๒. ข้อแก้ไขตอนที่ ๔ อาจรับเอาได้ตามข้อ ๓๑๔ เท่านั้น

๓. ศาลอาจเสนอข้อแก้ไขธรรมนูญนี้ตามที่ตนพิจารณาว่าจำเป็น โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐภาคีเพื่อให้พิจารณาโดยสอดคล้องกับวรรค ๑ และ ๒

ภาคผนวก ๗
อนุญาโตตุลาการ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
การเริ่มกระบวนพิจารณา

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของภาค ๑๕ ฝ่ายใดในข้อพิพาทอาจเสนอข้อพิพาทเข้าสู่วิธีพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการที่บัญญัติไว้ในภาคผนวกนี้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาท ให้แนบคำแถลงเกี่ยวกับการอ้างสิทธิและมูลเหตุที่เป็นพื้นฐานไปกับหนังสือแจ้งด้วย

ข้อ ๒
บัญชีรายชื่ออนุญาโตตุลาการ

๑. ให้เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่ออนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีทุกรัฐจะมีสิทธิเสนอชื่ออนุญาโตตุลาการสี่คน แต่ละคนจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ในกิจการทางทะเลและมีชื่อเสียงดีที่สุดในด้านความเป็นธรรม ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอจะประกอบเป็นบัญชีรายชื่อ

๒. เมื่อใดก็ตามที่อนุญาโตตุลาการที่รัฐภาคีเสนอในบัญชีรายชื่อนั้นมีจำนวนน้อยกว่าสี่คน รัฐภาคีนั้นจะมีสิทธิในการเสนอชื่อเพิ่มตามความจำเป็น

๓. ชื่อของอนุญาโตตุลาการจะยังคงอยู่ในบัญชีรายชื่อจนกว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นผู้เสนอจะถอนชื่อออก โดยมีเงื่อนไขว่าอนุญาโตตุลาการนั้นจะยังคงทำหน้าที่อยู่ในศาลอนุญาโตตุลาการที่ตนได้รับการแต่งตั้งเข้ามาจนกว่ากระบวนพิจารณาในศาลอนุญาโตตุลาการนั้นจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๓
การจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของกระบวนพิจารณาตามภาคผนวกนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้จัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการขึ้นดังต่อไปนี้

(เอ) ภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (จี) ให้ศาลอนุญาโตตุลาการประกอบด้วยสมาชิกห้าคน

(บี) ให้ฝ่ายที่เริ่มกระบวนพิจารณาแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน โดยควรจะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ซึ่งอาจเป็นคนชาติของตน การแต่งตั้งดังกล่าวจะต้องรวมอยู่ในหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้

(ซี) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ให้อีกฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน โดยควรจะเลือกจากบัญชีรายชื่อนั้นซึ่งอาจเป็นคนชาติของตน ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลานั้น ฝ่ายที่เริ่มกระบวนพิจารณาอาจร้องขอให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลานั้น

(ดี) ให้สมาชิกอีกสามคนได้รับการแต่งตั้งโดยการตกลงกันระหว่างฝ่ายต่างๆ สมาชิกดังกล่าวควรจะได้รับเลือกจากบัญชีรายชื่อและจะต้องเป็นคนชาติของรัฐที่สาม เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทแต่งตั้งประธานศาลอนุญาโตตุลาการจากสมาชิกสามคนนั้น ถ้าภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ฝ่ายต่างๆ ไม่สามารถบรรลุความตกลงในเรื่องการแต่งตั้งสมาชิกคนหนึ่งหรือหลายคนของศาล ซึ่งต้องได้รับการแต่งตั้งโดยการตกลงกัน หรือในเรื่องการแต่งตั้งประธาน การแต่งตั้งที่ค้างอยู่ให้กระทำตามอนุวรรค (อี) เมื่อฝ่ายในข้อพิพาทร้องขอ การร้องขอเช่นว่าจะต้องกระทำภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลา ๖๐ วันที่กล่าวถึงข้างต้น

(อี) เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันว่าการแต่งตั้งตามอนุวรรค (ซี) และ (ดี) จะต้องกระทำโดยบุคคลหรือรัฐที่สามที่ฝ่ายต่างๆ เลือก ให้ประธานศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศทำการแต่งตั้งที่จำเป็น ถ้าประธานไม่สามารถปฏิบัติตามอนุวรรคนี้หรือเป็นคนชาติของฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท ให้กระทำโดยสมาชิกอาวุโสรองลงมาของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศที่อยู่ในขณะนั้นและไม่ได้เป็นคนชาติของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้การแต่งตั้งที่กล่าวถึงในอนุวรรคนี้กระทำจากบัญชีรายชื่อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับการร้องขอและโดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ สมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นจะต้องมีสัญชาติต่างกันและต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ มีถิ่นที่อยู่ตามปกติในดินแดนของ หรือเป็นคนชาติของ ฝ่ายใดในข้อพิพาท

(เอฟ) ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามวิธีกำหนดไว้ในการแต่งตั้งครั้งแรก

(จี) ให้ฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกันร่วมกันแต่งตั้งสมาชิกของศาลหนึ่งคน โดยการตกลงกัน เมื่อมีหลายฝ่ายที่มีผลประโยชน์ต่างกัน หรือเมื่อตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ ให้แต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิกของศาลหนึ่งคน จำนวนสมาชิกของศาลที่ฝ่ายต่างๆ แต่งตั้งแยกกันจะต้องน้อยกว่าจำนวนสมาชิกของศาลที่ฝ่ายต่างๆ แต่งตั้งร่วมกันหนึ่งคนเสมอ

(เอช) ในข้อพิพาทที่เกี่ยวพันมากกว่าสองฝ่าย ให้ใช้บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ข้อ ๔
หน้าที่ของศาลอนุญาโตตุลาการ

ให้ศาลอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓ ของภาคผนวกนี้ปฏิบัติหน้าที่ตามภาคผนวกนี้และบทบัญญัติอื่นๆ ของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕
วิธีพิจารณา

เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้ศาลอนุญาโตตุลาการกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง โดยทำให้แต่ละฝ่ายแน่ใจว่าจะมีโอกาสเต็มที่ที่จะได้รับการรับฟังและที่จะเสนอคดีของตน

ข้อ ๖
หน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาท

ฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาทจะต้องอำนวยความสะดวกแก่การทำงานของศาลอนุญาโตตุลาการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยสอดคล้องกับกฎหมายของตนและโดยการใช้วิธีการทั้งปวงที่ตนมี จะต้อง

(เอ) จัดหาเอกสาร สิ่งอำนวยความสะดวกและข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้แก่ศาล และ

(บี) ให้ศาล เมื่อจำเป็น สามารถเรียกพยานหรือผู้เชี่ยวชาญและรับหลักฐานจากบุคคลเหล่านั้น รวมทั้งการเผชิญสืบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับคดี

ข้อ ๗
ค่าใช้จ่าย

ให้ฝ่ายต่าง ๆ ในข้อพิพาทรับภาระค่าใช้จ่ายของศาลรวมทั้งค่าตอบแทนของสมาชิกศาลตามส่วนที่เท่ากัน เว้นแต่ศาลอนุญาโตตุลาการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นเนื่องจากพฤติการณ์เฉพาะแห่งคดี

ข้อ ๘
เสียงข้างมากที่จำเป็นสำหรับการวินิจฉัย

การวินิจฉัยของศาลอนุญาโตตุลาการจะต้องกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิก การขาดหรือการงดออกเสียงของสมาชิกน้อยกว่ากึ่งหนึ่งจะไม่เป็นอุปสรรคต่อศาลในการบรรลุการวินิจฉัย ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙
การไม่มาปรากฏตัว

ถ้าฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทไม่มาปรากฏตัวต่อศาลอนุญาโตตุลาการหรือไม่ต่อสู้คดีของตน อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไปและมีคำชี้ขาด การที่ฝ่ายหนึ่งไม่มาปรากฏตัวหรือการไม่ต่อสู้คดี จะไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนพิจารณา ก่อนที่จะมีคำชี้ขาด ศาลอนุญาโตตุลาการไม่เพียงแต่จะต้องแน่ใจว่าตนมีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทเท่านั้น แต่จะต้องแน่ใจด้วยว่าข้อเรียกร้องนั้นมีมูลความจริงและพื้นฐานทางกฎหมายเพียงพอ

ข้อ ๑๐
คำชี้ขาด

คำชี้ขาดของศาลอนุญาโตตุลาการจะต้องจำกัดอยู่ในเนื้อเรื่องของข้อพิพาท และระบุถึงเหตุผลที่เป็นพื้นฐานของคำชี้ขาด คำชี้ขาดจะต้องระบุชื่อของสมาชิกที่ได้ร่วมชี้ขาดและวันที่ชี้ขาด สมาชิกของศาลจะทำความเห็นต่างหากหรือความเห็นแย้งแนบคำชี้ขาดก็ได้

ข้อ ๑๑
การถึงที่สุดของคำชี้ขาด

คำชี้ขาดให้ถือว่าถึงที่สุดและไม่มีการอุทธรณ์ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทได้ตกลงล่วงหน้าในเรื่องวิธีดำเนินการอุทธรณ์ ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาด

ข้อ ๑๒
การตีความหรือการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำชี้ขาด

๑. ข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทในเรื่องการตีความหรือวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามคำชี้ขาดอาจเสนอโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต่อศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งได้ทำคำชี้ขาดเพื่อวินิจฉัยเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างในศาลตามวิธีที่บัญญัติไว้ในการแต่งตั้งสมาชิกของศาลครั้งแรก

๒. ข้อขัดแย้งเช่นว่าอาจเสนอต่อศาลหรือคณะตุลาการอื่นตามข้อ ๒๘๗ โดยการตกลงของทุกฝ่ายในข้อพิพาท

ข้อ ๑๓
การใช้บังคับกับองคภาวะอื่นนอกจากรัฐภาคี

บทบัญญัติของภาคผนวกนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อพิพาทที่เกี่ยวพันกับองคภาวะอื่นนอกจากรัฐภาคี

ภาคผนวก ๘
อนุญาโตตุลาการพิเศษ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
การเริ่มกระบวนพิจารณา

ภายใต้บังคับแห่งภาค ๑๕ ฝ่ายใดๆ ในข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับข้อต่างๆ ของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับ (๑) การประมง (๒) การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล (๓) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล หรือ (๔) การเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและการทิ้งเท อาจเสนอข้อพิพาทเข้าสู่วิธีพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการพิเศษที่บัญญัติไว้ในภาคผนวกนี้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายอื่นๆ ในข้อพิพาท ให้แนบคำแถลงเกี่ยวกับการอ้างสิทธิและมูลเหตุที่เป็นพื้นฐานไปกับหนังสือแจ้งด้วย

ข้อ ๒
บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

๑. ให้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาเกี่ยวกับ (๑) การประมง (๒) การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล (๓) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล และ (๔) การเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและจากการทิ้งเท

๒. ให้จัดทำและเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในด้านการประมง โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ในด้านการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยโครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติ ในด้านการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลโดยคณะกรรมาธิการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล ในด้านการเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและจากการทิ้งเท โดยองค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ หรือในแต่ละกรณีโดยหน่วยงานย่อยที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์การ โครงการหรือคณะกรรมาธิการเช่นว่าได้มอบหมายหน้าที่นี้ให้ปฏิบัติ

๓. รัฐภาคีทุกรัฐมีสิทธิเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญสองคนในแต่ละสาขาซึ่งเป็นผู้มีความสามารถเป็นที่ปรากฏและยอมรับทั่วไปในด้านกฎหมาย วิทยาศาสตร์หรือเทคนิคของสาขาดังกล่าว และเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงดีที่สุดในด้านความเป็นธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต ชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอในแต่ละสาขาจะประกอบเป็นบัญชีรายชื่อในสาขานั้นๆ

๔. เมื่อใดก็ตามที่ผู้เชี่ยวชาญที่รัฐภาคีเสนอในบัญชีรายชื่อนั้นมีจำนวนน้อยกว่าสองคน รัฐภาคีนั้นจะมีสิทธิในการเสนอชื่อเพิ่มตามความจำเป็น

๕. ชื่อของผู้เชี่ยวชาญจะยังคงอยู่ในบัญชีรายชื่อจนกว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นผู้เสนอจะถอนชื่อออกโดยมีเงื่อนไขว่าผู้เชี่ยวชาญนั้นจะยังคงทำหน้าที่อยู่ในศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษซึ่งตนได้รับการแต่งตั้งเข้ามาจนกว่ากระบวนพิจารณาในศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษนั้นจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๓
การจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของกระบวนพิจารณาตามภาคผนวกนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้จัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษขึ้นดังต่อไปนี้

(เอ) ภายใต้บังคับแห่งอนุวรรค (จี) ให้ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษประกอบด้วยสมาชิกห้าคน

(บี) ให้ฝ่ายที่เริ่มกระบวนพิจารณาแต่งตั้งสมาชิกสองคน โดยควรจะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมหรือบัญชีต่างๆ ที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในข้อพิพาท ซึ่งหนึ่งในสมาชิกอาจเป็นคนชาติของตน การแต่งตั้งจะต้องรวมอยู่ในหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้

(ซี) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ให้อีกฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาทแต่งตั้งสมาชิกสองคนโดยควรจะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมหรือบัญชีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในข้อพิพาท ซึ่งหนึ่งในสมาชิกอาจเป็นคนชาติของตน ถ้าไม่ได้กระทำการแต่งตั้งภายในระยะเวลานั้น ฝ่ายที่เริ่มกระบวนพิจารณาอาจร้องขอให้ทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) ภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลานั้น

(ดี) ให้ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทแต่งตั้งประธานศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษโดยการตกลงกันโดยควรจะเลือกจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมซึ่งต้องเป็นคนชาติของรัฐที่สาม เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ถ้าภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้ ฝ่ายต่างๆ ไม่สามารถบรรลุความตกลงในเรื่องการแต่งตั้งประธาน ให้กระทำการแต่งตั้งตามอนุวรรค (อี) เมื่อฝ่ายในข้อพิพาทร้องขอ การร้องขอเช่นว่าจะต้องกระทำภายในสองสัปดาห์นับจากสิ้นสุดระยะเวลา ๓๐ วัน ที่กล่าวข้างต้น

(อี) เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ตกลงกันว่าการแต่งตั้งจะต้องกระทำโดยบุคคลหรือรัฐที่สามที่ฝ่ายต่างๆ เลือกให้เลขาธิการสหประชาชาติทำการแต่งตั้งที่จำเป็นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับการร้องขอตามอนุวรรค (ซี) และ (ดี) การแต่งตั้งที่กล่าวถึงในอนุวรรคนี้ให้กระทำจากบัญชีรายชื่อที่เหมาะสมหรือบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวถึงในข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ และโดยการปรึกษาหารือกับฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทและองค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม สมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นจะต้องมีสัญชาติต่างกันและต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ มีถิ่นที่อยู่ตามปกติในดินแดนของ หรือเป็นคนชาติของฝ่ายใดในข้อพิพาท

(เอฟ) ให้แต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งที่ว่างตามวิธีกำหนดไว้ในการแต่งตั้งครั้งแรก

(จี) ให้ฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกันร่วมกันแต่งตั้งสมาชิกของศาลสองคนโดยการตกลงกัน เมื่อมีหลายฝ่ายที่มีผลประโยชน์ต่างกัน หรือเมื่อตกลงกันไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์อย่างเดียวกันหรือไม่ ให้แต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิกของศาลหนึ่งคน

(เอช) ในข้อพิพาทที่เกี่ยวพันมากกว่าสองฝ่าย ให้ใช้บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) ถึง (เอฟ) ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ข้อ ๔
บทบัญญัติทั่วไป

ภาคผนวก ๗ ข้อ ๔ ถึง ๑๓ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับกระบวนพิจารณาทางอนุญาโตตุลาการพิเศษตามภาคผนวกนี้

ข้อ ๕
การแสวงหาข้อเท็จจริง

๑. ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในเรื่อง (๑) การประมง (๒) การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล (๓) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล หรือ (๔) การเดินเรือ รวมถึงภาวะมลพิษจากเรือและจากการทิ้งเท อาจตกลงกันในเวลาใดก็ได้ที่จะร้องขอให้ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ ๓ ของภาคผนวกนี้ดำเนินการไต่สวนและชี้ข้อเท็จจริงที่ทำให้เกิดข้อพิพาทขึ้น

๒. เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงจากการแสวงหาของศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษที่กระทำการตามวรรค ๑ ให้ถือเป็นที่ยุติระหว่างฝ่ายต่างๆ

๓. ถ้าทุกฝ่ายในข้อพิพาทร้องขอ ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษอาจจัดทำข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นแต่เพียงพื้นฐานสำหรับการพิจารณาทบทวนโดยฝ่ายต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้เกิดข้อพิพาทขึ้นโดยไม่มีผลเป็นคำวินิจฉัย

๔. ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๒ ให้ศาลอนุญาโตตุลาการพิเศษกระทำการตามบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ภาคผนวก ๙
การเข้าร่วมขององค์การระหว่างประเทศ

•••••••••••••••••••••••••

ข้อ ๑
การใช้คำศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ ๓๐๕ และของภาคผนวกนี้ "องค์การระหว่างประเทศ" หมายถึง องค์การระหว่างรัฐบาลซึ่งรัฐต่างๆ จัดตั้งขึ้นและซึ่งรัฐสมาชิกได้โอนอำนาจหน้าที่ในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ รวมถึงอำนาจหน้าที่ในการเข้าทำสนธิสัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น

ข้อ ๒
การลงนาม

องค์การระหว่างประเทศอาจลงนามในอนุสัญญานี้ได้ถ้ารัฐสมาชิกข้างมากของตนเป็นผู้ลงนามในอนุสัญญานี้ ในขณะที่ลงนาม ให้องค์การระหว่างประเทศทำคำประกาศระบุเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ซึ่งรัฐสมาชิกผู้ลงนามได้โอนให้แก่องค์การนั้น และลักษณะกับขอบเขตของอำนาจหน้าที่นั้น

ข้อ ๓
การยืนยันเป็นทางการและภาคยานุวัติ

๑. องค์การระหว่างประเทศอาจมอบสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร หากรัฐสมาชิกข้างมากมอบหรือได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของตน

๒. ตราสารที่องค์การระหว่างประเทศมอบไว้จะต้องมีคำมั่นและคำประกาศที่ข้อ ๔ และ ๕ ของภาคผนวกนี้กำหนดไว้

ข้อ ๔
ขอบเขตของการเข้าร่วมและสิทธิและพันธกรณี

๑. สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศจะต้องมีคำมั่นยอมรับสิทธิและพันธกรณีของรัฐตามอนุสัญญานี้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐสมาชิกที่เป็นภาคีอนุสัญญานี้ได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่ตน

๒. องค์การระหว่างประเทศจะต้องเป็นภาคีอนุสัญญานี้ในขอบเขตที่องค์การมีอำนาจหน้าที่ตามคำประกาศการสื่อสารข้อสนเทศ หรือการแจ้งที่กล่าวถึงในข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้

๓. องค์การระหว่างประเทศเช่นว่าจะต้องใช้สิทธิและปฏิบัติตามพันธกรณีที่รัฐสมาชิกขององค์การผู้เป็นภาคีพึงมีตามอนุสัญญานี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐสมาชิกเหล่านั้นได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่ตน รัฐสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศนั้นจะต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่ซึ่งตนได้โอนให้แก่องค์การแล้ว

๔. ไม่ว่าในกรณีใดๆ การเข้าร่วมขององค์การระหว่างประเทศเช่นว่าจะต้องไม่ทำให้รัฐสมาชิกที่เป็นรัฐภาคีมีผู้แทนหรือสิทธิในการวินิจฉัยเพิ่มขึ้นจากที่พึงมีสิทธิ

๕. ไม่ว่าในกรณีใดๆ การเข้าร่วมขององค์การระหว่างประเทศเช่นว่าจะต้องไม่ก่อให้เกิดสิทธิตามอนุสัญญานี้แก่รัฐสมาชิกขององค์การที่ไม่ได้เป็นรัฐภาคีอนุสัญญานี้

๖. ในกรณีที่มีการขัดกันระหว่างพันธกรณีขององค์การระหว่างประเทศตามอนุสัญญานี้กับพันธกรณีขององค์การตามความตกลงก่อตั้งองค์การหรือตราสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การ ให้ถือตามพันธกรณีของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕
การประกาศ การแจ้ง และการสื่อสาร

๑. สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศจะต้องมีคำประกาศระบุเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่รัฐสมาชิกซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญานี้ได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์การ

๒. ในเวลาที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หรือในเวลาที่องค์การมอบสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร แล้วแต่กรณีใดจะมาทีหลัง รัฐสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศจะต้องทำคำประกาศระบุเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่ตนได้โอนอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์การ

๓. ให้สันนิษฐานว่ารัฐภาคีซึ่งเป็นรัฐสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศผู้เป็นภาคีอนุสัญญานี้มีอำนาจหน้าที่เหนือเรื่องทั้งปวงที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่รัฐเหล่านั้นไม่ได้ประกาศแจ้ง หรือสื่อสารเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการโอนอำนาจให้แก่องค์การตามข้อนี้

๔. ให้องค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกของตนที่เป็นรัฐภาคีแจ้งให้ผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้ทราบโดยพลันถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในการกระจายอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการโอนอำนาจหน้าที่ใหม่ซึ่งระบุไว้ในคำประกาศตามวรรค ๑ และ ๒

๕. รัฐภาคีอาจขอให้องค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกขององค์การที่เป็นรัฐภาคี จัดหาข้อสนเทศในเรื่องที่ว่าในระหว่างองค์การและรัฐสมาชิกขององค์การ ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาเฉพาะที่เกิดขึ้น ให้องค์การและรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องจัดหาข้อสนเทศนี้ให้ภายในระยะเวลาอันสมควร องค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกจะจัดหาข้อสนเทศนี้ให้โดยการริเริ่มของตนด้วยก็ได้

๖. การประกาศ การแจ้ง และการสื่อสารข้อสนเทศตามข้อนี้จะต้องระบุลักษณะและขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่ได้โอนให้

ข้อ ๖
ความรับผิดชอบและความรับผิด

๑. ภาคีผู้มีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้จะต้องมีความรับผิดชอบต่อการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีหรือการละเมิดอนุสัญญานี้ในลักษณะอื่นใด

๒. รัฐภาคีอาจขอข้อสนเทศในเรื่องที่ว่าผู้ใดมีความรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเฉพาะใดๆ จากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐสมาชิกขององค์การซึ่งเป็นรัฐภาคี องค์การและรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดหาข้อสนเทศนี้ให้ การไม่จัดหาข้อสนเทศนี้ให้ภายในระยะเวลาอันสมควร หรือการจัดหาข้อสนเทศที่ขัดแย้งกันให้จะมีผลเป็นความรับผิดทั้งร่วมกันและแยกกัน

ข้อ ๗
การระงับข้อพิพาท

๑. ในเวลาที่มอบสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร หรือในเวลาใดหลังจากนั้นให้องค์การระหว่างประเทศมีอิสระที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีที่กล่าวถึงในข้อ ๒๘๗ วรรค ๑ (เอ), (ซี) หรือ (ดี) เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ โดยวิธีการประกาศเป็นลายลักษณ์อักษร

๒. ภาค ๑๕ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อพิพาทระหว่างภาคีอนุสัญญานี้ ซึ่งภาคีหนึ่งหรือมากกว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศ

๓. เมื่อองค์การระหว่างประเทศและรัฐสมาชิกของตนหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เป็นฝ่ายร่วมในข้อพิพาทหรือเป็นฝ่ายที่มีผลประโยชน์อย่างเดียวกัน ให้ถือว่าองค์การได้ยอมรับวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทวิธีเดียวกับรัฐสมาชิก อย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐสมาชิกได้เลือกศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามข้อ ๒๘๗ เท่านั้น ให้ถือว่าองค์การและรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องได้ยอมรับการอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก ๗ เว้นแต่ฝ่ายต่างๆ ในข้อพิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘
การใช้ภาค ๑๗

ภาค ๑๗ ใช้บังคับโดยอนุโลมกับองค์การระหว่างประเทศ ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

(เอ) จะต้องไม่นำสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศมาพิจารณาในการใช้ข้อ ๓๐๘ วรรค ๑

(บี) (๑) ให้องค์การระหว่างประเทศมีความสามารถจำเพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้ข้อ ๓๑๒ ถึง ๓๑๕ ภายในขอบเขตที่ตนมีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้เหนือเรื่องทั้งหมดของข้อแก้ไข

(๒) สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศต่อข้อแก้ไขซึ่งองค์การระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่เหนือเรื่องทั้งหมดตามข้อ ๕ ของภาคผนวกนี้ ให้ถือว่าเป็นสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของแต่ละรัฐสมาชิกที่เป็นรัฐภาคี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้ข้อ ๓๑๖ วรรค ๑, ๒ และ ๓

(๓) จะต้องไม่นำสารการยืนยันเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารขององค์การระหว่างประเทศมาพิจารณาในการใช้ข้อ ๓๑๖ วรรค ๑ และ ๒ ที่เกี่ยวกับข้อแก้ไขอื่นทั้งปวง

(ซี) (๑) องค์การระหว่างประเทศจะบอกเลิกอนุสัญญานี้ตามข้อ ๓๑๗ ไม่ได้ หากรัฐสมาชิกหนึ่งขององค์การยังเป็นรัฐภาคี และหากองค์การยังคงมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้

(๒) องค์การระหว่างประเทศจะต้องบอกเลิกอนุสัญญานี้เมื่อไม่มีรัฐสมาชิกของตนเป็นรัฐภาคี หรือเมื่อตนไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของภาคผนวกนี้อีกต่อไป การบอกเลิกเช่นว่าจะมีผลทันที

ความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค ๑๑
ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๒

ความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค ๑๑ ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๒

.....

รัฐภาคีแห่งความตกลงนี้

ยอมรับ ส่วนเกื้อกูลอันสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๒ (ต่อไปนี้เรียกว่า "อนุสัญญา") ในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ ความยุติธรรม และความก้าวหน้าของประชาชนทั้งปวงในโลก

ยืนยัน ว่าพื้นดินท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรและดินใต้ผิวดินบริเวณนั้นที่อยู่พ้นขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติ (ต่อไปนี้เรียกว่า "บริเวณพื้นที่") ตลอดจนทรัพยากรของบริเวณพื้นที่ เป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติ

คำนึงถึง ความสำคัญของอนุสัญญาต่อการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลและความห่วงใยที่กำลังเพิ่มขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมโลก

ได้พิจารณา รายงานของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยผลของการปรึกษาหารืออย่างไม่เป็นทางการระหว่างรัฐต่างๆ ที่จัดขึ้นตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๙๐ ถึง ๑๙๙๔ ในประเด็นต่างๆ ที่ยังไม่ยุติเกี่ยวกับภาค ๑๑ และบรรดาบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา (ต่อไปนี้เรียกว่า "ภาค ๑๑")

รับทราบ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจ รวมทั้งวิธีการต่างๆ ที่มุ่งผลด้านการตลาดที่กระทบต่อการอนุวัติภาค ๑๑

ปรารถนา ที่จะเอื้ออำนวยให้มีการเข้าร่วมในอนุสัญญาอย่างทั่วถึง

พิจารณาเห็นว่า การมีความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค ๑๑ จะสนองวัตถุประสงค์นั้นได้อย่างดีที่สุด

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
การอนุวัติภาค ๑๑

๑. รัฐภาคีแห่งความตกลงนี้รับที่จะอนุวัติภาค ๑๑ ตามความตกลงนี้

๒. ภาคผนวกประกอบเป็นส่วนเดียวกันกับความตกลงนี้

ข้อ ๒
ความสัมพันธ์ระหว่างความตกลงนี้กับภาค ๑๑

๑. บทบัญญัติแห่งความตกลงนี้กับภาค ๑๑ ให้ตีความและใช้ร่วมกันเป็นตราสารเดียว ในกรณีของการขัดแย้งใดระหว่างความตกลงนี้กับภาค ๑๑ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งความตกลงนี้แทน

๒. ข้อ ๓๐๙ ถึงข้อ ๓๑๙ แห่งอนุสัญญาให้ใช้กับความตกลงนี้เช่นที่ใช้กับอนุสัญญา

ข้อ ๓
การลงนาม

ความตกลงนี้จะยังคงเปิดให้มีการลงนาม ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ โดยรัฐและองคภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอ) (ซี) (ดี) (อี) และ (เอฟ) แห่งอนุสัญญา เป็นเวลา ๑๒ เดือน นับแต่วันที่ที่มีการรับเอาความตกลง

ข้อ ๔
ความยินยอมที่จะผูกพัน

๑. ภายหลังการรับเอาความตกลงนี้ ให้สัตยาบันสารหรือสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารใดต่ออนุสัญญาแสดงถึงความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้เช่นกัน

๒. รัฐหรือองคภาวะมิอาจให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ได้ เว้นแต่ได้ให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยอนุสัญญาไว้ก่อนแล้ว หรือให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยอนุสัญญาด้วยในเวลาเดียวกัน

๓. รัฐหรือองคภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓ อาจแสดงความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ โดย

(เอ) การลงนามที่ไม่ต้องได้รับการสัตยาบัน การยืนยันเป็นทางการหรือวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในข้อ ๕

(บี) การลงนามที่ต้องได้รับการสัตยาบันหรือการยืนยันเป็นทางการ ตามด้วยการสัตยาบันหรือการยืนยันเป็นทางการ

(ซี) การลงนามที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในข้อ ๕ หรือ

(ดี) การภาคยานุวัติ

๔. การยืนยันเป็นทางการโดยองคภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (เอฟ) แห่งอนุสัญญาให้เป็นไปตามภาคผนวก ๙ แห่งอนุสัญญา

๕. สัตยาบันสาร สารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๕
วิธีดำเนินการแบบย่อ

๑. รัฐหรือองคภาวะซึ่งได้มอบสัตยาบันสารหรือสารการยืนยันเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสารสำหรับอนุสัญญาไว้ก่อนวันที่ของการรับเอาความตกลงนี้ และซึ่งได้ลงนามความตกลงนี้ตามข้อ ๔ วรรค ๓ (ซี) ให้ถือว่าได้ให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ ๑๒ เดือนหลังจากวันที่ของการรับเอาความตกลงนี้ เว้นแต่รัฐหรือองคภาวะนั้นแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันที่นั้นว่า ตนไม่รับวิธีดำเนินการแบบย่อที่ระบุไว้ในข้อนี้

๒. ในกรณีที่มีการแจ้งเช่นว่า การให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ ให้เป็นไปตามข้อ ๔ วรรค ๓ (บี)

ข้อ ๖
การมีผลใช้บังคับ

๑. ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ๓๐ วันหลังจากวันที่ที่รัฐ ๔๐ รัฐได้ให้ความยินยอมที่จะผูกพันตามข้อ ๔ และข้อ ๕ โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐเช่นว่ารวมเอารัฐอย่างน้อยที่สุดเจ็ดรัฐของรัฐต่างๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๑ (เอ) ของข้อมติที่ ๒ ของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ ๓ (ต่อไปนี้เรียกว่า “ข้อมติที่ ๒”) และว่าอย่างน้อยที่สุดรัฐห้ารัฐของรัฐเหล่านั้นเป็นรัฐที่พัฒนาแล้ว หากเงื่อนไขสำหรับการมีผลใช้บังคับเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติให้สมบูรณ์ก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔

๒. สำหรับแต่ละรัฐหรือองคภาวะที่ให้ความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้ หลังจากที่ได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในวรรค ๑ อย่างสมบูรณ์แล้ว ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบนับแต่วันถัดจากวันที่ที่ให้ความยินยอมที่จะผูกพัน

ข้อ ๗
การใช้ชั่วคราว

๑. หากในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ความตกลงนี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวระหว่างรอการมีผลใช้บังคับ โดย

(เอ) รัฐที่ให้ความยินยอมต่อการรับเอาความตกลงในสมัชชาสหประชาชาติ เว้นแต่รัฐใดเช่นว่าซึ่งแจ้งผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ว่าตนจะยังไม่ใช้ความตกลงนี้ในลักษณะเช่นนั้นหรือว่าตนจะยินยอมต่อการใช้ความตกลงในลักษณะเช่นว่าเฉพาะเมื่อได้มีการลงนามหรือมีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

(บี) รัฐและองคภาวะที่ลงนามความตกลงนี้ เว้นแต่รัฐหรือองคภาวะใดเช่นว่าซึ่งแจ้งผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อมีการลงนามว่าตนจะยังไม่ใช้ความตกลงนี้ในลักษณะเช่นนั้น

(ซี) รัฐและองคภาวะซึ่งยินยอมให้มีการใช้ชั่วคราวโดยการแจ้งเช่นนั้นให้ผู้เก็บรักษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(ดี) รัฐซึ่งภาคยานุวัติความตกลงนี้

๒. ให้รัฐและองคภาวะเช่นว่าทั้งปวงใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติหรือภายใน โดยให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ หรือในวันที่ที่มีการลงนาม การแจ้งความยินยอมหรือภาคยานุวัติ หากมีขึ้นภายหลัง

๓. การใช้ชั่วคราวจะสิ้นสุดลงในวันที่ที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ในกรณีใดก็ตาม การใช้ชั่วคราวจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๘ หากในวันนั้นข้อกำหนดในข้อ ๖ วรรค ๑ เรื่องความยินยอมที่จะผูกพันโดยความตกลงนี้โดยรัฐอย่างน้อยที่สุดเจ็ดรัฐของรัฐต่างๆ (ในจำนวนนั้นอย่างน้อยที่สุดรัฐห้ารัฐต้องเป็นรัฐที่พัฒนาแล้ว) ที่อ้างถึงในวรรค ๑ (เอ) ของข้อมติที่ ๒ ยังไม่ได้รับการปฏิบัติให้สมบูรณ์

ข้อ ๘
รัฐภาคี

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ “รัฐภาคี” หมายถึง รัฐซึ่งยินยอมที่จะผูกพันตามความตกลงนี้ และซึ่งความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

๒. ความตกลงนี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับองคภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓๐๕ วรรค ๑ (ซี) (ดี) (อี) และ (เอฟ) แห่งอนุสัญญา ซึ่งเป็นภาคีความตกลงนี้ตามเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองคภาวะ และในกรณีนั้น “รัฐภาคี” หมายรวมถึงองคภาวะเหล่านั้นด้วย

ข้อ ๙
ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาความตกลงนี้

ข้อ ๑๐
ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของความตกลงนี้ซึ่งตัวบทภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซียและภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามความตกลงนี้

ทำ ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบสี่

ภาคผนวก

ภาคผนวก

•••••••••••••••••••••••••

ตอนที่ ๑ ค่าใช้จ่ายของรัฐภาคีและการจัดระเบียบสถาบัน

๑. องค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ (ต่อไปนี้เรียกว่า “องค์กร”) เป็นองค์การที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาใช้จัดและควบคุมกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อบริหารทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ตามระบอบสำหรับบริเวณพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้ อำนาจและหน้าที่ขององค์กรจะได้แก่อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดแจ้งโดยอนุสัญญา ให้องค์กรมีอำนาจสมทบที่สอดคล้องกับอนุสัญญา เช่นที่มีอยู่โดยปริยายและที่จำเป็นสำหรับการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๒. เพื่อลดค่าใช้จ่ายของรัฐภาคีให้เหลือน้อยที่สุด หน่วยงานและหน่วยงานย่อยทั้งปวงที่จะจัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญาและความตกลงนี้จะต้องมีประสิทธิผลคุ้มค่า หลักการนี้ให้ใช้กับจำนวนครั้ง ระยะ เวลา และกำหนดการของการประชุมต่างๆ ด้วย

๓. การจัดตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและหน่วยงานย่อยขององค์กรจะมีพื้นฐานอยู่บนแนวทางของวิวัฒนาการ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและหน่วยงานย่อยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามระดับขั้นต่างๆ ของการพัฒนากิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๔. การปฏิบัติหน้าที่ในช่วงแรกขององค์กรเมื่ออนุสัญญามีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการโดยสมัชชาคณะมนตรี สำนักเลขาธิการ คณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิค และคณะกรรมการด้านการเงินให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการวางแผนเศรษฐกิจดำเนินโดยคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคจนกว่าจะถึงเวลาตามที่คณะมนตรีวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น หรือจนกว่าแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ฉบับแรกจะได้รับความเห็นชอบ

๕. ในระหว่างการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาและการให้ความเห็นชอบต่อแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ฉบับแรก ให้องค์กรมุ่งหนักในเรื่อง

(เอ) การดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้

(บี) การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมาธิการเตรียมการสำหรับองค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศและศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ (ต่อไปนี้เรียกว่า “คณะกรรมาธิการเตรียมการ”) เกี่ยวกับผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนและรัฐที่ให้การรับรอง รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ของผู้ลงทุนและรัฐเหล่านั้น ตามข้อ ๓๐๘ วรรค ๕ แห่งอนุสัญญา และข้อมติที่ ๒ วรรค ๑๓

(ซี) การติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนงานสำหรับการสำรวจที่ได้รับความเห็นชอบในรูปของสัญญา

(ดี) การติดตามตรวจสอบและการพิจารณาทบทวนแนวโน้มและพัฒนาการเกี่ยวกับกิจกรรมการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึก รวมทั้งการวิเคราะห์ที่สม่ำเสมอถึงสภาพตลาดโลหะโลกและราคา แนวโน้มและสภาพการณ์ในอนาคตของโลหะ

(อี) การศึกษาถึงผลกระทบที่น่าจะมีขึ้นจากการผลิตแร่จากบริเวณพื้นที่ที่มีต่อเศรษฐกิจของรัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตแร่เหล่านั้นภาคพื้นดิน อันน่าจะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงที่สุด โดยมุ่งที่จะลดความยุ่งยากของรัฐผู้ผลิตเหล่านั้นให้เหลือน้อยที่สุด และช่วยเหลือรัฐผู้ผลิตเหล่านั้นในการปรับตัวทางเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงงานที่คณะกรรมาธิการเตรียมการได้ทำไปแล้วในเรื่องนี้

(เอฟ) การรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ขณะที่กิจกรรมเหล่านั้นดำเนินไป แม้จะมีบทบัญญัติของภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๗ วรรค ๒ (บี) และ (ซี) แห่งอนุสัญญา หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเช่นว่าต้องคำนึงถึงข้อกำหนดของความตกลงนี้ ความล่าช้าที่ยืดเยื้อในการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกในเชิงพาณิชย์ และขั้นตอนการดำเนินงานที่น่าจะเป็นของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(จี) การรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการซึ่งรวมเอามาตรฐานต่างๆ ที่ใช้บังคับสำหรับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(เอช) การส่งเสริมและสนับสนุนการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ และการรวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยและวิเคราะห์เช่นว่า เมื่อมีโดยเน้นเป็นพิเศษเรื่องการวิจัยที่เกี่ยวพันกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(ไอ) การได้มาซึ่งความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการติดตามตรวจสอบพัฒนาการของเทคโนโลยีทางทะเลที่ใช้ได้กับกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(เจ) การประเมินผลข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการตรวจหาและการสำรวจ

(เค) การจัดทำรายละเอียดตามเวลาอันควรซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการสำหรับการแสวงประโยชน์ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๖. (เอ) คำขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องได้รับการพิจารณาโดยคณะมนตรีหลังจากได้รับข้อเสนอแนะเรื่องคำขอจากคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิค การดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา รวมทั้งภาคผนวก ๓ แห่งอนุสัญญาและความตกลงนี้ และอยู่ภายใต้บังคับต่อไปนี้

(๑) แผนงานสำหรับการสำรวจที่เสนอในนามของรัฐหรือองคภาวะ หรือองค์ประกอบใดขององคภาวะเช่นว่า ที่อ้างถึงในข้อมติที่ ๒ วรรค ๑ (เอ) (๒) หรือ (๓) นอกเหนือไปจากผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียน ซึ่งได้ดำเนินกิจกรรมหลักในบริเวณพื้นที่ก่อนการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญา หรือผู้สืบสิทธิในผลประโยชน์ของผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนให้ถือว่ามีคุณสมบัติทางการเงินและทางเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการให้ความเห็นชอบแผนงาน หากรัฐผู้อุปถัมภ์รัฐเดียวหรือหลายรัฐรับรองว่า ผู้ขอได้ใช้จ่ายเงินจำนวนอย่างน้อยที่สุดเท่ากับ ๓๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในกิจกรรมการวิจัยและการสำรวจและได้ใช้จ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินนั้นในการหาสถานที่ตั้ง การสำรวจและการประเมินค่าพื้นที่ที่อ้างถึงในแผนงาน หากแผนงานเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญา และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการใดที่ได้รับเอาตามอนุสัญญาด้วยประการอื่น แผนงานนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีในรูปของสัญญา ให้ตีความและใช้บังคับบทบัญญัติของตอนที่ ๓ วรรค ๑๑ ของภาคผนวกนี้ตามนั้น

(๒) แม้จะมีบทบัญญัติของข้อมติที่ ๒ วรรค ๘ (เอ) ผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนอาจร้องขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจภายใน ๓๖ เดือนของการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญา แผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องประกอบด้วยเอกสาร รายงานและข้อมูลอื่นๆ ที่เสนอต่อคณะกรรมาธิการเตรียมการทั้งก่อนและหลังการจดทะเบียนพร้อมด้วยหนังสือรับรองการปฏิบัติตาม ซึ่งประกอบด้วยรายงานข้อเท็จจริงที่บรรยายสถานะการปฏิบัติตามพันธกรณีโดยสมบูรณ์ภายใต้ระบอบผู้ลงทุนบุกเบิกซึ่งออกให้โดยคณะกรรมาธิการเตรียมการตามข้อมติที่ ๒ วรรค ๑๑ (เอ) ให้ถือว่าแผนงานเช่นว่าได้รับ ความเห็นชอบ แผนงานที่ได้รับความเห็นชอบเช่นว่าจะต้องอยู่ในรูปของสัญญาที่ได้กระทำระหว่างองค์กรและผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้ ค่าธรรมเนียมจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ ที่ชำระตามข้อมติที่ ๒ วรรค ๗ (เอ) ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับช่วงระยะการสำรวจตามตอนที่ ๘ วรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ ให้ตีความและใช้บังคับตอนที่ ๓ วรรค ๑๑ ของภาคผนวกนี้ตามนั้น

(๓) ตามหลักการไม่เลือกประติบัติ สัญญาที่ทำกับรัฐหรือองคภาวะหรือองค์ประกอบใดขององคภาวะเช่นว่าที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๑) ให้รวมถึงข้อตกลงซึ่งเป็นทำนองเดียว และให้ความอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่าข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนรายใดที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๒) หากรัฐหรือองคภาวะใดหรือองค์ประกอบใดขององคภาวะเช่นว่าที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๑) ได้รับข้อตกลงที่ให้ความอนุเคราะห์มากกว่า ให้คณะมนตรีทำข้อตกลงที่คล้ายคลึงและให้ความอนุเคราะห์ไม่น้อยไปกว่ากันในเรื่องสิทธิและหน้าที่ที่ยอมรับโดยผู้ลงทุนบุกเบิกที่จดทะเบียนที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) (๒) โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อตกลงเช่นว่าไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นที่เสื่อมเสียต่อผลประโยชน์ขององค์กร

(๔) รัฐที่อุปถัมภ์คำขอแผนงานตามบทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) (๑) หรือ (๒) อาจเป็นรัฐภาคีหรือรัฐซึ่งใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวตามข้อ ๗ หรือรัฐซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวตามวรรค ๑๒

(๕) ข้อมติที่ ๒ วรรค ๘ (ซี) ให้ตีความและใช้บังคับตามอนุวรรค (เอ) (๔) (บี) การให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจให้เป็นไปตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ ของอนุสัญญา

(บี) การให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจ ให้เป็นไปตามข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ ของอนุสัญญา

๗. คำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานจะต้องแนบข้อประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่น่าจะมีขึ้นของกิจกรรมที่เสนอ และรายละเอียดของแผนงานการศึกษาทางสมุทรศาสตร์และ**นิเวศวิทยา*** ตามหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่องค์กรได้รับเอา

๘. ภายใต้บังคับวรรค ๖ (เอ) (๑) หรือ (๒) คำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจจะต้องดำเนินการตามวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในตอนที่ ๓ วรรค ๑๑ ของภาคผนวกนี้

๙. แผนงานสำหรับการสำรวจจะได้รับความเห็นชอบเป็นระยะเวลา ๑๕ ปี เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนงานสำหรับการสำรวจ ให้ผู้รับงานขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ เว้นแต่ผู้รับงานได้ทำเช่นนั้นหรือได้รับการขยายระยะเวลาของแผนงานสำหรับการสำรวจแล้ว ผู้รับงานอาจยื่นขอขยายระยะเวลาเช่นว่าเป็นระยะเวลา

---

* แปลตามตัวบทภาษาฝรั่งเศสซึ่งถือว่ามีความถูกต้องเท่าเทียมกับภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้คำว่า “les études écologique” ที่อ่านแล้วได้ใจความกว่าคำภาษาอังกฤษว่า “baseline environmental study”

ไม่เกินห้าปีในแต่ละครั้ง การขยายระยะเวลาเช่นว่าจะได้รับความเห็นชอบหากผู้รับงานได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของแผนงาน แต่ด้วยเหตุผลนอกเหนือการควบคุมของผู้รับงานทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานเตรียมการที่จำเป็นให้แล้วเสร็จเพื่อการดำเนินการต่อไปถึงขั้นการแสวงประโยชน์ หรือหากสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปถึงขั้นการแสวงประโยชน์

๑๐. การกำหนดพื้นที่สงวนสำหรับองค์กรตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๘ ของอนุสัญญาให้มีขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับการได้รับความเห็นชอบต่อคำร้องขอแผนงานสำหรับการสำรวจหรือการได้รับความเห็นชอบต่อคำร้องขอแผนงานสำหรับการสำรวจและการแสวงประโยชน์

๑๑. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๙ แผนงานสำหรับการสำรวจที่ได้รับความเห็นชอบซึ่งได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐอย่างน้อยที่สุดหนึ่งรัฐที่ใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราว จะต้องสิ้นสุดลงหากรัฐเช่นว่ายุติการใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวและยังไม่ได้เป็นสมาชิกในลักษณะชั่วคราวตามวรรค ๑๒ หรือยังไม่ได้เข้าเป็นรัฐภาคี

๑๒. เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ รัฐและองคภาวะที่อ้างถึงในข้อ ๓ ของความตกลงนี้ ซึ่งใช้ความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวตลอดมาตามข้อ ๗ และซึ่งความตกลงนี้ยังไม่ใช้บังคับ อาจเป็นสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวต่อไประหว่างรอการมีผลใช้บังคับของความตกลงสำหรับรัฐและองคภาวะเช่นว่าตามอนุวรรคต่อไปนี้

(เอ) หากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ ให้รัฐและองคภาวะเช่นว่ามีสิทธิเข้าร่วมในฐานะสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวต่อไปเมื่อรัฐหรือองคภาวะนั้นแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาความตกลงถึงเจตจำนงของตนที่จะเข้าร่วมในฐานะสมาชิกในลักษณะชั่วคราว ให้สมาชิกภาพเช่นว่าสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ หรือเมื่อความตกลงนี้และอนุสัญญามีผลใช้บังคับต่อสมาชิกเช่นว่า แล้วแต่วันใดจะมาถึงก่อน เมื่อมีการร้องขอจากรัฐหรือองคภาวะที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีอาจขยายสมาชิกภาพเช่นว่าเกินวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ ออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมทั้งสิ้นไม่เกินสองปี โดยมีเงื่อนไขว่า คณะมนตรีพอใจว่ารัฐหรือองคภาวะที่เกี่ยวข้องนั้นได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตตลอดมาเพื่อเข้าเป็นภาคีความตกลงและอนุสัญญา

(บี) หากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับหลังวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๖ รัฐหรือองคภาวะเช่นว่าอาจร้องขอต่อคณะมนตรีเพื่อให้สมาชิกภาพคงอยู่ต่อไปในองค์กรในลักษณะชั่วคราวอีกระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาไม่เกินวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๘ ให้คณะมนตรีให้สมาชิกภาพเช่นว่าโดยมีผลตั้งแต่วันที่ร้องขอหากคณะมนตรีพอใจว่ารัฐหรือองคภาวะนั้นได้พยายามโดยสุจริตตลอดมาเพื่อเข้าเป็นภาคีความตกลงและอนุสัญญา

(ซี) ให้รัฐและองคภาวะซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรในลักษณะชั่วคราวตามอนุวรรค (เอ) หรือ (บี) ใช้ข้อกำหนดของภาค ๑๑ และความตกลงนี้ตามกฎหมาย ข้อบังคับแห่งชาติหรือภายใน และการจัดสรรงบประมาณประจำปีของตน และให้มีสิทธิและพันธกรณีเช่นเดียวกับสมาชิกอื่นๆ รวมทั้ง

(๑) พันธกรณีที่จะจ่ายค่าบำรุงเข้างบประมาณบริหารขององค์กรตามอัตราส่วนค่าบำรุงที่ประเมินไว้

(๒) สิทธิที่จะอุปถัมภ์คำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจ ในกรณีขององคภาวะที่มีองค์ประกอบเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ถือสัญชาติของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ แผนงานสำหรับการสำรวจจะไม่ได้รับความเห็นชอบ เว้นแต่รัฐทั้งปวงที่บุคคลหรือนิติบุคคลของตนประกอบขึ้นเป็นองคภาวะเหล่านั้น เป็นรัฐภาคีหรือเป็นสมาชิกในลักษณะชั่วคราว

(ดี) แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๙ แผนงานที่ได้รับความเห็นชอบในรูปของสัญญาเพื่อการสำรวจซึ่งได้รับการอุปถัมภ์ตามอนุวรรค (ซี) (๒) โดยรัฐซึ่งเป็นสมาชิกในลักษณะชั่วคราวจะสิ้นสุดลงหากหมดสมาชิกภาพเช่นว่า และรัฐหรือองคภาวะนั้นยังไม่ได้เข้าเป็นรัฐภาคี

(อี) หากสมาชิกเช่นว่าไม่จ่ายค่าบำรุงที่ประเมินไว้ หรือด้วยประการอื่น ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนตามวรรคนี้ ให้สมาชิกภาพในลักษณะชั่วคราวของสมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลง

๑๓. การอ้างถึงการปฏิบัติงานซึ่งไม่เป็นที่น่าพอใจตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๐ ของอนุสัญญา ให้ตีความหมายถึงว่าผู้รับงานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบ ทั้งที่มีการเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรหนึ่งครั้งหรือหลายครั้งจากองค์กรให้ผู้รับงานปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น

๑๔. ให้องค์กรมีงบประมาณของตนเอง ค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรให้ใช้งบประมาณของสหประชาชาติจนกระทั่งถึงสิ้นปีของปีถัดจากปีที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ หลังจากนั้นค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กรให้มาจากค่าบำรุงของสมาชิกที่ประเมินไว้ รวมถึงสมาชิกในลักษณะชั่วคราวใดตามข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอ) และข้อ ๑๗๓ ของอนุสัญญาและตามความตกลงนี้ จนกว่าองค์กรจะมีเงินทุนเพียงพอจากแหล่งอื่นๆ ไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายเหล่านั้น องค์กรจะต้องไม่ใช้อำนาจที่อ้างถึงในข้อ ๑๗๔ วรรค ๑ ของอนุสัญญาเพื่อยืมเงินทุนที่จะใช้สนับสนุนงบประมาณบริหารของตน

๑๕. ให้องค์กรจัดทำรายละเอียดและรับเอา ตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) (๒) ของอนุสัญญาซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการบนพื้นฐานของหลักการที่มีอยู่ในตอนที่ ๒, ๕, ๖, ๗ และ ๘ ของภาคผนวกนี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเพิ่มเติมใดที่จำเป็นที่จะเอื้ออำนวยการให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์ตามอนุวรรคต่อไปนี้

(เอ) คณะมนตรีอาจดำเนินการจัดทำรายละเอียดเช่นว่าในเวลาใดที่คณะมนตรีเห็นว่าหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเช่นว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่หรือเมื่อคณะมนตรีพิจารณากำหนดว่ากำลังจะมีการแสวงประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือเมื่อมีการร้องขอของรัฐซึ่งคนชาติของรัฐนั้นประสงค์ที่จะยื่นขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์

(บี) หากการร้องขอกระทำโดยรัฐที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ให้คณะมนตรีดำเนินการรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการเช่นว่าให้แล้วเสร็จตามข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (โอ) ของอนุสัญญาภายในสองปีนับแต่วันที่มีการร้องขอ

(ซี) หากคณะมนตรียังจัดทำรายละเอียดของหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับการแสวงประโยชน์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ยังค้างการพิจารณาอยู่ อย่างไรก็ดี ให้คณะมนตรีพิจารณาและให้ความเห็นชอบเป็นการชั่วคราวต่อแผนงานเช่นว่าบนพื้นฐานของบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา และหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการใดที่คณะมนตรีอาจได้รับเอาเป็นการชั่วคราว หรือโดยอาศัยบรรทัดฐานที่มีอยู่ในอนุสัญญาและข้อกำหนดและหลักการที่มีอยู่ในภาคผนวกนี้ ตลอดจนหลักการไม่เลือกประติบัติระหว่างผู้รับงาน

๑๖. ในการรับเอาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการตามภาค ๑๑ และความตกลงนี้ ให้องค์กรคำนึงถึงร่างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการ และข้อเสนอแนะใดที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของภาค ๑๑ ตามที่มีอยู่ในรายงานและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการเตรียมการ

๑๗. ให้ตีความและใช้บังคับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของภาค ๑๑ ตอนที่ ๔ ของอนุสัญญา ตามความตกลงนี้

ตอนที่ ๒ วิสาหกิจ

๑. ให้สำนักเลขาธิการขององค์กรปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจจนกระทั่งวิสาหกิจเริ่มดำเนินงานอย่างเป็นอิสระจากสำนักเลขาธิการ ให้เลขาธิการขององค์กรแต่งตั้งผู้อำนวยการใหญ่ชั่วคราวคนหนึ่งจากคณะเจ้าหน้าที่ขององค์กรเพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ของสำนักเลขาธิการ

หน้าที่เหล่านี้คือ

(เอ) การติดตามตรวจสอบและการพิจารณาทบทวนแนวโน้มและพัฒนาการเกี่ยวกับกิจกรรมการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึก รวมทั้งการวิเคราะห์ที่สม่ำเสมอเกี่ยวกับสภาพตลาดโลหะโลก และราคาแนวโน้มและสภาพการณ์ในอนาคตของโลหะ

(บี) การประเมินผลของการทำการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยเน้นเป็นพิเศษถึงการวิจัยที่เกี่ยวพันกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(ซี) การประเมินผลข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการตรวจหาและการสำรวจ รวมทั้งเกณฑ์สำหรับกิจกรรมเช่นว่า

(ดี) การประเมินผลพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่ใช้ได้กับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(อี) การประเมินข้อสนเทศและข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้สงวนไว้สำหรับองค์กร

(เอฟ) การประเมินผลคำขออย่างไม่เป็นทางการเพื่อการดำเนินงานร่วมลงทุน

(จี) การรวบรวมข้อสนเทศเกี่ยวกับการหามาได้ซึ่งกำลังคนที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว

(เอช) การศึกษาทางเลือกด้านนโยบายการจัดการสำหรับการบริหารในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินงานของวิสาหกิจ

๒. วิสาหกิจจะต้องดำเนินการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกในระยะเริ่มแรกของตนผ่านการร่วมลงทุน เมื่อให้ความเห็นชอบแผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์สำหรับองคภาวะหนึ่ง นอกเหนือไปจากวิสาหกิจ หรือเมื่อคณะมนตรีได้รับคำร้องขอดำเนินงานร่วมลงทุนกับวิสาหกิจ คณะมนตรีจะต้องเริ่มดำเนินการเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจอย่างเป็นอิสระจากสำนักเลขาธิการขององค์กรหากการดำเนินงานร่วมลงทุนกับวิสาหกิจสอดคล้องกับหลักการทางพาณิชย์ที่ถูกต้อง คณะมนตรีจะกำหนดแนวปฏิบัติตามข้อ ๑๗๐ วรรค ๒ แห่งอนุสัญญา ที่จัดให้มีการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระเช่นว่า

๓. พันธกรณีของรัฐภาคีในการให้เงินทุนแก่เหมืองหนึ่งแห่งของวิสาหกิจตามที่บัญญัติไว้ในภาคผนวก ๔ ข้อ ๑๑ วรรค ๓ แห่งอนุสัญญานี้จะไม่นำมาใช้ และรัฐภาคีจะต้องไม่อยู่ภายใต้พันธกรณีที่จะให้เงินสนับสนุนการดำเนินงานใดในเหมืองแห่งใดของวิสาหกิจหรือภายใต้ข้อตกลงการร่วมลงทุนของวิสาหกิจ

๔. พันธกรณีต่างๆ ที่ใช้กับผู้รับงานจะต้องใช้กับวิสาหกิจด้วย แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๕๓ วรรค ๓ และภาคผนวก ๓ ข้อ ๓ วรรค ๕ แห่งอนุสัญญา แผนงานสำหรับวิสาหกิจเมื่อได้รับความเห็นชอบนี้จะต้องอยู่ในรูปของสัญญาที่กระทำระหว่างองค์กรและวิสาหกิจ

๕. ผู้รับงานซึ่งยอมให้พื้นที่แห่งหนึ่งเป็นพิเศษแก่องค์กรสำหรับเป็นพื้นที่สงวน มิสิทธิเป็นรายแรกที่จะเลือกทำหรือไม่ทำข้อตกลงการร่วมลงทุนกับวิสาหกิจเพื่อทำการสำรวจและการแสวงประโยชน์ของพื้นที่นั้น หากวิสาหกิจไม่ยื่นคำร้องขอแผนงานสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่สงวนเช่นว่าภายในเวลา ๑๕ ปี นับตั้งแต่การเริ่มปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจอย่างเป็นอิสระจากสำนักเลขาธิการขององค์กร หรือภายในเวลา ๑๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้

สงวนพื้นที่ไว้สำหรับองค์กรแล้วแต่วันใดจะมาถึงช้ากว่า ให้ผู้รับงานซึ่งยอมให้พื้นที่มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอแผนงานสำหรับพื้นที่นั้น โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้รับงานเสนอโดยสุจริตที่จะรวมวิสาหกิจเป็นหุ้นส่วนในการร่วมลงทุนหุ้นส่วนหนึ่ง

๖. ให้ตีความและใช้บังคับ ข้อ ๑๗๐ วรรค ๔ ภาคผนวก ๔ และบทบัญญัติอื่นๆ ของอนุสัญญาเกี่ยวกับวิสาหกิจตามตอนนี้

ตอนที่ ๓ การวินิจฉัย

๑. ให้สมัชชาร่วมกับคณะมนตรีกำหนดนโยบายทั่วไปขององค์กร

๒. โดยหลักเกณฑ์ทั่วไป การวินิจฉัยในหน่วยงานต่างๆ ขององค์กรควรทำโดยฉันทามติ

๓. หากได้ใช้ความพยายามทั้งปวงจนถึงที่สุดเพื่อให้บรรลุคำวินิจฉัยโดยฉันทามติแล้ว คำวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงในสมัชชาในปัญหาด้านวิธีดำเนินการ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง และคำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหา ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียงตามที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๑๕๙ วรรค ๘ ของอนุสัญญา

๔. คำวินิจฉัยของสมัชชาในเรื่องใดที่อยู่ภายใต้อำนาจของคณะมนตรีด้วย หรือในเรื่องบริหารงบประมาณหรือการเงินใด ให้กระทำโดยอาศัยข้อเสนอแนะของคณะมนตรี หากสมัชชาไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของคณะมนตรีในเรื่องใด ให้สมัชชาส่งเรื่องนั้นกลับไปให้คณะมนตรีพิจารณาต่อไป ให้คณะมนตรีพิจารณาเรื่องนั้นอีกครั้งหนึ่งตามแนวความคิดเห็นของสมัชชา

๕. หากได้ใช้ความพยายามทั้งปวงจนถึงที่สุดเพื่อให้บรรลุคำวินิจฉัยโดยฉันทามติแล้ว คำวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรีในปัญหาด้านวิธีดำเนินการ ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง และคำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหา ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง โดยมีเงื่อนไขว่า คำวินิจฉัยเช่นว่าไม่ได้รับการคัดค้านโดยเสียงข้างมากในองค์คณะใดองค์คณะหนึ่งที่อ้างถึงในวรรค ๙ เว้นแต่ในกรณีที่อนุสัญญาบัญญัติให้มีคำวินิจฉัยโดยฉันทามติในคณะมนตรี ในการทำคำวินิจฉัย ให้คณะมนตรีพยายามหาทางส่งเสริมผลประโยชน์ของสมาชิกทั้งปวงขององค์กร

๖. เมื่อใดก็ตามที่ปรากฏว่ายังไม่ได้ใช้ความพยายามทั้งปวงจนถึงที่สุดในการที่จะให้บรรลุฉันทามติในปัญหาหนึ่งแล้ว คณะมนตรีอาจเลื่อนการกระทำคำวินิจฉัยเพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาต่อไป

๗. คำวินิจฉัยของสมัชชาหรือคณะมนตรีที่มีนัยทางการเงินหรือการงบประมาณ ให้กระทำโดยอาศัยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการเงิน

๘. มิให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๖๑ วรรค ๘ (บี) และ (ซี) ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

๙. (เอ) รัฐแต่ละกลุ่มที่ได้รับเลือกตั้งภายใต้วรรค ๑๕ (เอ) ถึง (ซี) ให้ถือว่าเป็นองค์คณะหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรี รัฐกำลังพัฒนาที่ได้รับเลือกตั้งภายใต้วรรค ๑๕ (ดี) และ (อี) ให้ถือว่าเป็นองค์คณะเดียวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรี

(บี) ก่อนการเลือกตั้งสมาชิกคณะมนตรี ให้สมัชชาจัดทำบัญชีรายชื่อประเทศที่ปฏิบัติได้สมบูรณ์ตามเกณฑ์สำหรับสมาชิกภาพในกลุ่มรัฐในวรรค ๑๕ (เอ) ถึง (ดี) หากรัฐหนึ่งปฏิบัติได้สมบูรณ์ตามเกณฑ์

สำหรับสมาชิกภาพมากกว่าหนึ่งกลุ่ม รัฐนั้นอาจได้รับการเสนอโดยรัฐเพียงกลุ่มเดียวเพื่อการเลือกตั้งเข้าในคณะมนตรี และให้รัฐนั้นเป็นผู้แทนเฉพาะของรัฐกลุ่มนั้นในการลงคะแนนเสียงในคณะมนตรี

๑๐. ให้รัฐแต่ละกลุ่มในวรรค ๑๕ (เอ) ถึง (ดี) มีสมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อจากกลุ่มนั้น เป็นผู้แทนในคณะมนตรี ให้แต่ละกลุ่มเสนอชื่อผู้รับเลือกมากเท่าจำนวนที่นั่งที่กำหนดไว้สำหรับกลุ่มนั้น เมื่อจำนวนของผู้มีโอกาสรับเลือกในแต่ละกลุ่มที่อ้างถึงในวรรค ๑๕ (เอ) ถึง (อี) เกินจำนวนที่นั่งที่มีอยู่ของแต่ละกลุ่มเหล่านั้น โดยหลักเกณฑ์ทั่วไปให้ใช้หลักการหมุนเวียน ให้รัฐสมาชิกของแต่ละกลุ่มพิจารณากำหนดวิธีใช้หลักการนี้ในกลุ่มเหล่านั้น

๑๑. (เอ) ให้คณะมนตรีเห็นชอบต่อข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิคเพื่อให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน เว้นแต่คณะมนตรีจะวินิจฉัยไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน โดยสมาชิกข้างมากสองในสามที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง รวมทั้งสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียงในแต่ละองค์คณะของคณะมนตรี หากคณะมนตรีไม่วินิจฉัยข้อเสนอแนะเพื่อให้ความเห็นชอบต่อแผนงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคณะมนตรีให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอแนะเมื่อสิ้นสุดระยะเวลานั้นแล้ว โดยปกติระยะเวลาที่กำหนดไว้คือ ๖๐ วัน เว้นแต่ว่าคณะมนตรีวินิจฉัยให้ระยะเวลานานขึ้น แม้คณะกรรมาธิการเสนอแนะว่าไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานหรือไม่ได้ทำข้อเสนอแนะคณะมนตรีจะเห็นชอบต่อแผนงานตามหลักเกณฑ์วิธีดำเนินการสำหรับวินิจฉัยปัญหาด้านเนื้อหาก็ได้

(บี) มิให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เจ) ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

๑๒. เมื่อเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับการไม่ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน ให้ใช้วิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในอนุสัญญากับข้อพิพาทเช่นว่า

๑๓. คำวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงในคณะกรรมาธิการกฎหมายและเทคนิค ให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

๑๔. ให้ตีความและใช้บังคับภาค ๑๑ ตอนที่ ๔ ส่วน บี และ ซี ของอนุสัญญาตามตอนนี้

๑๕. คณะมนตรีจะประกอบด้วยสมาชิก ๓๖ รายขององค์กรซึ่งเลือกตั้งโดยสมัชชาตามลำดับต่อไปนี้

(เอ) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีซึ่งตามสถิติในระหว่างห้าปีสุดท้ายเท่าที่มี ได้บริโภคเป็นมูลค่ามากกว่าร้อยละ ๒ ของยอดรวมการบริโภคของโลกหรือมีการนำเข้าสุทธิเป็นมูลค่ามากกว่าร้อยละ ๒ ของยอดรวมสินค้าโภคภัณฑ์นำเข้าของโลกที่ผลิตจากแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ โดยมีเงื่อนไขว่า สมาชิกสี่รายนั้นจะต้องรวมรัฐหนึ่งจากภูมิภาคยุโรปตะวันออกที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคนั้นในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และรัฐซึ่งในวันที่ที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับมีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ หากรัฐเช่นว่าเหล่านั้นประสงค์จะมีตัวแทนในกลุ่มนี้

(บี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีแปดรัฐซึ่งมีการลงทุนมากที่สุดในการตระเตรียมการสำหรับและในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือผ่านคนชาติของรัฐเหล่านั้น

(ซี) สมาชิกสี่รายจากบรรดารัฐภาคีซึ่งบนพื้นฐานของการผลิตในบริเวณที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจตน เป็นผู้ส่งออกสุทธิรายใหญ่ของแร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ รวมทั้งรัฐกำลังพัฒนาอย่างน้อยที่สุดสองรัฐ ซึ่งการส่งออกแร่เช่นว่ามีผลสำคัญต่อเศรษฐกิจของตน

(ดี) สมาชิกหกรายจากบรรดารัฐภาคีที่กำลังพัฒนาซึ่งเป็นตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษ ผลประโยชน์พิเศษที่จะต้องมีตัวแทนนั้น ให้รวมถึงผลประโยชน์ของบรรดารัฐที่มีประชากรมาก รัฐที่ไร้ฝั่งทะเลหรือเสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ รัฐที่เป็นเกาะ รัฐซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่แร่ประเภทต่างๆ ที่จะได้มาจากบริเวณพื้นที่ รัฐซึ่งมีศักยภาพที่จะเป็นผู้ผลิตแร่เช่นว่า และรัฐที่พัฒนาน้อยที่สุด

(อี) สมาชิกสิบแปดรายซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักการที่จะประกันการแจกกระจายที่นั่งในคณะมนตรีทั้งคณะตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม โดยมีเงื่อนไขว่า แต่ละภูมิภาคทางภูมิศาสตร์จะต้องมีสมาชิกอย่างน้อยที่สุดหนึ่งรายที่ได้รับเลือกตั้งตามอนุวรรคนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภูมิภาคทางภูมิศาสตร์เหล่านั้นจะต้องเป็นแอฟริกา เอเชีย ยุโรปตะวันออก ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน และยุโรปตะวันตกและอื่นๆ

๑๖. มิให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๖๑ วรรค ๑ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

ตอนที่ ๔ การประชุมพิจารณาทบทวน

มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมพิจารณาทบทวนในข้อ ๑๕๕ วรรค ๑, ๓ และ ๔ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๓๑๔ วรรค ๒ ของอนุสัญญา สมัชชาอาจดำเนินการพิจารณาทบทวนเรื่องที่อ้างถึงในข้อ ๑๕๕ วรรค ๑ ของอนุสัญญาเมื่อใดก็ได้ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรี ให้ข้อแก้ไขเกี่ยวกับความตกลงนี้และภาค ๑๑ อยู่ภายใต้บังคับของวิธีดำเนินการที่มีอยู่ในข้อ ๓๑๔, ๓๑๕ และ ๓๑๖ ของอนุสัญญา โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องธำรงไว้ซึ่งหลักการ ระบอบและข้อกำหนดอื่นๆ ที่อ้างถึงในข้อ ๑๕๕ วรรค ๒ ของอนุสัญญา และจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิต่างๆ ที่อ้างถึงในวรรค ๕ ของข้อนั้น

ตอนที่ ๕ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๑. นอกเหนือจากบทบัญญัติของข้อ ๑๔๔ ของอนุสัญญา การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อความมุ่งประสงค์ต่างๆ แห่งภาค ๑๑ ให้อยู่ในบังคับของหลักการต่อไปนี้

(เอ) ให้วิสาหกิจ และรัฐกำลังพัฒนาที่ปรารถนาจะได้เทคโนโลยีการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกพยายามให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีเช่นว่าตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผลในตลาดเปิดหรือโดยอาศัยข้อตกลงการร่วมลงทุน

(บี) หากวิสาหกิจหรือรัฐกำลังพัฒนาไม่สามารถที่จะหาเทคโนโลยีการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกได้ องค์กรอาจร้องขอผู้รับงานทั้งหมดหรือบางราย และรัฐผู้อุปถัมภ์รัฐเดียวหรือหลายรัฐแต่ละรัฐให้ร่วมมือกับองค์กรเพื่ออำนวยความสะดวกในการได้มาซึ่งเทคโนโลยีในการทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึกโดยวิสาหกิจ หรือการร่วมลงทุนของวิสาหกิจหรือโดยรัฐที่กำลังพัฒนารัฐเดียวหรือหลายรัฐที่พยายามให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีเช่นว่าตามข้อกำหนดและเงื่อนไขทางพาณิชย์ที่เป็นธรรมและสมเหตุผล โดยสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิผล บรรดารัฐภาคีรับที่จะร่วมมืออย่างเต็มที่และอย่างมีประสิทธิผลกับองค์กรเพื่อความมุ่งประสงค์นี้และรับที่จะประกันว่าผู้รับงานที่บรรดารัฐภาคีอุปถัมภ์อยู่จะร่วมมืออย่างเต็มที่กับองค์กรเช่นกัน

(ซี) โดยหลักเกณฑ์ทั่วไป รัฐภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือทางเทคนิคและวิทยาศาสตร์ระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ไม่ว่าระหว่างฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือโดยการพัฒนาโครงการฝึกอบรม โครงการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และโครงการความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล และการคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

๒. มิให้นำบทบัญญัติของภาคผนวก ๓ ข้อ ๕ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

ตอนที่ ๖ นโยบายการผลิต

๑. นโยบายการผลิตขององค์กร ให้ยึดหลักการต่อไปนี้เป็นมูลฐาน

(เอ) การพัฒนาทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ให้เป็นไปตามหลักการทางพาณิชย์ที่ถูกต้อง

(บี) บทบัญญัติในเรื่องความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า กฎที่เกี่ยวเนื่องกันของความตกลงดังกล่าวและความตกลงที่สืบทอดหรือที่ใช้แทนความตกลงดังกล่าวให้ใช้บังคับเกี่ยวกับกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

(ซี) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มิให้มีการให้เงินอุดหนุนแก่กิจกรรมในบริเวณพื้นที่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตภายใต้ความตกลงที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) การให้เงินอุดหนุนเพื่อความมุ่งประสงค์ตามหลักการเหล่านี้ ให้มีความหมายตามความตกลงต่างๆ ที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี);

(ดี) มิให้มีการเลือกประติบัติระหว่างแร่ซึ่งได้มาจากบริเวณพื้นที่และจากแหล่งอื่นๆ มิให้มีสิทธิพิเศษในการเข้าสู่ตลาดสำหรับแร่เช่นว่า หรือสำหรับการนำเข้าโภคภัณฑ์ที่ผลิตจากแร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(๑) โดยการใช้ข้อกีดกันทางพิกัดศุลกากรหรือที่มิใช่ศุลกากร และ

(๒) ซึ่งให้โดยรัฐภาคีสำหรับแร่หรือโภคภัณฑ์เช่นว่า ซึ่งผลิตโดยรัฐวิสาหกิจของรัฐภาคีหรือโดยบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งถือสัญชาติของรัฐภาคีหรืออยู่ในความควบคุมโดยรัฐภาคีหรือคนชาติของรัฐภาคี

(อี) แผนงานสำหรับการแสวงประโยชน์ที่องค์กรให้ความเห็นชอบที่เกี่ยวกับพื้นที่ทำเหมืองแร่แต่ละแห่งจะต้องแสดงแผนการผลิตที่คาดหวัง ซึ่งจะต้องรวมถึงปริมาณแร่สูงสุดที่ประมาณไว้ที่น่าจะผลิตได้ต่อปีภายในแผนงานนั้น

(เอฟ) ให้ใช้วิธีดำเนินการต่อไปนี้เพื่อการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับบทบัญญัติของความตกลงที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี)

(๑) ในกรณีที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเป็นภาคีความตกลงเช่นว่า รัฐภาคีเหล่านั้นจะต้องอาศัยวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทของความตกลงเหล่านั้น

(๒) ในกรณีที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องหนึ่งรัฐหรือมากกว่านั้นไม่เป็นภาคีความตกลงเช่นว่า รัฐภาคีเหล่านั้นจะต้องอาศัยวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในอนุสัญญา

(จี) ในพฤติการณ์ที่มีการพิจารณากำหนดภายใต้ความตกลงที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) ว่ารัฐภาคีรัฐหนึ่งได้ให้เงินอุดหนุนที่ต้องห้ามหรือที่ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อผลประโยชน์ของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งและรัฐภาคีที่เกี่ยวเนื่องหนึ่งรัฐหรือหลายรัฐนั้นมิได้ดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสม รัฐภาคีรัฐหนึ่งอาจร้องขอให้คณะมนตรีดำเนินมาตรการที่เหมาะสม

๒. หลักการที่มีอยู่ในวรรค ๑ จะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิและพันธกรณีภายใต้บทบัญญัติใดแห่งความตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๑ (บี) ตลอดจนความตกลงด้านการค้าเสรีและด้านสหภาพศุลกากรที่เกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ระหว่างรัฐภาคีซึ่งเป็นภาคีความตกลงเช่นว่า

๓. การยอมรับเงินอุดหนุนโดยผู้รับงานนอกเหนือไปจากสิ่งทั้งหลายที่อาจได้รับอนุญาตภายใต้ความตกลงที่อ้างถึงในวรรค ๑ (บี) จะเป็นการละเมิดข้อกำหนดพื้นฐานของสัญญาซึ่งประกอบเป็นแผนงานสำหรับการดำเนินกิจกรรมในบริเวณพื้นที่

๔. รัฐภาคีใดที่มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าได้มีการฝ่าฝืนข้อกำหนดในวรรค ๑ (บี) ถึง (ดี) หรือวรรค ๓ อาจริเริ่มวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยสอดคล้องกับวรรค ๑ (เอฟ) หรือ (จี)

๕. รัฐภาคีอาจแจ้งให้คณะมนตรีทราบเมื่อใดก็ได้ถึงกิจกรรมซึ่งตนเห็นว่าไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของวรรค ๑ (บี) ถึง (ดี)

๖. ให้องค์กรพัฒนาหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่จะประกันการอนุวัติบทบัญญัติของตอนนี้ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องที่กำกับการให้ความเห็นชอบแผนงาน

๗. มิให้นำบทบัญญัติของข้อ ๑๕๑ วรรค ๑ ถึง ๗ และ ๙ ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (คิว) ข้อ ๑๖๕ วรรค ๒ (เอ็น) และภาคผนวก ๓ ข้อ ๖ วรรค ๕ และข้อ ๗ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

ตอนที่ ๗ ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ

๑. นโยบายขององค์กรในการช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาซึ่งได้รับผลเสียอย่างร้ายแรงต่อรายได้จากการส่งออกหรือต่อเศรษฐกิจของตนอันเกิดจากการลดราคาของแร่ที่ได้รับผลกระทบหรือปริมาณการส่งออกของแร่นั้นเท่าที่การลดลงเช่นว่าเกิดจากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่ ให้ยึดหลักการต่อไปนี้เป็นมูลฐาน

(เอ) ให้องค์กรจัดตั้งกองทุนให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากส่วนหนึ่งของเงินทุนขององค์กรซึ่งเกินเงินทุนที่จำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายด้านบริหารขององค์กร ให้คณะมนตรีพิจารณากำหนดจำนวนเงินที่กำหนดแยกไว้เพื่อความมุ่งประสงค์นี้เป็นครั้งคราวตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการด้านการเงิน ให้ใช้เงินทุนเฉพาะที่ได้จากการชำระเงินของผู้รับงานรวมทั้งของวิสาหกิจ และจากค่าบำรุงโดยสมัครใจเพื่อการจัดตั้งกองทุนให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ

(บี) รัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตภาคพื้นดินที่เศรษฐกิจของตนได้รับการพิจารณากำหนดว่าได้รับความกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงจากการผลิตแร่จากพื้นดินท้องทะเลลึก จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจนั้นขององค์กร

(ซี) ให้องค์กรจัดหาความช่วยเหลือจากกองทุนนั้นให้แก่รัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตภาคพื้นดินซึ่งได้รับความกระทบกระเทือน โดยในกรณีที่เหมาะสม ให้ร่วมมือกับสถาบันการพัฒนาระดับโลกหรือระดับภูมิภาคที่มีอยู่ ซึ่งมีโครงสร้างพื้นฐานและความชำนาญในการดำเนินแผนงานความช่วยเหลือเช่นว่า

(ดี) ให้ขอบเขตและระยะเวลาของความช่วยเหลือเช่นว่าได้รับการพิจารณากำหนดเป็นกรณีๆ ไป ในการพิจารณากำหนดเช่นนั้น ให้มีการพิจารณาตามควรตามลักษณะและความสำคัญของปัญหาที่รัฐกำลังพัฒนาซึ่งเป็นผู้ผลิตภาคพื้นดินซึ่งได้รับความกระทบกระเทือนเผชิญอยู่

๒. ข้อ ๑๕๑ วรรค ๑๐ ของอนุสัญญาจะต้องได้รับการอนุวัติโดยวิธีการตามมาตรการการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจที่อ้างถึงในวรรค ๑ ให้ตีความข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (แอล) ข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (เอ็น) ข้อ ๑๖๔ วรรค ๒ (ดี) ข้อ ๑๗๑ อนุวรรค (เอฟ) และข้อ ๑๗๓ วรรค ๒ (ซี) ของอนุสัญญาตามนั้น

ตอนที่ ๘ ข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา

๑. ให้ใช้หลักการต่อไปนี้เป็นมูลฐานสำหรับการวางหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการสำหรับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญา

(เอ) ระบบการชำระเงินให้แก่องค์กรจะต้องยุติธรรมทั้งแก่ผู้รับงานและแก่องค์กร และจะต้องมีวิธีที่น่าพอใจในการพิจารณากำหนดการปฏิบัติตามระบบเช่นว่าของผู้รับงาน

(บี) อัตราการชำระเงินภายใต้ระบบนั้นจะต้องอยู่ในขอบเขตของอัตราที่ใช้อยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ภาคพื้นดินของแร่ชนิดเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการทำให้เกิดความได้เปรียบเชิงแข่งขันที่ไม่เป็นไปตามความเป็นจริงหรือความเสียเปรียบเชิงแข่งขันแก่ผู้ทำเหมืองแร่พื้นดินท้องทะเลลึก

(ซี) ระบบไม่ควรซับซ้อนและไม่ควรทำให้เกิดค่าใช้จ่ายหลักด้านบริหารกับองค์กรหรือกับผู้รับงาน ควรพิจารณารับเอาระบบค่าภาคหลวงหรือการผสมระบบค่าภาคหลวงและระบบการแบ่งปันผลกำไรเข้าด้วยกัน หากมีการวินิจฉัยให้มีหลายระบบให้เลือก ผู้รับงานมีสิทธิที่จะเลือกระบบที่ใช้ได้กับสัญญาของตนได้ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงใดในภายหลังในการเลือกระหว่างหลายระบบที่มีให้เลือกให้กระทำโดยความตกลงระหว่างองค์กรกับผู้รับงาน

(ดี) ค่าธรรมเนียมรายปีที่กำหนดไว้แน่นอนจะต้องจ่ายนับแต่วันที่ที่เริ่มการผลิตเชิงพาณิชย์ ค่าธรรมเนียมนี้อาจนำไปหักออกจากจำนวนเงินอื่นๆ ที่ถึงกำหนดชำระภายใต้ระบบที่ได้รับเอาตามอนุวรรค (ซี) จำนวนเงินค่าธรรมเนียมให้กำหนดโดยคณะมนตรี

(อี) ระบบการชำระเงินอาจได้รับการแก้ไขได้เป็นระยะตามสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงใดจะต้องนำมาใช้ในลักษณะไม่เลือกประติบัติ การเปลี่ยนแปลงเช่นว่าอาจใช้กับสัญญาที่มีอยู่เมื่อผู้รับงานเลือกเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงใดในภายหลังในการเลือกระหว่างหลายระบบที่มีให้เลือกให้กระทำโดยความตกลงระหว่างองค์กรกับผู้รับงาน

(เอฟ) ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับของหลักเกณฑ์และข้อบังคับที่ยึดหลักการเหล่านี้เป็นมูลฐานจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ระบุไว้ในอนุสัญญา

๒. มิให้นำบทบัญญัติของภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ วรรค ๓ ถึง ๑๐ ของอนุสัญญามาใช้บังคับ

๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุวัติตามภาคผนวก ๓ ข้อ ๑๓ วรรค ๒ ของอนุสัญญา ให้ค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องเพื่อขอความเห็นชอบแผนงานที่จำกัดขอบเขตไว้ที่ช่วงระยะเดียวไม่ว่าจะเป็นช่วงระยะการสำรวจหรือช่วงระยะการแสวงประโยชน์เป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ

ตอนที่ ๙ คณะกรรมการด้านการเงิน

๑. โดยความตกลงนี้ ได้มีการก่อตั้งคณะกรรมการด้านการเงินขึ้นคณะหนึ่ง ให้คณะกรรมการนั้นประกอบด้วยสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่เกี่ยวกับเรื่องการเงินจำนวน ๑๕ คน ให้รัฐภาคีเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกที่มีมาตรฐานสูงสุดด้านความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริต

๒. มิให้มีสมาชิกจำนวนสองคนของคณะกรรมการด้านการเงินเป็นคนชาติของรัฐภาคีรัฐเดียวกัน

๓. ให้สมัชชาเลือกสมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินและให้คำนึงถึงความจำเป็นสำหรับการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมและการเป็นตัวแทนของผลประโยชน์พิเศษด้วยตามควร ให้รัฐแต่ละกลุ่มที่อ้างถึงในตอนที่ ๓ วรรค ๑๕ (เอ) (บี) (ซี) และ (ดี) ของภาคผนวกนี้มีตัวแทนในคณะกรรมการนั้นอย่างน้อยที่สุดหนึ่งคน ให้สมาชิกภาพของคณะกรรมการรวมถึงตัวแทนของผู้ให้ค่าบำรุงทางการเงินแก่งบประมาณด้านบริหารขององค์กรรายใหญ่ที่สุดจำนวน ๕ ราย จนกระทั่งองค์กรมีเงินทุนเพียงพอ นอกเหนือไปจากค่าบำรุงที่ประเมินไว้เป็นค่าใช้จ่ายด้านบริหาร หลังจากนั้นให้การเลือกสมาชิกจำนวนหนึ่งคนจากแต่ละกลุ่มอยู่บนพื้นฐานของการเสนอชื่อโดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มโดยไม่กระทบกระเทือนต่อความเป็นไปได้ที่สมาชิกอื่นๆ จากแต่ละกลุ่มจะได้รับการเลือกเพิ่ม

๔. สมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินจะอยู่ในตำแหน่งตามวาระห้าปี สมาชิกมีสิทธิได้รับเลือกซ้ำอีกวาระหนึ่ง

๕. ในกรณีที่สมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินตาย ไร้ความสามารถหรือลาออกก่อนครบวาระ ให้สมัชชาเลือกสมาชิกจากภูมิภาคทางภูมิศาสตร์หรือจากกลุ่มรัฐเดียวกันสำหรับช่วงที่เหลือของวาระนั้น

๖. สมาชิกของคณะกรรมการด้านการเงินต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในกิจกรรมใดที่เกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการมีความรับผิดชอบในการให้ข้อเสนอแนะ แม้ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ได้สิ้นสุดลง สมาชิกเหล่านั้นจะต้องไม่เปิดเผยข้อสนเทศปกปิดซึ่งทราบมาโดยเหตุที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์กร

๗. คำวินิจฉัยโดยสมัชชาและคณะมนตรีในเรื่องต่อไปนี้จะต้องคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการด้านการเงิน

(เอ) ร่างหลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการทางการเงินของหน่วยงานขององค์กร และการจัดการทางการเงินและการบริหารการเงินภายในขององค์กร

(บี) การประเมินค่าบำรุงของสมาชิกที่จะให้แก่งบประมาณด้านบริหารขององค์กรตามข้อ ๑๖๐ วรรค ๒ (อี) ของอนุสัญญา

(ซี) เรื่องทางการเงินที่เกี่ยวเนื่องทั้งปวงรวมทั้งงบประมาณประจำปีที่เสนอไว้ ซึ่งเลขาธิการขององค์กรได้จัดเตรียมขึ้นตามข้อ ๑๗๒ ของอนุสัญญาและการปฏิบัติตามแผนงานของสำนักเลขาธิการในด้านการเงิน

(ดี) งบประมาณด้านบริหาร

(อี) ข้อผูกพันทางการเงินของรัฐภาคีที่เกิดจากการปฏิบัติตามความตกลงนี้และภาค ๑๑ ตลอดจนนัยด้านบริหารและงบประมาณของข้อเสนอและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายจากเงินทุนขององค์กร

(เอฟ) หลักเกณฑ์ ข้อบังคับและวิธีดำเนินการในการแบ่งปันที่เป็นธรรมของผลกำไรทางการเงินและประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างอื่น ที่ได้จากกิจกรรมในบริเวณพื้นที่และคำวินิจฉัยที่จะมีในเรื่องนี้

๘. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการด้านการเงินในปัญหาด้านวิธีดำเนินการให้กระทำโดยสมาชิกข้างมากที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง คำวินิจฉัยในปัญหาด้านเนื้อหาให้กระทำโดยฉันทามติ

๙. ให้ถือว่าข้อกำหนดของข้อ ๑๖๒ วรรค ๒ (วาย) ของอนุสัญญาที่ให้จัดตั้งหน่วยงานย่อยเพื่อดำเนินการเรื่องทางการเงิน ได้รับการปฏิบัติให้สมบูรณ์แล้วโดยการก่อตั้งคณะกรรมการด้านการเงินตามตอนนี้